

هنر معاصر ایران

تهران، دی ۱۳۹۷

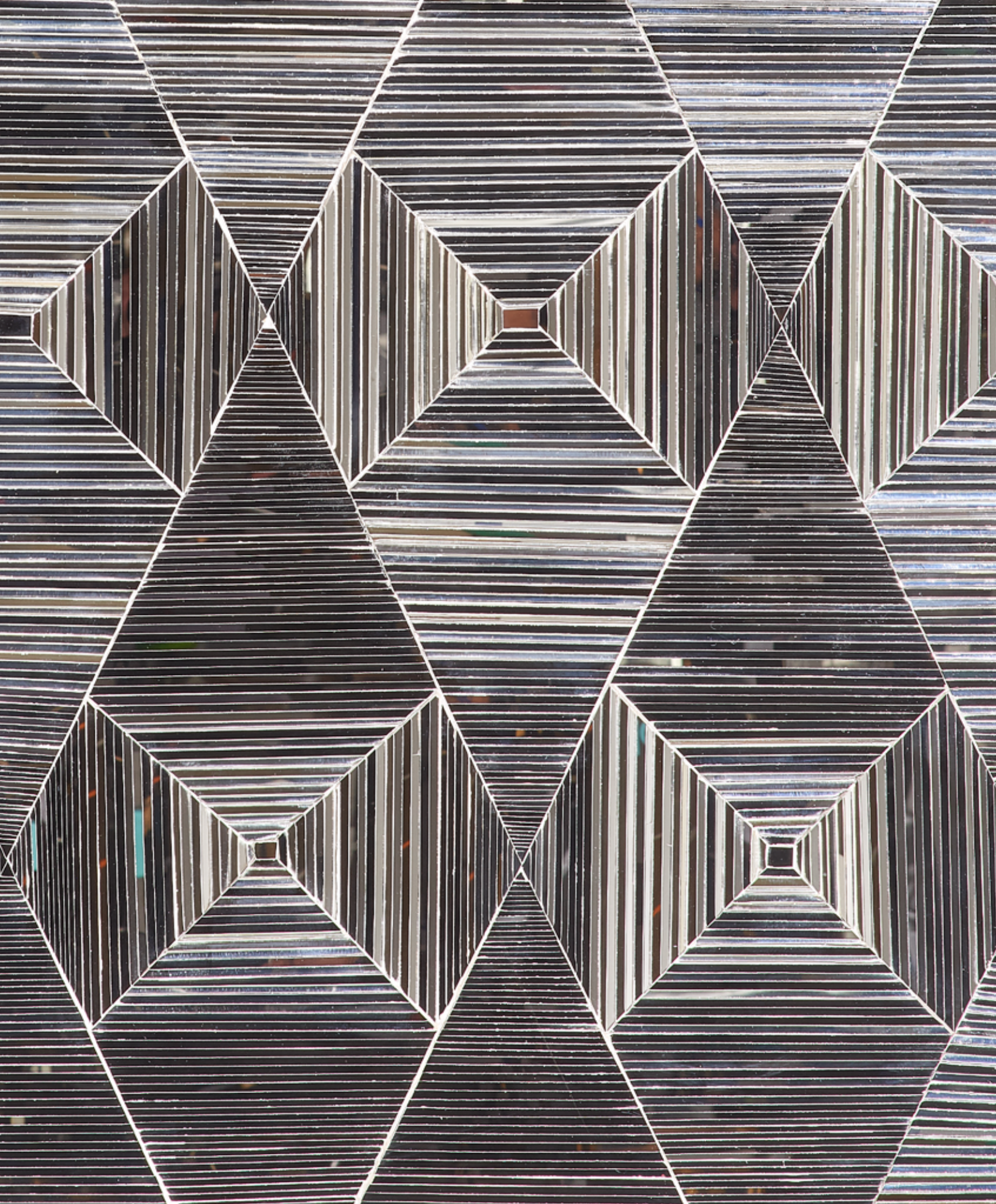
TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

هنر معاصر ایران

تهران، دی ۱۳۹۷

TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

TEHRAN حراج تهران AUCTION

هنر معاصر ایران

مراسم حراج:

جمعه، ۲۱ دی ماه ۱۳۹۷ ساعت ۱۸
هتل پارسیان آزادی، تهران

نمایش آثار:

چهارشنبه ۱۹ و پنجشنبه ۲۰ دی ماه ۱۳۹۷ از ساعت ۱۱ الی ۲۱

دبیر تحریریه: توکا ملکی

دبیر اجرایی: مینا اسمعیلی

نویسندگان: علیرضا سمیع آذر، سمیه رمضان ماهی، کیانوش معتقدی، زهرا عسلی

طراح گرافیک: شیرین خوئرو

عکس: حمید اسکندری

این کاتالوگ با حمایت مازیار مصور رحمانی انتشار یافته است.

پخش زنده: توسط شرکت **EMC**
ACCESS TO SUCCESS

این حراج مشروط به شرایط عمومی خرید و فروش آثار هنری می باشد.

اطلاعات و نتایج حراج: www.tehranauction.com

با تشکر از حمایت مرکز هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

شماره اثر	الف	ج	غ	شماره اثر	ج	شماره اثر	الف	شماره اثر
۵۲	آریان پور، پویا	۱۱۳	غلامزاده، محمدحسین	۲۹	چراغچی، حسین	۷۸	احمدزاده، سعید	۷۰
۷۰	احمدی، شهریار	۱۰۲	ف		چلیپا، کاظم	۹۸	احمدی، شهریار	
ن	اخوان جم، امیر مسعود		فرامرزی، علی	۵	ح	۸۲	اسدی، مرتضی	
۹۵	اسکندری، ایرج	۲۱	فرمانفرمایان، منیر	۴۹	حائری زاده، رکتی	۶۵	اسکندری، علیرضا	
۷۱	اسکندری، علیرضا	۱۰۱	فرمانفرمایان، منیر	۱۰۰	حسامیان، سهند	۴۳	اعتمادی، پروانه	
۱۳	اعتمادی، پروانه	۱۵	فرنود، محمد	۱۰۷	حلاج، امید	۵۳	اعتمادی، پروانه	
و	افجه ای، نصرالله		فلاح، مهدی	۳	خ	۱	افجه ای، نصرالله	
۳۴	الخاص، هانیبال	۱۹	ق		خاکدان، واحد	۵۹	الخاص، هانیبال	
۹۰	امیدوار، عطالله	۱۰۵	قادرى نژاد، نیلوفر	۴۴	خلیلی، محمد	۸۳	امیدوار، عطالله	
۸۰	امیدی، فریدون		قره زاد، داریوش	۶۱	د	۴	امیدی، فریدون	
هـ	اویسی، ناصر	۳۸	قدیری، مکرمه	۶۲	دادخواه، بهمن	۹۶	اویسی، ناصر	
۲۴	اویسی، ناصر	۴۲	قندریز، منصور	۶۹	درخشانی، رضا	۴۸	اویسی، ناصر	
ی	بالاسانیان، سونیا	۶	ک		دشتی، مصطفی	۵۵	بالاسانیان، سونیا	
۹	بانگیز، رضا		کامران، طلحه	۳۷	ر	۲۶	بانگیز، رضا	
۲۸	بایرامی، جمشید	۷	کریمخان زند، ایرج	۲۷	رحیم تبریزی، مهشید	۶۷	بایرامی، جمشید	
	بخشی، محمود	۴۶	کریمی، شهرام	۵۱	رشتیان، حامد		بخشی، محمود	
	بصیری، بیژن	۴۱	کلانتری، پرویز	۱۱	روح الامین، حسن	۷۳	بصیری، بیژن	
	بنی اسدی، محمدعلی	۶۸	کلانتری، پرویز	۹۱	روح بخش، جعفر	۲۲	بنی اسدی، محمدعلی	
	بیات، هومن	۳۳	کیارستمی، عباس	۱۷	روشنی نژاد، بابک	۴۰	بیات، هومن	
	پ		کیانی، اسدالله	۷۷	ز	۷۹	پ	
	پاد، مونا	۷۲	گ		زنده رودی، حسین	۳۵	پاد، مونا	
	پسیخانی، مهناز	۸۸	گمار، یحیی	۱۰۶	زنده رودی، حسین	۱۱۲	پسیخانی، مهناز	
	پورحیدری، طاهر	۷۶	گنجی، پری یوش	۵۰	زنده رودی، محمود	۱۱۰	پورحیدری، طاهر	
	پیرهاشمی، افشین		گودرزی، مرتضی	۱۰۳	س		پیرهاشمی، افشین	
	پیلارام، فرامرز	۶۳	ل		سحابی، مهدی	۸۶	پیلارام، فرامرز	
	پیلارام، فرامرز		لرپور، مقدا	۱۴	ش	۳۲	پیلارام، فرامرز	
	تامی، شیده	۱۲	لواسانی، رضا	۴۷	شباهنگی، جلال	۸۴	تامی، شیده	
	تباتبایی، ژازه	۵۷	م		شیرازی، علی	۲۰	تباتبایی، ژازه	
	تباتبایی، ژازه	۸۱	مثقالی، فرشید	۹۹	شیشه گران، کوروش	۵۸	تباتبایی، ژازه	
	تبریزی، صادق	۱۱۴	محب علی، مهرداد	۱۸	شیشه گران، کوروش	۸۷	تبریزی، صادق	
	ترقی جاه، محمد علی		محصوص، بهمن	۱۰۸	ص		ترقی جاه، محمد علی	
	ج		محمدپور، احمد	۵۴	صادق زاده، رضوان	۹۷	ج	
	جباری، صداقت	۳۱	محمدی، اصغر	۹۴	صادقی، حبیب الله	۲۳	جباری، صداقت	
	جلالی، بهمن	۱۰۴	مرشدلو، احمد	۳۰	صادقی، سعید	۶۶	جلالی، بهمن	
	جمالی، هادی	۱۰	مسلمیان، نصرت الله	۶۴	صحیحی، حامد	۲۵	جمالی، هادی	
		۸۹	مشهدی الاصل، علی	۱۱۱	صفایی، ایمان	۴۵		
		۶۰	مشیری، فرهاد	۵۶	صمدی طاری، طاهره			
			مشیری، فرهاد	۹۲	ع			
		۷۵	مظلومی پور، سیاوش	۸۵	عجمی، حمید	۷۴		
		۲	معتبر، منوچهر	۱۶	عقیقی بخشایشی، عذرا	۳۶		
		۹۳	معصومی، علیرضا	۱۰۹	عماد، محمدحسین	۸		

حراج تهران

شرایط عمومی

حراج تهران ابتکاری است فرهنگی-اقتصادی در پاسخ به استقبال فزاینده از آفرینش‌های هنری و یک فرصت منحصر به فرد برای دست‌یابی به شاخص‌ترین آثار هنر کلاسیک، مدرن و معاصر ایران در شرایطی مطلوب و مطمئن. برگزارکنندگان این رویداد که در این متن حراج‌گزار نامیده می‌شوند، مصمم به بهره‌گیری از بهترین تجربیات و تسهیلات در گردآوری و ارائه شایسته آثار هنری فاخر برای مشتاقان فریخته آن هستند. اینک با تقدیم احترامات و الا به هنرمندان و مجموعه‌دارانی که نقشی ستودنی در اشاعه میراث فرهنگی و هنری ایرانیان ایفا می‌کنند، شرایط عمومی این حراج را به شرح ذیل اعلام می‌دارد.

۱. آثار هنری بر مبنای ارزش کیفی آن‌ها و بر حسب علاقه‌مندی متقاضیان، توسط برگزارکنندگان حراج، انتخاب و بر اساس قیمت پایه مورد توافق با صاحب اثر در حراج رایج خواهد شد. آثار انتخاب شده به مدت ۳ روز در هتل پارسیان آزادی در معرض مشاهده علاقه‌مندان بوده و در عصر روز چهارم طی مراسمی به حراج گذاشته خواهد شد.
۲. قیمت آثار در یک مزایده آزاد و بر مبنای رقم نهایی چکش خورده در حراج تعیین شده و هیچ مبلغی افزون بر آن از خریدار مطالبه نخواهد شد. فروش آثار به ترتیب شماره آن‌ها در کاتالوگ نمایشگاه صورت می‌پذیرد.
۳. تنها متقاضیانی که پیشاپیش ثبت نام و شماره مزایده دریافت کرده‌اند، مجاز به شرکت در حراج می‌باشند. برای خرید آثار از نظر تعداد محدودیتی وجود ندارد، لیکن فروشنده یا صاحب اثر مجاز به شرکت در مزایده آن نیست.
۴. حراج‌گزار در این حراج، صاحب یا مالک اثر نبوده و تنها از طرف مالک اثر برای فروش آن اقدام می‌نماید و هیچگونه انتقال مالکیتی در خصوص اثر به وی صورت نمی‌پذیرد. حق الزحمه (حق‌العمل) حراج‌گزار صرفاً بابت آماده‌سازی شرایط حراج و برگزاری آن و فراهم نمودن تسهیلات اجرای این معامله است.
۵. خرید آثار از حراج به دو صورت ذیل امکان‌پذیر است:
الف) خریدار می‌تواند دو روز قبل از مزایده با حضور در محل برگزاری حراج و تکمیل فرم خرید حضوری، در آن شرکت کند.
ب) خریدار می‌تواند دو روز قبل از مزایده با حضور در محل برگزاری حراج و تکمیل فرم خرید غیرحضوری با ارتباط تلفنی هنگام مزایده، در آن شرکت کند.
۶. برای هر اثر، دو برآورد کمیته و بیشینه تعیین شده است. مزایده معمولاً از رقمی پایین‌تر از برآورد کمیته آغاز شده و به ترتیب زیر افزایش خواهد یافت:

تا مبلغ ۲۰ میلیون تومان هر بار یک میلیون تومان افزایش.

از ۲۰ تا ۵۰ میلیون تومان هر بار دو میلیون تومان افزایش.

از ۵۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان هر بار پنج میلیون تومان افزایش.

از مبلغ ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون تومان هر بار ده میلیون تومان افزایش.

از مبلغ ۲۰۰ تا ۵۰۰ میلیون تومان هر بار بیست میلیون تومان افزایش.

از مبلغ ۵۰۰ میلیون تا یک میلیارد تومان هر بار پنجاه میلیون تومان

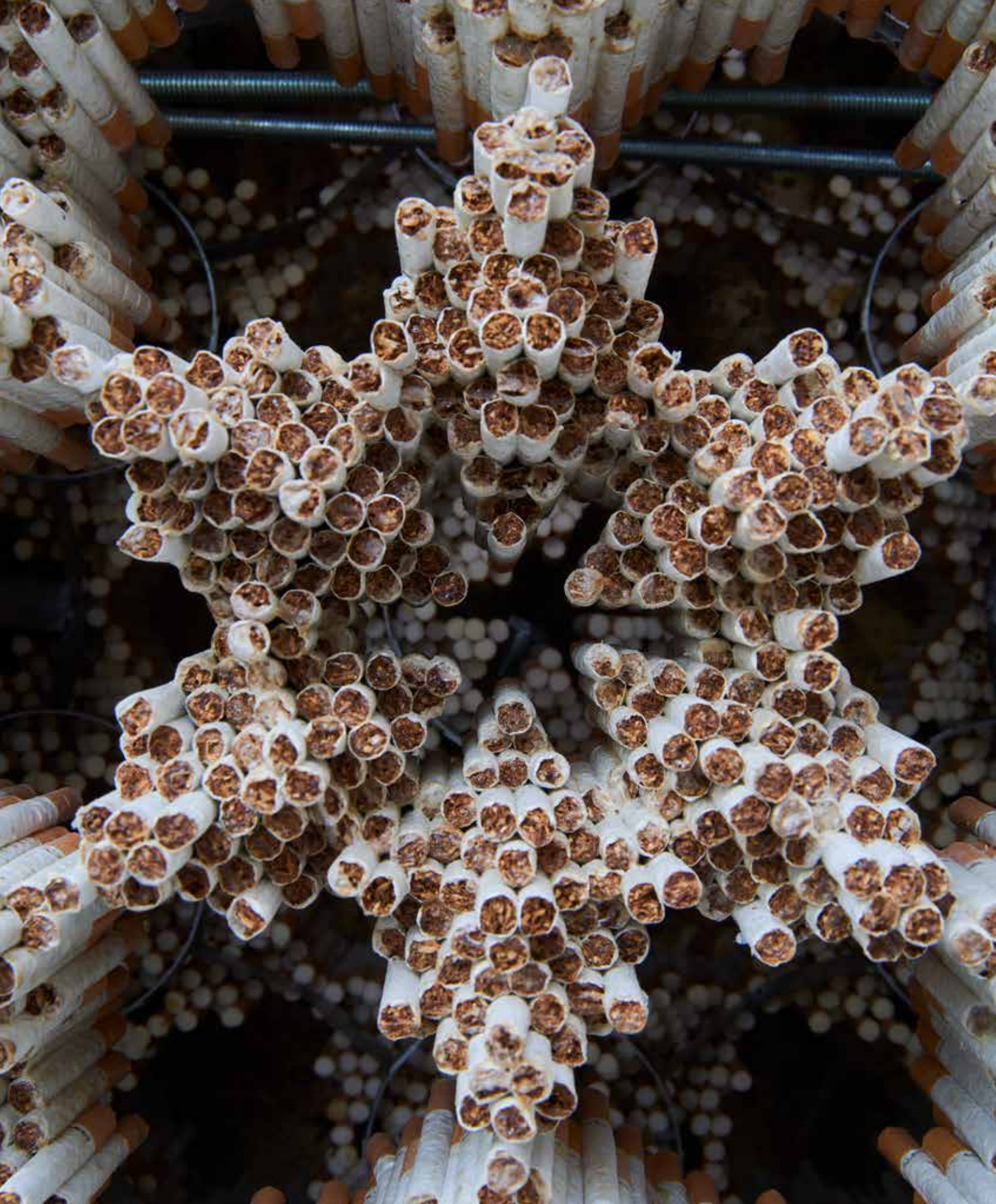
افزایش.

از مبلغ یک میلیارد تومان به بالا هر بار صد میلیون تومان افزایش.

۷. حراج‌گزار با موافقت صاحب اثر رقمی کمتر از برآورد را به عنوان رزرو یا پایه فروش تعیین خواهد کرد و مجاز به فروش اثر از طرف صاحب اثر در این مبلغ و بالاتر از آن می‌باشد. در صورت عدم تعیین رقم رزرو، حراج‌گزار مجاز به فروش اثر از طرف صاحب اثر به قیمت برآورد کمیته و بالاتر از آن است.

۸. مزایده روی بالاترین پیشنهاد، چکش خورده و پایان می‌پذیرد. پیشنهاددهنده نهایی متعهد به خریداری اثر در این قیمت است و در صورت استنکاف یا عدم پرداخت وجه اثر در موعد مقرر، مسئولیت هرگونه ضرر و زیان وارده را راساً تقبل می‌کند. بخشی از این ضرر و زیان حق‌العمل حراج‌گزار است که متقاضی، موظف به پرداخت آن می‌باشد. ضمن آن‌که حق قانونی صاحب اثر برای مطالبه خسارت وارده نیز محفوظ است.

۹. خریدار موظف است مبلغ خریداری شده را حداکثر دو هفته پس از حراج به حراج‌گزار به نیابت از صاحب اثر پرداخت کند. این پرداخت می‌تواند به صورت چک یا واریز در وجه حساب حراج انجام پذیرد. آثار خریداری شده حداکثر یک هفته پس از دریافت وجه آن در ایران و دو هفته بعد در خارج از ایران تحویل خواهد شد.

معاصر بودن در مارکت هنر تعبیری است متفاوت با آن چیزی که در منابع نقد و تاریخ هنر مورد اشاره قرار می‌گیرد. در این تعبیر هنر معاصر آثار چهره‌های جدید مطرح شده در صحنه هنری و نیز هنرمندان نسل پیشین که درصدد عبور از رهیافت‌های مدرنیستی بوده‌اند را دربرمی‌گیرد. در ایران این عبور با رویکردهایی همچون گرایش به شیوه‌های سنتی نگارگری، به‌کارگیری نقش‌مایه‌های بومی و مذهبی و توجه به نقاشی آکادمیک یا فیگوراتیو در برابر شیوه‌های هنر مدرن همچون نقاشی آبستره همراه بوده است.

مجموعه پیش‌رو منتخبی است از آفرینش‌های هنر معاصر ایران که از حیث مفهوم و ساختار هنری تجربه‌ای متفاوت با هنر مدرن را رقم زده‌اند. معاصر بودن این آثار هم به مفهوم متأخر بودن آنهاست و هم به تلقی متفاوت با مفهوم مدرنیستی هنر و کاربرد عناصر پست‌مدرنیستی اشاره دارد. برخی از این آثار در یک دهه اخیر خلق شده‌اند و شماری نیز تا نیم قرن به گذشته بازمی‌گردند. در این موارد عناصری سنتی و نقش‌مایه‌هایی برآمده از تجربه بومی و هنر ملی با نگاه مدرنیستی در آمیخته تا نوعی مدرنیسم ایرانی و شاید هم یک موج اولیه پست‌مدرنیسم، در هنر این مرز و بوم پدیدار شود.

برخی از پیشگامان هنر نوگرای ایران از همان ابتدا، مسیر هنری خویش را در راستای نیل به مدرنیسم ناب و انتزاع مطلق در پیش گرفتند. هنرمندان مهمی چون سهراب سپهری، حسین کاظمی، ناصر عصار، بهجت صدر، محسن وزیری‌مقدم، مسعود عربشاهی، سیراک ملکونیان، ابوالقاسم سعیدی و غلامحسین نامی در این زمره بوده‌اند و لذا نام و آثارشان در موضوع این نمایشگاه جای نمی‌گیرند، اما گروهی دیگر نیز راهکارهایی متفاوت با قواعد هنر مدرن را دنبال کرده و آثاری خلق کرده‌اند که امروز می‌تواند خارج از تجربه مدرنیستی در هنر ایران و در ذیل عنوان کلی هنر معاصر و پسامدرن به نمایش درآید. با این تعریف فراگیر از معاصر بودن، مجموعه حاضر آثاری را دربرمی‌گیرد که تجربه‌های نوین و پیشین متفاوت با رویکرد مدرنیستی در هنر را به نمایش می‌گذارد.

TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

۱

علیرضا اسکندری (متولد ۱۳۳۱)

بدون عنوان

امضاء: «علیرضا اسکندری ۱۳۹۵» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۸۰×۲۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۲۵-۲۰ میلیون تومان

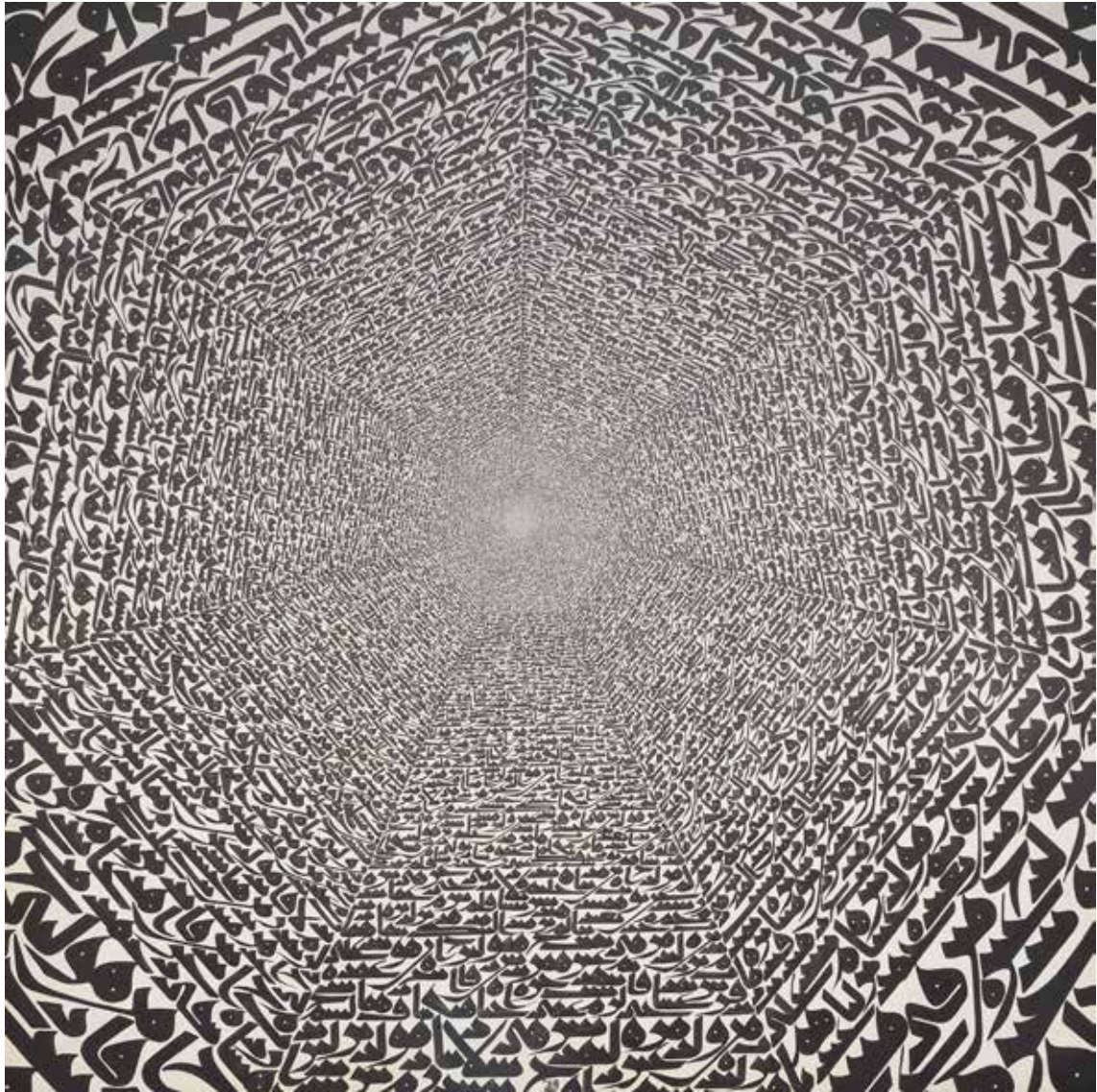
1

Alireza Eskandari (b. 1952)

Untitled

Signed "Alireza Eskandari 1395" in Farsi (lower left)
oil on canvas
80x200 cm
Executed in 2016

200-250.000.000 IRR

۲

2

عذرا عقیقی بخشایشی (متولد ۱۳۴۷)

Azra Aghighi Bakhshayeshi (b. 1968)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «عقیقی» (پایین وسط)
مرکب روی بوم
۲۰۰×۲۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۲

Signed "Aghighi" in Farsi (lower center)
ink on canvas
200×200 cm
Executed in 2013

۸۰-۱۲۰ میلیون تومان

800-1.200.000.000 IRR

۳

3

مهدی فلاح (متولد ۱۳۳۵)

Mehdi Fallah (b. 1956)

شبدیز از مجموعه خسرو و شیرین

Shabdiz from the *Khosrow and Shirin* series

امضاء: «فلاح ۹۷ M.fallah» (پایین چپ)
اکریلیک و ورق طلا روی بوم
۱۸۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

Signed "Fallah 97" in Farsi and "M. fallah" in English (lower left)
acrylic and gold leaf on canvas
180×180 cm
Executed in 2018

۴۰-۶۰ میلیون تومان

400-600.000.000 IRR

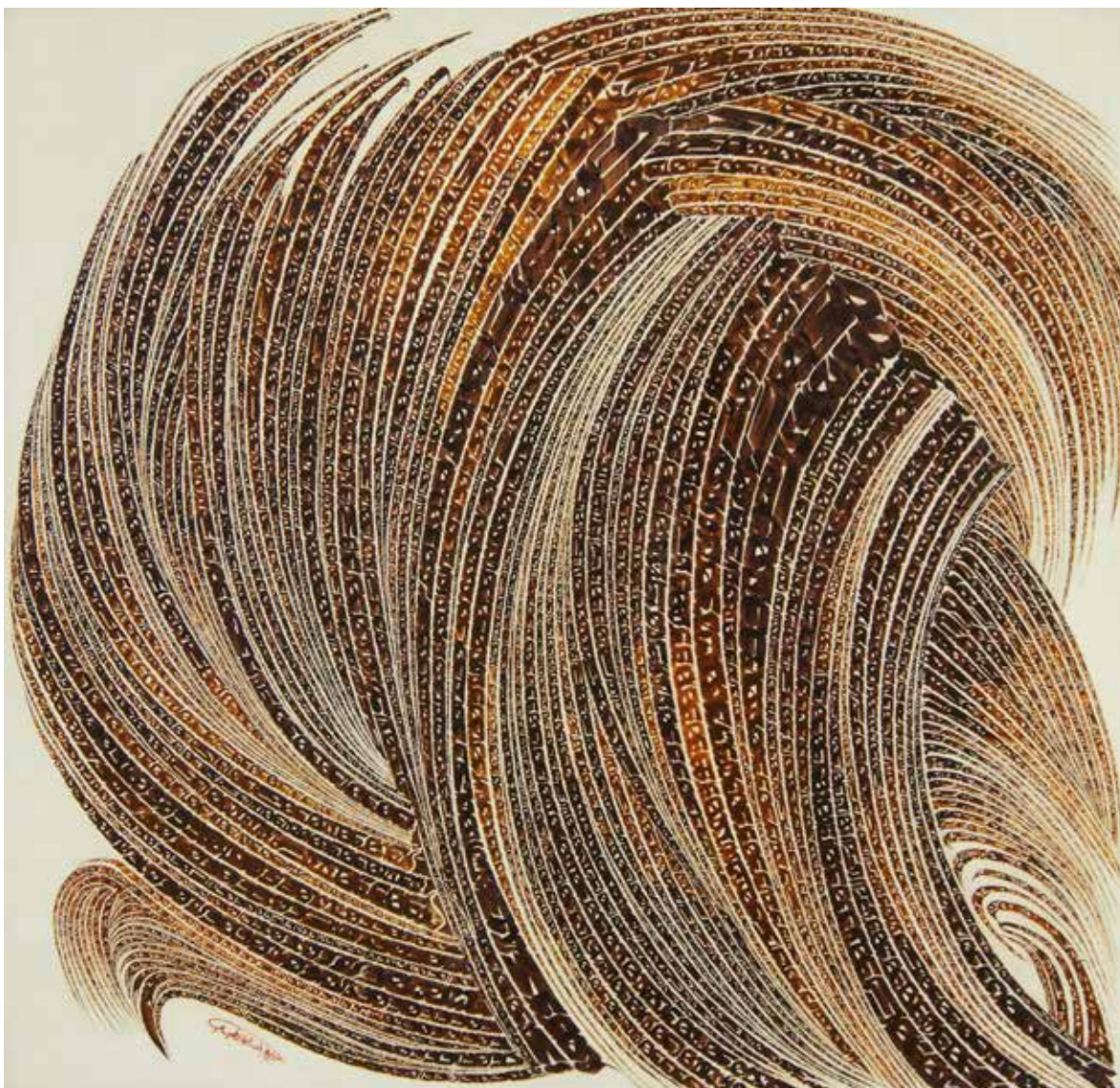
نصراالله افجه‌ای که در زمینه خوشنویسی سنتی ایرانی، استادی تمام عیار است، به دلیل استمرار و پیوستگی در خلق آثار نقاشی‌خط مدرن در چند دهه اخیر، از جمله شاخص‌ترین هنرمندان این عرصه به شمار می‌آید.

تنوع آثار افجه‌ای در یک دهه اخیر به ارایه آثاری ملهم از فرم‌های ساده و آشنا در طبیعت یا انسان متمرکز شده است. در این دوره از کارنامه هنرمند، شکل‌گیری و تنوع در فرآیند نقاشی با خط، در نتیجه نحوه رویکرد اقتباسی از فرم گیسوان رها در باد یا امواج متلاطم است. آنچنان که حروف و کلمات در ساخت معنایی بافتاری تازه، بی‌توجه به خوانش نوشتار چیدمان می‌شوند. در این ساختار جدید، جنبه معنایی نوشتار جای خود را به شکلی نمادین می‌دهد و افجه‌ای با گرایش بیشتر به بازتعریف نگره شکل‌گرا در آثارش، در پی بازخوانی روایتی انتزاعی از قالب سیاه‌مشق‌نویسی در خوشنویسی ایرانی است.

در اثر پیش‌رو افجه‌ای کمپوزیسیون‌های نقاشی‌خط خود را که ترکیبی از خطوط کوفی و نوعی محقق متمایل به نسخ هستند، با الهام از زیبایی‌شناسی یک فرم موج و رها، در سطور موازی و تکرارشونده با ظرافت و کیفیتی نظام‌یافته به تصویر کشیده است. در این میان، هنرمند با چیدمان نوشتار بر روی خطوط منحنی و استفاده از عنصر «تکرار» که ویژگی اصلی در هنرهای ایرانی اسلامی است و همچنین رنگ تکفام قهوه‌ای، بیان تصویری خود را محدود به یک شکل معنادار می‌کند.

اثر حاضر نمونه‌ای ممتاز از اوج‌گیری رویکرد سال‌های اخیر افجه‌ای در بهره‌گیری از پتانسیل موجود در فرم حروف و درک عمیق او از ترکیب شکلی آن‌ها به مثابه یک هنر انتزاعی است که در عین انتزاعی بودن، تصویری فیگوراتیو را پیش روی مخاطب می‌گذارد. از همین رو سیر تحولات در این مجموعه آثار نصراالله افجه‌ای را می‌توان مکاشفه‌ای مدام در بازیابی عنصر «فرمال» در هنر خوشنویسی ایرانی در نظر گرفت که امروز فارغ از کارکرد معنایی و انتقال پیام، به دستمایه‌ای مدرن در تحولات تصویری هنر ایران بدل شده است.

۴

4

نصرالله افجه‌ای (متولد ۱۳۱۲)

Nasrollah Afjehei (b. 1933)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «نصرالله افجه‌ای Afjei» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۹۴×۹۶ سانتیمتر
تاریخ اثر: اوایل دهه ۱۳۹۰

Signed "Nasrollah Afjehei" in Farsi and "Afjei" in English (lower left)
acrylic on canvas
94x96 cm
Executed in early 2010s

۱۵۰-۲۰۰ میلیون تومان

1.500-2.000.000.000 IRR

اثر حاضر علاوه بر وجه شاعرانه کویر، جنبه‌های زیست محیطی نیز مورد توجه بوده است. شاید از همین روست که فرامرزی آخرین دوره کویری‌هایش را «هجوم» نام نهاده است. در اثر دولته‌ای فوق، ریتم تکرار شونده خطوط عمودی و افقی در عین حال که حرکت باد در لابه‌لای درختان و روی شن‌های نرم کویری را تداعی می‌کند، کیفیت زیبایی‌شناسانه انتزاع مدرنیستی را نیز در اثر محقق می‌سازد.

علی فرامرزی چند سالی است کویر و چشم‌انداز کویری ایران را دستمایه نقاشی‌های خود قرار داده و این گستره جغرافیایی را از زوایای گوناگونی مطالعه و بازنمایی کرده است. ابعاد کشیده و عریض این تابلو و شیوه انتزاعی کردن فرم‌های طبیعت، چیزی است که اثر فرامرزی را از دیگر هنرمندانی که به این موضوع پرداخته‌اند، متمایز می‌سازد. مضمون کویر در هنر و ادبیات ایران به کرات مورد اشاره بوده است، در حالی که در

۵

5

علی فرامرزی (متولد ۱۳۲۹)

Ali Faramarzi (b. 1950)

هجوم از مجموعه کویری‌ها

Invasion from the Desert's series

امضاء: «علی فرامرزی ۹۵» (پایین راست)
اکریلیک روی بوم
دولته‌ای، راست، ۱۱۰×۱۱۰ سانتیمتر، چپ ۱۱۰×۱۶۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۱۰×۲۷۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

Signed "Ali Faramarzi 95" in Farsi (lower right)
acrylic on canvas
diptych, right 110×110 cm, left 110×160 cm, overall 110×270 cm
Executed in 2016

۳۰-۴۰ میلیون تومان

300-400.000.000 IRR

۶

6

مصطفی دشتی (متولد ۱۳۳۹)

Mostafa Dashti (b. 1960)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «دشتی ۹۵» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۲۰×۳۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

Signed "Dashti 95" in Farsi (lower left)
acrylic on canvas
200×300 cm
Executed in 2016

۷۰-۵۰ میلیون تومان

500-700.000.000 IRR

۷

مهشید رحیم تبریزی (متولد ۱۳۴۸)

بدون عنوان

امضاء: «مهشید ۱۳۹۷» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۱۳۲×۲۰۸ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۱۶-۱۲ میلیون تومان

7

Mahshid Rahim Tabrizi (b. 1969)

Untitled

Signed "Mahshid 1397" in Farsi (lower left)
acrylic on canvas
132×208 cm
Executed in 2018

120-160.000.000 IRR

۸

هادی جمالی (متولد ۱۳۲۹)

بیون عنوان

امضاء: «هادی جمالی ۱۳۹۷ HADI JAMALI» (پایین راست روی هر لیت)
ترکیب مواد روی چوب
دولته ای، هر لیت ۱۱۰×۱۱۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۱۰×۲۲۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۴۰-۶۰ میلیون تومان

8

Hadi Jamali (b. 1950)

Untitled

Signed "Hadi Jamali 1397" in Farsi and "HADI JAMALI" in English
(lower right on each)
mixed media on wood
diptych, each 110x110 cm, overall 110x220 cm
Executed in 2018

400-600.000.000 IRR

اثر پیش‌رو از مجموعه نقاشی‌های شناخته شده هادی جمالی است که بر بستر آلومینیوم شکل گرفته‌اند. هرچند کلیت اثر از هر نوع تجسم «فرم آشنا» می‌گریزد و ذهن را به وادی فرم‌های تجربیدی و اشکال ناب انتزاعی می‌کشاند، اما استفاده هوشمندانه از خراش‌ها بر بدنه آلومینیوم سبب ایجاد نوعی از حس دلهره و آشوب می‌شود و این موضوع به واسطه رنگ قرمز مخملی که از زیر تکه‌های آلومینیوم هویدا شده تشدید می‌شود.

با این حال تابلوهای نقاشی جمالی به هیچ‌عنوان تلخ و افسرده نیست. بهره‌گیری از رنگ‌های لطیفی چون آبی، بنفش و فیروزه‌ای بر بستر براق آلومینیوم فضایی رویایی را شکل می‌دهد که لطیف و شاعرانه نیز هست و در عین حال هنر جمالی را به هنر گذشته ایران پیوند می‌دهد.

هنرمند از دو بوم مربع برای خلق اثر استفاده کرده که به صورت افقی یکدیگر قرار گرفته‌اند و بدین ترتیب بستر کشیده و گسترده‌ای را ایجاد کرده‌اند. این کشیدگی به واسطه خطوط عمودی نقش شده بر آن صحنه‌ای باشکوه و عظیم را شکل بخشیده که چون یک چشم‌انداز شهری به نظر می‌رسند. در بالای تصویر، قسمت‌هایی از آلومینیوم با ظرافت و حساسیت خاصی برش خورده و فرم‌هایی را ایجاد کرده‌اند که یادآور حسی از ابنیه ایرانی با پنجره‌های متنوع است. لکه‌های قرمز که این‌جا و آن‌جا خودنمایی می‌کنند، بر تضاد میان رنگ درخشان آلومینیوم و قرمز غنی مخمل تأکید کرده و چشم را به آرامی در فضای تابلو سوق می‌دهد.

استفاده از متریال آلومینیوم به عنوان یک سازه صنعتی و مربوط به عصر حاضر کاملاً آگاهانه و هوشمندانه انتخاب شده و نمادی از تجربیات زندگی در دنیای صنعتی امروز است. در پس این زندگی صنعتی، خیال جمعی ایرانیان از شاعرانگی و عشق وجود دارد که در رنگ مخملین قرمز نمود می‌یابد. هنرمند تلاش دارد با رنگ کردن، خراش دادن و کنار زدن آلومینیوم سرد صنعتی راهی به گذشته باز کند و روح و عشق آن روزگار را به مخاطب یادآوری کند؛ تلاشی که گاهی با درد و زخم همراه است ولی در عین حال امیدبخش نیز هست.

۹

آرمان یعقوب پور (متولد ۱۳۴۹)

از مجموعه طبیعت مینیمال

امضا: «آرمان یعقوب پور» (بالا راست)
اکریلیک روی بوم
۱۲۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۱۵-۲۰ میلیون تومان

9

Arman Yaghoobpour (b. 1970)

From the *Minimalist Nature* series

Signed "Arman Yaghoobpour" in Farsi (upper right)
acrylic on canvas
120×180 cm
Executed in 2017

150-200.000.000 IRR

۱۰

حامد صحیحی (متولد ۱۳۵۹)

از مجموعه محدوده/امن

امضاء: «Sahihi 2017» (پشت اثر)
اکریلیک روی بوم
۱۲۹×۲۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۲۵-۳۵ میلیون تومان

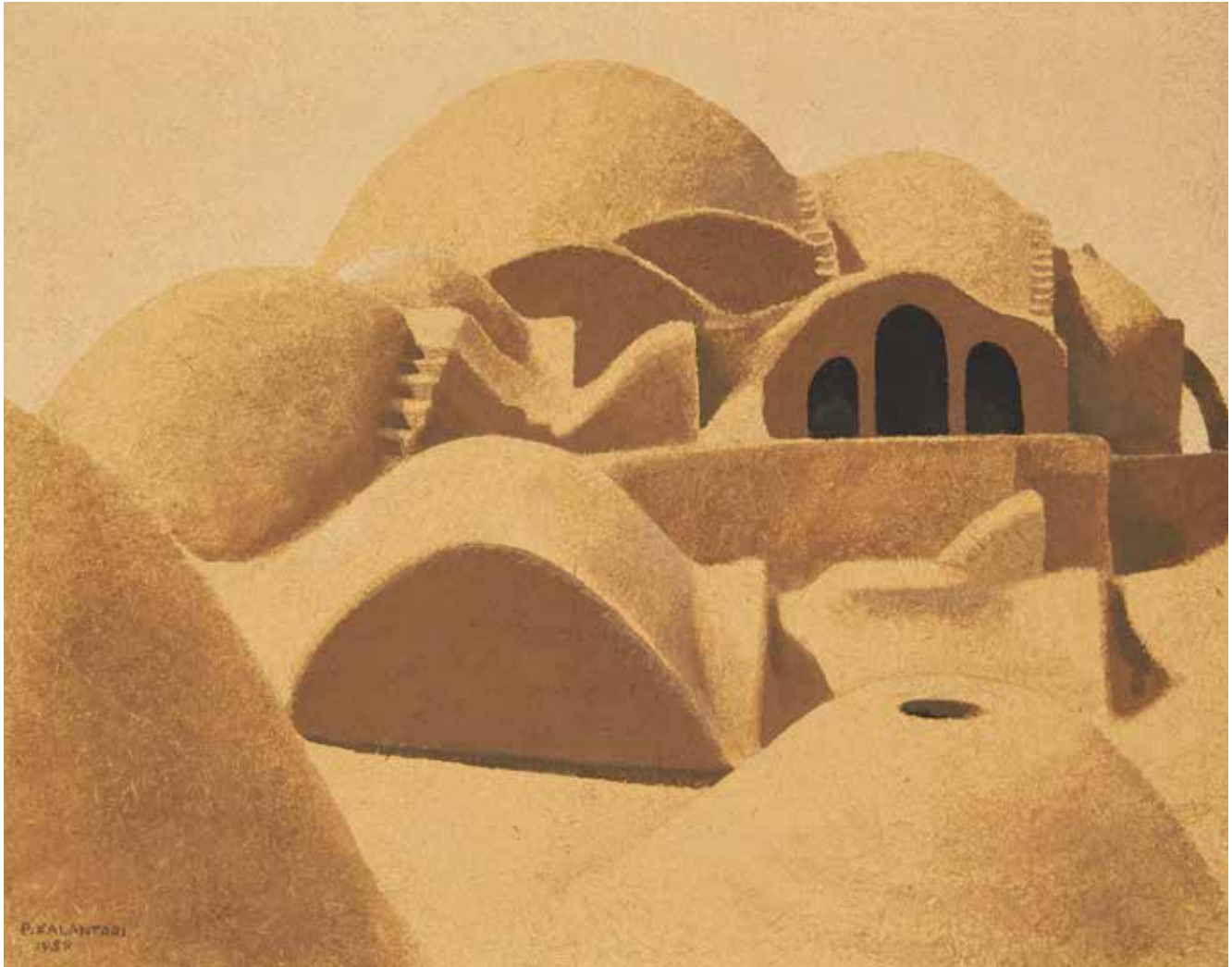
10

Hamed Sahihi (b. 1980)

From the *Comfort Zone* series

Signed "Sahihi 2017" in English (on the reverse)
acrylic on canvas
129×200 cm
Executed in 2017

250-350.000.000 IRR

پرویز کلانتری درباره تابلوهای تکرنگ کاهگلی خود می‌نویسد: «هر خشت و هر دیوار حرفی دارد با تو، رازی دارد از حوادث جهان و گذشت زمان. ساییدگی دیوار از باد است، از باران است، از گذشت زمان است و این زمین، زمینی که با اطمینان زیرپایت حس می‌کنی، اشارتی است در آیین خشت به ناپایداری، و خشت نمودار خاک است و سرنوشت و سرگذشت تبار ماست بر دیوار. تا بماند به رسم یادگار، به رسم، به نقش، به شکل»^۱.

۱. بروشور نمایشگاه گالری سیحون، آبان ۱۳۵۲.

دو تابلوی حاضر، اثر پرویز کلانتری که همراه با هم در این حراج ارایه می‌شوند، به یکی از شناخته‌شده‌ترین و مهم‌ترین دوره‌های هنری او تعلق دارد، مجموعه آثار تکرنگ کاهگلی او که اولین نمونه‌های آن در دهه ۱۳۵۰ کار شده‌اند. دل‌بستگی کلانتری به معماری ایران از همین مجموعه آثارش شکلی برجسته و مهم در آثار او می‌یابد که تا پایان عمر هنرمند در کارهایش تداوم یافت. بناهای گلی زیر تابش آفتاب و سایه‌هایشان اساس فکر او را می‌سازند و کلانتری طی جست‌وجویی برای یافتن استتیک ویژه‌ای از سایه‌ها، از روستاهای کوهستانی تا کویر، سرزمین‌های گرم و آفتابی با بام‌های گلین مدور، با بادگیرها در سراسر ایران، هر کجای این دیار که آفتاب طلوع و غروب می‌کند، رنگ‌های گرم خاک از قهوه‌ای تا طلایی را بر تابلوهایش ثبت کرد.

۱۱

پرویز کلانتری (۱۳۹۵-۱۳۱۰)

بدون عنوان

امضا: اثر راست «P. KALANTARI 1989» (پایین چپ)
 اثر چپ «P. KALANTARI 1988» (پایین چپ)
 رنگ روغن و کاه گل روی بوم
 ۵۶×۷۱ سانتیمتر
 تاریخ اثر: اثر راست ۱۳۶۸، اثر چپ ۱۳۶۷

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

11

Parviz Kalantari (1931-2016)

Untitled

Signed: Right "P. KALANTARI 1989" in English (lower left)
 Left "P. KALANTARI 1988" in English (lower left)
 oil and straw on canvas
 56x71 cm
 Executed in: Right 1989, Left 1988

2.000-3.000.000.000 IRR

نقاشی‌های کمیته‌گرایی شباهنگی، تجسم طبیعتی بکر و دست‌نخورده از سرزمین مادری است که دیرزمانی در همه زندگی پرتلاطم معاصر فراموش شده است. وی که تحصیلات خود را در دانشگاه سن خوزه ایالت کالیفرنیا به پایان برده، قریب سی سال، به خلق مناظری باز و وسیع از تپه‌ها و کویرهای ایران در رنگ‌های متنوع پرداخته و با استمراری ستودنی، این آثار را به یکی از شناخته‌شده‌ترین نمونه‌های نقاشی معاصر ایران بدل کرده است.

ترکیبی به غایت خلاصه شده، با خطوط منحنی که به منتهای سادگی رسیده‌اند، تمام برداشت او از روح طبیعت است؛ طبیعتی که از یک مراقبه و تمرکز به وجود آمده و محاصل یکی شدن روح هنرمند با هستی جاری در طبیعت است.

با آن که شباهنگی دل‌بسته طبیعت است، اما رنگ و سطوح تخت آثارش او را از نقاشان طبیعت‌پرداز جدا می‌کند و با اتصال به فضای گرافیک، پرده نقاشی را به عالم تصویرگری مدرن می‌کشاند. او درباره ارتباط گرافیک و نقاشی‌هایش می‌گوید: «من مسئله ساده اندیشیدن، ساده کردن و تخیل کردن را ویژگی اساسی گرافیک می‌دانم، کار من به علت همین ویژگی‌ها وجه اشتراکی با گرافیک دارد».

مرتضی ممیز، طراح گرافیک برجسته ایران، درباره آثار شباهنگی نوشته است: «نقاشی‌های جلال شباهنگی آن بخش گم‌شده از نقاشی معاصر ایران است که تماشاگر ایرانی را به آسانی همراه خود از دوران طبیعت‌سازی به فضا و ذهنیت مدرن امروز دنیا می‌کشاند، بدون آن که تماشاگر طی چنین سفری احساس بیگانگی کند و در فضای مدرن امروز نقاشی دنیا معلق بماند. نقاشی‌های او، به افسانه می‌مانند. بسان قصه‌های کودکی است که همه چیز در آن‌ها زیباست و رنگ‌ها چه روشن چه تیره، چه سرد و چه گرم، همه شیرین و دلکش هستند و یادآوری آن‌ها ما را به غم مطبوعی می‌برند. شباهنگی عیناً خودش را می‌کشد. خودش را که انسانی است گوشه‌گیر اما پرتلاش، زنده و با ذهنیتی باز و امروزی که بدون تکلف و تنها با صفا و فروتنی زندگی ساده‌ای می‌کند»^۱.

سکوت، خلوتی و آرامش در این اثر شاخص شباهنگی موج می‌زند. تصویری خالی از هر جنبه و حضور انسانی که ذهن را به دورانی روشن و سرشار از امید می‌برد. منحنی‌هایی قاطع، از تپه‌های مخملی، با درختانی در منتهای سادگی و آسمانی ژرف،

۱. دوسالانه هنر گرافیک ایران، ۱۳۸۱.

۱۲

جلال شباهنگی (متولد ۱۳۱۴)

بدون عنوان

امضاء: «ج شباهنگی» (پایین راست)
رنگ ماشین روی بوم
۱۳۰×۸۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۳

۱۵۰-۱۰۰ میلیون تومان

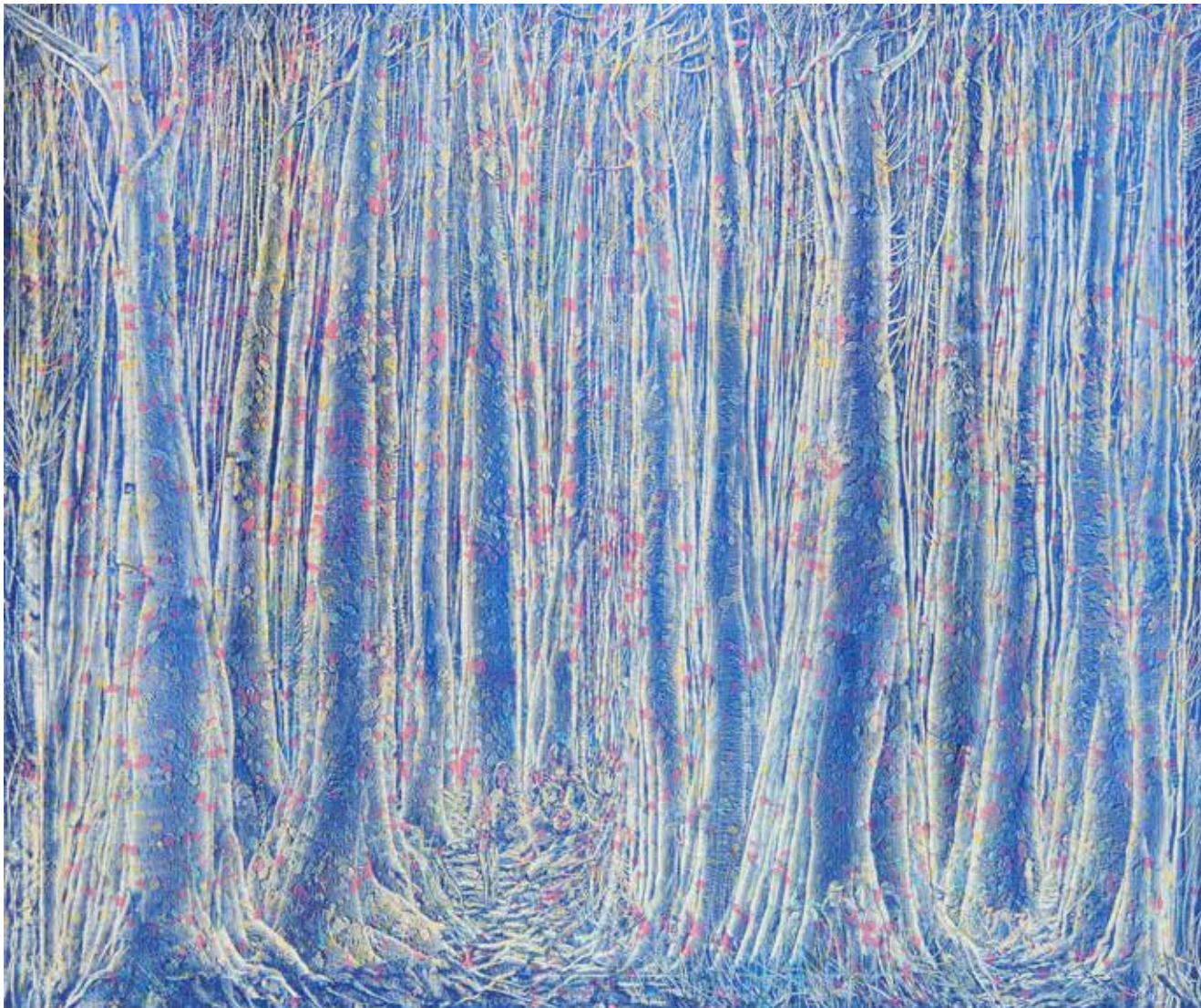
12

Jalal Shabahangi (b. 1935)

Untitled

Signed "J Shabahangi" in Farsi (lower right)
car paint on canvas
130×85 cm
Executed in 2014

1.000-1.500.000.000 IRR

۱۳

منوچهر نیازی (متولد ۱۳۱۶)

بدون عنوان

امضا: «نیازی ۲۰۰۹ M.Niazi» (پایین راست)
رنگ روغن روی بوم
۱۵۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۸

۱۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

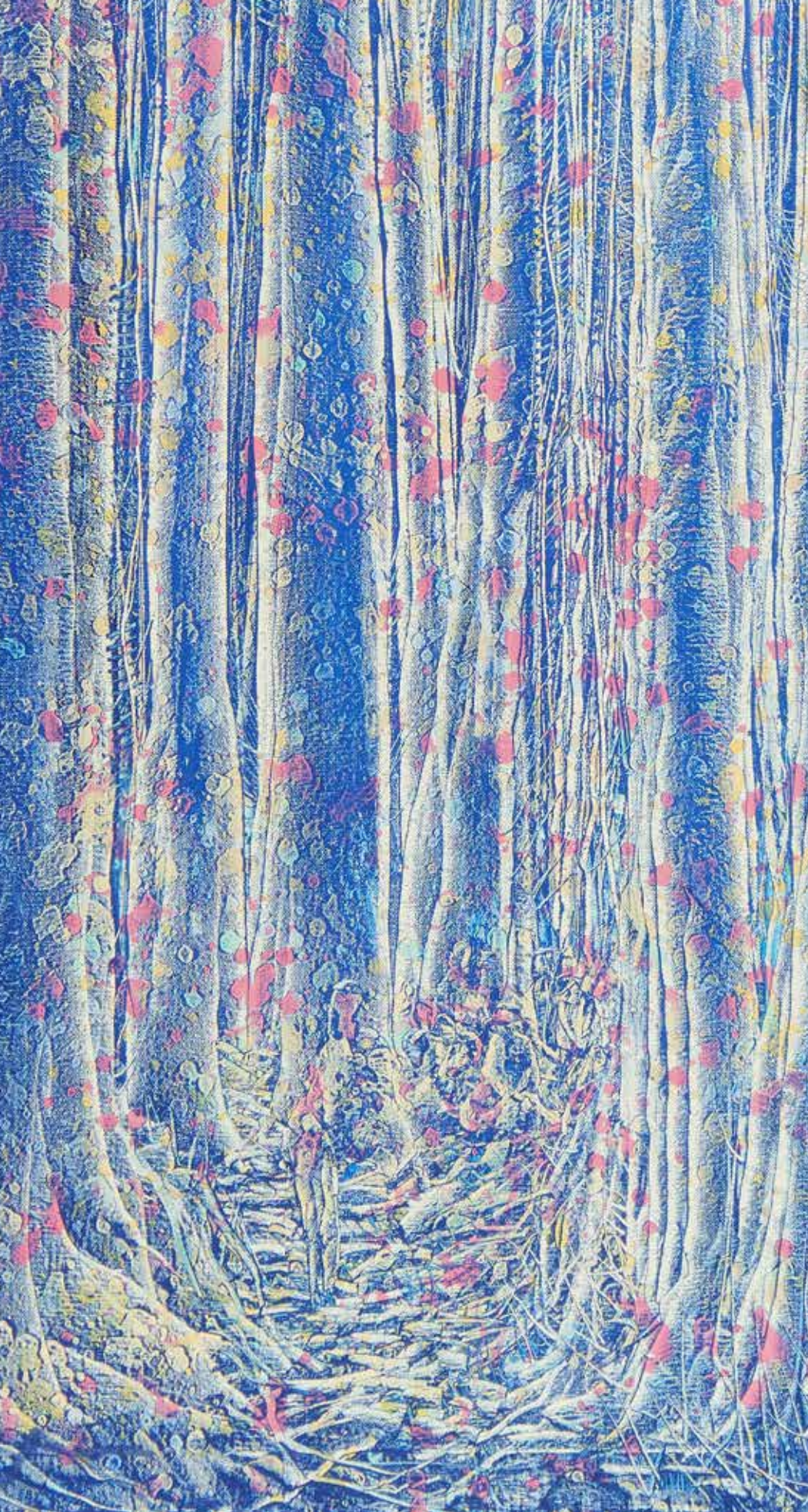
13

Manouchehr Niazi (b. 1937)

Untitled

Signed "Niazi" in Farsi and "M. Niazi 2009" in English (lower right)
oil on canvas
150×180 cm
Executed in 2009

1.000-1.500.000.000 IRR

تابلوهای منوچهر نیازی را می‌توان تصویری از عمیق‌ترین تنهایی‌های بشری دانست. وی نقاشی طبیعت‌گراست که به واسطه پیوندش با موسیقی و طبیعت، نقاشی‌هایی شلوغ و پر نقش را بر بوم‌های بزرگ خلق می‌کند. آثار وی میان رئالیسم و رمانتیسیسم درنوسانند. او ترجمانی از طبیعت زیبایی ایران را از دل آشفته‌گی و بی‌نظمی به ارمغان آورده و داستان سرگردانی مردم جهان را بازگو می‌کند.

آثار متأخر وی که عمدتاً با موضوع درخت خلق شده‌اند، انبوهی از درختان سستبر ریشه در خاک و سر به فلک کشیده را به نمایش می‌گذارند که با قدرت ایستاده و شکوه و اقتدار خود را به رخ می‌کشند. درخت نماد زایش، جاودانگی، حیات دوباره و سرزندگی است و تشابهی ازلی با انسان دارد؛ هر دو ریشه در خاک و سر بر آسمان دارند، اما در این تابلوها خبری از آسمان نیست. آنچه بیش از همه به چشم می‌آید، تنه درختانی است که مخاطب را به کشف خود و اصلی که از آن جدا مانده فرامی‌خوانند. گویی پناه‌انسان می‌شوند تا به اصل خویش بازگردند و در طبیعت بکر غوطه‌ور شود.

در اثر حاضر که به همین مجموعه تعلق دارد، غلبه رنگ آبی یأس، سرما و ناامیدی را به ارمغان می‌آورد. هرچند نقطه‌پردازی با رنگ‌های زرد و قرمز در پس‌زمینه چرخه رنگ را کامل کرده و تا حدودی از سردی اثر کاسته، لیکن ملال و بهت نقاش را بر ملا می‌سازد و مخاطب را نیز در بهت و حیرت فرو می‌برد.

۱۴

مقداد لورپور (متولد ۱۳۶۲)

بدون عنوان

امضاء: «لر پ و ر ۹۳» (پایین چپ)
ترکیب مواد روی بوم
۱۳۳×۱۹۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۳

۲۵-۲۰ میلیون تومان

14

Meghdad Lorpour (b. 1983)

Untitled

Signed "Lor-p-ou-r 93" in Farsi (lower left)
mixed media on canvas
133x195 cm
Executed in 2014

200-250.000.000 IRR

۱۵

امید حلاج (متولد ۱۳۵۸)

بدون عنوان

امضاء: «امید حلاج ۱۳۹۰ Omid Hallaj 2011» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۱۴۵×۱۹۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۰

۲۰-۲۵ میلیون تومان

15

Omid Hallaj (b. 1979)

Untitled

Signed "Omid Hallaj 1390" in Farsi and "Omid Hallaj 2011" in English (lower left)
oil on canvas
145x195 cm
Executed in 2011

200-250.000.000 IRR

در کمتر آثار نقاشی منوچهر معتبر از فضا و معماری شهری می‌توان چنین آرایش ساده‌ای از خطوط افقی و عمودی را در هماهنگی با حرکات اریب در عمق مشاهده کرد. ترکیبی که در آن‌ها همه عناصر عمودی تصویر از درخت گرفته تا دودکش و آنتن، به گونه‌ای نامحسوس از ساختمان‌ها و دیوارها جدا می‌شوند و با خطوط محیطی و درختان پس‌زمینه درهم می‌آمیزند و همه چیز به بدیهی‌ترین شکل ممکن دیده می‌شود، بی‌آن‌که نقاش در پرسپکتیو تابلو اغراقی کرده باشد. معتبر در این اثر تلاش می‌کند تا با ایجاد فضایی حساب‌شده، بیننده را به تماشای برشی از زمان و مکان با حس و تجربه فردی خود دعوت کند. موضوع کار او بریده‌ای از جهان است که به گونه‌ای چشم‌نواز معادل‌های عینی و ذهنی را از دیدگاه وی با هم درمی‌آمیزد و پیش روی مخاطب می‌گذارد. به همین سبب برای منوچهر معتبر نقاشی و طراحی بیش از هر چیز یک فرآیند آفرینش است. هرچند مفاهیم مستتر در فرآیند کاری او مفاهیم اجتماعی‌اند و از جهاتی هم‌نوایی هوشمندانه‌ای با محیط مادی، زندگی شهری پیرامون و زیست هنرمند دارند.

منوچهر معتبر که بیشتر به سبب طراحی‌های فیگوراتیویش شناخته می‌شود، در دهه پنجاه بیشتر دلبسته طراحی و نقاشی از فضاها و شهری و طبیعت بود و در آثارش کمتر جنبه روایی دیده می‌شد. از همین رو، رنگ در نقاشی‌های او، حضوری حداقلی و تنها به عنوان تمهیدی برای جذب نگاه بیننده در ترکیب‌بندی دارد و در عوض برای بیان تصویر از خط و طرح استفاده می‌کند.

در اثر حاضر، معتبر بر خلاف کارهای خطی تیره منسجم و کنتراست‌های شدید و رنگ‌های کدر و تیره که در سه دهه اخیر در آثارش حضوری ثابت پیدا کرده‌اند، پرداختی واقع‌گرایانه به سوژه‌های آشنا دارد. با این وجود همچنان غلبه عنصر خط، ویژگی اصلی کار اوست. تصویر پیش روی بیننده، دیواری سفید و بخشی از یک تک‌درخت است که ساده و فاقد عمق است، اما در پس‌زمینه بخش‌هایی از ساختمان‌ها، دودکش‌ها، آنتن‌ها و شیروانی‌های سرخ‌رنگ طیفی هندسی را تشکیل می‌دهند. تک‌درخت داخل حیاط به زیبایی، خانه را از بقیه منظره جدا می‌کند.

۱۶

منوچهر معتبر (متولد ۱۳۱۵)

بدون عنوان

امضاء: «معتبر M.Motabar اردیبهشت ۱۳۵۵» (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 ۱۲۰×۸۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۵۵

۸۰-۱۲۰ میلیون تومان

- این اثر مرمت شده است.

16

Manouchehr Motabar (b. 1936)

Untitled

Signed "Motabar Ordibehesht 1355" in Farsi and "M. Motabar" in English (lower left)
 oil on canvas
 120x80 cm
 Executed in 1976

800-1.200.000.000 IRR

- This work has been restored.

پرتحرک نقاشان اکسپرسیونیسم انتزاعی پهلو می‌زند. عکس از یک منظره ساده فراتر رفته و به ترکیبی پویا از خطوط و رنگ‌ها تبدیل می‌شود که رای موضوع ساده تصویر، چشم بیننده را به حرکت و کنکاش در پرده فرامی‌خواند.

کاترین میه، مورخ هنر فرانسوی، درباره آثار کیارستمی می‌نویسد: «او به جای اشاره به زیبایی باغ‌ها و سرزمین‌های موعود در دور دست‌ها، از میان قاب‌بندی‌ها تخیل را به کار می‌اندازد. امری که اغلب در آثار کیارستمی به آن برمی‌خوریم، واقعیت دوری است که به راحتی نمی‌توان به آن رسید. بیش از شیئی که بتوان لمس کرد، به سان دیواری است که تنها می‌توان در نزدیکی آن و در امتدادش پیش رفت (همانطور که در فیلم‌هایش نیز مشهود است)»^۱.

عکس‌های عباس کیارستمی، عمل درست دیدن را به مخاطب می‌فهمانند، درست دیدن جهان و زندگی. او راوی قصه‌های شگفت‌انگیز است، قصه‌هایی که با هر چیز ساده و بارها دیده‌شده‌ای می‌ساخت. او به بیننده فیلم‌ها و عکس‌های خود یادآوری می‌کرد که با دقت و نگاهی تازه به هر چیز ساده و دم‌دستی بنگرد، آن‌گاه جهان تازه‌ای کشف و پدیدار می‌شود.

دراثر حاضر چشم‌انداز سرسبز پشت نرده‌ها با نوری که از لابه‌لای آن می‌تابد، کنجکاری بیننده را برای درنگ و درک این زیبایی و روشنایی برمی‌انگیزد. حصار نرده‌های پیش‌زمینه، رو به روشنایی و منظره‌ای امیدبخش دارد که ادامه حیات و زندگی در پس‌زمینه را نوید می‌دهد. این عشق به زندگی و امید به بقا و نیک‌بختی، مضمون رایج در بسیاری از فیلم‌های عباس کیارستمی نیز بود.

از سوی دیگر خطوط متقاطع نرده‌های زردرنگ با سبزه‌های تیره و روشن پس‌زمینه، شکلی از یک تصویر انتزاعی را پدید آورده‌اند که ریتم و پویایی خطوط، به ضربه‌قلم‌های

۱. میه، کاترین؛ پنجره رو به حیات؛ نشر نظر، چاپ اول، تهران؛ ۱۳۹۲.

۱۷

عباس کیارستمی (۱۳۹۵-۱۳۱۹)

بدون عنوان

امضاء: «عباس کیارستمی 1/1» (پشت اثر)
چاپ عکس روی بوم
۱۴۰×۲۲۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۷
تک نسخه

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «پنجره رو به حیات» (ص ۱۴۴) به کوشش عباس کیارستمی،
نشر نظر (۱۳۹۲) به چاپ رسیده است.

17

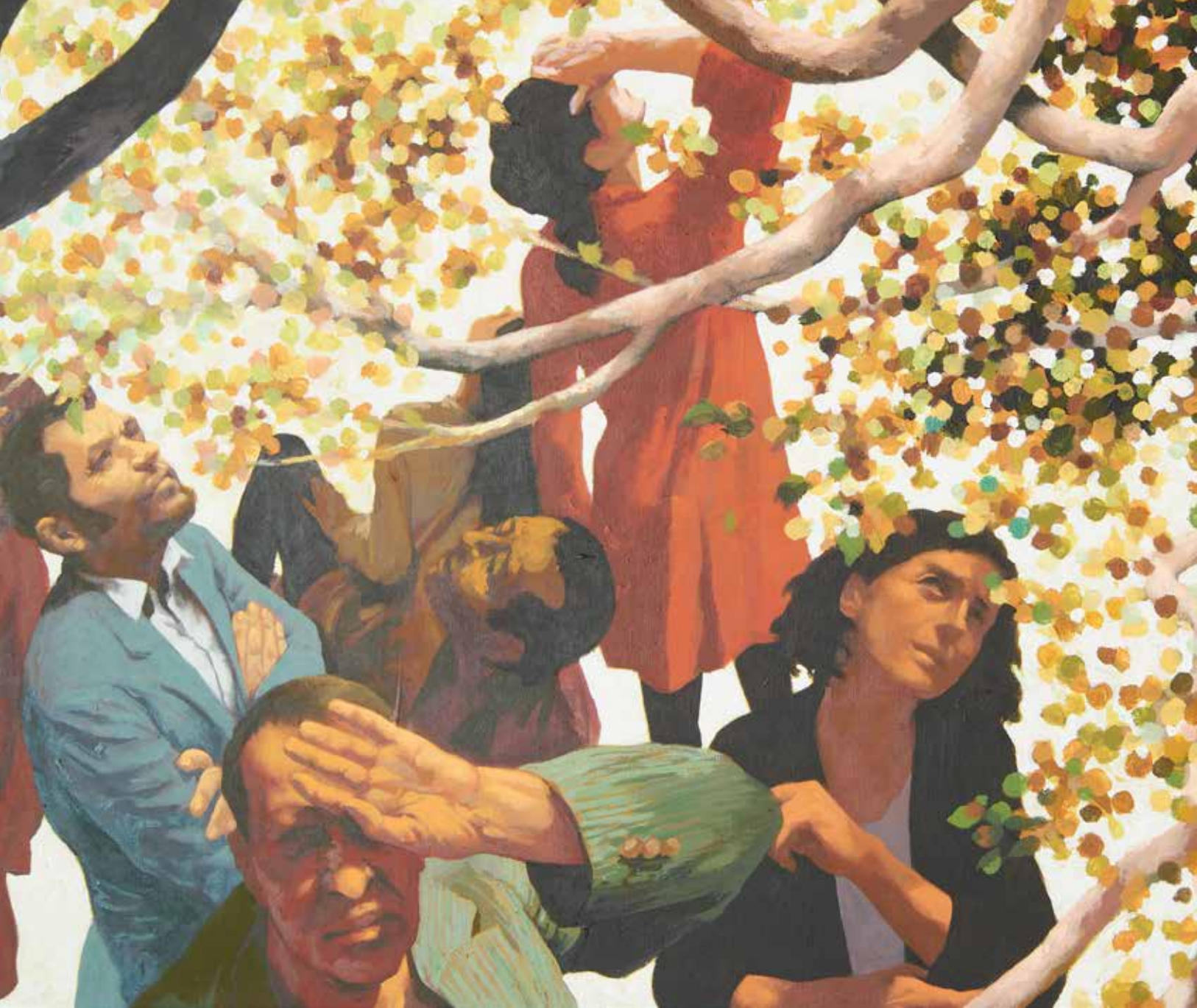
Abbas Kiarostami (1940-2016)

Untitled

Signed "Abbas Kiarostami" in Farsi and "1/1" in English (on the reverse)
photoprint on canvas
140x220 cm
Executed in 2008
Unique

2.000-3.000.000.000 IRR

- Kiarostami, Abbas, Nazar publication; "A Window into Life" (p 144), 2013.

بیننده در این اثر با جمعیتی انسانی مواجه می‌شود که از درختی سترگ و پر شاخ و برگ بالا رفته و بر آن نشسته‌اند. ترک زمین به عنوان موطن اصلی و نشستن بر درخت، می‌تواند اشارهای ضمنی به مفهوم مهاجرت و شرایط نامطمئن پس از آن باشد که پیش از این نیز در برخی آثار محب‌علی بیان شده است. از سوی دیگر درخت را می‌توان سمبلی از زندگی و وجود بشری دانست که دو راهی‌های انتخاب در آن بسان شاخه‌های بسیار هر روز مسیرهای متفاوتی را در پیش روی قرار می‌دهد. از دیگر سو عمل بالا رفتن و نشستن بر شاخه‌های درخت یکی از نوستالژی‌های دوران کودکی است. بچه‌هایی که دیروز از برای سرگرمی بالای درختان می‌رفتند امروز در تلاشی مداوم برای بالا رفتن و ترقی در مسیر زندگی هستند و به هر شاخه‌ای برای بودن و ماندن متوسل می‌شوند. در انتخاب راه دچار تردید و دو دلی شده و این اضطراب مداوم را در کشاکش جریان زندگی فراموش می‌کنند. رهاورد چنین تلاشی گم کردن خود در هزارتوی بازی روزگار است؛ چیزی که از لذت بازی‌های کودکانه جداست.

دست بازی روزگار، شرایط مختلفی را برای انسان فراهم می‌آورد که گاهی گریز از آن ناممکن می‌نماید. آنچه می‌توان تجربه زیسته آدمی نامید به واسطه درنگ‌ها و تردیدها شکل می‌گیرد و در گردش روزگار خود را بر روند زندگی تحمیل می‌کند. بزنگاه این انتخاب و تردید، بن‌مایه تابلوی پیش‌رو را شکل می‌دهد و ترجمانی نوین از دغدغه‌های وجودی هنرمند را بیان می‌کند. محب‌علی در این باره می‌گوید:

«زیستن در شرایط ناامن و ناستوار به تردید فرد در چگونگی و کیفیت زندگی می‌انجامد. ناستواری او را به انتخاب‌های موقت و گذرا می‌کشاند و توقف طولانی در تردیدها، عاقبت او را سهل‌نگر می‌کند. چیزی شبیه به بازی کردن که در آن به طور موقت در شرایط قوانین بازی قرار می‌گیریم و تابع آن، قواعد بازی را تعقیب می‌کنیم، اما وقتی زمان بازی بسیار طولانی می‌شود دیگر بازی کردن، زیستنمان می‌شود یا زیستنمان بازی کردن».

۱۸

مهر داد محب علی (متولد ۱۳۳۸)

بازی کردن ۴

امضاء: «محب علی ۹۷» (پایین راست)
 اکریلیک روی بوم
 دولته‌ای، هرلت ۱۳۰×۳۳۰ سانتیمتر، در مجموع ۲۶۰×۳۳۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۱۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

18

Mehrdad Mohebali (b. 1959)

Playing 4

Signed "Mohebali 97" in Farsi (lower right)
 acrylic on canvas
 diptych, each 130×330 cm, overall 260×330 cm
 Executed in 2018

1.000-1.500.000.000 IRR

کافی است مُشتی عناصر دم‌دستی، کهنه، مندرس، خاک گرفته و رنگ رو رفته در اختیار واحد خاکدان قرار گیرد تا نتیجه تصویری آن در فرایندی منحصر به فرد، به اثری درخشان، ماندگار با کنایه‌های نوستالژیک تبدیل شود. تکه‌پارچه‌ها که گویی به طور اتفاقی به این شکل قرار گرفته‌اند، در کنار چوبی که به دیوار تکیه داده شده، به تصویر امپراتور و بارگاهش تبدیل شده و جهان سهل و ممتنع نقاش را در این اثر پدید آورده است. امپراتوری، در گوشه انباری رها شده و حالا تبدیل به خرت‌وپرت‌های بی‌ارزش شده است. گوشه گوشه اثر مملو از خاطرات رنگبافته‌ای است که به لطف قلم نقاش، بخش‌هایی از زندگی فراموش شده گذشته را تداعی می‌کند و چیزهایی که درست دیده نشده یا سرسری از کنار آن گذشته شده را دوباره نشان می‌دهد. به عبارت دیگر، نقاش از چیزهایی ساده که می‌توانند ذاتاً زیبا نباشند، زیبایی وصف‌ناپذیری پدید می‌آورد. نوری که از سمت چپ بر بخشی از اثر تابیده و توانایی هایپررئالیستی نقاش در ساخت و پرداخت رنگ‌ها، تمام ویژگی‌ها و اوصاف مذکور را تشدید کرده است. در این وضعیت، اثر به سان سکوی پرتابی به گذشته عمل کرده تا مخاطب را در دنیای خیالات کودکی، در زندانی شاعرانه و در ترس‌های پنهانی به اسارت گیرد.

آثار واحد خاکدان به‌خصوص به خاطر کیفیت بازنمایی بسیار واقع‌نمای آن، در سال‌های اخیر به شکل فزاینده‌ای مورد توجه قرار گرفته و از مارکت رو به رشدی برخوردار بوده‌اند. در این کیفیت شگفت‌انگیز جنبه‌های مفهومی و معناشناختی کار وی برجسته‌تر شده و حالا او با قدرت تکنیکی فوق‌العاده، پیوسته آثار خیره‌کننده‌ای را خلق می‌کند که هرچه بیشتر به زبان هنر معاصر نزدیک می‌شوند.

۱۹

واحد خاکدان (متولد ۱۳۲۹)

بارگاه

امضاء: «Wahed 18» (پایین راست)
 رنگ روغن روی بوم
 ۲۰۰×۱۵۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

19

Wahed Khakdan (b. 1950)

The Court

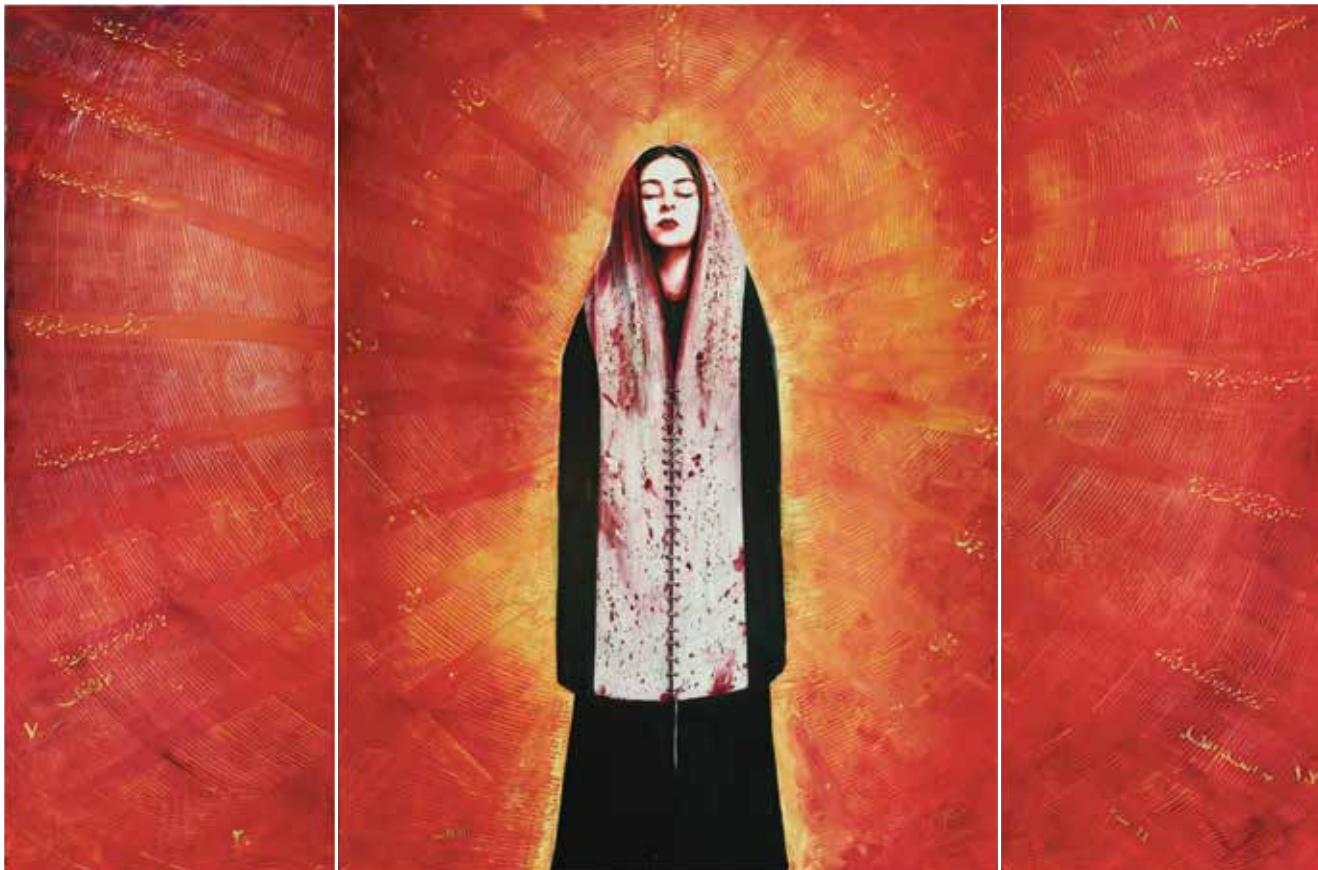
Signed "Wahed 18" in English (lower right)
 oil on canvas
 200x150 cm
 Executed in 2018

2.000-3.000.000.000 IRR

سوژه اصلی در آثار افشین پیرهاشمی را زنان تشکیل می‌دهند که معمولاً نگاه پرسشگری به مخاطب دارند. حضور زنان زیبا با حالت‌های مختلف بر زمینه ساده در اغلب آثار او دیده می‌شود که پارادوکس اغواگری و چالش‌گری را همزمان به تصویر می‌کشند. «زن» به عنوان نمادی از عشق، سرزمین، زندگی، زایش و زیبایی موضوعی است که در هنر همواره مورد توجه خاص قرار گرفته و به صورت‌های گوناگون در آثار هنرمندان دوره‌های مختلف از جمله دوران معاصر جلوه‌گر شده است.

در اثر سه‌لته‌ای حاضر نیز حضور یک زن در مرکز تابلو بر زمینه‌ای با رنگ‌های گرم دیده می‌شود. زن در میان تابلو مانند جسمی که مقابل نور خورشید قرار گرفته در حال خودنمایی است، اما این نور از او جدا نیست. گویی هاله‌ای از نور زردطلایی اطراف او را فراگرفته و در توانالیه‌های نارنجی و قرمز محو می‌شود. در میان بافت دواری که اطراف فیگور را فراگرفته، در انتهای تابش انوار نور، اشعاری به خط نستعلیق از مولانا نوشته شده است: «چه دانستم که این سودا مرا زین سان کند مجنون...». هر مصرع روی یکی از این خطوط قرار گرفته و زبان گویای سوژه و حال درونی وی شده و پرده از نمادپردازی جنون مستتر در اثر برمی‌دارد. فیگور زن در میان رنگ‌های قرمز و نارنجی زمینه با «کشتی در افتاده در میان قلزم پر خون» ارتباط معنایی می‌یابد و به این ترتیب نقاش با دیدگاه شخصی خود ترجمان بصری این غزل را به نمایش می‌گذارد. پویایی و حرکت در رنگ‌های زمینه با حالت ایستا و خاموش زن و رنگ سیاه و تخت لباسش کنتراست بصری شدیدی ایجاد کرده و هنرمند با تغییر خطوط لبه زمینه و جدا کردن آن از حاشیه بوم بر پویایی آن افزوده است. پس از آن توجه مخاطب به موهای زن جلب می‌شود که به پارچه‌ای سفید بدل شده و قسمتی از بدن او را پوشانده است. لکه‌رنگ‌های قرمز و خطوطی که مانند بخیه دو قسمت پارچه را به هم متصل کرده، نیز حاکی از رنج‌هایی است که زن متحمل شده است. اینجاست که به تعریف زن و شی‌وارگی در دیدگاه معاصر پرداخته می‌شود.

۲۰

20

افشین پیرهاشمی (متولد ۱۳۵۳)

Afshin Pirhashemi (b. 1974)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «امضای هنرمند، Pirhashemi» (پایین وسط)
 رنگ روغن روی بوم
 سه لته ای، طرفین ۲۰۰×۷۵ سانتیمتر، وسط ۲۰۰×۱۵۰ سانتیمتر، در مجموع ۲۰۰×۳۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۷

Signed "Artist's signature, Pirhashemi" in English (lower center)
 oil on canvas
 triptych, sides 200x75 cm, center 200x150 cm, overall 200x300 cm
 Executed in 2009

۳۰۰-۴۰۰ میلیون تومان

3.000-4.000.000.000 IRR

۲۱

رکنی حائری زاده (متولد ۱۳۵۷)

ان ول آب ۲

امضاء: «رکنی-حائری ۱۳۸۱ - Rockni haeri 2002» (پایین راست)
 اکریلیک روی بوم
 ۱۵۰×۲۵۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۱

۲۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

- این اثر مرمت شده است .

پیشینه:

این اثر در سال ۱۳۸۲ برنده جایزه دوم ششمین دوسالانه نقاشی معاصر تهران شده است.

21

Rokni Haerizadeh (b. 1978)

N Vel Ab 2

Signed "Rokni-Haeri 1381" in Farsi and "Rockni haeri 2002" in English (lower right)
 acrylic on canvas
 150x250 cm
 Executed in 2002

1.500-2.000.000.000 IRR

- This work has been restored.

Provenance:

The Winner of the second prize,
 The 6th Tehran Contemporary Painting Biennial, 2003.

نقاشی‌های رکن‌الدین حائری سرشار از فی‌البداهگی بصری هستند که بر پرده بی‌جان بوم شور و شوق زندگی می‌بخشند. زبان شخصی او، بدون توجه به آرمانی خاص، رفتارگرایی احساسی را هویدا می‌کند. ضربات بی‌پروای قلم‌مو در کنشی اکسپرسیونیستی مرز میان فرم آشنا و انتزاع ناب را طی می‌کنند و هنری بیانگر را تجسم می‌بخشند که تلخ و در عین حال گروتسک‌وار و طنزگونه است. فرهنگ کلان شهری و تجربه بودن در فضاهای نامتعارف زندگی صنعتی، ذهن هنرمند را به پروازی خیالی وامی‌دارد که گاه نوعی کنترل‌نشده‌ی خردمندانه در آن قابل مشاهده است. در این بیان اکسپرسیو، هر تجربه‌ای امکان ظهور می‌یابد. عشق و نفرت، مهر و کین، غیبت و حضور، حکایت تلخ و شیرین بودن و نبودن انسان در عرصه وجود، همگی دستمایه‌های کنش خلاق هنرمند می‌شوند. رنگ‌هایی که یکی پس از دیگری بر روی هم می‌آیند و سطح بوم را پُر می‌کنند، تجسم احساسات لحظه‌ای و پارادوکس‌های احساسی جوانی است که در هزارتوی روابط پیچیده و لایه‌های صدرنگ اجتماعی گم و پیدا می‌شود. نقاشی‌های رکنی بیانی روایتگر دارند و غلبه فیگور در آن‌ها همواره بر این روایتگری تأکیدی افزون می‌کند. بر خلاف دوران کلاسیک تاریخ هنر که تابلوی نقاشی آبخشور ادبیات و متن بود، نقاشی‌های رکنی بیانگری خود را از فضاهای سینمایی، چیدمان‌های تئاتری و تجربیات برآمده از زندگی در فضاهای مدرن به دست می‌آورد.

در تابلوی پیش‌رو چیدمان نقاشی مانند پلان‌بندی یک صحنه نمایش از حادثه‌ای خبر می‌دهد که گویی در شرف وقوع است. زنی جسور، ایستا، زیبا و در عین حال خشن با صلابتی اقتدارگرایانه در سمت چپ تصویر ایستاده و دست خود را که به صورت اغراق آمیزی بزرگ است، به نشانه رد خواسته بالا آورده است. در سمت راست سه پیکره نقاشی شده‌اند؛ دو مرد که لبخندی مضحک بر لب دارند و زنی جوان که با لباس‌های کلاسیک غربی، عروسک‌وار و تزیین‌شده در پشت سر آن‌ها قرار گرفته است. ارتباط میان این سه پیکره به واسطه رنگ زرد تند، یادآور گل‌های آفتابگردان، تثبیت شده و خشونت زن را بی‌پروا تر جلوه می‌دهد. تقابل این دو زن در تابلو قابل تأمل است؛ زن سمت چپ با پوششی منطبق بر مد روز زنان ایران در حال ابراز وجود و بیان موجودیت خود است. در حالی که زن سمت راست مانند یک عروسک در پشت مردان قرار گرفته و به مخاطب خیره شده است. در میانه تابلو پیکره مردی با لباس سبز دیده می‌شود که دن‌کیشوت‌وار بر حیوانی سوار است و دو سوی تابلو را به لحاظ بصری به هم پیوند می‌دهد؛ گویی چیزی از گذشته همواره در حال حاضر است و جریان زندگی را تداوم می‌بخشد.

نقاشی‌های رضا بانگیز، بیانی روایی دارند و داستانی ساده را که از جهان پیرامون او نشأت گرفته، بازگو می‌کنند. او راوی اساطیر و افسانه‌هاست. سنت‌ها و آیین‌های مردمی ایران دستمایه همیشگی نقاشی‌های بانگیز است که به شکلی ساده‌شده و اغلب سیاه و سفید ارایه می‌شوند. در این اثر منحصر به فرد، بانگیز تصویری رنگین از کاراکترهای شناخته‌شده نقاشی‌های خود را که همان مردم کوچه و بازار هستند، بازآفرینی کرده است. فضای رنگارنگ که بر زمینه سیاه تابلو کنتراستی قوی را پدید آورده، همچنین چهره‌های کاریکاتوری شخصیت‌ها بر بومی بزرگ و گسترده، این اثر را به نمونه‌ای خاص در مجموعه آثار بانگیز بدل می‌کند.

نقاشی‌های رضا بانگیز، بیانی روایی دارند و داستانی ساده را که از جهان پیرامون او نشأت گرفته، بازگو می‌کنند. او راوی اساطیر و افسانه‌هاست. سنت‌ها و آیین‌های مردمی ایران دستمایه همیشگی نقاشی‌های بانگیز است که به شکلی ساده‌شده و اغلب سیاه و سفید ارایه می‌شوند. در این اثر منحصر به فرد، بانگیز تصویری رنگین از کاراکترهای

۲۲

رضا بانگیز (متولد ۱۳۱۶)

بدون عنوان

امضاء: «بانگیز ۹۶»، (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 چهارلته‌ای، هر لته ۱۵۰×۹۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۵۰×۳۶۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۴۰-۶۰ میلیون تومان

22

Reza Bangiz (b. 1937)

Untitled

Signed "Bangiz 96" in Farsi (lower left)
 oil on canvas
 polytych, each 150x90 cm, overall 150x360 cm
 Executed in 2017

400-600.000.000 IRR

سفر به دنیای ژانر تباتیایی، حرکت در کوچه‌باغ‌های فرهنگ عامیانه است. او که از پیشگامان به‌کارگیری قطعات فلزی در هنر مجسمه‌سازی در ایران است، دلباخته اسطوره‌ها، روایت‌های فولکلور و افسانه‌های عامیانه بود و در تمامی آثار هنری خود تلاش کرد آن‌ها را در بستری نو بازآفرینی کند.

تباتیایی، شاعر، نقاش، مجسمه‌ساز، نویسنده و نمایشنامه‌نویس بود که هیچ چیز را عاری از هنر نمی‌دانست و چنین می‌اندیشید که بذر هنر در همه چیز هست. با چنین نگرشی، دست به ساخت مجسمه‌هایی زد که امروزه در زمره مهمترین و تأثیرگذارترین آثار هنری سده بیستم هستند.

مجسمه حاضر همچون دیگر آثار هنرمند با استفاده از وسایل بازیافتی و قطعات ماشین‌آلات صنعتی و به شیوه سرهم‌سازی یا اسامبلاژ ساخته شده‌اند. ژانر با بیانی جسورانه به جست‌وجویی دقیق در میان زباله‌های ماشینی پرداخته و از انبوه اجزای مرده آن‌ها، موجوداتی زنده ساخته است. ژانر همواره در پی پدید آوردن حیوان یا کاراکتری انسانی در مجسمه‌هایش بود. آدم‌هایی با مشاغل مشخص که در نقاشی‌هایش هم تکرار می‌شدند، همچون اثر حاضر که مردی را نشان می‌دهد که گویی در حال نواختن سازی شبیه به دمام است. هویت مردانه به خوبی در چهره او بازنمایی شده تا آن‌جا که صورت او کاملاً بیانگر حالات اوست و شکلی اکسپرسیو دارد.

در این اثر، استفاده از ابزارهای صنعتی و تبدیل آن به پیکره‌هایی دوست‌داشتنی، پیوند عصر حاضر با گذشته است. در هنر مجسمه‌سازی، همواره هنرمند چیزی بی‌شکل را فرم می‌دهد، می‌سازد و در این روند، هنر زاده می‌شود. در آثار تباتیایی، قطعات ماشین به عنوان دستاوردی بشری که کارکردی است و راهی به زیبایی ندارد، در دستان خلاق هنرمند به نوعی جدید از چیدمان تبدیل می‌شود و در همین نظم نوین، خلاقیت هنری شکل می‌گیرد. گویی هنرمند، نظام جامعه سرمایه‌داری و عصر صنعتی را به نقد می‌کشد و برای آن قاعده‌ای جدید تعریف می‌کند؛ قاعده‌ای که در آن چرخ‌دنده‌ها، مهره‌ها، پیچ‌ها و یراق‌آلات نه از برای کار کردن، که برای خلق هنر چیده می‌شوند و این چنین آرزویی هنرمندانه محقق می‌شود.

مخاطب در مواجهه با آثار تباتیایی امکان آن را می‌یابد که شیء‌وارگی را تعریفی دوباره کند. در این آثار آشنایی‌زدایی به بهترین نحو رخ می‌دهد و شیء فلزی خشک، مقاوم، بی‌روح و زمخت، امکان آن را می‌یابد تا در بازتولیدی خلاق، به مجسمه‌ای پویا، دوست‌داشتنی، با چاشنی شوخ و کودکانه بدل شود. با این حال این تغییر، شکل‌دهنده عالمی رویایی و خیال‌پردازانه نیست؛ همواره چیزی از رنج و تنهایی انسان مدرن در این خیال حضور دارد. این مجسمه‌ها تداعی‌گر قدمتی تاریخی‌اند که ریشه در اسطوره دارند و مثل هر اسطوره، روایتگر حقیقتی هستند که در هزارتوی افسانه و خیال پیچیده و پنهان شده؛ فولادهای ساخت بشر، با آن زمختی و خشکی در دستان ژانر شکلی زنده و شوخ‌طبعانه می‌یابند. این حجم‌های فلزی به خوبی کیفیت انسانی یافته و به کالبدی زنده بدل شده‌اند.

۲۳ / 23

ژازه تباتبایی (۱۳۰۹-۱۳۸۶)

بدون عنوان

آهن
۱۶۰×۶۰×۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: اواسط دهه ۱۳۴۰
تک نسخه

۴۰۰-۶۰۰ میلیون تومان

پیشینه:
این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

Jazeh Tabatabai (1930-2008)

Untitled

metal
160×60×50 cm
Executed in the middle of 1960s
Unique

4.000-6.000.000.000 IRR

Provenance:
Property from a prominent collection.

۲۴

هادی هزاوه ای (متولد ۱۳۱۹)

وجد

امضاء: «HADI HAZVEI 61» (پایین راست)
ترکیب مواد روی کاغذ کشیده شده روی بوم
۱۵۳×۲۰۲ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۴۰

۸۰-۶۰ میلیون تومان

- این اثر مرمت شده است.

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

24

Hadi Hazavei (b.1940)

Ecstasy

Signed "HADI HAZVEI 61" in English (lower right)
mixed media on paper mounted on canvas
153x202 cm
Executed in 1961

600-800.000.000 IRR

- This work has been restored.

Provenance:

Property from a prominent collection.

در اثر حاضر، فیگورها در سماع به رقص آمده و ترکیبی پویا و زنده را پدید آورده‌اند. رنگ آبی تیره زمینه، یادآور شب و برای هر ایرانی تجسمی از آیین‌های مذهبی چون عاشورای حسینی است. کمپوزیسیون قدرتمند در این نقاشی با امتداد فرم‌های خطوط قوس‌دار، انرژی فراوانی را در سراسر اثر به حرکت وا می‌دارد، ولی در عین حال یکپارچگی و هماهنگی کلی نیز با استادی حفظ شده است.

ذهن جست‌وجوگر هزاوه‌ای در میان گستره هنرهای کهن تا مدرنیته حاکم بر غرب در حرکت و منبعی برای مطالعه موضوعی و تصویری هنر اوست. گوناگونی بسیار موضوعی و تصویری در آثار هنری او نیز ریشه در همین خودآموزی‌های بی‌پایان دارد و از همین رو خوانشی نو و ایرانی شده از اصول هنر مدرنیستی را به دست می‌دهد.

نقاشی‌های هادی هزاوه‌ای برای هر مخاطبی ساده و گویاست؛ چراکه برآمده از فرهنگ‌های بومی و باورهای دینی و یا نگاه‌های اسطوره‌ای است که در تجربه زیسته هر انسان قابل ادراک است. بدین سان هنر هزاوه‌ای بستر ساز صحنه‌ای امن برای نگریستن است؛ نگریستن به تجربه آشنا و خوانشی از فرهنگ عامه.

اثر پیش رو تلفیقی از ادوار گوناگون هنر ایرانی است؛ از کهن‌ترین نقش‌اندازی‌های سفالینه‌های سیلک و شوش تا انگاره‌های هنر اسلامی در بستری برآمده از نگاه مدرنیستی که به هم‌نشینی هنرمندانه‌ای دست یافته‌اند و در اثری ساده، شاد و زنده، سیالیت ذهن مخاطب را فرامی‌خوانند.

صادق تبریزی دانش‌آموخته هنرکده هنرهای تزئینی و یکی از هنرمندان تأثیرگذار در جنبش سقاخانه بود. او در آغاز علاوه بر نقاشی ایرانی، در زمینه سفال و سرامیک نیز فعالیت داشت و بسیاری از خطنگاره‌هایش را نخستین بار روی قطعات سرامیک در کارگاه سرامیک‌سازی اداره هنرهای زیبا (۱۳۳۸) اجرا کرد. در ادامه، تجربیات متفاوتی با تکنیک کولاژ و با استفاده از انواع قطعات تزئینی و ترکیب آن‌ها با نقوش ایرانی، فیگورهای مینیاتوری و رنگ‌های زنده داشت. نخستین بار آثار وی در انجمن ایران و امریکا نمایش داده شدند، هرچند پس از شرکت در بینال‌های تهران (۴۵-۱۳۴۱) تبریزی بیش از پیش به استفاده از عناصر نوشتاری و فرم‌های خوشنویسی ایرانی روی آورد و در ادامه این خطوط را در ترکیبی چشم‌نواز و شاعرانه با سنت نگارگری با نیم‌نگاهی به نقاشی‌های قهوه‌خانه ادغام کرد.

با آغاز دهه ۱۳۵۰ سبک کاری تبریزی تثبیت شد و او با اغراق در ابعاد آدم‌ها و جانوران، برخلاف مینیاتورهای ظریف نسخه‌های مصورکهن، به روایتی تازه از هم‌نشینی خط و رنگ در گستره بوم و نوآوری در نقاشی رسید و همین امر او را از خیل نقاشان مینیاتورپرست سنتگرای هم‌عصرش جدا کرد.

اثر حاضر یکی از نمونه‌های مهم از کارنامه هنری صادق تبریزی است که هنرمند به وضوح در مسیر بازنگری هنرهای بومی سرزمینش، از مضامین نوستالژیک و نقشمایه‌های آشنای موجود در متن سنت بهره برده، اما در کالبد تابلو دیدگاه‌های مبتنی بر اندیشه‌هایی مدرن خود را نیز استوار کرده است. او در این اثر همچون دیگر آثارش شوخ‌چشمانه به روابط و مناسبات انسان‌ها با یکدیگر پرداخته و آگاهانه رنگ‌های درخشانی همچون طلایی و طیف رنگ‌های فیروزه‌ای و لاجوردی را در تناسب با پیکره‌های درشت انسان‌ها و اسب‌ها در ضراب‌هنگی ریتمیک پشت سرهم چیدمان کرده است.

در این تابلو عناصر متشکله چنان در پیوستگی با یکدیگر قرار گرفته‌اند که کل اثر تبدیل به یک موتیف شده و این کیفیت بیانی خود حاوی یک بار سنتی است که تبریزی همواره تحت‌تأثیر آن بود. یکی دیگر از مشخصه‌های اصلی تبریزی در این تابلو، استفاده او از خوشنویسی در قلم‌ثک آینه‌وار (خط مثنی) است که عموماً با تکنیک مهرکاری آن‌ها را روی فضای بوم تکرار کرده است. در این تابلو او با خلق جهانی رنگارنگ، شاداب و جوان با فراخواندن گذشته به امروز، همچنان با هوشمندی از سنت نبریده و آشکارا در کشمکش خلاقانه با مدرنیسم است.

۲۵

صادق تبریزی (۱۳۹۶-۱۳۱۷)

سه سوار

امضاء: «S.Tabrizi» (پایین راست)
اکریلیک و ورق طلا روی بوم
۱۰۳×۱۳۷ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۷۵

۱۵۰-۱۰۰ میلیون تومان

پیشینه:
این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

25

Sadegh Tabrizi (1938-2017)

Three Riders

Signed "S.Tabrizi" in English (lower right)
acrylic and gold leaf on canvas
103x137 cm
Executed in 1996

1.000-1.500.000.000 IRR

Provenance:
Property from a prominent collection.

۲۶

ناصر اویسی (متولد ۱۳۱۳)

بدون عنوان

امضا: «ناصر اویسی ۱۳۳۹» (پایین چپ)
 رنگ روغن روی گونی
 ۱۱۰×۱۱۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۳۹

۱۶۰-۱۲۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به مجموعه شخصی خانواده هنرمند می باشد.

26

Nasser Ovissi (b. 1934)

Untitled

Signed "Nasser Ovissi 1339" in Farsi (lower left)
 oil on sack
 110x110 cm
 Executed in 1960

1.200-1.600.000.000 IRR

Provenance:

The estate of artist's family.

ناصر اویسی نقاش شاهزادگان سوار بر اسب و شاهزاده خانم‌های غنوده متأثر از نقشمایه‌های سفالینه‌های مینایی سلجوقی، مینیاتورهای صفوی و پرده‌های قلمکار قاجاری است. او با خطوط محکم و رنگ‌هایی زنده و گاه موتیف‌هایی از خوشنویسی ایرانی که در فضای اطراف نقاشی‌هایش معلق هستند، همواره در جست‌وجوی کیفیتی زیبا و شعرگونه از جهان نقاشی ایرانی است. سبک کار اویسی در طول دهه‌ها کار از سادگی به آراستگی رسیده و همواره شوق شدید او را به بازشناسی نگارگری ایرانی نشان می‌دهد.

در اثر حاضر، اویسی همچون بیشتر آثارش در پایان دهه چهل به دنبال نوکردن مینیاتور ایرانی است، سنت مشترکی که در کار دیگر نقاشان نوگرای معاصرش نیز دیده می‌شود، اما او در این راه به ساده کردن نقاشی ایرانی پرداخته، هرچند در ترکیب‌بندی و رنگ‌آمیزی رویکردی مدرن دارد. این اثر از نظر تاریخی دارای اهمیتی ویژه است چراکه به اولین دوره تجربیات هنرمند در این زمینه مربوط می‌شود.

هنر اویسی در این تابلو، در طریقه خاص کاربرد رنگ، نهفته است، به همین دلیل اثر دارای وحدتی ساختاری است. زنان نوازنده به‌عمد به رویه‌رو خیره شده‌اند، تا مخاطب را به نظاره لحظه‌ای ناب، به گسترده‌گی میدان دید تماشاگر فرا بخوانند. نوع چیدمان سنجیده آن‌ها نیز توازنی خاص به فضای اثر داده است. خطوط رنگی پرپیچ و تاب لباس‌ها و روبنده نوازندگان و تداخل نرم فضاهای همگون پس‌زمینه، هرچه بیشتر مستغرق بودن اویسی را در قلمرو نقاشی تزیینی نشان می‌دهد.

ویژگی مهم کارهای اویسی، خصوصاً نقاشی‌های این دوره از کارنامه هنرمند، شخصیت همیشگی و قابل تشخیص اوست که در پشت تابلوهایش پنهان شده، گویی امضای نقاش را از هر گوشه آن می‌توان خواند. اثر حاضر برخلاف نمونه‌های آشنا از مجموعه آثار هنرمند، از دوران شکل‌گیری جریان سقاخانه و نمونه‌های ممتاز و کمیاب در تاریخ هنر مدرن ایران به شمار می‌آید.

است؛ انسان‌های سرگردان در فضایی بی‌زمان و بی‌مکان، آواره و رنجور ایستاده و در بهت و حیرت فرورفته‌اند. کاهش استادانه خطوط، پالت رنگی محدود، در کنار پرهیز از حجم‌نمایی بدن، سبب ایجاد حسی از رهاشدگی در اثر شده و ذهن را به فضایی اسطوره‌ای سوق می‌دهد. گویی نخستین حضور آدمی در سرزمینی بکر به تصویر درآمده؛ جایی که از جسمانیت ماده خبری نیست و تن و سنگ هر دو ماهیتی مشترک دارند. آسمان با آن آبی بیکران نویدبخش فردای روشن است. عدم پرداخت جسمانی پیکره‌ها و کاهش سطوح به حجم‌های دو بعدی یادآور مجسمه‌های ورقه‌ای فلزی هنرمند است که این بار بالحنی عارفانه به خلاء وجودی اشاره می‌کنند و غم غربت را با زبانی شاعرانه فریاد می‌زنند.

تحول و تعالی دو اصل بنیادین در روند شکل‌گیری آثار ایرج زند است که در نگاهی کمینه‌گرا به فرم پیکره انسانی و ساده‌سازی‌های فضا نمود بیرونی می‌یابد. روح بیقرار و جست‌وجوگر زند به دنبال دستیابی به زبانی بود که تجربیات ذهنی در آن بر نمودگرایی جهان واقع غلبه‌ای انکارناپذیر یابد. از همین رو عرصه‌های مختلف هنری همچون دیوارنگاری، مجسمه‌سازی با متریال‌های مختلف و نقاشی را آزمود که در تمامی آن‌ها به دنبال یافتن مفزعی برای گسست از جهان ماده و رهایی در عالم معنا بود.

در واقع پیکره آدمی به عنوان بن‌مایه اصلی در تمامی این آثار، نمایانگر پرسه‌های وجودی انسانی است که در جست‌وجوی روح و جوهر واقعیت، ره به وادی نمادگرایی و بیان سمبلیک می‌بزد. سواد بصری حاصل از سال‌ها مطالعه در زمینه تاریخ هنر سرزمین‌های کهن چون ایران، هند و مصر تا پیشروترین دستاوردهای فرمالیسم مدرن در تمامی آثار او قابل مشاهده است. نقاشی‌های زند در ارتباط کامل با مجسمه‌هایش قرار دارد و در هر دو نگرشی واحد به عناصر زیبایی‌شناسانه دیده می‌شود.

در اثر پیش‌رو، نوع خاص دفرماسیون و ساده‌سازی فرم بدن به نحوی بیانگر نوعی مایخولیاست که انسان معاصر را دچار رخوت و رکود کرده

۲۷

ایرج کریمخان زند (۱۳۲۹-۱۳۸۵)

پرسه

امضا: «زند ۸۲/۴» (پایین چپ)
 اکریلیک روی فیبر
 ۷۵×۱۲۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۲

۴۰-۶۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «گزیده آثار ایرج زند» (ص ۸۵)، چاپ و نشر نظر (۱۳۸۷) به چاپ رسیده است.

پیشینه:

این اثر متعلق به مجموعه شخصی خانواده هنرمند می باشد.

27

Iraj Karimkhan Zand (1950-2006)

Rambling

Signed "Zand 82/4" in Farsi (lower left)
 acrylic on fiberboard
 75x120 cm
 Executed in 2003

400-600.000.000 IRR

- Nazar publication; "Selected works of Iraj Zand" (p 85), 2008.

Provenance:

The estate of artist's family.

۲۸

28

فرشته یمینی شریف (متولد ۱۳۳۹)

Fereshteh Yaminisharif (b. 1960)

خونگاره از کودکی

Self-Portrait as a Child

امضاء: «فرشته یمینی شریف ۷۹» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۲۰۰×۱۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۷۹

Signed "Fereshteh Yaminisharif 79" in Farsi (lower left)
oil on canvas
200×100 cm
Executed in 2000

۱۵-۲۰ میلیون تومان

150-200.000.000 IRR

۲۹/۲۹

محمدحسین غلامزاده (متولد ۱۳۶۵)

عشق

امضاء: «عشق ۱۳۹۷ ۴/۵» (روی پایه)

برنز و آهن

۲۲۹×۹۱×۷۷ سانتیمتر

تاریخ اثر: ۱۳۹۷

شماره ۴ از تعداد ۵ نسخه

۸۰-۶۰ میلیون تومان

Mohammad Hossein Gholamzadeh (b. 1986)

Love

Signed "Eshgh 1397 4/5" in Farsi (on the base)

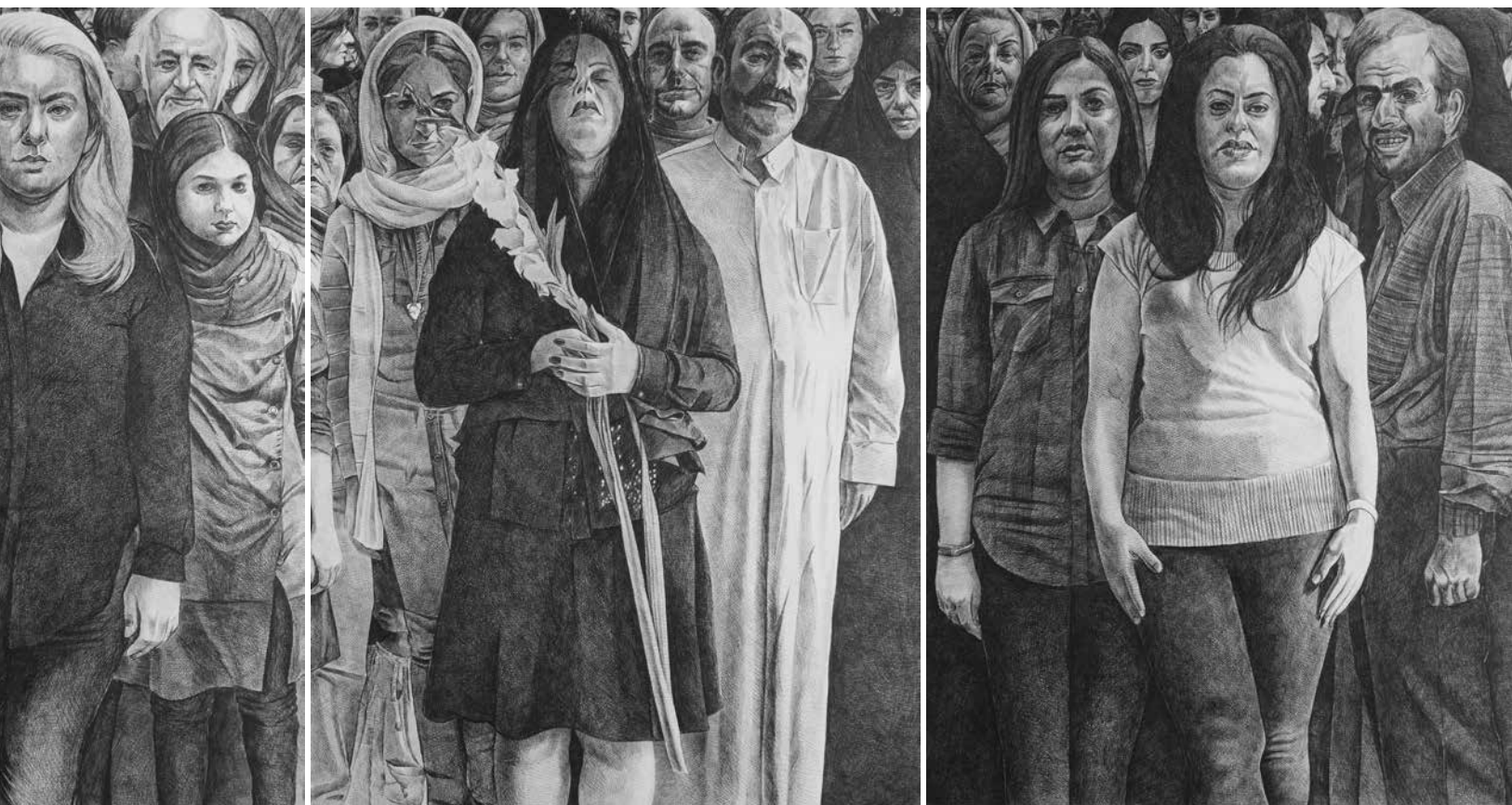
bronze and iron

229×91×77 cm

Executed in 2018

This work is number 4 from an edition of 5

600-800.000.000 IRR

۳۰

احمد مرشدلو (متولد ۱۳۵۲)

اختناق

امضاء: «احمد مرشدلو ۹۵» (پایین وسط)
خودکار روی مقوا
پنج لته ای، هر لته ۱۲۰×۹۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۲۰×۴۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۱۶۰-۱۲۰ میلیون تومان

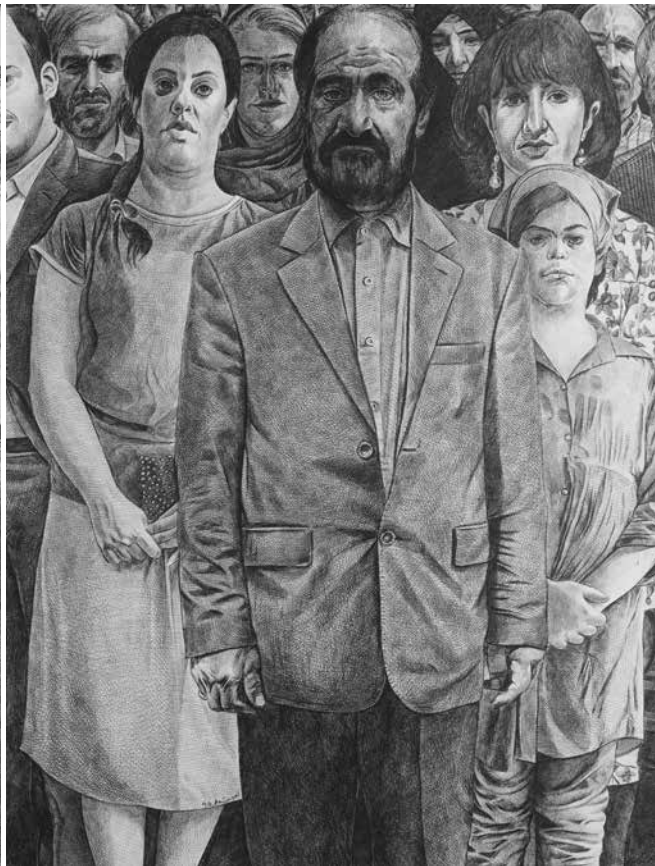
30

Ahmad Morshedloo (b. 1973)

Repression

Signed "Ahmad Morshedloo 95" in Farsi (lower center)
pen on cardboard
polytych, each 120×90 cm, overall 120×450 cm
Executed in 2016

1.200-1.600.000.000 IRR

دغدغه‌های تکنیکی و کاربست رنگ و اجرا، برخوردی آزادانه‌تر با سوژه داشته باشد. با آن‌که تابلو از ازدحام اغراق‌آمیز انسان‌ها شکل گرفته، اما دیالوگ و ارتباطی میان آن‌ها دیده نمی‌شود؛ گویی انسان‌های حاضر در تابلو در عین با هم بودن، تنها، بی‌کس، مات و مبهوت‌اند و در خودفرورفتگی امروزی بشر را به نمایشی بصری ترجمه کرده‌اند.

نکته حائز اهمیت در تابلوی پیش‌رو انتخاب کمپوزیسیون یکسان در هر یک از پنج لث است که بر بیان مفهومی اثر می‌افزاید. در خفقان جاری در تابلوها، نقش زنان پررنگ و قابل تأمل است. سوژه مرکزی در سه تابلو از پنج تابلو زنی است که در میان اثر محکم و باصلابت ایستاده و به مخاطب خیره شده است. کمپوزیسیون تنگ و نفس‌گیر، ذهن مخاطب را به سوی فضاهای وهم‌گرا سوق می‌دهد. در عین حال نوعی خام‌دستی تعمدی و بی‌اعتنایی به ملاحظات زیباشناسانه در طراحی‌ها دیده می‌شود که کاراکترها را از ایده‌آل‌گرایی کلاسیک دور کرده و به فضای تجربه‌شده هرروزه نزدیک می‌کند. انسان‌های حاضر در تابلوها، مرشدلو هیچ‌گونه ترسی از قضاوت شدن ندارند و تنها موجودیت خود را تکرار می‌کنند.

جمعیت انسان‌های درهم فشرده که با واقع‌گرایی صادقانه و کمی چاشنی اغراق‌های اکسپرسیونیستی به مخاطب خیره شده‌اند، مضمون اغلب آثار دوران اخیر احمد مرشدلو را تشکیل می‌دهد. هنرمند با انتخاب و به‌کارگیری آگاهانه پرده‌های مختلف خاکستری که از انباشت خطوط نازک خودکار بر روی هم پدید آمده، توانسته به بیان خاصی از درون‌گرایی ریاضت‌گونه دست یابد. درون‌مایه این فیگورها، دغدغه‌های اجتماعی حاصل از تعارضات سنت و مدرنیته در جامعه امروز ایران است. زنان و مردان مختلف با پوششی عاری از هر نوع ایده‌آلیسم زیباشناسانه، واضح و صریح در کنار هم ایستاده‌اند و موجودیت خود را بی‌پرده ابراز می‌کنند. فضای نفوذناپذیر جمعیت حاضر در تابلو گویای فشار، استرس و خفقان موجود در جامعه صنعتی و بی‌روح امروز است که مفری برای دلخوشی‌های شاعرانه در آن به جا نمانده است. این موضوع به واسطه عدم استفاده از رنگ تشدید می‌شود؛ به عبارت دیگر استفاده از خودکار به عنوان وسیله‌ای برای نوشتار و نه نقاشی، تابلوها را از نقاشی صرف دور می‌کند و در مرز میان طراحی و نوشتار معلق نگه می‌دارد. گویی چیزی در بطن خطوط متراکم نوشته شده که خوانشی نوین را می‌طلبد و به مدد همین قابلیت هنرمند توانسته فارغ از

دیوارها برای رضوان صادق زاده به همان اندازه که تجسمی از یک مانع به حساب می آیند، برانگیزاننده حرکت نیز هستند. به کمک این دیوارهای وسیع، نقاشی های او شکلی ساختارمند به خود می گیرند. از این جهت آثارش از یک سو یادآور آثار «تادو آندو»، معمار معاصر ژاپن است و از سوی دیگر با آثار نقاشان مکتب هرات به ویژه «میر خلیل مصور» قرابت پیدا می کند.

۳۱

رضوان صادق زاده (متولد ۱۳۴۳)

سال سگ

امضاء: «صادق زاده ۹۶» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
دولته ای، هرلت ۱۰۰×۱۲۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۰۰×۲۴۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۲۰-۴۰ میلیون تومان

31

Rezvan Sadeghzadeh (b. 1964)

The Year of Dog

Signed "Sadeghzadeh 96" in Farsi (lower left)
oil on canvas
diptych, each 100x120 cm, overall 100x240 cm
Executed in 2017

300-400.000.000 IRR

۳۲

32

مهناز پسیخانی (متولد ۱۳۴۶)

Mahnaz Pasikhani (b. 1967)

تراریوم

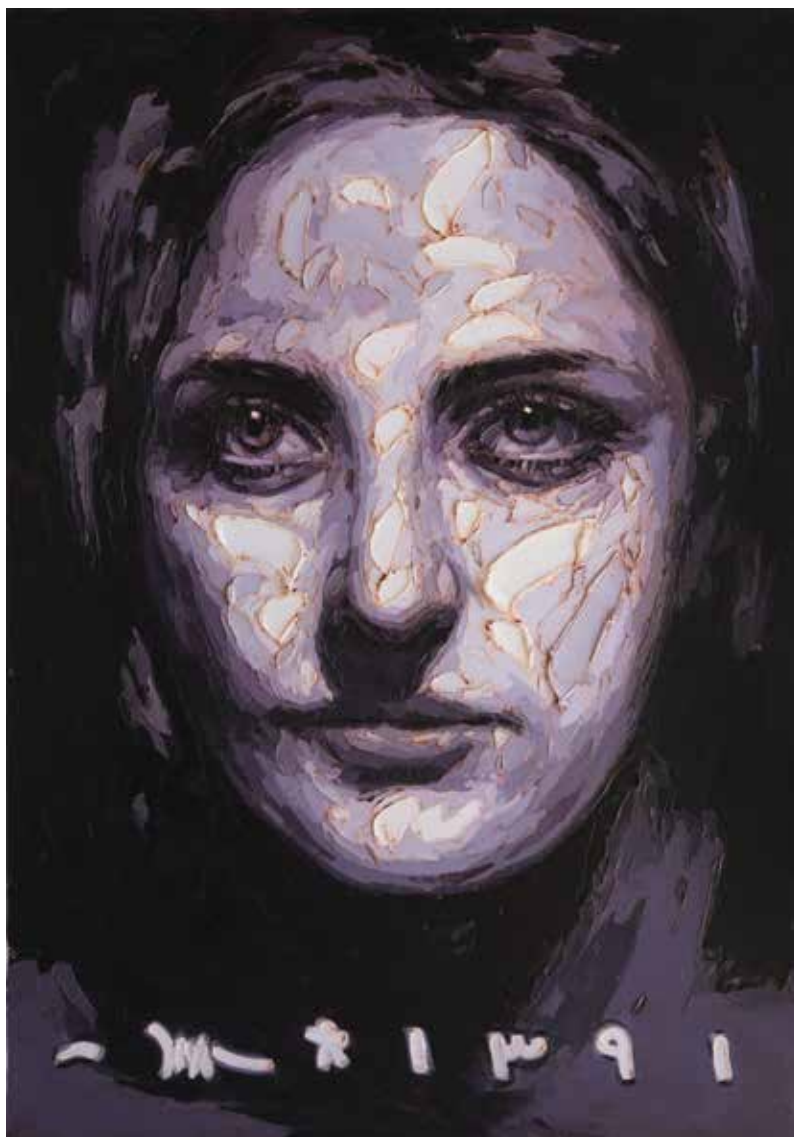
Terrarium

امضاء: «پسیخانی ۱۳۹۷» (پایین راست)
ترکیب مواد روی بوم
۱۵۰×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

Signed "Pasikhani 1397" in Farsi (lower right)
mixed media on canvas
150×150 cm
Executed in 2018

۱۶-۱۲ میلیون تومان

120-160.000.000 IRR

۳۳

بابک روشنی‌نژاد (متولد ۱۳۵۶)

شما این وقت شب این جا چه کار می‌کنید؟، شماره ۳ از مجموعه پرسونا

امضاء: «۱۳۹۱ * امضای هنرمند» (پایین)
 رنگ روغن روی بوم
 ۲۰۰×۱۴۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۱

۷۰-۵۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر در سال ۱۳۹۳ در سومین حراج تهران ارایه شده است.

33

Babak Roshaninejad (b. 1977)

What Are You Doing Here at this Time of Night?, No.3 from the Personae series

Signed "Artist's signature * 1391" in Farsi (lower)
 oil on canvas
 200x140 cm
 Executed in 2012

500-700.000.000 IRR

Provenance:

3th Tehran Auction, 2014.

۳۴

وای. زی. کامی (کامران یوسف زاده) (متولد ۱۳۳۵)

خودنگاره از کودکی

امضاء: «KAMI 1991» (پشت اثر)
رنگ روغن و عکس روی بوم
۱۹۲×۱۸۲ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۷۰

۸۰۰-۱۰,۲۰۰ میلیون تومان

- نمونه مشابهی از این اثر در کتاب «منتخب آثار وای. زی. کامی» (ص ۱۹) به کوشش بنیاد لاجوردی، نشر هنر معاصر (۱۳۹۷) به چاپ رسیده است.

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

34

Y.Z. Kami (Kamran Youssefzadeh) (b. 1956)

Self-Portrait as a Child

Signed "KAMI 1991" in English (on the reverse)
oil and photo on canvas
192x182 cm
Executed in 1991

8.000-12.000.000.000 IRR

- A similar of this work is in the Lajevardi Foundation, Contemporary Art publication; "Selected works of Y.Z.Kami" (p 19), 2018.

Provenance:

Property from a prominent collection.

پرتره‌های عظیم که بر پرده‌های بزرگ بوم نقاشی شده‌اند، بیانگر دغدغه اصلی کامران یوسف‌زاده در مواجهه با فلسفه زندگی است. او به دنبال خوانشی نوین از وجود انسانی، به بازتولید پرتره‌هایی دست می‌زند که در عین خاص بودن، بازتاب ساده‌ای از چهره‌های معمول روزانه افراد اجتماع حاضر است. این پرتره‌ها گاه رنگی و مات می‌شوند و گاه با فام‌های مختلف خاکستری واضح و صریح خاطرهای از گذشته را پیش چشم مخاطب می‌آفرینند. چهره‌هایی که آرام و ایستا در حالتی مدیته‌گونه چشم به زمین دوخته و یا با نگاهی سرشار از وقار به بیننده خیره شده‌اند و در وهمی رمزآلود ذهن را به تفکر در ماهیت وجودی خود وامی‌دارند.

اثر پیش‌رو خودنگاره‌ای عکس‌گونه از دوران کودکی نقاش است که به واسطه عدم حضور رنگ یادآور آل‌بوم‌های عکس قدیمی و نوستالژی‌های دوران کودکی است. نگاه مصمم سوژه به مخاطب در کنار نورپردازی از پیش تعریف‌شده توانسته تصویری عام از عکس‌های کلاسیک شکل دهد که برای همه آشناست. با آن‌که وی.زی. کامی سالیان زیادی است جلای وطن کرده، اما ارتباطش هیچ‌گاه با ایران و فرهنگ ایرانی منقطع نشده و همیشه چیزی از سرزمین مادری در آثارش حاضر است. درون‌گرایی و تلاش برای بیان بصری معنویت، بخشی از این رجعت به بن‌مایه‌های فرهنگی است که در تمامی دوره‌های کاری او حضور دارد؛ به طوری که می‌توان آن را وجه مشترک تمام مجموعه‌های مختلف آثارش اعم از گنبدها، دعا‌های بی‌پایان، دست‌ها و پرتره‌ها دانست.

همچنین رد پای معماری سحرانگیز ایرانی در تمامی تجربیات گوناگون هنری او به چشم می‌آید، مثلاً در تصویر پیش‌رو چیدمان تکه‌های تصویر که یک عکس واحد را شکل می‌دهند، یادآور آجرچینی‌ها و کاشی‌کاری‌های معرق ایرانی است که در نهایت تصویری یکه را به وجود می‌آورند. این وحدت حاصل از کثرت به عنوان یکی از آموزه‌های مهم عرفان ایرانی نشانگر روحیه هنرمندی است که نقاشی‌هایش را از بیانی یادبودی به تمثیلی شهودی می‌کشاند تا رازآلودگی اندیشه شرقی را در آن باز معنا کند.

از ویژگی‌های بارز دیگر در آثار وی.زی. کامی، می‌توان به حضور انتزاع و فیگور در کنار یکدیگر اشاره کرد. نوع خاص قلم‌زنی در کنار محو بودن بخش‌هایی از پرتره سبب می‌شود تا بلوها در چشم‌انداز دور، تجسمی از یک فیگور باشد، اما با نزدیک شدن مخاطب به تابلو آرام آرام تغییر ماهیت داده و تا مرز انتزاع پیش می‌رود و به سطوحی رنگی یا خاکستری بدل می‌شود که همه چیز هست و هیچ چیز نیست؛ و این همان بنیان اندیشه عرفان ایرانی است که در تمامی هنر این سرزمین به انواع زبان‌ها جلوه‌گری می‌کند.

تا به امروز آثار وی.زی. کامی در مهم‌ترین موزه‌ها، گالری‌ها و بینال‌های بین‌المللی (همچون بینال ونیز) به نمایش درآمده و نمایشگاه‌های قبلی او در گالری پارسول یونیت^۱ در لندن (۲۰۰۸) و آخرین نمایشگاه انفرادی‌اش در سال ۲۰۱۵ در گالری کاکوسیان^۲ نیویورک که یکی از معتبرترین گالری‌های جهان است، مورد توجه شناخته‌شده‌ترین منتقدان و مجموعه‌داران هنر معاصر جهان قرار گرفته است.

1. Parasol Unit, London
2. Gagosian Gallery

بیژن بصیری از جمله هنرمندانی است که در آثارش همواره بیان فلسفی بر باز نمود بصیری پیشی می‌گیرد. او که تجربه سال‌ها زندگی در ایتالیا را دارد، از درون، ایرانی و عاشق تعمق شاعرانه شرقی است و با آن‌که در طول دوران فعالیت هنری خود متریاال‌های مختلفی را آزموده، اما می‌توان در تمامی آن‌ها دغدغه‌ای مشترک یافت: شهود شاعرانه، تعمق در وجود و معنای مطلق بودن.

اثر پیش‌رو متعلق به یکی از شناخته‌شده‌ترین مجموعه آثار هنرمند با عنوان «تبخیر» است که بین سال‌های ۱۹۷۸ تا ۲۰۱۵ آفریده شده‌اند. در غالب این آثار پیکره شبه‌گونه‌ای از فرم انسانی دیده می‌شود که به دلیل کلی‌گزینی هنرمندانه و حذف جزئیات به سوی انتزاع سیر می‌کند. هنرمند آگاهانه از پرداخت به پرتوه فردی پرهیز کرده و توانسته تجسمی یگانه‌انگار از مفهوم انسانی بیافریند که بدون هیچ‌گونه اشاره شخصی، مخاطب را به تأملی درونی در ذات انسانی وامی‌دارد.

بصیری برای تولید این مجموعه از تکنیک خاص خمیر کاغذ بر روی فیبر استفاده کرده که به واسطه بافت‌های اتفاقی و گاه خشن بر بیان اکسپرسیو اثر افزوده است. در عین حال نوع انتخاب متریاال نشان از تأثیرات هنرمند از بنیان‌های هنر سرزمین مادری دارد؛ پایپه‌ماشه که در هنر سنتی ایران برای ساخت انواع جعبه‌ها و قلمدان‌ها به‌کار می‌رفت امروز در دستان هنرمند بصیری تحولی نوین یافته و همگام با نیاز او در بستری نو باززایی شده و قابلیت‌های نوینی را آشکار می‌کند.

از طرفی بصیری به واسطه سال‌ها تحصیل و زندگی در ایتالیا دانشی عمیق از هنر معاصر غربی دارد؛ بیرون‌زدگی‌ها و نوع بافت‌های اتفاقی، اثر را به چیزی بیشتر از نقاشی صرف بدل کرده و آن را به مرزهای نقشب‌جسته نزدیک می‌کند. رنگ‌گزینی محدود، کمپوزیسیون صریح و ساده، عدم توجه به عمق‌نمایی و فضاسازی کلاسیک، فرم‌های باز، لکه‌های اکسپرسیو، اشکال ارگانیک و تلفیق هنرمندانه آبستره-فیگوراتیو یادآور مهم‌ترین ویژگی‌های جنبش‌های مدرن مانند اکسپرسیو نیسم انتزاعی است.

با این حال بصیری رانمی‌توان صرفاً هنرمندی فرمالیستی دانست. نگاه شهودگرا در کنار پرداختن به دغدغه‌های وجودی، آثار او را محملی برای بیان تفکرات فلسفی کرده و به مفهوم‌گرایی و کانسپت آثار افزوده است. به عنوان نمونه در اثر حاضر استفاده از خمیرمایه کاغذ برای تولید پیکره انسانی، کاملاً هوشمندانه صورت گرفته و هنرمند توانسته به واسطه آن ارتباط ظریفی میان کاغذ و انسان برقرار کند. کاغذ، کتاب، نوشتار، اخبار روزمره و صنعت نشر، دست‌ساخته‌های دیروز بشر برای ارتقا آگاهی بودند که امروزه هویت‌ساز شخصیت او شده‌اند. در دنیای تکنولوژیک امروز میان هویت و مکتوبات بعضاً دروغ روزانه آن‌چنان ارتباط تنگاتنگی برقرار است که گریز از آن ناممکن می‌نماید. هنرمند با مچاله کردن کاغذها و چسباندن آن‌ها پیکره کاغذی انسانی را شکل می‌دهد که خود مطلقش را در ازدحام موهوم زمانه از دست داده و در کاغذبازی‌های پوچ دوران گم شده است.

در سال ۱۳۹۴ مجموعه‌ای از آثار بیژن بصیری در موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درآمد و در سال ۲۰۱۷ نماینده ایران در بی‌ینال وین بود.

۳۵

بیژن بصیری (متولد ۱۳۳۳)

از مجموعه تبخیر (چهره)

امضاء: «BIZHAN BASSIRI 2014» (پشت اثر)
 پایه ماشه روی فیبر
 ۱۶۰×۱۲۶ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۳

۲۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «مطلق (بیژن بصیری)» (ص ۱۵۹)، انتشارات موزه هنرهای معاصر تهران و پابلیش ایتالیا (۱۳۹۴) به چاپ رسیده است.

35

Bizhan Bassiri (b. 1954)

From the *Evaporation (Face)* series

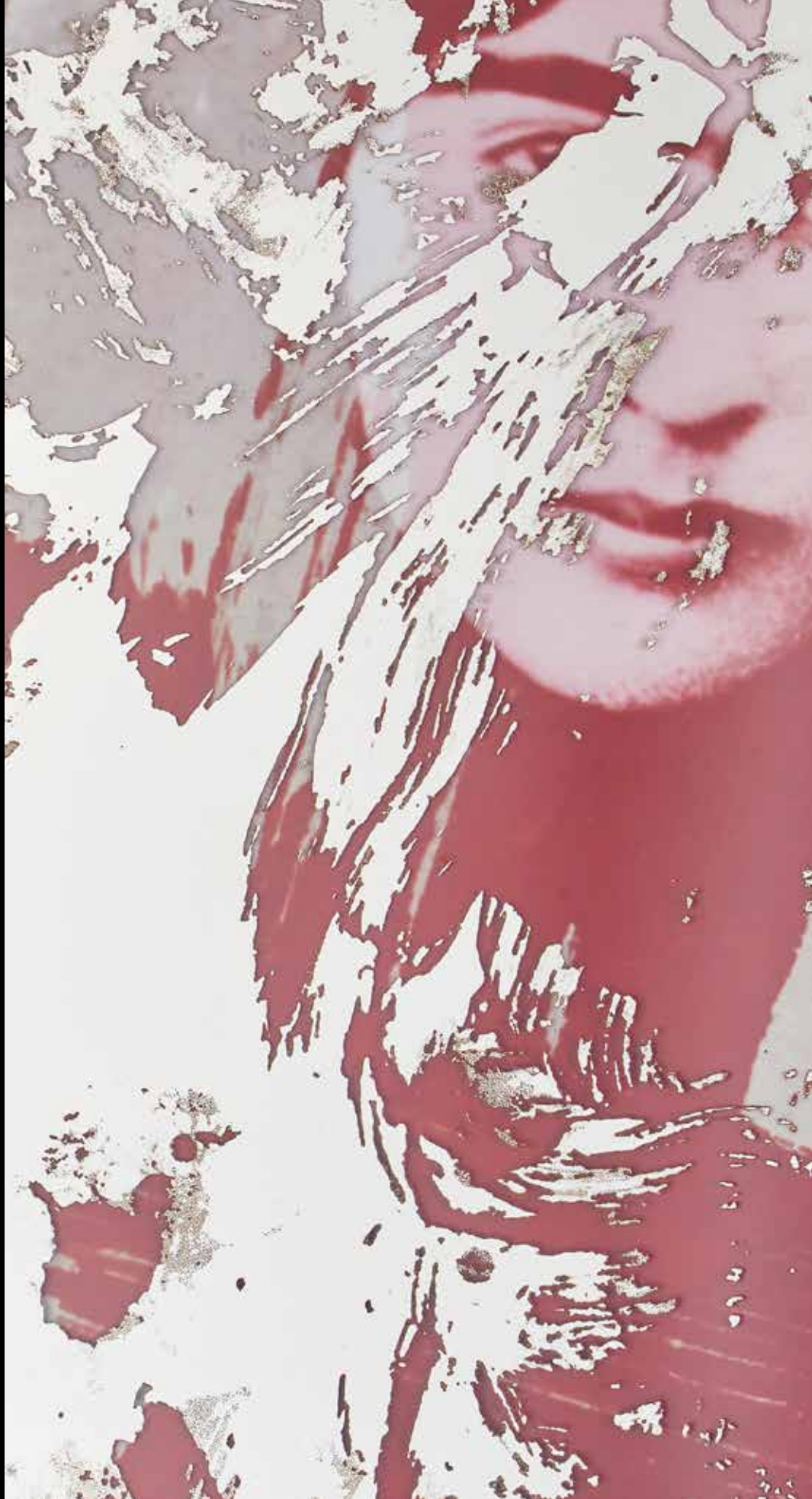
Signed "BIZHAN BASSIRI 2014" in English (on the reverse)
 papier-mâché on fiberboard
 160x126 cm
 Executed in 2014

1.500-2.000.000.000 IRR

- Tehran Museum of Contemporary Art and Publish publication;
 "Motlaq (Bizhan Bassiri)" (p 159), 2015.

اثر حاضر از مجموعه «تصویر خیال» به دوره‌ای بسیار مشهور از آثار بهمن جلالی تعلق دارد که هنرمند، متأثر از عکاسی دوره قاجار، عکس‌هایی در ترکیب با آئینه پدید آورد. جلالی در دهه ۱۳۷۰ مطالعاتی جدی و ارزشمند را بر مجموعه‌ای از عکس‌های آلبوم‌خانه کاخ موزه گلستان آغاز کرد. نتیجه این مطالعات به گردآوری و اصلاح نگاتیوهای شیشه‌ای مجموعه کاخ گلستان انجامید و در نهایت این عکس‌ها در کتابی با عنوان «گنج پیدا» منتشر شد. جلالی تحت تأثیر چنین فضایی است که در برخی از آثار متأخر خود، از جمله اثر پیش‌رو، عکس را با آئینه ترکیب کرده است. او که پیرو این مطالعات به خوبی از زیبایی‌شناسی عکاسی قاجار آگاهی یافته، متأثر از این میراث تصویری، دست به خلق آثاری می‌زند که به نوعی می‌توان آن را خوانش و تأویلی معاصر از جریان عکاسی قاجار دانست. استفاده از زمینه آئینه هم اشاره‌ای است به جنبه تزیینی عکس در روزگار خودش و هم با انعکاس تصویر بیننده در آن می‌تواند نوعی امکان نگاه مقایسه‌ای بین گذشته و حال را میسر سازد.

در این عکس، بخش‌هایی از چهره یک زن قاجاری دیده می‌شود که از یک صفحه مخدوش شده، نمایان شده است. هنرمند بخش‌هایی از عکس اصلی را پوشانده و بخش‌هایی را رنگی کرده است. بسیاری از آثار این مجموعه بهمن جلالی، از جمله اثر حاضر را می‌توان به نوعی از آن خودسازی دانست. ترکیب آئینه با تصویر فیگور سنتی به طور طبیعی جلوه‌ای مفهومی و پست‌مدرن به این آثار می‌بخشد که توجهات زیادی را به خود جلب کرده و از همین رو این سری آثار جلالی بارها در حراج‌های بین‌المللی ارایه شده است.

۳۶

بهمن جلالی (۱۳۲۳-۱۳۸۸)

تصویر خیال

امضاء: «بهمن جلالی ۸۶» (پایین راست روی عکس)
عکس و آیینه
۱۰۰×۱۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۶
تک نسخه

۱۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

36

Bahman Jalali (1944-2009)

Image of Imagination

Signed "Bahman Jalali 86" in Farsi (lower right on the photo)
photography and mirror
100×100 cm
Executed in 2007
Unique

1.000-1.500.000.000 IRR

طلیعه کامران نقاش شاعرانگی‌های مفهوم زن و زنانگی است. زنان در تابلوهای او گاهی شاد و سرزنده‌اند و گاهی مغموم و در خود فرو رفته. در تمامی این آثار ابژه‌های حیوانی، گیاهی و گاهی ماشینی به مثابه یک نشانه، بر وجهی از روح زنانه آثار او تأکید می‌کنند و در ارتباط با پیکره فیگوراتیو تابلو بیانی نمادین را به معنای فرمالیستی اثر می‌افزایند. طلیعه کامران وامدار دو دوره مختلف از هنر دهه ۱۳۴۰ ایران است؛ از سنت کلاسیک نقاشی، تبحر طراحی را آموخت و از شاگردی نزد شکوه ریاضی، نگاه مدرنیستی به فرم و فردیت را وام گرفت. این دو اصل در کنار علاقمندی او به ادبیات و موسیقی، سبب شد تابلوهای نقاشی‌اش سرشار از معانی رمزی و نمادین شاعرانه‌ای شوند که در قالبی مدرن نمایان می‌شود.

در تابلوی پیش‌رو پیکره زنی جوان با دیدگانی آرام دیده می‌شود که به واسطه ارتباط با چشمان جغد، گویی مغموم و تنهاست. نوع طراحی پیکره با شانه‌های پهن و فراخ، در ارتباط با مربع زرد معنایی نمادین می‌یابد و بر قرارگیری جغد در مرکز بدن زن تأکید می‌کند. ساده‌سازی در طراحی کلی چهره، بدن و زمینه تابلو نشان از نگاه گرافیکی و کمینه‌گرای کامران دارد که به خوبی اثر را از فانتزی دور کرده و به مرز هنرهای زیبا می‌کشاند. هنرمند استفاده از هر نوع رنگ را برای تجسم پیکره و زمینه حذف کرده و تنها به سیاه و سفید و فام‌های مختلف خاکستری اکتفا کرده و بدین طریق بر شدت مربع زرد تأکید کرده است. رنگ زرد در آثار این هنرمند جایگاه ویژه و خاصی دارد و در بسیاری از آثار کامران تکرار شده‌اند که همین آثار او را به پاپ آرت نزدیک می‌کند. در این تابلو جغد نمادی از تنهایی است که انزوایش به واسطه قرارگیری در رنگ زرد دوچندان می‌شود. زن و جغد با نگاهی مغموم به مخاطب خیره شده‌اند و گویی در سکوتی ابدی دغدغه‌های روح ناآرام نقاشی را تجسم می‌بخشند که بی‌حاشیه و در سکوتی ممتد زیست و رسالت خویش را تنها به واسطه تصویر به انجام رساند.

۳۷

طلیعه کامران (۱۳۹۵-۱۳۱۹)

بدون عنوان

امضاء: «طلیعه کامران» (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 ۸۰×۸۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: دهه ۱۳۵۰

۲۰-۴۰ میلیون تومان

37

Talieh Kamran (1940-2017)

Untitled

Signed "Talieh Kamran" in Farsi (lower left)
 oil on canvas
 80x80 cm
 Executed in 1970s

300-400.000.000 IRR

۳۸

بهمن دادخواه (متولد ۱۳۱۹)

گروگان

امضاء: «Dadkhah 80 3/8» (روی پایه)
برنز
۱۳×۲۰×۱۴ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۵۹
شماره ۳ از تعداد ۸ نسخه

۱۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «هنر معاصر ایران» چاپ دوم (ص ۲۴۲) به کوشش حمید کشمیرشکن، نشر نظر (۱۳۹۳) به چاپ رسیده است.

38

Bahman Dadkhah (b. 1940)

The Hostage

Signed "Dadkhah 80 3/8" in English (on the base)
bronze
14x20x13 cm
Executed in 1980
This work is number 3 from an edition of 8

1.000-1.500.000.000 IRR

- Keshmirshakan. Hamid, Nazar publication; "Contemporary Iranian Art" (p 242), 2014.

مجموعه گروگان‌های بهمن دادخواه انسان‌های رنج‌کشیده‌ای را به نمایش می‌گذارند که اسارت خود را با حالات مختلف به مخاطب بازمی‌نمایانند. گروگان‌هایی که زندگی واقعی خود را گم کرده و تصویری عمیق و منزوی از انسان عصر حاضر را به او ارایه می‌دهند.

دادخواه مانند اکسپرسیونیست‌های آلمانی با گرایش به تاریخ معاصر و روی آوردن به آن، با تمام انرژی خود در برابر ساز و کارهای تولیدی مدرنیته طغیان می‌کند و به دنبال به تصویر کشیدن زندگی با تجربه مستقیم درام‌های فردی و بیان آن‌هاست. همان چیزی که دقیقاً واژه «اکسپرسیون» بر آن دلالت دارد.

این هنرمند با استفاده از فیگوراسیون‌های کج و معوج، زمخت و خشن و حذف همه نمادپردازی‌ها، شخصیت‌هایی با مقیاس‌های اغراق‌شده می‌آفریند که در آن واحد نگرشی عینی و ذهنی از جهان ارایه می‌کنند. عینی به واسطه خود اثر هنری و ذهنی به واسطه اراده و انگیزشی که هنرمند و مخاطب از طریق آن با واقعیت مواجه می‌شوند.

این مجسمه‌ها را می‌توان تجسم و وضعیت بشر امروز دانست. انسانی منفعل که بر یک مکعب مستطیل ساده نشسته و تنهایی، اضطراب، سرگردانی و انزوای خود را به مخاطب گوشزد می‌کند و بی‌پناه، بی‌مکان و بی‌هدف به نقطه نامعلومی در ابدیت خیره مانده است. دادخواه بدین ترتیب موقعیت بغرنج خود را به نمایش می‌گذارد.

سری مجسمه‌های گروگان‌های بهمن دادخواه بارها در حراج‌های بین‌المللی ارایه شده است.

۳۹

سعید صادقی (متولد ۱۳۳۲)

فتح خرمشهر

امضاء: «سعید صادقی ۱/۱ ۱۳۶۱ و امضای هنرمند» (پشت اثر)
چاپ روی کاغذ عکاسی (دیازک)
۱۱۸×۱۷۹ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۶۱
تک نسخه

۲۰-۴۰ میلیون تومان

- این اثر در کتاب "سعید صادقی از مجموعه عکاسان جنگ" (ص ۶۱) انتشارات انجمن عکاسان انقلاب و دفاع مقدس (۱۳۹۵) به چاپ رسیده است.

39

Saeed Sadeghi (b. 1953)

Khorramshahr's Conquest

Signed "Saeed Sadeghi 1/1 1361 and artist signature" in Farsi (on the reverse)
print on photopaper (diasec)
118×179 cm
Executed in 1982
Unique

300-400.000.000 IRR

- Publication of Sacred Defence and Revolution Photographers' Association;
"Saeed Sadeghi from the War Photographers" (p.61), 2016.

۴۰

40

جمشید بایرامی (متولد ۱۳۴۰)

Jamshid Bairami (b. 1961)

نیایش

Prayers

امضاء: « 1380. 1/1 و امضای هنرمند» (پشت اثر)
چاپ دیجیتال روی کاغذ عکاسی
۱۵۰×۲۲۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۰
تک نسخه

Signed "Artist's signature" in Farsi and "1380. 1/1" in English (on the reverse)
digital print on photopaper
150×225 cm
Executed in 2001
Unique

۳۰-۴۰ میلیون تومان

300-400.000.000 IRR

۴۱

حسن روح الامين (متولد ۱۳۶۴)

بدون عنوان از مجموعه عصيان

امضاء: «روح الامين ۹۷» (پايين چپ)
رنگ روغن و اکریلیک روی بوم
۱۰۰×۲۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۰-۱۵ میلیون تومان

41

Hasan Rouholamin (b. 1985)

Untitled from the Rebellion series

Signed "Rouholamin 97" in Farsi (lower left)
oil and acrylic on canvas
100x200 cm
Executed in 2018

150-200.000.000 IRR

۴۲

رضا درخشانی (متولد ۱۳۳۱)

شکار خاموش آبی

امضاء: «REZA DERAKHSHANI R.D 2012 و امضای هنرمند» (پشت اثر)
 رنگ روغن روی بوم
 دولته ای، هرلت ۱۶۷×۱۸۸ سانتیمتر، در مجموع ۱۶۷×۳۷۶ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۱

۶۰۰-۸۰۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر مستقیماً توسط هنرمند به صاحب فعلی واگذار شده است.

42

Reza Derakhshani (b. 1952)

The Blue Silent Hunt

Signed "REZA DERAKHSHANI R.D 2012 and Artist's signature" in English
 (on the reverse)
 oil on canvas
 diptych, each 167×188 cm, overall 167×376 cm
 Executed in 2012

6.000-8.000.000.000 IRR

Provenance:

From a private collection acquired directly from the artist.

یکی از مهم‌ترین سنت‌های تصویری کهن ایران از روزگار باستان تا به امروز، تصویر شکار درباریان و شاهزادگان و صحنه شکارگاه بوده که در انواع هنرها از فلزکاری و حجاری گرفته تا نگارگری و فرش بارها و بارها نمود یافته است. «شکار خاموش آبی» یکی از آثار شاخص درخشانی از سری معروف به «شکار»، تحت‌تأثیر همین مضمون شکل گرفته و به وضوح علاقه و دلبستگی هنرمند را به ریشه‌های هنری سرزمینش نشان می‌دهد.

درخشانی در این دوره با بیانی منحصر به فرد، سبک تکامل‌یافته خود را با رنگ‌گذاری‌های چشم‌نواز و تصاویر کش‌آمده به اوج شکوفایی رسانده است. سطح کار از نزدیک، برجستگی و حجمی از لایه‌های رنگ‌های درخشان دارد، آبی پرمایه در سطح وسیعی از پس‌زمینه تابلو، اسب‌های سفید و طلایی و لکه‌رنگ‌های قرمز، مشکی و سبز در کنار تحرک فیگورهای انسانی و حیوانات، شادابی خاصی را در فضای اثر متجلی می‌کند. وسعت دادن موضوع (سوژه) در کار درخشانی را می‌توان نوعی تحمیل تغییرات در شکل قلمداد کرد که تحت تأثیر تصویرگری رسانه‌های معاصر با گستره عریض پاناروما صورت پذیرفته است، اما او با کاربست بی‌کم و کاست شیوه تجربیاتش در آموزه‌های جهان شرق و بهره‌گیری از اصول نقاشی معاصر غربی، روح هنر شرق را برای غرب معاصر به ارمغان می‌آورد. ریتم در این تابلو عنصری ذاتی و تعیین‌کننده است که با ضرباهنگ قلم هنرمند و چیدمان پیوسته و متعادل فیگورها به تدریج بر سطح بوم شکل گرفته است. با این‌که سوژه کار درخشانی، برای مخاطب وی موضوعی آشناست، اما او پیوسته با مسایل تازه‌ای در تجسم و تعبیر در فضای نقاشی فیگوراتیو روبه‌رو می‌شود که چون حل می‌شوند، شگردی انتزاعی پیدا می‌کنند. پیکره‌های خرامان کش‌آمده در منظره فراخ و اعوجاج‌های رنگی در تابلوی پیش‌رو، نگاه خاص هنرمند معاصر را در مواجهه با سنت تصویرگری چند هزار ساله نشان می‌دهد. در عین حال درشت‌نمایی پیکره‌ها و رنگ‌های خیره‌کننده، ویژگی‌های سبکی درخشانی است که سال‌ها برای رسیدن به این نوع بیان تلاش کرده و امروز او را به هنرمندی پیش‌رو و در زمره شناخته‌شده‌ترین نقاشان بین‌المللی معاصر بدل کرده است.

فروش آثار رضا درخشانی در یک دهه اخیر با اقبال چشمگیری در بازار هنر بین‌المللی روبه‌رو بوده و نقاشی‌هایش در بسیاری از موزه‌ها و گالری‌های معتبر جهان به نمایش درآمده‌اند.

۴۳

مرتضی اسدی (متولد ۱۳۳۶)

بدون عنوان

امضاء: «اسدی ۱۳۹۷» (پایین وسط)
 اکریلیک روی بوم
 ۱۸۰×۱۴۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۰-۱۵ میلیون تومان

43

Morteza Asadi (b. 1957)

Untitled

Signed "Asadi 1397" in Farsi (lower center)
 acrylic on canvas
 180×140 cm
 Executed in 2018

150-200.000.000 IRR

۴۴

نیلوفر قادری نژاد (متولد ۱۳۳۶)

رستم زاد (سزارین)

امضاء: «قادری نژاد ۹۷» (پایین راست)
اکریلیک روی بوم
۱۵۰×۲۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۵-۲۰ میلیون تومان

44

Niloofar Ghaderinejad (b. 1957)

Rostamzad (Caesarean)

Signed "Ghaderinejad 97" in Farsi (lower right)
acrylic on canvas
150×250 cm
Executed in 2018

200-250.000.000 IRR

طلب می‌کند. کاربست خط فارسی، که هنرمند تلاشی برای خوانا بودن آن ندارد، همچون پلی میان واژه و تخیل عمل می‌کند و ذهن را به چالش وامی‌دارد. اسب‌های ترقی‌جاه، همچون سفیرانی از عالم صلح به دنیای زمینیان وارد می‌شوند و بر زمین خود عشق را به ارمغان می‌آورند. اشکال حیوانی در میان فضای ابرگونه زمینه پیدا و ناپیدا می‌شوند و تخیل‌ورزی مخاطب را به رقصی آرام و پراحساس وامی‌دارند.

در این میان صورت‌ها و پیکره‌های زنان همراه با حرکت موج و رقص‌گونه اسب‌ها پیدا و ناپیدا می‌شوند. گویی اسب و زن با هم همراه یا یکی شده‌اند تا امتداد زیبایی در بهشت خیالی را به تصویر کشند.

نقاشی‌های محمدعلی ترقی‌جاه برآمده از افسانه‌های کهن سرزمین مادری است؛ آن‌جا که اسب، نشانی از صلح، آرامش و آزادی بوده و هست. تابلوهای ترقی‌جاه تجسم عالمی مثالی هستند که فضایی ملایم، شفاف و نافذ را بر بستر بوم می‌نشانند. در این بهشت خیالی، اسب‌هایی بی‌وزن، فارغ از زمان و مکان در فضا معلقند. ظرافت در پرداخت، این حیوانات را در تعلیقی عرفانی به حرکت درآورده و میان آسمان و زمین رها کرده است. بدین ترتیب اسب را می‌توان نشان هنری ترقی‌جاه دانست.

در نگاه هنری ترقی‌جاه، مرز «بود» و «نبود» در هم تنیده است. پیکره اسب‌ها به زیبایی در بستر زمینه محو می‌شود و چنین مرز میان فضای خالی و پُر، تعریفی دوباره را

۴۵

محمدعلی ترقی جاه (۱۳۲۲-۱۳۸۹)

بدون عنوان

امضاء: «ترقی جاه ۲۰۰۷ M.A.Taraghijah» (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 ۱۵۰×۲۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۶

۱۵۰-۲۰۰ میلیون تومان

- این اثر مرمت شده است.

45

Mohammadali Taraghijah (1943-2010)

Untitled

Signed "Taraghijah" in Farsi and "M.A. Taraghijah 2007" in English (lower left)
 oil on canvas
 150x200 cm
 Executed in 2007

1.500-2.000.000.000 IRR

- This work has been restored.

۴۶

حامد رشتیان (متولد ۱۳۶۳)

از مجموعه رد-خراش

امضاء: «حامد رشتیان ۹۳ HAMED RASHTIAN 2014 AP» (روی اثر)
 برنز و فایبر گلاس
 ۹۰×۱۰۰×۷۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۳
 نسخه هنرمند از تعداد ۳ نسخه + ۲ نسخه هنرمند

۸۰-۶۰ میلیون تومان

46

Hamed Rashtian (b. 1984)

From the *Trace-Scratch* series

Signed "Hamed Rashtian 93" in Farsi and "HAMED RASHTIAN 2014 AP" in English (on the body)
 bronze and fiberglass
 90x100x70 cm
 Executed in 2014
 This work is Artist Proof from an edition of 3 + 2 Artist Proof

600-800.000.000 IRR

۴۷

رضا لواسانی (متولد ۱۳۴۰)

شیران علم

امضاء: «رضا لواسانی ۱۳۹۱» (روی اثر)
پاپیه ماشه
۱۵۱×۳۱۴×۷۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۱
تک نسخه

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

47

Reza Lavasani (b. 1961)

Lions on the Flag

Signed "Reza Lavasani 1391" in Farsi (on the body)
Papier-mâché
151×314×70 cm
Executed in 2012
Unique

2.000-3.000.000.000 IRR

کهن است. در حقیقت این اثر آبخخور یکی از تمثیل‌سازی‌های مولانا در مثنوی است، آن‌جا که می‌گوید:

ماه‌مه شیران، ولی شیر عَلم
حمله‌شان پیداست و ناپیداست باد
باد ما و بود ما از داد تست
هستی ما جمله از ایجاد تست

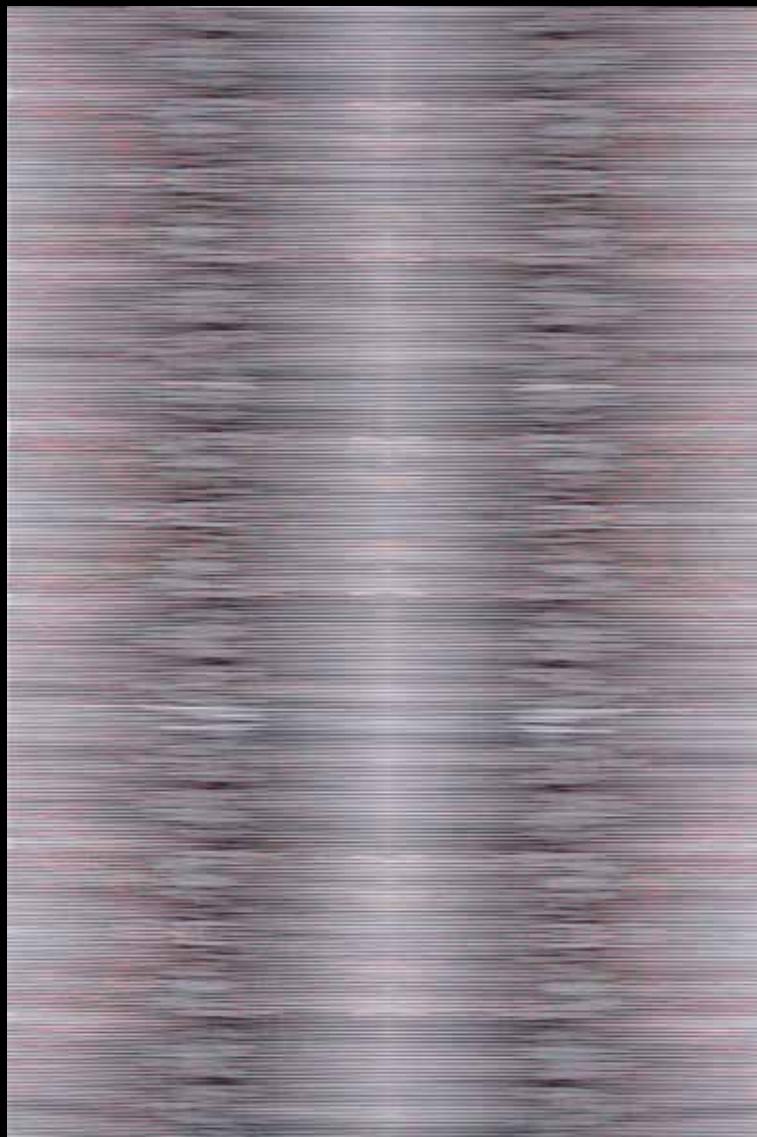
مولانا انسان‌ها را به شیرانی تشبیه می‌کند که بر روی پرچم نقش می‌زنند و آن شیران منقوش هر لحظه با وزش باد به جهش و اهتزاز در می‌آیند. در این جا ارتباطی میان نقش شیر و باد شکل می‌گیرد. منظور از شیر جسم مادی بشر است و منظور از باد که سبب حرکت شیر می‌شود، روح است؛ روحی که ناپیداست اما محرک جسم است و حرکت. بدین ترتیب شیر عَلم و باد تمثیلی است برای ظهور کثرت و خفاء وحدت. فرد ظاهر بین تنها به دیدن و ادراک ظواهر بسنده می‌کند، اما سالک حقیقی در هر حرکتی، مؤثر حقیقی را می‌بیند که جهان را به جنبش وامی‌دارد. لواسانی با تعلیق شیر در حال جهش تلاش کرده به مفهوم باد شکلی بصری دهد و بدین طریق مخاطب را به جست‌وجوی مفاهیم نهفته در اثر ترغیب کند.

مجسمه‌های رضا لواسانی، ترجمان اشعار غنی فارسی به زبان بصری است. او که دلباخته شاعرانی چون مولانا و حافظ است، در پروسه خلق هنری همواره تلاش می‌کند تصویر را از دل غزل بیرون کشیده و حق هنر را ادا کند. تکنیک اجرایی او نیز برای آفرینش حجم‌هایی مانند اثر پیش‌رو «پایه ماشه» است؛ روشی که در هنر سنتی ایران برای ساخت قلمدان‌های زیبا استفاده می‌شد و هنر گل و مرغ را بر پیکر خمیری خود جاودانه می‌کرد، اما در گذر تاریخ به دست فراموشی سپرده شد. لواسانی به خوبی توانسته این تکنیک منسوخ شده را جانی دوباره بخشد و در تطبیق با دنیای جدید، فرم تازه‌ای از قابلیت‌های آن را ارائه دهد که جذاب، حیرت‌انگیز و استادانه است.

در طراحی احجام نیز هنرمند به خوبی بر اسلوب هنر دوران گذشته وفادار مانده؛ حذف زوائد، بازنمایی ساده، استفاده از بافت، نگاه گرافیکی و کمینه‌گرا که با چاشنی تزئین‌گرایی و توجه به زیباییات آمیخته شده، ویژگی اغلب آثار حجمی لواسانی را تشکیل می‌دهد.

حجم پیش‌رو با عنوان «شیران عَلم»، فرم ساده شده شیر را نشان می‌دهد که در حال جهش و معلق در فضا مجسم شده است. نام اثر یادآور علامت شیر و خورشید به عنوان نمادی از خدای میترا بر روی پرچم دوران‌های کهن سرزمین مادری است، اما در این اثر مضمونی که هنرمند را ترغیب به آفرینش کرده بسیار پر رمز و رازتر از بازنمایی یک نماد

۴۸

48

عطاالله امیدوار (متولد ۱۳۲۵)

Ataollah Omidvar (b. 1946)

۱۱ سپتامبرها را در جهان نباید فراموش کرد

Let's not forget terrorist attacks such as September 11

امضاء: «A Omidvar 2001 1/1» (پشت اثر)

Signed "A Omidvar 2001 1/1" in English (on the reverse)

چاپ دیجیتال

digital print

۱۸۳×۱۲۲ سانتیمتر

183×122 cm

تاریخ اثر: ۱۳۸۰

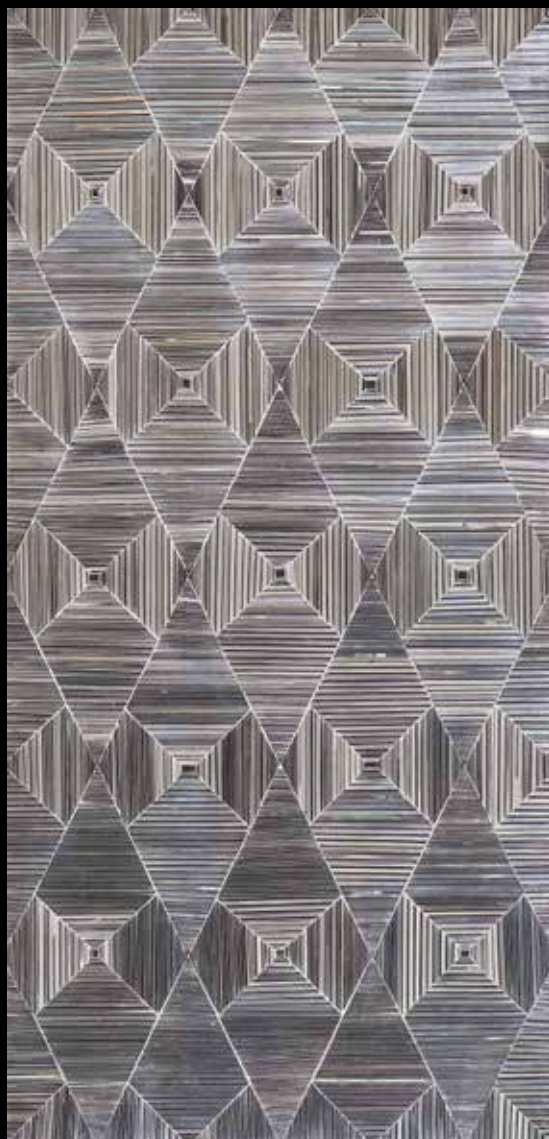
Executed in 2001

تک نسخه

Unique

۲۰-۱۵ میلیون تومان

150-200.000.000 IRR

۴۹

منیر (شاهرودی) فرمانفرمایان (متولد ۱۳۰۱)

بدون عنوان

امضاء: «MoNIR-SHAHROUDY-FARMANFARMAIAN TEHRAN-IRAN JULY 2009»
 منیر-شاهرودی فرمانفرمایان. تهران-ایران تیر ۱۳۸۸ (پشت اثر)
 آیینہ کاری و گچ روی چوب
 ۱۵۰×۷۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۸

۲-۳ میلیارد تومان

49

Monir (Shahroudy) Farmanfarmaian (b. 1922)

Untitled

Signed "Monir-Shahroudy Farmanfarmaian. Tehran- Iran Tir 1388" in Farsi and "MoNIR-SHAHROUDY-FARMANFARMAIAN TEHRAN-IRAN JULY 2009" in English (on the reverse)
 mirror mosaic and plaster on wood
 150x70 cm
 Executed in 2009

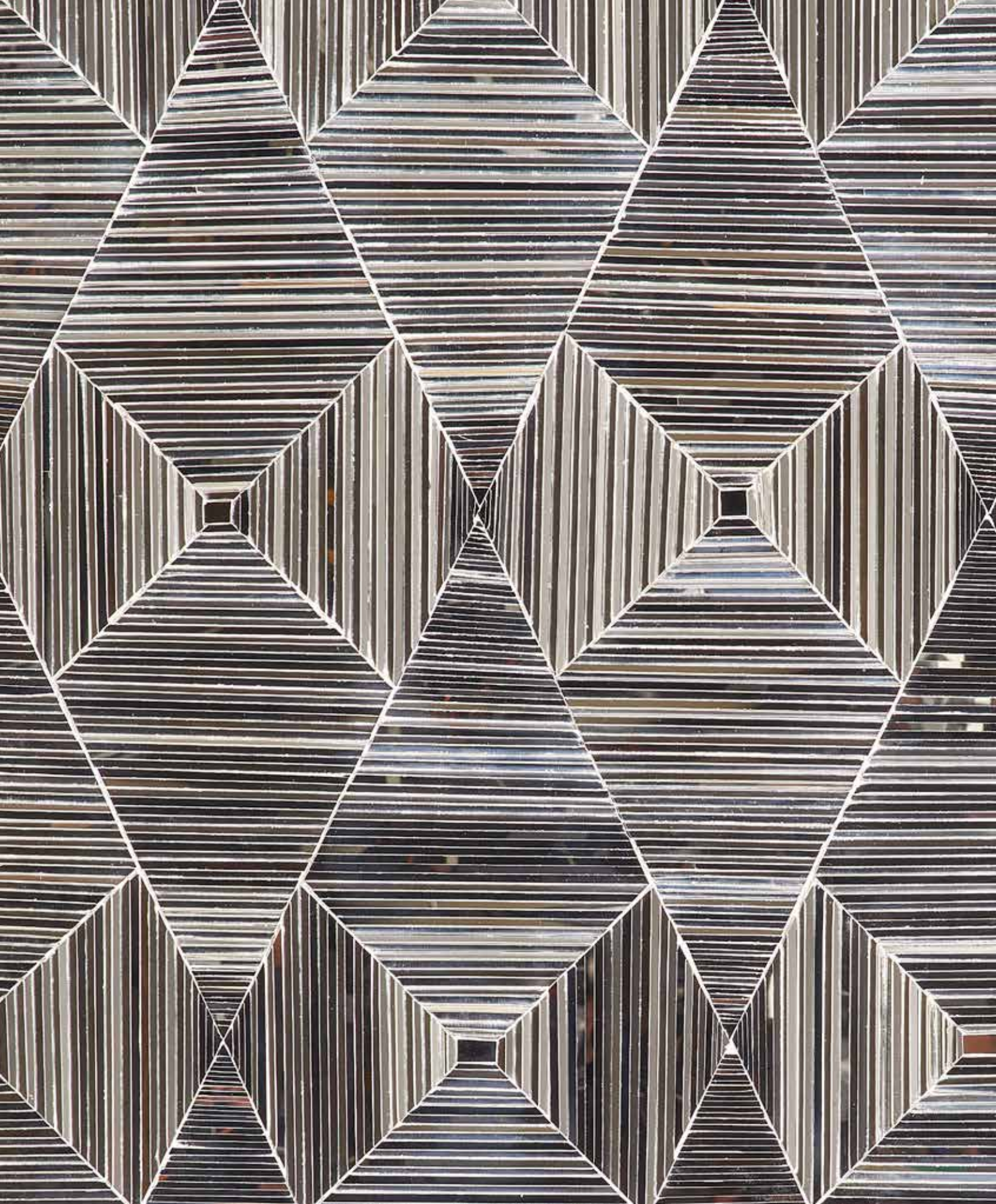
20.000-30.000.000.000 IRR

هنر منیر فرمانفرماییان و امداد هندسه‌گرایی متعالی در هنر ایرانی اسلامی است که با انگاره‌های فرمالیستی مدرنیسم به هم می‌آمیزد و اثری شگفت‌آور و خاص را شکل می‌دهد که نگاه تمامی منتقدان غربی و شرقی را به خود جلب کرده است. استقبال از آثار این بانوی هنرمند ایرانی در سال‌های اخیر دلیل این مدعاست که هنر وی در هر نوع رویکرد چه غربی و چه ایرانی جایی برای تأویل و بررسی دارد.

تجربیات هنرمند از دوران کودکی و زندگی در بافت سنتی خانه‌های قدیمی، حکمت استعاری شرقی را در روح او دمید. خاطره دیدن آن خانه‌های کهن که با انواع کاشی‌ها و آیینه‌کاری‌ها تزیین شده بودند، برای همیشه به مثابه نمادی از ایران و ایرانی در ذهن کاوشگر او باقی ماند و سال‌ها بعد تحصیل در بهترین و شناخته‌شده‌ترین آکادمی‌های هنری چون دانشکده هنرهای زیبای تهران، دانشگاه کورنل نیویورک و مدرسه طراحی پارسونز سبب بروز این خاطرات در قالب نو، مدرن و فرمالیستی شد.

اثر پیش‌رو با یک تقسیم هندسی منظم، در فرمی تکرار شونده و ثابت کل بستر تابلو را می‌پوشاند. فرم اصلی اثر، لوزی‌هایی است که از تقاطع خطوط مورب ایجاد شده و سپس با خطوطی باریک از آیینه در کنار هم قرار گرفته‌اند. نوع قرارگیری این خطوط آیینه‌ای به صورت افقی و عمودی در تقابل کامل با خطوط مورب لوزی قرار می‌گیرد و سبب پیدا شدن فرم مربع در قسمت وسط هر لوزی می‌شود. در عین حال هنرمند از حجم نیز بهره برده و با برجسته کردن سطوح، عنصر ارتفاع را نیز وارد زمینه دو بعدی اثر کرده و بدین طریق توانسته تجسم دو بعدی نقاشی را در بستر سه بعدنمایی نقش برجسته بازآفرینی کند. این نوع برخورد با هندسه، نه تنها یادآور جستارهای مدرنیستی چون نئوپلاستیسیم، بلکه نشانگر وجهی شرقی از ارتباط خرد ریاضی با زیبایی نیز است. در تفکر شرقی، هندسه مقدس به واسطه ساختارهای ماندلایی، اصل شکل‌گیری حیات را در بیانی استعاری بازآفرینی می‌کند و مفهوم متافیزیکی از تکثر عالم را شکل می‌بخشد که حضور اصلی ثابت و همیشگی را در خود تکرار می‌کند. در عین حال به واسطه استفاده از ماده آیینه، امکان انعکاس محیط در اثر فراهم آمده و همواره چیزی از زمان حال در تابلو حاضر می‌شود. همین به اثر بُعد تعاملی یا اینتراکشن می‌دهد که کاملاً با انگاره‌های هنر معاصر همخوان بوده و بدین لحاظ اثر را از بافتار صنایع دستی و دکوراتیو به پیش می‌راند و به مرزهای هنر معاصر نزدیک می‌کند.

۵۰

پری یوش گنجی (متولد ۱۳۲۴)

پنجره ها

امضاء: «پری یوش ۲۰۰۴» (پایین راست)
رنگ روغن روی بوم
۲۰۹×۱۹۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۳

۸۰-۶۰ میلیون تومان

50

Pariyoush Ganji (b. 1955)

Windows

Signed "Pariyoush" in Farsi and "2004" in English (lower right)
oil on canvas
209×195 cm
Executed in 2004

600-800.000.000 IRR

سه‌بعدنمایی می‌شود و بدین طریق مرز میان هنرهای تجسمی، نقاشی، عکاسی و سینما را از میان برمی‌دارد. آنچه در این میان مهم است منظره نیست بلکه مفهومی است که به واسطه منظره منتقل می‌شود. در این اثر منظره باغ بهاری به عنوان یک تابلوی زیبا و چشم‌نواز ظاهر می‌شود، ابتدا ساکن است؛ گویی به واسطه تکنولوژی به چیزی منجمد شده در خاطر تبدیل شده، سپس آرام آرام تصویر به حرکت درمی‌آید و پویا و زنده می‌شود و عظمت بی‌مثال خود را آشکار می‌کند. زیبایی دیگر چیزی ساکن نیست، بلکه امری والاست. قدرت جادویی هنر فراخوانی است برای زنده و جاویدان کردن طبیعتی که بدون حضور آدمی، آرام، شاعرانه و جاودانه می‌نماید.

۵۱

شهرام کریمی (متولد ۱۳۳۶)

منظره رویایی

امضا: «Shahram Karimi 2018» (پشت اثر)
ترکیب مواد روی بوم و چیدمان ویدئویی
۱۲۶×۲۲۶ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷
شماره ۲ از تعداد ۵ نسخه

۱۵۰-۲۰۰ میلیون تومان

«منظره رویایی» از متأخرترین آثار شهرام کریمی است که با استفاده از تکنولوژی‌های روز تلاش دارد جنبه‌های یکپارچه‌گرایی در هنر پست مدرن را نشان دهد. دو بخش مجزا، هویت اثر را شکل می‌دهند: یکی پرده بوم که منظره‌ای از باغی پرشکوفه در بهار را نمایش می‌دهد و دیگری ویدئو پروژکشن که تصاویری را بر روی بوم منعکس می‌کند و در نهایت چیدمانی یکدست مانند فیلمی کوتاه را بر روی بوم تجسم می‌بخشد.

هرچند منظره طبیعت‌گرایانه، موضوع اصلی تابلوست اما غرض هنرمند از تجسم آن با مکتب ناتورالیستی و رئالیسم هنری فاصله دارد؛ در واقع منظره طبیعت به عنوان ایژه هنری انتخاب می‌شود اما به واسطه تصویر ویدئویی از مرز هنر دو بعدی وارد عرصه

51

Shahram Karimi (b. 1957)

Dreamscape

Signed "Shahram Karimi 2018" in English (on the reverse)
mixed media on canvas and video projection
126x226 cm
Executed in 2018
This work is number 2 from an edition of 5

1.500-2.000.000.000 IRR

۵۲

کتابیون مقدم (متولد ۱۳۴۶)

از مجموعه در هم تنیگی

امضا: «کتابیون مقدم ۹۶» (پایین راست)
ترکیب مواد روی بوم
۲۰×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۲۰-۱۵ میلیون تومان

52

Katayoun Moghaddam (b. 1967)

From the *Entanglement* series

Signed "Katayoun Moghaddam 96" in Farsi (lower right)
mixed media on canvas
200x150 cm
Executed in 2017

150-200.000.000 IRR

۵۳

ایرج اسکندری (متولد ۱۳۳۵)

خسرو و شیرین

امضاء: «ایرج اسکندری ۹۶» (پایین چپ روی هر لت)
 ترکیب مواد روی تخته
 دولته‌ای، هر لت ۱۴۹×۱۰۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۴۹×۲۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۲۵-۳۵ میلیون تومان

53

Iraj Eskandari (b. 1956)

Khosrow and Shirin

Signed "Iraj Eskandari 96" in Farsi (lower left on each)
 mixed media on board
 diptych, each 149x100 cm, overall 149x200 cm
 Executed in 2017

250-350.000.000 IRR

۵۴

احمد محمدپور (متولد ۱۳۴۴)

بدون عنوان

امضاء: «احمد محمدپور ۹۵» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۱۸۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۲۵-۳۵ میلیون تومان

54

Ahmad Mohammadpour (b. 1965)

Untitled

Signed "Ahmad Mohammadpour 95" in Farsi (lower left)
oil on canvas
180×180 cm
Executed in 2016

250-350.000.000 IRR

۵۵

فریدون امیدى (متولد ۱۳۴۶)

بدون عنوان

امضاء: «امیدى ۸۹» (پایین راست)
رنگ روغن روی بوم
۲۰۰×۳۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۹

۸۰-۶۰ میلیون تومان

55

Fereydoon Omidi (b. 1967)

Untitled

Signed "Omidi 89" in Farsi (lower right)
oil on canvas
200x300 cm
Executed in 2010

600-800.000.000 IRR

۵۶

فرهاد مشیری (متولد ۱۳۴۲)

فارسی سیاه روی سفید

امضاء: «فرهاد مشیری ۲۰۰۲ Farhad Moshiri 2002» (پشت اثر)
رنگ روغن روی بوم
۱۷۰×۱۳۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۱

۱-۱.۵ میلیارد تومان

56

Farhad Moshiri (b. 1963)

Black Farsi on White

Signed "Farhad Moshiri" in Farsi and "Farhad Moshiri 2002" in English (on the reverse)
oil on canvas
130x170 cm
Executed in 2002

10.000-15.000.000.000 IRR

فرهاد مشیری، از نسل دوم هنرمندان نوگرای ایران است که به تجربه‌گری در نقاشی با خطوط فارسی اهتمام ورزیده و در دو دهه اخیر هنرش با گرایش به نقاشی با خط فارسی و ترکیب‌بندی‌هایی انتزاعی و مبتکرانه، سیر بالنده‌ای را در پیش گرفته است. او با ارجاع به عناصر فرهنگی ایرانی پیوسته رویکرد هنر پاپ را در کارهایش دنبال کرده است. این رویکرد در بسیاری از آثارش با درکی صحیح از فرم سفالینه‌های قدیمی و هندسه و ریتم در خط نستعلیق، روایتی متفاوت از جریان سقاخانه و هنرمندان نوسنگرای ایرانی در عرصه نقاشیخط را ارائه می‌دهد.

مشیری در این دوره از آثارش به دنبال کشف مفهومی مرجع و نظام‌مند با استفاده از به‌هم‌ریختگی خط و خوشنویسی با صورت‌بندی تازه است که به تدریج و از خلال تجربه‌های عملی و نظری مرتبط با تحولات کالیگرافی مدرن ایرانی شکل گرفته و قوام یافته است. با این همه مشیری تنها به استفاده از کارکرد تزیینی حروف و اعداد تمایل نداشته، بلکه به امکانات بیانی آن‌ها نیز نیم‌نگاهی دارد و در تابلوهایش نشانه‌های انتزاعی همان ارزش القاء‌کننده صور واقعی را پیدا می‌کنند.

کلمات و جملاتی که در آثار وی دیده می‌شوند، عموماً از اشعار یا محاورات زندگی روزمره در ایران انتخاب و بدون هیچ نظم و ترتیبی در گستره بوم نوشته می‌شوند. در حقیقت او در واکنش به فرهنگ سنتی، دغدغه‌های معاصر خود را از دریچه هنر پاپ به تصویر می‌کشد. وی معتقد است که در تقاطع‌های سیاسی و اجتماعی می‌توان مسیرهای مختلفی انتخاب کرد. هرچند فراتر از رسانه‌های انتخابی او، مشیری همواره زبان فارسی را دستمایه کارش قرار داده و اشاراتش به فرهنگ کهن و تاریخ هنر سرزمینش، مجموعه کارهای نقاشیخط او را به عنوان آثاری بسیار محبوب در خاورمیانه معاصر بدل کرده است.

در اثر پیش‌رو مستقل از شیوه نقاشی و زبان بصری به کار رفته در آن، معاصریت رنگ و بویی از گذشته و متأثر از شکوه گنجینه هنرهای سنتی ایران، استوار بر بافتاری چندلایه از تزیینات لعاب‌مانند ترک‌خورده را نمایش می‌دهد، که هم‌زمان این رویکرد به نقاشی شرقی با تمثیلی اصیل و باستانی ارجاع می‌دهد. در این‌جا به وضوح تضاد میان سنت و مدرنیته به چشم می‌خورد و مضامینی همچون غرور و شکنندگی، خشونت و صداقت، تناسب و عدم قرینگی، به‌طور مدام در تقابل با یکدیگر قرار می‌گیرند. در عین حال مشیری در این تابلو با بازنویسی بخش‌هایی از شعر مشهور «و پیامی در راه» سهراب سپهری، چون پیام‌آوری، بر بشارت و وعده‌ای ازلی صحه می‌گذارد.

گفتنی است، آثار فرهاد مشیری تا به امروز در معتبرترین موزه‌ها و گالری‌های جهان به نمایش درآمده و آخرین نمایشگاه بزرگ از آثارش، سال ۲۰۱۷ در موزه «اندی وار هول» (در پیتسبرگ، امریکا) برگزار و با استقبال کم‌نظیری از سوی منتقدان و رسانه‌ها روبه‌رو شد. آثار نقاشیخط این هنرمند در چند سال گذشته، یکی از بالاترین رکوردهای فروش در حراج‌های بین‌المللی و حراج تهران را به خود اختصاص داده است.

با توجه به شناخت و مطالعه دقیق علی شیرازی از میراث ارزشمند خوشنویسی ایرانی، در چند دهه اخیر، اثر نقاشی‌خط هنرمند نیز با تکیه بر همین پیشینه هنری شکل گرفته و یادآور ترکیب‌بندی‌ها و چیدمان انتزاعی حروف و کلمات در «سیاه‌مشق»‌های نستعلیق است. با این حال تأثیر زیبایی‌شناسی مدرنیستی را می‌توان در کوشش خلاقانه هنرمند در ترکیب‌های قدرتمند، اجرای بی‌نقص اتصالات و رنگ‌آمیزی چندلایه و سایه‌روشن‌های میان حروف با هدف ایجاد حجم مشاهده کرد. هرچند نباید فراموش کرد که شیرازی در این مجموعه از آثارش رویکردی دیگرگون‌از شیوه سیاه‌مشق‌نویسی مرسوم قدما و حتی برخی معاصران دارد. او در سامان‌بندی چند لایه حروف، نورپردازی لطیف، توجه به سایه‌روشن‌ها، ژرفنمایی رنگارنگ و درنهایت چیدمان جسورانه حروف کشیده افقی نمایشی ظریف و باشکوه یافته است. دغدغه هنرمند ایجاد فضایی چشم‌نواز، با ریتم متمرکز در میانه بوم است. او در این رهگذر با تأکید بر خصالت ذاتی هندسه حروف نستعلیق و تأثیر بصری‌اش، کلمات و حروف را که آغاز و پایانشان مشخص نیست در هم تنیده و در پی ایجاد فضایی ژرف و هزارتویی از کلامی با شکوه و پر رمز و راز است. در این میان انتخاب هوشمندانه رنگ آبی برای حرف «ه» و رنگ سرخ در حروف و کلمات داخل آن‌ها بر بستر سیاه با ایجاد فاصله و کناره‌های قاطع، کنتراست معنادار آسمانی و زمینی بودن را به چالش می‌کشد.

۵۷

علی شیرازی (متولد ۱۳۳۹)

بدون عنوان

امضاء: «علی شیرازی ۱۳۹۵» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۱۸۰×۲۳۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۱۰۰-۱۵۰ میلیون تومان

57

Ali Shirazi (b. 1960)

Untitled

Signed "Ali Shirazi 1395" in Farsi (lower left)
acrylic on canvas
180×230 cm
Executed in 2016

1.000-1.500.000.000 IRR

فرامرز پیلارام چهره‌ای شناخته شده در میان موج نوسنت‌گرایی هنرمندان دهه ۱۳۴۰ ایران است که تأثیر بسزایی در شکل‌گیری مفهومی تازه در گستره نقاشی‌خط مدرن داشت. پیلارام در آثار اولیه‌اش، نقشمایه‌های هندسی را در تلفیق با فرم‌های فیگوراتیو، عناصر معماری مذهبی و نقش مهره‌ای کتیبه‌دار دستمایه کار خود قرار داد، اما در ادامه و در مسیر جست‌وجوهایش به سراغ فرم‌ها و ترکیب‌بندی‌های حروف نستعلیق و شکسته نستعلیق در خوشنویسی ایرانی رفت.

پیلارام خط را از چشم‌اندازی نقاشانه وارد کار خود کرد و به همین خاطر کارهای نقاشی‌خط او به شکل منحصر به فردی از دیگر هنرمندان این عرصه که اصولاً خوشنویس بودند متمایز است. او در این تلاش پرشور، ترکیب‌های بی‌معنایی از حروف را تنها به مثابه نشانه‌هایی تصویری (فارغ از کارکرد معنایی) وارد کار نقاشی کرد. از آن پس با ایجاد بافتاری منسجم از درهم آمیختگی حروف و کلمات با رنگ، توانست رهیافتی هنرمندانه و مدرن از هنر خوشنویسی ایرانی-اسلامی را از چشم‌اندازی نو برای تاریخ هنر ایران به ارمغان بیاورد. همین مسیر، شالوده تحول زبانی تازه برای هنر نوگرایی ایرانی بود.

در اثر حاضر متعلق به سال ۱۳۵۰، پیلارام با استفاده از نستعلیق و شکسته نستعلیق، خطوطی رها و آزاد بر بوم نقاشی ترسیم کرده که چون مشق خطاطی، لایه به لایه بر روی هم قرار گرفته‌اند. این حرکت نقاشانه تا بدان جا پیش رفته که نقاش، چهره یک زن و اندام یک پرنده را از این میان پدیدار ساخته است. این رویکرد نوجویانه در برخورد با خوشنویسی ایرانی در ضمن ریشه در سنت خوشنویسی «تفنی» هنرمندان سنتی نیز دارد. رنگ‌های سبز و آبی بر زمینه روشن و سفید اثر و خطوط طلایی و مشکی که در سطح بوم به گردش درآمده‌اند، در نمونه‌های دیگری از آثار همین سال پیلارام تکرار شده است.

او در همین سال به پاریس سفر کرد و به مدت یک سال در «کوی بین‌المللی هنرها» (سپتیه دزار) به فراگیری لیتوگرافی و انواع چاپ دستی پرداخت. از همین رو می‌توان تأثیر نقاشی انتزاعی اروپایی را بر نقاشی‌خط‌های این دوره هنرمند مشاهده کرد. میشل تاپیه، منتقد فرانسوی در بروشور نمایشگاهی که سال بعد از پیلارام در گالری سیروس پاریس برگزار شد، می‌نویسد: «کار پیلارام، با قاطعیتی هنرمندانه، خود را می‌قبولاند. از جهاتی بسیار دارای دقت و ریزه‌کاری است. پیلارام در درون پژوهش کنونی خود شیفته و برانگیخته اندیشه چند وجهی شدن کار خود گشته و آن را هنرمندانه به دست آورده است. آثار اخیرش مجموعه‌ای بسیار هوشمندانه و آگاه است که [خطوط] به شکل الگوریتمی ادغام گشته و پیچیده‌ترین بازی‌ها را ممکن می‌سازند. پیام هنرمندانه و زیباشناختی کار این است که هنر کنونی، در آزادی‌هایی که فردیت در آن آشکار است و گسترش می‌یابد، مشارکتی بسیار سازنده دارد.»

۵۸

فرامرز پیلارام (۱۳۶۲-۱۳۱۶)

بدون عنوان

امضا: «Pilaram 71» (پایین راست)
اکریلیک و مرکب روی بوم
۷۰×۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۵۰

۲۵۰-۳۵۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر در دسامبر ۲۰۰۸ در حراج کریستیز پاریس و در ژوئن ۲۰۱۴ در حراج بونامز لندن ارایه شده است.

58

Faramarz Pilaram (1937-1983)

Untitled

Signed "Pilaram 71" in English (lower right)
acrylic and ink on canvas
70x50 cm
Executed in 1971

2.500-3.500.000.000 IRR

Provenance:

Christie's Auction, Dec. 2008, Paris and Bonhams Auction, Jun. 2014, London

۵۹

پروانه اعتمادی (متولد ۱۳۲۶)

بدون عنوان از مجموعه یکی بود یکی نبود

امضاء: « پروانه اعتمادی ۱۳۸۳ امضای هنرمند، 2004» (پایین چپ)
 کولاژ روی مقوا
 ۷۰×۱۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۳

۷۰-۵۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

59

Parvaneh Etemadi (b. 1947)

Untitled from the Once Upon a Time series

Signed "Parvaneh Etemadi 1383 and Artist's signature" in Farsi and "2004" in English (lower left)
 collage on cardboard
 70x100 cm
 Executed in 2004

500-700.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.

۶۰

طاهره صمدی طاری (متولد ۱۳۶۰)

از مجموعه بی ثباتی

امضاء: «Tahereh Samadi Tari 2018» (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 ۱۴۰×۲۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۴۰-۶۰ میلیون تومان

60

Tahereh Samadi Tari (b. 1981)

From the *Instability* series

Signed "Tahereh Samadi Tari 2018" in English (lower left)
 oil on canvas
 140x200 cm
 Executed in 2018

400-600.000.000 IRR

۶۱

داریوش قره زاد (متولد ۱۳۵۵)

بدون عنوان

امضاء: «قره زاد ۲۰۱۷» (پایین راست)
 رنگ روغن و اکریلیک روی بوم
 دولته‌ای، راست ۱۵۰×۱۱۵ و چپ ۱۵۰×۱۴۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۵۰×۲۵۵ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۳۰-۴۰ میلیون تومان

61

Dariush Gharahzad (b. 1976)

Untitled

Signed "Gharahzad" in Farsi and "2017" in English (lower right)
 oil and acrylic on canvas
 diptych, right 150×115 and left 150×140 cm, overall 150×255 cm
 Executed in 2017

300-400.000.000 IRR

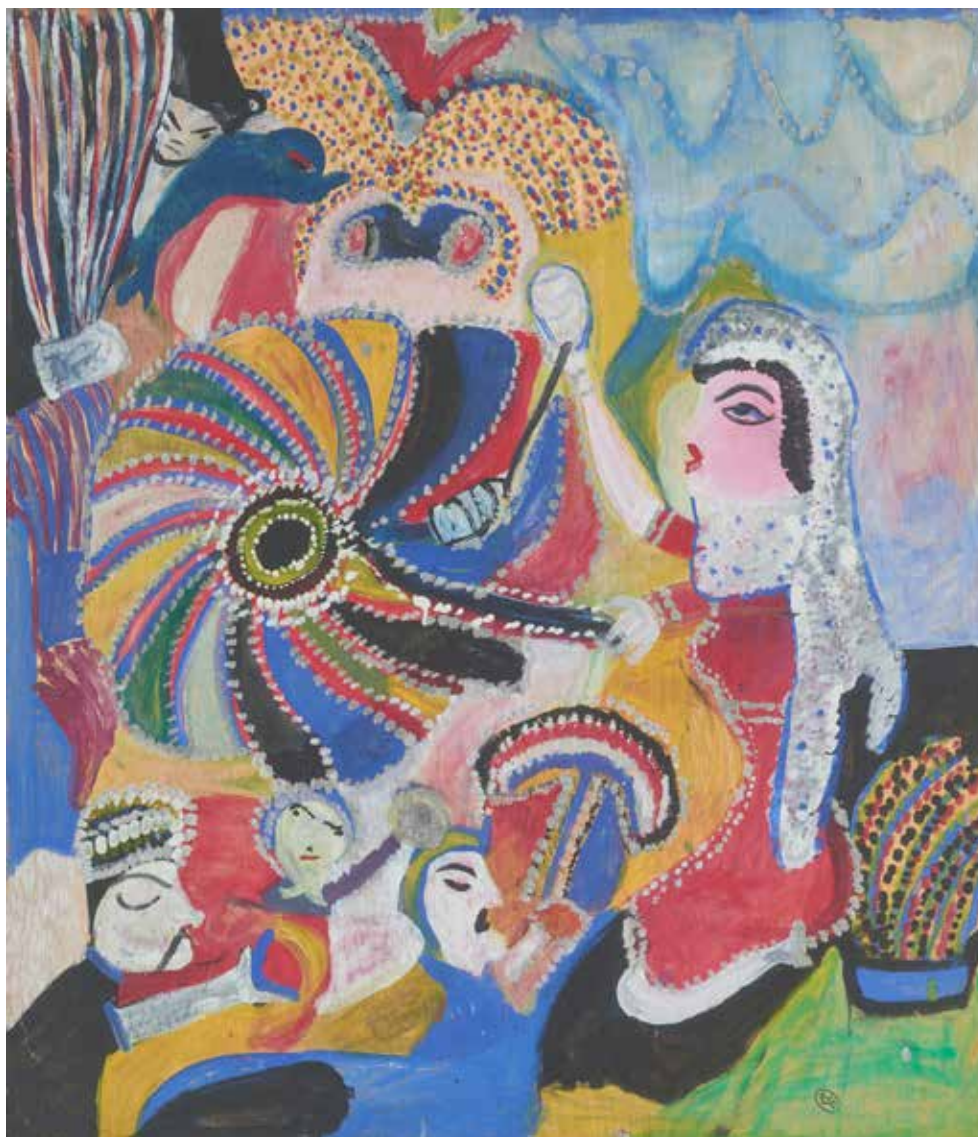

مکرمه قنبری یا ننه مکرمه، زنی سالخورده از یکی از روستاهای شمال ایران، امروزه به عنوان چهره‌ای جهانی در هنر نقاشی شناخته شده است. او که سواد خواندن و نوشتن نداشت، برای ارتباط با دنیای اطرافش به نقاشی متوسل شد و با زبانی جهانی توانست با مردم دنیا ارتباط برقرار کند. وی نقاشی خودآموخته بود که در سن ۶۷ سالگی به دنبال یک اتفاق نقاشی را آغاز کرد و در مدت کوتاهی شهرت جهانی یافت. تاکنون نمایشگاه‌های متعددی از آثار وی در سراسر دنیا برگزار شده و توجهات جهانی را به خود جلب کرده است. خانه وی به موزه تبدیل شده و نقاشی‌های او در تمام فضای خانه از در و دیوار گرفته تا اسباب و اثاثیه‌اش مخاطبان زیادی را از سرتاسر جهان برای دیدن فرامی‌خواند.

مکرمه قنبری در سال ۲۰۰۱ به عنوان «زن سال سوئد» برگزیده شد. این هنرمند کهنسال ایرانی، خود به صراحت گفته بود که خواسته بنویسد، اما چون سواد نداشته نقاشی کشیده است. برخی آثار وی را با نقاشی‌های مارک شاگال، نقاش بلندآوازه قرن بیستم، قیاس کرده و خلوص و روایتگری آن راستوده‌اند.

صداقت، پاکی و صمیمیت در آثار وی توجه هر مخاطبی را به خود جلب می‌کند. او روایتگر و نقش‌آفرین قصه‌های فولکلور سرزمین عاشقانه‌هاست و با بهره‌گیری از ساده‌ترین تصاویر، نقاشی‌های بی‌پیرایه خود را خلق کرده و فضای زندگی‌اش را به خوبی به نمایش می‌گذارد. رنگ‌های روشن و غیرطبیعی‌نگرایانه، طراحی‌های خامدستانه، پرسپکتیوهای غیرعلمی و سادگی در نقوش از مشخصات بارز آثار وی به شمار می‌روند و نشان از نوعی بدویت مجذوب‌کننده در هنر وی دارند.

چور زمانه، بغض‌های فروخورده، درد و رنج‌ها، آمال و آرزوها و داستان‌های تلخ و شیرین از سال‌های دور از درون وی برآمده و با صداقت تمام به صورت نقش‌هایی بر دل دیوارها و پنجره‌ها و کاغذها نشست‌اند. در این نقاشی‌ها که از رنگ‌های متنوع سرشارند، نمود بیرونی احساسات نقاش کاملاً مشهود است. آثار مکرمه به شکل خودجوش از خلال بیان آزاد و تنها برای ضرورت از خود سخن گفتن با خود و جهان پیرامون خلق شده‌اند و در عین سادگی و بی‌پیرایگی طغیانی را به نمایش می‌گذارند که از یک انقلاب درونی نشأت می‌گیرد.

۶۲

62

مکر مه قنبری (۱۳۸۴-۱۳۰۷)

Mokarrameh Ghanbari (1928-2005)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «مهر هنرمند» (پایین راست)
گواش روی فیبر
۱۰۷×۹۲ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۷۹

Signed "Artist's stamp" (lower right)
gouache on fiberboard
107×92 cm
Executed in 2000

۲۵-۲۰ میلیون تومان

200-250.000.000 IRR

۶۳

مهدی سحابی (۱۳۲۲-۱۳۸۸)

از مجموعه صورتک ها

امضاء: «مهدی سحابی ۸۰» (پایین چپ)
ترکیب مواد روی چوب
۸۰×۱۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۰

۴۰-۶۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب "مهدی سحابی، گزیده آثار ۱۳۲۲-۱۳۸۸" (ص ۷۱) به کوشش سارا سحابی، مجید سحابی، انتشارات نظر (۱۳۹۱) به چاپ رسیده است.

63

Mehdi Sahabi (1943-2009)

From the *Masks* series

Signed "Mehdi Sahabi 80" in Farsi (lower left)
mixed media on wood
100x80 cm
Executed in 2001

400-600.000.000 IRR

- Sahabi. Sara, Sahabi. Majid, Nazar Publication; Mehdi Sahabi, Selected Works 1943-2009 (p.71), 2013.

نگاه انتقادی هنرمند را به نمایش می‌گذارند. علی‌اصغر دره‌باغی، منتقد هنری درباره آثار سحابی می‌نویسد: «نقاشی‌های به ظاهر شوخ‌وشنگ سحابی در برابر پس‌زمینه‌ای چنین وهمناک و تاریک، نوعی طراحی و نقاشی است که خط و فرم و رنگ آن حجم و بُعدی بزرگتر از اندازه‌های متعارف دارد. سحابی هنری را پیش روی تماشاگر می‌گذارد که مثبت است، اما بیان واقعیتی فردی است نه آرمانشهری جمعی. در آثار او، آن‌چه در نگاه نخست خود را به شکل شادمانی به رخ می‌کشد در واقع خوش‌باشی به مفهوم متعارف آن نیست بلکه نوعی صفا و آرامش است، آرامشی که حتی به تماشا گذاشتن آن شکلی کاملاً تصادفی دارد و می‌توانست به تماشا هم گذاشته نشود. آرامشی که سحابی به تماشا می‌گذارد به معنی آشتی کردن با جهان پراز معایب نیست بلکه نوعی واکنش پیچیده جسمی نسبت به جهانی است که در آن زندگی می‌کند. می‌داند که اندیشه‌های جسمی برای هر گامی که به جلو برداشته بهایی گزاف پرداخته است و از این رو کارش نمایش رندانه درونی است که هزینه آن از کیسه جهان بیرون تأمین می‌شود»^۱.

مهدی سحابی علاوه بر مترجمی برجسته، به عنوان نقاش و مجسمه‌ساز هم در عرصه هنرهای تجسمی نامی آشناست، گرچه خود تفکیکی بین مجسمه‌سازی و نقاشی قایل نبود و هر دو را به یک شیوه و با نیاز واحد انجام می‌داد و تفاوت یک تابلو با یک مجسمه را تفاوت ساده مربوط به مصالح می‌دانست و نه بیشتر^۲. در این میان مجموعه «صورتک‌ها» می‌توانند نقطه اتصالی میان مجسمه و نقاشی باشد و یا نقشبهرجسته‌هایی که به دیوار نگاره بیشتر پهلو می‌زنند تا حجم. صورتک‌ها در اثر سحابی یادآور عکس‌های پرسنلی و فوری قدیمی هستند که زمان در آن‌ها متوقف شده و صاحب عکس با گذر عمر، آن گذشته را آرزو می‌کند و می‌طلبد. از سوی دیگر تکرار این چهره‌های یکسان به رنگ سفید حالتی دراماتیک به تصویر بخشیده است. در این میان یکی از چهره‌ها رنگین است، اما در حصار از میخ‌ها محصور و از دیگران تفکیک شده است. صورتک‌های سفید همچون آدمیانی مهیوت و حیرت‌زده به بیننده خیره شده‌اند. گرچه تکنک صورتک‌ها واجد حالتی بیانگر هستند، اما صورتی منجمد یافته‌اند. تک‌صورتی که هنوز به رنگ اجتماع درنیامده گریزی جز منزوی و محبوس شدن ندارد.

آثار سحابی در نگاه اول طنازانه و کودکانه به نظر می‌رسد، با این وجود می‌توان مفاهیم اجتماعی و سیاسی را در آن‌ها بازخوانی کرد. رنگ سفید، به کارگیری میخ‌ها و فاصله‌ها

۱. به نقل از گفت‌وگو با روزنامه اعتماد، ۲۰ اردیبهشت ۱۳۸۸.

۲. قره‌باغی، علی‌اصغر، واکنش‌های پیچیده جسمی، گلستانه، ش ۱۷ و ۱۸، خرداد و تیر ۱۳۷۹، صص ۵۸-۵۹.

نقاشی‌های نصرت‌الله مسلمیان در عین سادگی صوری، از خصوصیت چندلایه بودن برخوردارند. این آثار در برخورد اول رنگین و تغزلی می‌نمایند، اما پرده اول که کنار می‌رود تراژدی، قطعه‌قطعه شدن و فجایع انسانی رخ می‌نمایند. این دوگانگی و تعلیق بین تغزل و تراژدی مخاطب را در یک موقعیت نامتعین نگاه می‌دارد. مسلمیان نگاهی جدی به تحولات مدرنیستی و جایگاه انسان معاصر در جهان دارد و آثارش را با نگاهی اومانستی خلق می‌کند. در خوانش نقاشی‌های وی باید به روابط نشانه‌شناسی نمادها توجه کرد، چرا که نشانه‌های تصویری نقاش به یک گزاره محدود نمی‌شوند.

اثر حاضر که به دوره متأخر آثار وی تعلق دارد، دیدگاه او را در باب انسان، تجددخواهی، تعامل و تقابل با مدرنیسم و بحران هویت می‌نمایاند که بازتاب آشفتگی‌های زمانه و تلفیق رویکردهای فیگوراتیو و آبستره است. فرم و رنگ در این اثر همراه با یکدیگر، معانی و مفاهیم گوناگونی به خود گرفته و همچون واژگان یک زبان، عشق و درد را توأمان به نمایش می‌گذارند.

ترکیب عناصر واقع‌نما و انتزاعی در زمینه تکرنگ به نوعی دیالکتیک بین اشکال و زمینه منتهی شده و معنایی را خلق می‌کند که دارای قدرت استعاره‌ای است و مخاطب را به خوانشی ادبی از نقاشی سوق می‌دهند. ترکیب‌های متضاد و پارادوکس‌ها در نقاشی‌های او مجموعه‌ای از تباين‌های بصری در فرم و ترکیب‌بندی را به وجود آورده است.

فیگور انسانی و پرتره زنانه مرکزیت هنر مسلمیان را به خود اختصاص می‌دهند. حمید کشمیرشکن، منتقد هنری در این باره می‌نویسد: «او هنرمندی متفکر و از حیث تجسم پر قدرت است و بنابراین انسانیت اهمیت فراوانی برایش دارد. زن که حضورش دیگر کامیابش در نقاشی‌های مسلمیان همیشگی شده است، در این‌جا نیز نقشی محوری ایفا می‌کند. این حضور فراخواننده مفاهیم زیبایی، نیک‌خواهی و شور است. در این نقاشی‌ها زن حسی از زیبایی را که با اندوه انسانی توأم شده مجسم می‌کند». پرتره‌های بزرگ تغزلی در آثار مسلمیان که در آن‌ها چهره‌ها به بیننده می‌نگرند، نگاهی پویا دارند و بیننده را به چالش می‌طلبند.

۶۴

64

نصرت الله مسلمیان (متولد ۱۳۳۰)

Nosratollah Moslemian (b. 1951)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «مسلمیان ۹۶» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۱۸۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

Signed "Moslemian 96" in Farsi (lower left)
oil on canvas
180×180 cm
Executed in 2017

۷۰-۹۰ میلیون تومان

700-900.000.000 IRR

مجسمه‌های امیرمسعود اخوان جم احجامی برآمده از شکوه دوران مدرنیته هستند که در فرمی نرم و انعطاف‌پذیر، قدرت تکنولوژی و دانش بشری را به رخ می‌کشند. استیل به عنوان متریال غالب در آثار وی دو برابر فولاد سختی دارد و شکل بخشیدن اشکالی پیچان و رقصان از چنین ماده‌ای نشان از چیرگی هنرمند بر علوم روز مهندسی دارد.

در اثر پیش رو که تجسمی از فیگور یک کرگدن است، هنرمند تلاش کرده با حذف جزئیات از شیء در واقعیت رخنه کند و با دوری از بازنمایی ظواهر طبیعت، گریزگاهی برای تجلی نیروی زیستی زندگی فراهم آورد که به هنر آبستره نزدیک می‌شود. کرگدن می‌تواند نمادی از یک قدرت تک‌ساحتی باشد، با این وجود اخوان، در حرکت جلوه‌های موج‌پیکره فضاهای پر و خالی را شکل می‌دهد که در آن تعامل سازنده‌ای میان خلاء و انباشتگی برقرار شده است. هنرمند توانسته با خروج از حیطه مجسمه‌سازی کلاسیک، به انتزاع زیست‌ریخت دست یابد که در وحدتی بدون مرز، گفتمانی سازنده را با مخاطب برقرار می‌سازد.

۶۵/۶۵

امیر مسعود اخوان جم (متولد ۱۳۴۸)

کرگدن

امضاء: «Masoud.A 18 1/1» (روی بدنه)

فولاد ضدزنگ

۶۴×۴۰×۲۵ سانتیمتر

تاریخ اثر: ۱۳۹۷

تک نسخه

۱۵۰-۲۰۰ میلیون تومان

Amir Masoud Akhavan Jam (b. 1969)

The Rihno

Signed "Masoud.A 18 1/1" in English (on the body)

stainless steel

64x40x25 cm

Executed in 2018

Unique

1.500-2.000.000.000 IRR

اثر حاضر، که از نظر سبک و ابعاد با اکثر آثار ژانر تفاوت دارد، از طرفی به لحاظ ترکیب‌بندی، فرم و پالت رنگی آثار ژرژ براک را به خاطر می‌آورد و از سوی دیگر به لحاظ طراحی ساده با حداقل جزئیات فیگورها و استفاده از کمترین رنگ‌ها یادآور نقاشی‌های دیواره غارهاست که از دوران پارینه‌سنگی برجای مانده است. این تقابل سنت و مدرنیته مایه اثر حاضر است.

در این نقاشی تلفیقی از چند حیوان دیده می‌شود. جانورانی که بیش از هر چیز به گاو شبیه هستند، با گوش‌هایی آویزان و چشم‌هایی بسته که هیچ اثری از قدرت و خشم در چهره آنان دیده نمی‌شود و مطیع و رام در حرکتند. گویی خلایقیت و ابداع ژانر و نگاه خاص او در خلق موجودات اساطیری نیز جلوه‌گر شده است. نحوه ترکیب‌بندی فشرده این حیوانات در مرکز تابلو یک گله را تداعی می‌کند که نمادی از اجتماع محسوب می‌شود و با رنگ‌های سرد در آمیخته است. یک ترکیب خلایقانه و هنرمندانه برای بیان حال و روز انسان معاصر که تمدن، فرهنگ و هویت خویش را از دست داده و با چشمانی بسته در اجتماع رها شده است. برخی از این حیوان‌ها در خلاف جهت دیگری در حرکتند، اما آن چه بیش از همه جلب توجه می‌کند فیگور دو جانور نر و ماده‌ای است که پس از عبور از یکدیگر سرهایشان را به عقب و به سمت هم برگردانده‌اند، در حالی که چشم‌هایشان همچنان بسته است. گویی بویی از یک آشنایی عمیق به مشامشان خورده و متوقف شده‌اند. این رابطه تبدیل به رازی می‌شود که مخاطب را به کشف آن فرامی‌خواند. این یک برخورد نمادین و عاشقانه با تقابل گذشته و آینده به حساب می‌آید. تقابل سنت و مدرنیته. سر جانورانی که بین این دو قرار گرفته و در حرکتند، گویای زمان حال است که با آینده پیوند می‌خورد و به گذشته تبدیل می‌شود. بدین ترتیب عنصر زنانه و لطیفی در کل اثر به چشم می‌خورد که بازتاب شاعرانه دوری‌ها و نزدیکی‌هاست؛ و عشقی که در جریان است.

ژانر تباتبایی در روش زندگی هنرمندانه و آثار خود به نوعی استقلال فکری و پرهیز از کلیشه‌سازی رسیده بود. پرهیز از سبک‌های از پیش تعریف شده در مدرنیسم ایرانی، وی را به هنرمندی مستقل و صاحب سبکی شخصی تبدیل کرده است. او به شیوه خاص خود به بازآفرینی اسطوره‌ها می‌پردازد و به آن‌ها معنایی امروزی می‌بخشد.

نقاشی‌های ژانر دربرگیرنده نمادها و نشانه‌های مهمی است که تابع بیان فیگوراتیو و ویژه خودش می‌باشد. این آثار با بهره‌گیری از فضای خیالی و کاربرد فرم و محتوا با نمادهای عامیانه بن‌مایه‌های فرهنگی وی را به نمایش می‌گذارند. تعلق خاطر ژانر به ادبیات و هنر فولکلوریک ایران در بهره‌جستن او از نمادهایی چون شیر، خورشید، اسب، پرند و آدم خود را عیان می‌کند، اما این نمادها همان نشان و محتوای سابق را بیان نمی‌کنند، بلکه به گونه‌ای طنزآمیز و شوخ‌طبعانه نمایان شده و مطابق با زمانه و فرهنگ معاصر، با نگاه شخصی هنرمند ترکیب می‌شوند. این بیان طنزنازانه به دلیل بی‌ارزش شدن آن مفاهیم در دنیای معاصر است و هنرمند گویی بیش از آن که بخواهد نمادها را با مفاهیم آشنا در آثار خود بنمایاند، به دنبال نمایش روند رو به اضمحلال و سست جهان فعلی است؛ دنیایی که گویی همه آثار و بقایای گذشته را به تمسخر گرفته است.

آنچه در دنیای اسطوره می‌گذرد برای ژانر اهمیت دارد. هنر او در حقیقت واکنشی است به انسان معاصر که سست، شکننده و فانی است. زنانگی وجه غالب در اکثر نمادها و نشانه‌های آثار او است. این نقاشی‌ها احیای افسانه‌ها، شعرها و دورنمایی از جنگ و صلح انسان‌هایی است که پیشتر زیسته و بعدها خواهند زیست.

۶۶

ژازه تباتبایی (۱۳۸۶-۱۳۰۹)

بدون عنوان

امضاء: « JAZEH TABATABAI 1990 » (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 سه لته ای، هر لته ۸۰×۱۰۰ سانتیمتر، در مجموع ۲۴۰×۱۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۶۹

۴۰۰-۶۰۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به مجموعه شخصی آقای بهروز دارش می باشد.

66

Jazeh Tabatabai (1930-2008)

Untitled

Signed "JAZEH TABATABAI 1990" in English (lower left)
 oil on canvas
 triptych, each 100x80 cm, overall 100x240 cm
 Executed in 1990

4.000-6.000.000.000 IRR

Provenance:

Mr. Behrouz Daresh's collection.

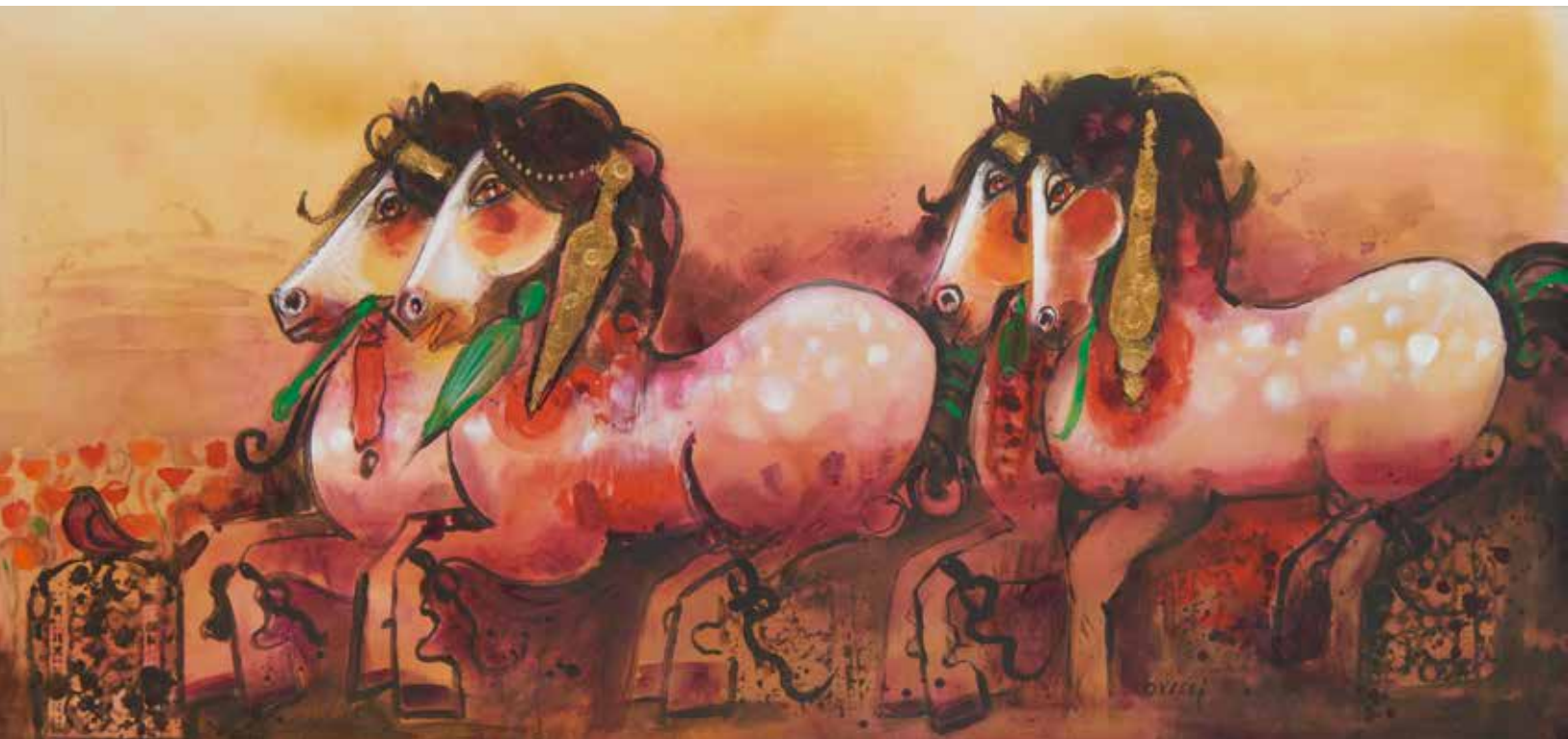
ناصر اویسی در تلاشی همیشگی ایرانی بودن را به عنوان شناسنامه‌ای گویا از ملیت، قومیت و دغدغه‌های هنرمند در نقاشی‌هایش حفظ کرده و در این راه، شاعرانگی نگاه شرقی را چراغ راه خود قرار داده است. از همین رو جلوه‌های بصری در نقاشی‌های اویسی به شور و شاعرانه بدل می‌شوند. تمامی عناصر سازنده تابلو از فرم و رنگ و هارمونی، در ضرباهنگی آرام، شرقی، درونی و لطیف فرو می‌روند و شغف نگاه انسان دل‌داده به ماوراء را جلوه‌گر می‌سازند.

در این میان اسب به عنوان یک نشانه از اقتدار سرزمین مادری در بسیاری از آثار اویسی حضوری پررنگ دارد؛ موجودی که روزگاری پیش از این در نام مردان سرزمین پارس حاضر بود؛ لهراسب، تهماسب، گشتاسب، برخی از مشهورترین نام‌های ایرانی واژه اسب را در درون خود جای داده‌اند. حال این اسطوره‌های پهلوانی در دشت پهناور بوم‌های اویسی بار دیگر در هیبتی نو جلوه‌گری می‌کنند؛ بر مرکب عشق و اقتدار به حرکت در می‌آیند و در ضرباهنگ ریتمیک خود نوای روحی عاشق را سرمی‌دهند.

در تابلوی پیش‌رو از هر نوع پرداخت واقع‌گرایانه به عناصر تصویر پرهیز شده است. چهار اسب به صورت زوج دوتایی در فضا به حالتی معلق مجسم شده‌اند. ایجاد حس

حرکت به واسطه نوع قرارگیری اسب‌ها یادآور نقشبرجسته‌های آشوری و هخامنشی است. در عین حال فرم حرکت پاها به گونه‌ای است که از بازنمایی اسب در حال دویدن پرهیز می‌کند؛ گویی اسبان تیزپا فارغ از هر نوع تلاش جسمانی، در فضایی رویایی و سیلانی نرم در حال پیشروی هستند. لاله‌های سرخ در پیش روی اسبان به آرامی در فضای زمینه حل شده‌اند. در شفق دل‌انگیز تابلو و در پیش پای اسبان، مرغی ظریف به مثابه تمثیلی از روح انسان به نغمه‌سرایی مشغول است و خیال مخاطب را به غور در شعفی شاعرانه فرامی‌خواند. چشمان با وقار اسب‌ها با نگاهی از جنس خجب شرقی مجسم شده‌اند که در کنار رنگ‌های رقیق و روحی بر شاعرانگی صحنه می‌افزایند. هنرمند علاوه بر موضوع، در انتخاب موتیف‌های تزئینی نیز وام‌دار هنر ایرانی است. یال اسبان بسان موهای سیاه یار پیچ و تاب خورده و با نواری سبز و زینت‌های گوشواره‌مانند طلایی آذین شده‌اند. استفاده از خطوط نرم و سیال در طراحی پیکره اسب، گونه‌های سرخ و لکه‌های سفید بدن، بر نمادین بودن نقش اسب تأکیدی دوباره می‌کند؛ گویی یار دلدار، غایب همیشه حاضر در اشعار شاعران ایرانی این بار در هیبت اسبانی تنومند و در عین حال ظریف جلوه‌گر شده و بی هیچ گفت‌و شنودی وصال را طلب می‌کند.

۶۷

ناصر اویسی (متولد ۱۳۱۳)

بدون عنوان

امضا: «Ovissi» (پایین راست)
 رنگ روغن و ورق طلا روی بوم
 ۷۰×۱۴۵ سانتیمتر
 تاریخ اثر: دهه ۱۳۸۰

۱۵۰-۱۰۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «گزیده آثار ناصر اویسی» (ص ۱۸-۱۹)، انتشارات خانه فرهنگ و هنر گویا (۱۳۹۵) به چاپ رسیده است.

پیشینه:

این اثر توسط صاحب فعلی مستقیماً از خانواده هنرمند خریداری شده است.

67

Nasser Ovissi (b. 1934)

Untitled

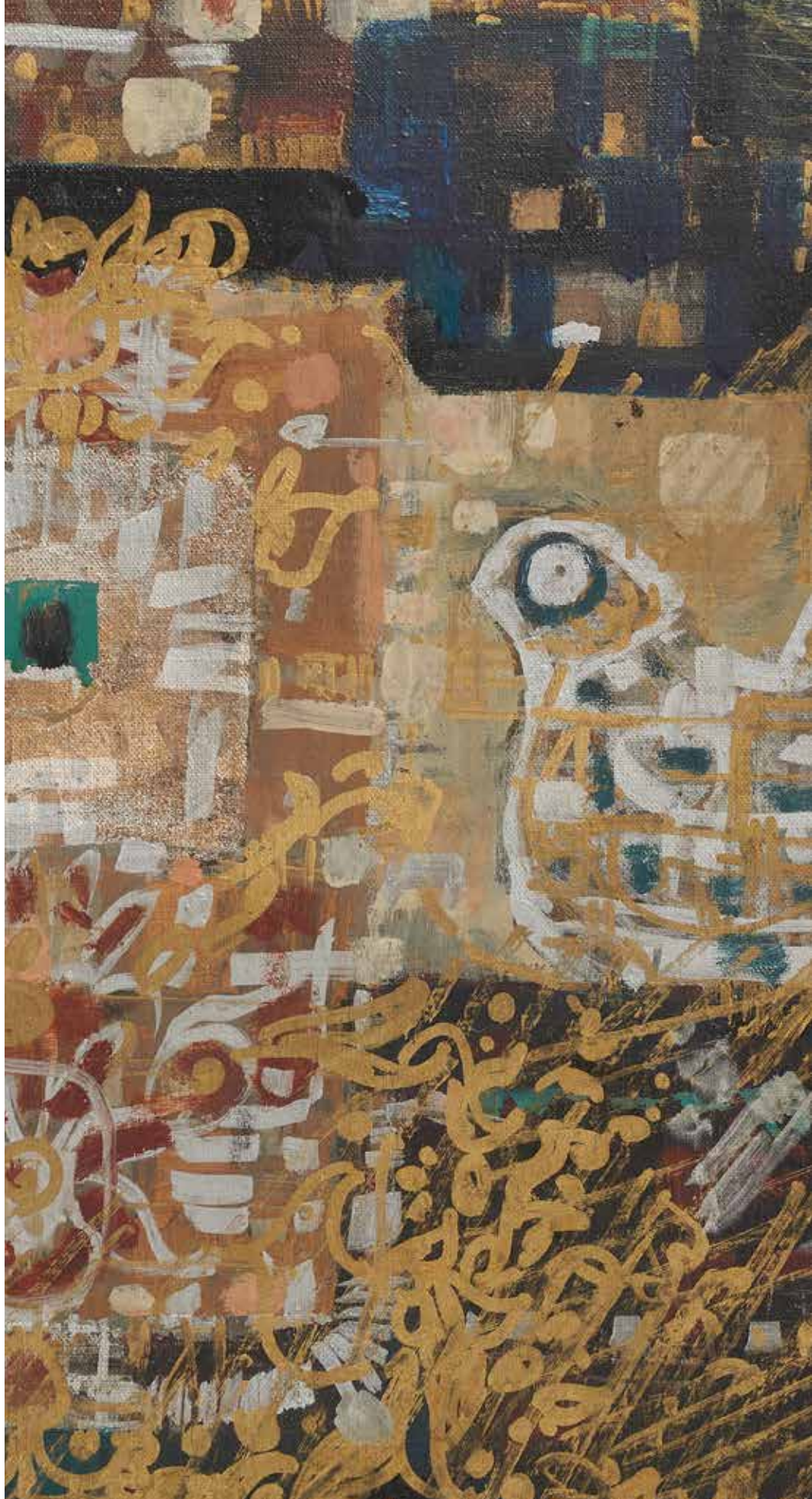
Signed "Ovissi" in English (lower right)
 oil and gold leaf on canvas
 70x145 cm
 Executed in 2000s

1.000-1.500.000.000 IRR

- Farhang va Honar Gooya publication; "Selected works of Nasser Ovissi" (p 18-19), 2016.

Provenance:

Acquired directly from the artist's family by the present owner.

آثار جعفر روح‌بخش را باید با فضای رمزآمیز و شاعرانه‌ای دریافت که روح هنر ایرانی در آن حرف اول را می‌زند. او از آن دسته مدرنیست‌های ایرانی است که با شوقی سرشار از انتزاع، جهان زیسته خود را به تصویر می‌کشید. اثر پیش‌رو، همچون بسیاری از آثار روح‌بخش، به روایتی تصویری از تاریخ و فرهنگ ایران بدل شده است.

نقاشی حاضر از آثار شاخص جعفر روح‌بخش است که در ترکیبی نیمه‌انتزاعی و با بهره‌گیری از امکانات نقشمایه‌های سنتی به ویژه پرنده توانسته به بیان عمق احساسات هنرمندانه خود بپردازد.

روح‌بخش که عمری دلبسته هنر شرق و نقشمایه‌های ایرانی بود، در این نقاشی از رنگ‌ها و نقوشی بهره گرفته که یادآور نقش‌ونگار قالی‌ها و گل‌ومرغ‌های قدیمی و سنتی است. گستره بوم با طیف رنگ‌های گرم، نشان از شناخت دقیق هنرمند از هنرهای سنتی ایران و همچنین هنر انتزاعی غربی دارد.

مهم‌ترین دستاورد هنری روح‌بخش، ناب‌گرایی در فرم و رسیدن به زبان شخصی در هنر انتزاعی و ساخت فضاهایی پرابهام و رمزآلود است که در کار او با ساختار تصویرگری تزیینی و سنتی به زیبایی درهم می‌آمیزد. خط‌های پرجنب و جوش، با انبوهی از انرژی، هر لحظه از شکلی به شکلی در می‌آیند.

این اثر، نمونه تمام‌عیاری از شاخص‌ترین دوره آثار روح‌بخش همراه با گستره‌ای منظم، زیبا و انتزاعی است که ترکیبی چشم‌نواز و در عین حال محکم را پیش چشم مخاطب می‌گذارد.

۶۸

جعفر روح بخش (۱۳۷۵-۱۳۱۹)

بدون عنوان

امضاء: «روح بخش ۱۳۶۹» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۶۰×۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۶۹

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

68

Jafar Rouhbakhsh (1940-1996)

Untitled

Signed "Rouhbakhsh 1369" in Farsi (lower left)
oil on canvas
60x80 cm
Executed in 1990

2.000-3.000.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.

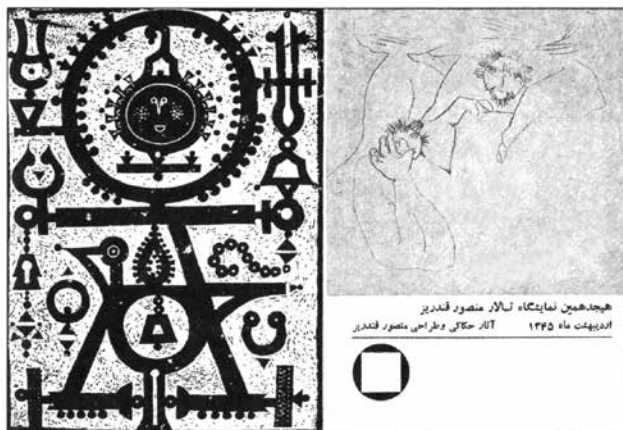
جنبش سقاخانه در دستان هنرمند منصور قندریز توانست وجهی نوین یابد. اگر اغلب هنرمندان سقاخانه، دوران هنری قاجار را به عنوان منبعی برای رجعت به بن‌مایه‌های بومی برگزیدند، قندریز با استعانت از فرم‌های ناب هندسی برآمده از دوران نوسنگی و تمدن‌های کهن سفالینه‌ساز ایرانی، قدمت فرهنگ ایرانی را عمقی تازه بخشید.

آثار چاپی قندریز غالباً از اشکال ساده و هندسی شکل گرفته‌اند که با نظمی دقیق و حساسیتی خارق‌العاده زنجیروار چشم را در تمامی تابلو به حرکت وامی‌دارند. هیچ قطعه و بخشی قابل حذف نیست و ارتباط فضای مثبت و منفی تابلو به قدری استادانه چیده شده که هارمونی آن یادآور نت‌های زیر و بم موسیقی است.

تابلوی پیش‌رو با ترکیب‌بندی منسجم فرمالیستی نشانگر فهم عمیق قندریز از دستاوردها و اهداف مدرنیته است. از سوی دیگر نوع کاربرست اشکال هندسی، به عنوان نشانه‌های بصری یادآور آیین‌های رمزی در ادوار کهن بشری است و بدین جهت به تابلو منزلتی خاص می‌بخشد.

فرم کلی این اثر از اشکال هندسی تشکیل شده که به دلیل چینش استادانه می‌تواند تجسمی از پیکر زن و مرغی زیبا باشد. پیکر زن از نظر ساده‌سازی و اغراق در فیکور انسانی یادآور کهن‌الگوهای به‌جای مانده در توت‌های باستانی است. با این حال به دلیل غلبه عناصری چون دایره، مربع و مثلث، اثر از بیان فیکوراتیو می‌گریزد و تا مرز انتزاع کامل پیش می‌رود. ترکیب خطوط دایره و نقطه یادآور طلسم‌ها و علوم غریبه ادوار کهن است و به این لحاظ ساختاری سمبولیستی به اثر می‌بخشد. قرارگیری پرند در میان مثلث بدن پیکره نیز می‌تواند بیانی نمادین از مرغ جان آدمی باشد که به لحاظ فرمی یادآور نقوش سفالینه‌های شوش و سیلک نیز است.

از ویژگی‌های منحصربه‌فرد این دسته آثار چاپی قندریز می‌توان به قرار گرفتن کلیشه در کنار اثر چاپی اشاره کرد که علاوه بر اصالت تابلو، نشانگر پروسه تولید اثر و همچنین صورت تولید شده تابلو بوده که بر ارزشمندی اثر می‌افزاید.

کارت دعوت نمایشگاه بزرگداشت منصور قندریز، تالار قندریز، ۱۳۴۵

۶۹

منصور قندریز (۱۳۴۴-۱۳۱۴)

بدون عنوان

امضاء: «م ق ۴۱» (پایین وسط)
 راست: چاپ لیتولوم روی کاغذ، چپ: اصل کلیشه لیتولوم
 دولته ای، هرلت ۵۷×۴۲ سانتیمتر، در مجموع ۵۷×۸۴ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۴۱

۲۵۰-۳۵۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

69

Mansour Ghandriz (1935-1965)

Untitled

Signed "M Gh 41" in Farsi (lower center)
 right: lino print on paper, left: original lino stereotype
 diptych, each 57x42 cm, overall 57x84 cm
 Executed in 1962

2.500-3.500.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.

۷۰

70

اکبر میخک (متولد ۱۳۲۶)

Akbar Mikhak (b. 1947)

بدون عنوان از مجموعه گردش و چرخش

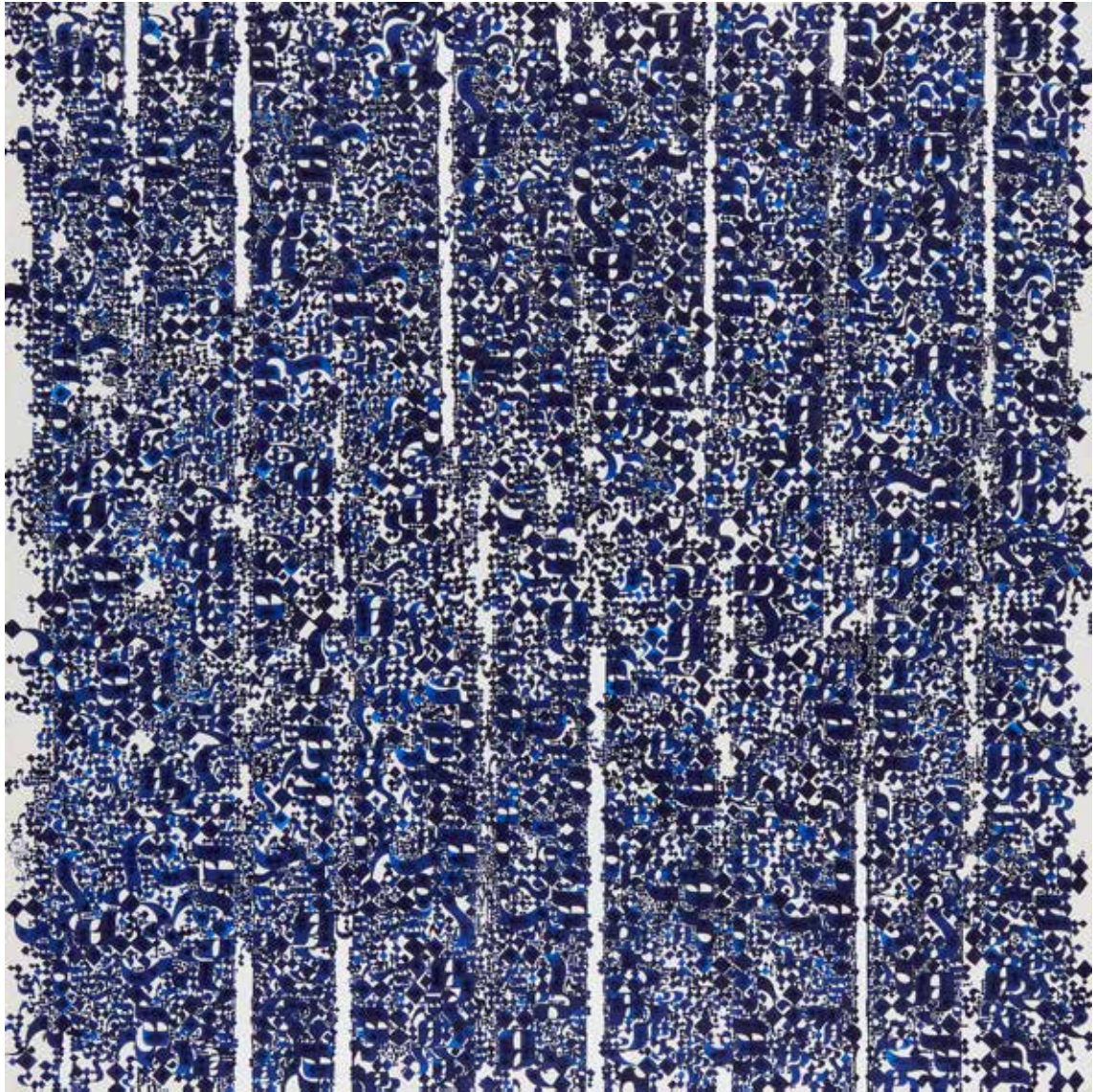
Untitled from the Stroll series

امضاء: «Mikhak» (پشت اثر)
اکریلیک روی بوم
۲۰۲×۱۵۷ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

Signed "Mikhak" in English (on the reverse)
acrylic on canvas
202x157 cm
Executed in 2018

۳۰-۴۰ میلیون تومان

300-400.000.000 IRR

۷۱

محمد سعید نقاشیان (متولد ۱۳۵۶)

باران

امضا: «نقاشیان ۹۷» (پایین چپ)
اکریلیک و مرکب روی بوم
۱۸۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۱۰-۱۴ میلیون تومان

71

Mohammad Saeed Naghashian (b. 1977)

Rain

Signed "Naghashian 97" in Farsi (lower left)
acrylic and ink on canvas
180×180 cm
Executed in 2018

100-140.000.000 IRR

70 سالگرد حسین زنده‌رودی

خوشنویسی فارسی می‌دمد و راه را برای انتقال آن از عالم کهنه سنت به جهان امروزی هموار می‌سازد. خط در این ساحت نو، از نسخ خوشنویسی جدا می‌شود، از متن می‌گریزد و در گفتمان تازه‌ای برآمده از نگرش‌های معاصر بازمعنای می‌شود.

حسین زنده‌رودی در اثر پیش‌رو حرف فارسی «او» را به صورت مستمر با ریتمی یکسان تکرار کرده است. عنصر پویا و تحرک‌پذیر در تابلو، رنگ و فاصله خطوط است. حرف «او» که در زبان فارسی به عنوان حرف ربط، متصل‌کننده دو جمله یا کلمه به یکدیگر است، این بار مسلسل‌وار تکرار می‌شود؛ «و» به «و» وصل می‌شود و زنجیره‌ای از اشکال گرد و خطوط کج را پدید می‌آورد که در هم فرو می‌روند و گاه با فاصله‌گیری از هم، چشم مخاطب را به پیگیری مجدد از سر خط ترغیب می‌کنند. بدین ترتیب «و» به عنوان یک نشانه زبانی، تبدیل به فرمی بصری می‌شود که در عین حال نمایانگر اتصال و وصل‌شدن هم هست؛ اما این بار نه به واسطه خوانش زبانی، بلکه در ادراک بصری.

حروف، نشانه‌ها و کلمات با رنگ‌های نارنجی، قرمز و زرشکی شرقی مثل دانه‌های گرد بر هم بافته می‌شوند، رج می‌خورند و در این عمل خاطره گبه‌های بداهه بافته شده و بدون نقشه ایرانی را در ذهن مخاطب بازآفرینی می‌کنند.

خطاطی کردن برای حسین زنده‌رودی، بهانه نقاشی است. حروف و واژه‌ها بر پهنه وسیع بوم و اسازی می‌شوند و در روندی تکرارشونده، گام به گام از وادی معنا دور شده و ره به عالم فرم می‌برند؛ بدین طریق زنده‌رودی با بهره گرفتن از قابلیت‌های خط فارسی، توانسته فرم قراردادی حروف را در جهانی نو بازمعنا کند. برای خوانش تابلوهای او نیازی به دانستن زبان فارسی نیست، بلکه کافی است با نرمش هر حرف، تقطیع و شروع آن از بالا یا خطوط کج، چشمان خود را به حرکت واداشت. زمان به واسطه این نوع از حرکت چشم، خط را در حرکتی نوین و با بینشی نو می‌بیند و می‌خواند که از فهم قراردادی و آشنای زبان جداست. در این وادی ریتم تکرارشونده حروف پنجره جهانی نو را پیش روی زبان می‌گشاید که در عین مفهوم‌گریزی از معنای متعارف زبانی، به تبعیت از گفتمان معاصر، مفهوم‌گرا نیز هست، اما این بار در بستری جهانی که همان مفاهیم بصری است.

آشنای‌دایی زنده‌رودی از کلمات تنها به جدایی معنا از فرم ختم نمی‌شود، بلکه او هندسه و قداست سنتی کلمه را نیز بدین طریق از آن می‌زداید و در این اسازی، ظرفیت‌های ناشناخته و نوینی از هنرهای بومی و وجوه رازآمیز خط فارسی را هویدا می‌کند که در عین لطافت و شاعرانگی، ناآشناست. این ایجاد مرزهای نو برای ادراک بصری واژه و حرف، روحی تازه در کالبد بی‌جان هنر

۷۲

حسین زنده رودی (متولد ۱۳۱۶)

پی + روز + جی

امضاء: «حسین 70 Zenderoudi» (پایین راست)
 رنگ روغن روی بوم
 ۱۶۶×۲۱۲ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۴۹

۳-۴ میلیارد تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.
 اثر حاضر در اکتبر ۲۰۱۵ در حراج بونامز لندن ارایه شده است.

72

Hossein Zenderoudi (b. 1937)

PI+ROUZ+G

Signed "Hossein" in Farsi and "Zenderoudi 70" in English (lower right)
 oil on canvas
 166x212 cm
 Executed in 1970

30.000-40.000.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.
 Bonhams Auction, Oct. 2015, London

۷۳

سونیا بالاسانیان (متولد ۱۳۲۱)

بدون عنوان

امضاء: «SoniA Balassanian 2017» (پشت اثر)
 اکریلیک روی بوم
 ۱۹۱×۱۴۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۱۵۰-۲۰۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «تغییر نقطه جغرافیایی، درباره زندگی و تجربه سونیا بالاسانیان» (ص ۱۴۱) به کوشش گالری هما (۱۳۹۷) به چاپ رسیده است.

73

Sonia Balassanian (b. 1942)

Untitled

Signed "SoniA Balassanian 2017" in English (on the reverse)
 acrylic on canvas
 191x140 cm
 Executed in 2017

1.500-2.000.000.000 IRR

- Homa Gallery "Changing Geographical Coordinates, Sonia Balassanian's life and artistic experience" (p 141), 2018.

ریتم‌های تصویری سونیا بالاسانیان که معمولاً با رنگ‌های محدود اجرا می‌شوند، از جمله آثار شاخص وی به شمار می‌آیند. این ریتم‌ها گاه آجرهایی هستند که یک سقف عظیم گنبدی را تداعی می‌کنند و گاه عناصر نوشتاری که متنی روان مشابه یک دستخط شاعرانه را به شکل نمادین به ذهن متبادر می‌سازند. انتزاع در نقاشی‌های او، با شعر و موسیقی ادغام می‌شود. وی با بهره جستن از ضربه‌قلم‌های ریتمیک رابطه میان کلمه و تصویر را به چالش می‌کشد و شعری بصری به وجود می‌آورد که در آن خط و نقش در بافتی واحد با یکدیگر ارتباط می‌یابند و بدین ترتیب سطح بوم مکان کنش متقابل میان کلمات و تصویر می‌شود و نوعی ارتباط زیبایی‌شناختی میان آن دو به وجود می‌آید تا توازن فرمی شکل بگیرد.

نظم قرار گرفتن خطوط در کنار یکدیگر و نحوه ترکیب‌بندی این اثر، کتیبه‌های باستانی را در ذهن مخاطب تداعی می‌کند. تکرار موزون خطوط شماتیک گونه‌ای از زبان نوشتاری را پدید می‌آورد که تماماً ناخواناست و حاکی از رمزی غیرقابل کشف است؛ رازی که برای همیشه پنهان می‌ماند و به انتزاع نزدیک می‌شود.

پالت رنگی بالاسانیان محدود است و نقوش اغلب بر زمینه‌ای با رنگ سرد و تیره اجرا می‌شوند. شباهت آثار این هنرمند ایرانی-ارمنی به نوشتار باعث می‌شود، در نگاه اول حالت معکوس یک نوشته تیره بر زمینه سفید و روشن در ذهن بیننده نقش بندد که خود نوعی کالبدشکافی بصری محسوب شده و در نهایت نوعی خط شماتیک انگلیسی را تداعی می‌نماید.

صداقت جباری شناخت و مهارت دقیقی در اقلام خوشنویسی ایرانی (همچون نستعلیق و ثلث) دارد، اما به واسطه سال‌ها مطالعه در زمینه گرافیک، در ترکیب عناصر تابلوهاش درکی متفاوت نسبت به فرم حروف و کلمات پیدا کرده و به خصوص در استفاده استادانه از رنگ‌های نزدیک به هم غریزه‌ای خطاناپذیر دارد.

در همین راستا و با بررسی روند تحولات تصویری در نقاشی‌های جباری در دهه هفتاد و هشتاد، آثار او به تدریج و از خلال تجربه‌های عملی و نظری مرتبط با خوشنویسی ایرانی در دهه نود وارد مرحله نوینی می‌شود که نمونه حاضر از جمله دستاوردهای ممتاز همین رویکرد به حساب می‌آید.

او در این مجموعه از آثارش تمایل به بزرگ‌نویسی و استفاده از کنتراست فرم کلمات در پیوند با انواع طیف‌های رنگ طلایی در تقابل با رنگ مشکی دارد. در کار او نوشتار به مثابه نشانه‌هایی از معنای اصلی‌شان جدا و در نظام معنایی تازه‌ای به خاستگاه کمپوزیسیون‌های انتزاعی تبدیل می‌شوند که این ساختارشکنی در آثارش را می‌توان از منظر هنر پست‌مدرن نیز مورد بررسی قرار داد. در اثر حاضر هنرمند با حذف کلمات و نوشتار قابل خوانش، فرم‌هایی آزاد و رها از حروف و کلمات را با ضرباهنگی جسورانه در اندازه قلم و سطوح مختلف رنگی، لایه‌لایه روی هم آورده و از هم‌پوشانی و تقاطع فرم‌ها، تلاش می‌کند تا ارجاعی به شکل تکامل‌یافته و ساختار سیاه‌مشق داشته باشد، اما با گرایش بیشتر به انتزاع، تحول مهمی در زبان بصری‌اش رخ داده است.

این اثر شالوده‌ای از تحولات زبانی نو در کار هنرمندان نسل دوم نقاشی‌خط است که با دغدغه یافتن مسیری تازه و شخصی، در جست‌وجوی راهی برای به تصویر کشیدن مؤلفه‌های اصیل با اقتباس از مهارت‌های سنت خوشنویسی ایرانی ولی با رویکردی معاصر هستند.

شایان ذکر است آثار نقاشی‌خط صداقت جباری در سال‌های اخیر همواره مورد توجه و تحسین موزه‌ها و مجموعه‌داران بوده و در بسیاری از بینال‌ها و نمایشگاه‌های بین‌المللی ارایه شده و در حراج‌های معتبر داخلی و خارجی با موفقیت به فروش رسیده است.

۷۴

صداقت جباری (متولد ۱۳۴۰)

بدون عنوان از مجموعه راز نهان

امضاء: «صداقت جباری ۱۳۹۴» (پایین چپ)
 ترکیب مواد روی بوم
 ۱۵۰×۱۹۳ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۴

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

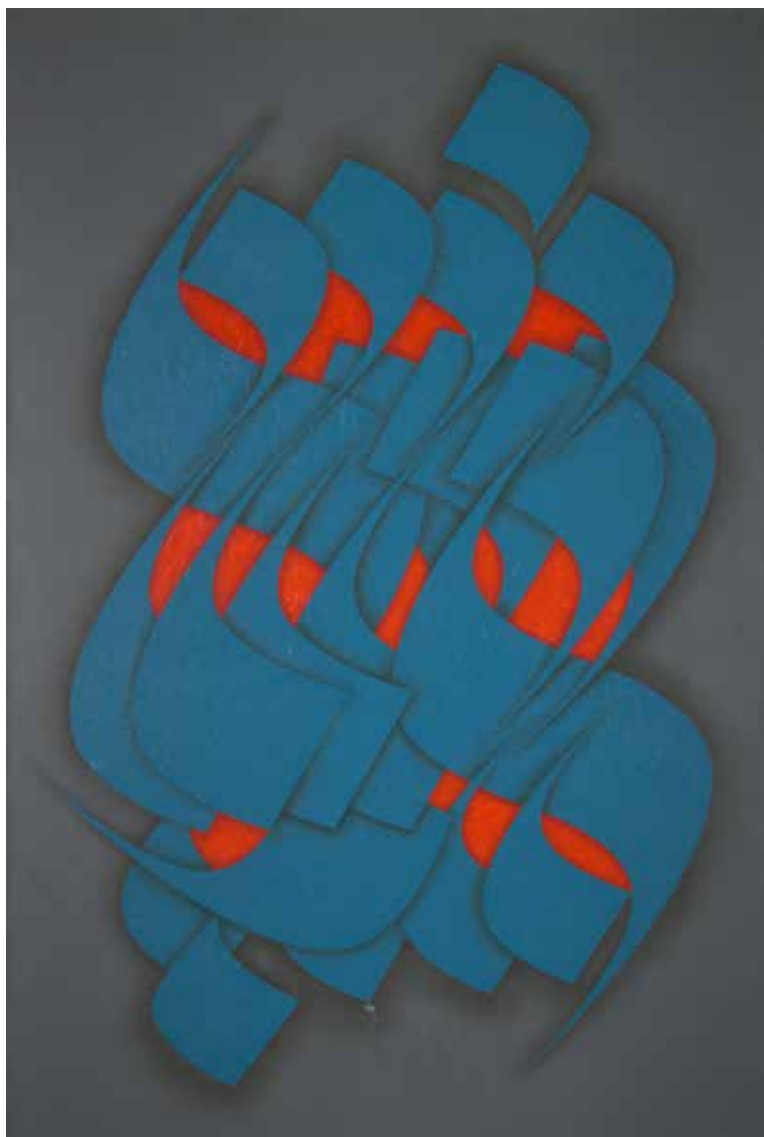
74

Sedaghat Jabbari (b. 1961)

Untitled from the Hidden Secret series

Signed "Sedaghat Jabbari 1394" in Farsi (lower left)
 mixed media on canvas
 150×193 cm
 Executed in 2015

2.000-3.000.000.000 IRR

۷۵

حمید عجمی (متولد ۱۳۴۱)

بدون عنوان

امضاء: «عجمی ۱۳۸۸» (پایین وسط)
اکریلیک روی بوم
۲۲۵×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۸

۳۰-۴۰ میلیون تومان

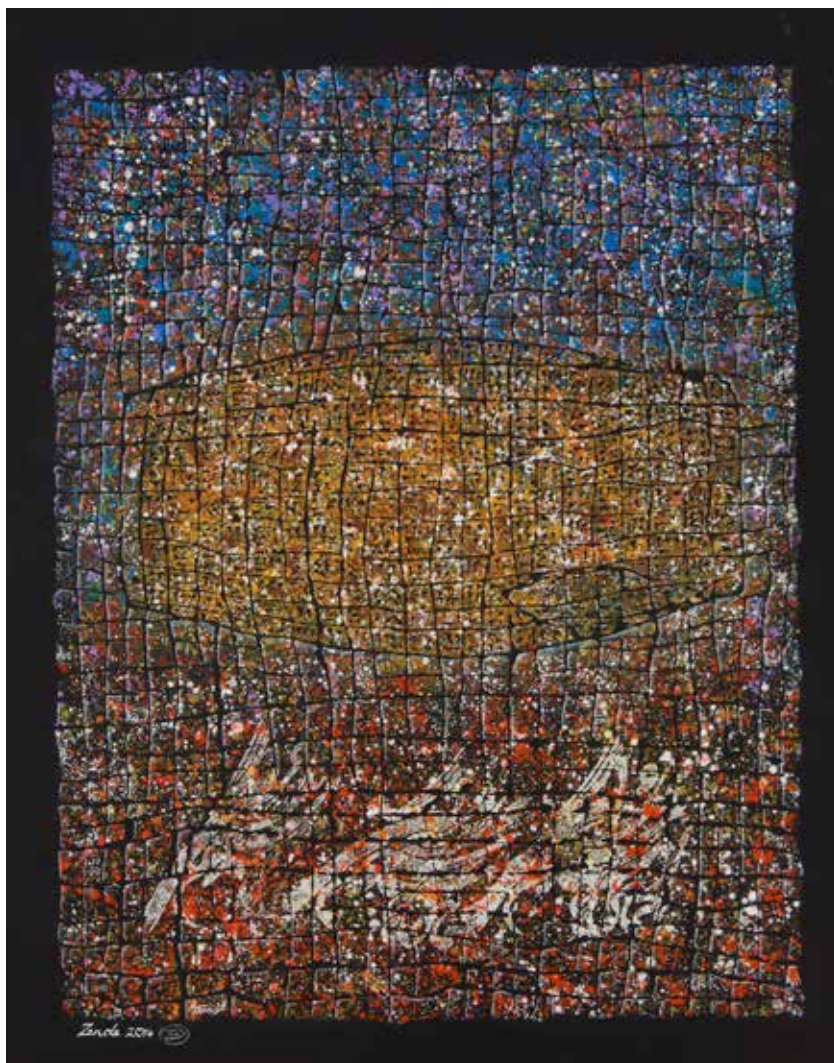
75

Hamid Ajami (b. 1962)

Untitled

Signed "Ajami 1388" in Farsi (lower center)
acrylic on canvas
225×150 cm
Executed in 2009

300-400.000.000 IRR

۷۶

محمود زنده‌رودی (متولد ۱۳۲۲)

کوروش

امضاء: «محمود زنده‌رودی 2014 Zende و مهر هنرمند» (پایین چپ)
 اکریلیک روی بوم
 ۱۰۰×۸۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۳

۷۰-۵۰ میلیون تومان

- این اثر در کتاب "محمود زنده‌رودی" (ص ۱۷۰) به کوشش فرانسیس زنده‌رودی، انتشارات خانه فرهنگ و هنر گویا (۱۳۹۴) به چاپ رسیده است.

76

Mahmoud Zenderoudi (b.1943)

The Cyrus

Signed "Mahmoud Zenderoudi and Artist's stamp" in Farsi and "Zende 2014" in English (lower left)
 acrylic on canvas
 100x80 cm
 Executed in 2014

500-700.000.000 IRR

- Zenderoudi. Francis, Farhang va Honar Gooya publication; Mahmoud Zenderoudi (p.170), 2015.

متأثر از فرهنگ غربی دارد. وی طومار ادعیه‌ای قدیمی و سنتی را بر حجم کروی سبزرنگی پیچیده است که می‌تواند تداعی‌کننده مفهوم فراگیری و عالمگیری یک سنت و فرهنگ باشد. نقاش با حوصله‌ای و سواس‌گونه کلمات و جملات را در گستره بوم بزرگ خود ثبت کرده بی‌آن‌که بخواهد در نهایت مهارت خطاطانه و زیبایی‌شناسی سنت خوشنویسی ایرانی را به رخ بکشد. رویکرد کیانی در کارهای نقاشی‌خط یک دهه اخیرش، به تدریج هنرمند را به سمت کشف هندسه‌ای پویا و مستقل در گستره خوشنویسی ایرانی پیش می‌برد، تا آن‌جا که وجه شکلی خط در ساختار نهایی اثر به مثابه راهکاری نوین برای فهم محتوا از منظری معاصر بدل شود.

اسدالله کیانی از جمله هنرمندان پیشکسوت در زمینه نقاشی‌خط معاصر است که در چند دهه اخیر پیوسته تلاش کرده تا قرآنی نقاشانه از خط فارسی را در گستره تجربه‌های گوناگون در کارنامه هنری خود جای دهد.

اثر حاضر یکی از آثار شاخص اوست که در آن، خوشنویسی ایرانی بهانه‌ای برای نمایش یک فرم هندسی و حجمی بر بوم نقاشی شده است. در این تابلو، خط با دیدگاهی متفاوت و فارغ از بار معنایی و گاه ناخوانا، دستمایه‌ای بصری و بازتاب‌دهنده الگوهای ذهنی هنرمند در گستره بوم شده و به عبارتی خوشنویسی مقام ثانوی را در نقاشی یافته است. کیانی در تابلوی حاضر، بی‌توجه به متن (نوشتار)، نگاهی دیگرگون به شالوده بصری و فرم هندسی

۷۷

اسدالله کیانی (متولد ۱۳۲۵)

بدون عنوان

امضا: «اسدالله کیانی ۱۳۹۷» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۲۰۰×۲۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۸۰-۶۰ میلیون تومان

77

Asadollah Kiani (b. 1946)

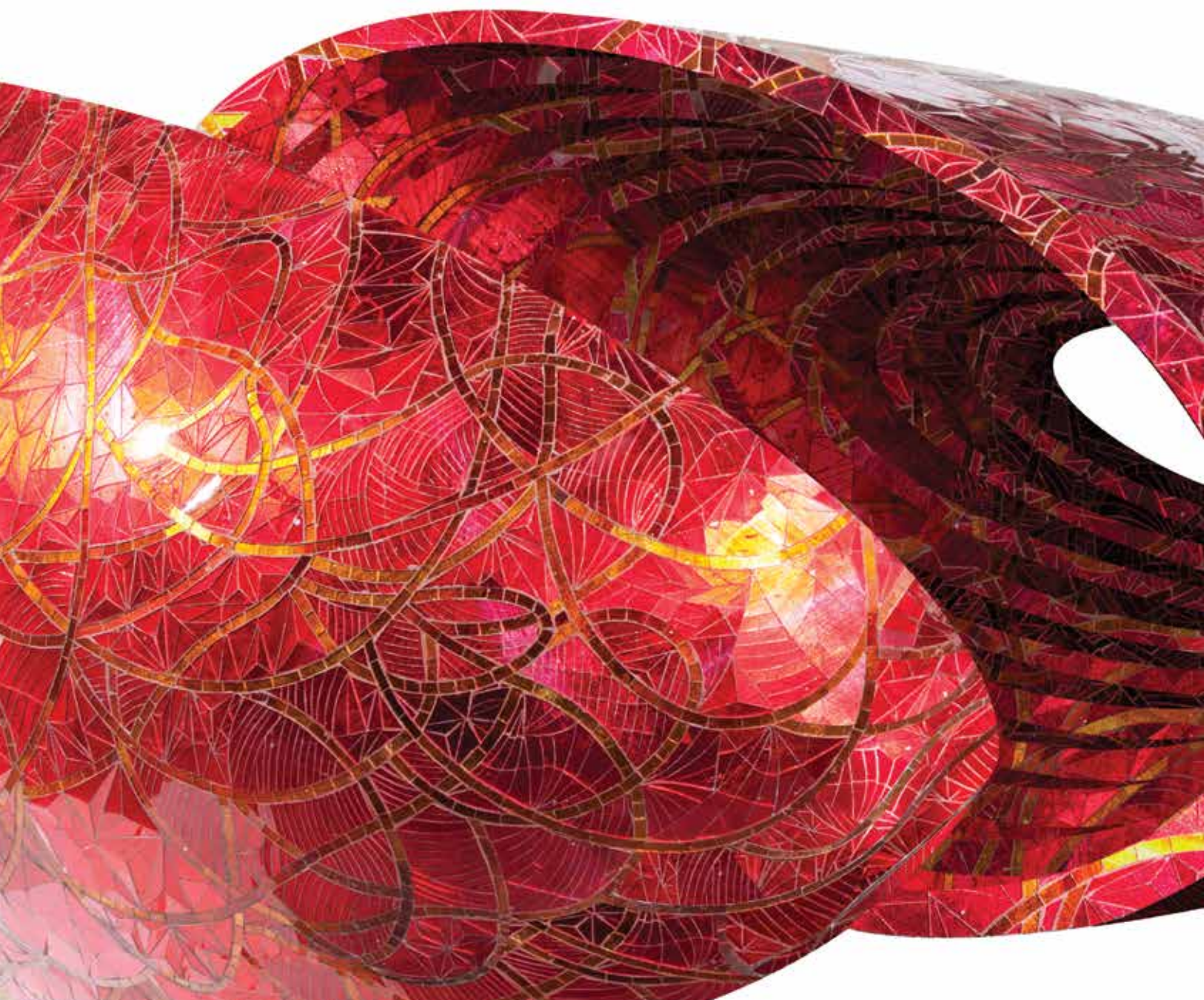
Untitled

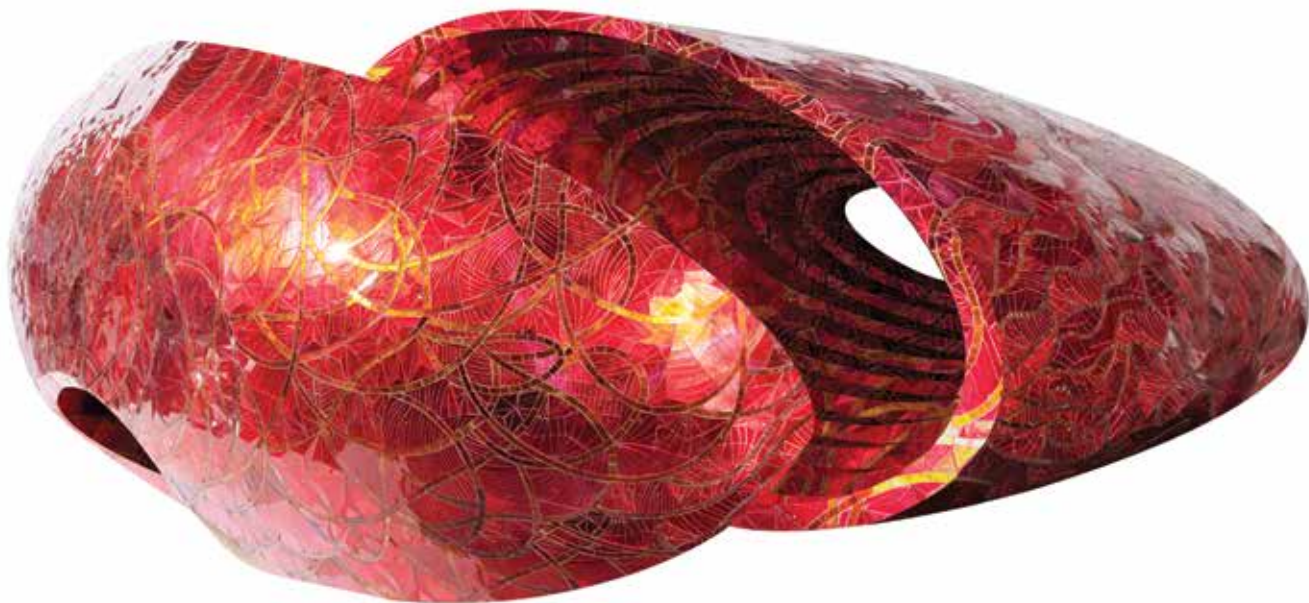
Signed "Asadollah Kiani 1397" in Farsi (lower left)
acrylic on canvas
200×200 cm
Executed in 2018

600-800.000.000 IRR

که در گذشته رخ داده و اکنون تنها شاهد این حادثه، خود شیء است. شیئیت تنها شاهد باقی مانده‌ای است که می‌توان به آن ارجاع داد؛ برای خواندن این قصه پر رمز و راز باید از بیرون به درون سفر کرد؛ انعکاس روزمره را و نهاد و با تمرکز بر جوهره درون اسرار را عیان ساخت. هنرمند در این باره می‌گوید: «به مکان‌ها و باقیمانده‌ها در مکان‌ها توجه دارم، باقیمانده از چیزی یا قصه‌ای. به چیزهایی توجه دارم که باید مخفی باشند. قصه را غیر عریان می‌سازم و در جایی نامعلوم پنهانش می‌کنم. «شاهد سرخ» به‌جا مانده‌ای است از حادثه‌ای در ایام دور. حکایت از زندگی دیگری دارد. رمزگشایی قصه در پیچ و تاب خطوط و انعکاس آینه‌ها پنهان است. برای من «شاهد سرخ» تصور موجودی زنده است که امروز آشکار شده است.»

حجم‌های آینه‌کاری شده پویا آریان پور تلاشی برای روایتی نوان هنر آینه‌کاری دوران قاجار است. هرچند پیش از این هنرمندان مطرحی چون منیر فرمانفرمایان به سراغ این هنر سنتی ایران رفته‌اند، اما برخورد آریان پور از زاویه‌ای نو و تازه است. غالب این آثار دو وجه اصلی دارند: سطح رویه و بیرونی که با آینه‌های کوچک و هندسی پوشیده شده و سطح درونی و داخلی که بر خلاف رویه، با ظرافتی شاعرانه بر پشت آینه نقاشی شده‌اند و سطوح پر نقش و نگار و شگفت‌انگیزی را شکل داده‌اند که تجسم عالمی مثالی، شگفت‌انگیز و ناشناخته است. در اثر پیش‌رو حجم تخم‌مرغی شکل، شکافته شده و گوهر درون را عیان ساخته است. گویی چیزی که پنهان بوده به واسطه شکافتن و بریدن هویدا شده و چشم را از انعکاس محیط بیرون به درون فرا می‌خواند. عمل شکافتن، حادثه‌ای است

۷۸

پویا آریان پور (متولد ۱۳۵۰)

شاهد سرخ

امضاء: «پویا آریان پور ۱۳۹۷» (روی اثر)
 آینه و شیشه رنگ شده روی پایه ماشه
 دولته‌ای، در مجموع ۱۵۰×۱۸۰×۷۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۷
 تک نسخه

۳۰۰-۴۰۰ میلیون تومان

78

Pooya Aryanpour (b. 1971)

The Red Evidence

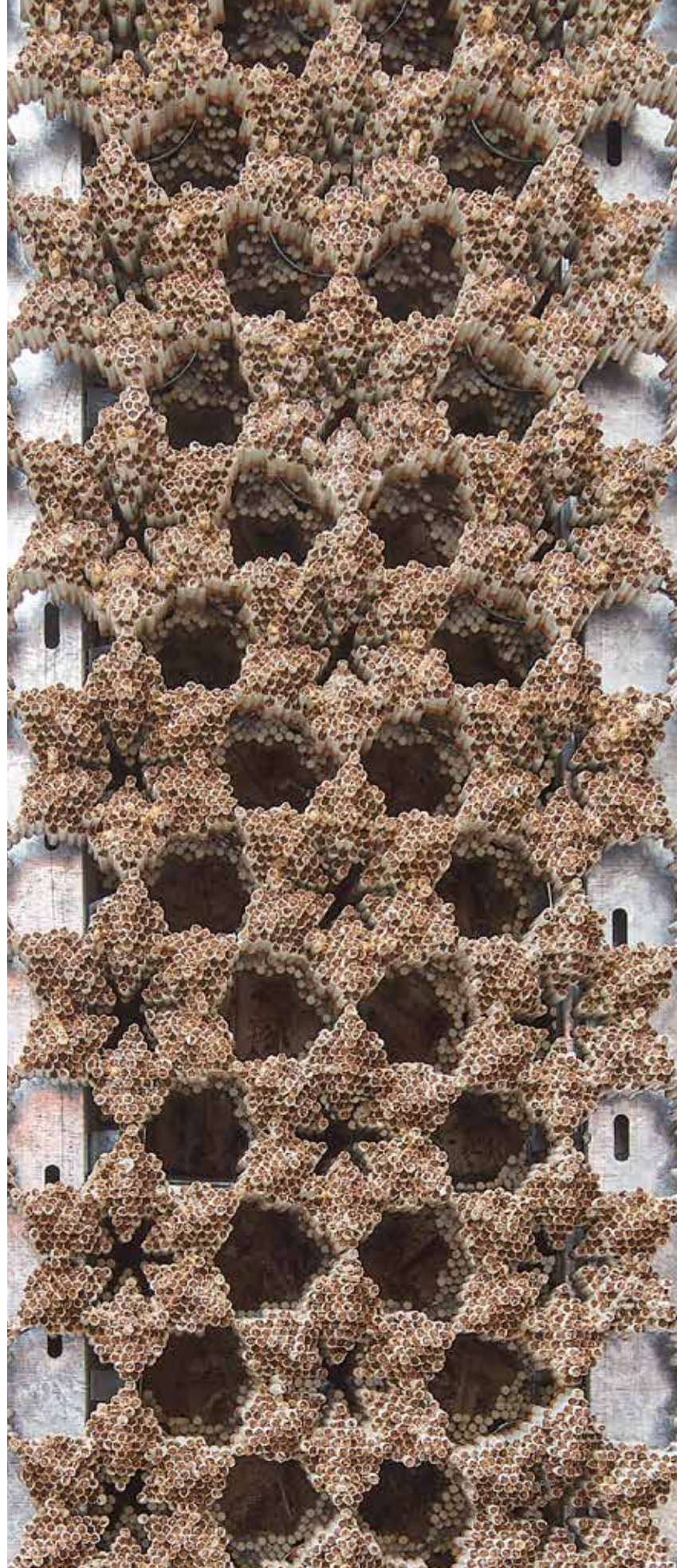
Signed "Pooya Aryanpour 1397" in Farsi (on the body)
 mirror and painted glass on papier-mâché
 diptych, overall 150x180x70 cm
 Executed in 2018
 Unique

3.000-4.000.000.000 IRRR

جلوه مهم آثار محمود بخشی مواد و مصالح پیش پا افتاده است که او آن‌ها را از میان وسایل معمول و کاربردی زندگی روزمره شهری انتخاب می‌کند تا نشانه‌هایی از معضلات و دغدغه‌های زندگی معاصر را پیش روی بیننده بگذارد. شاخص‌ترین آثار بخشی مجموعه‌های «سرزمین من»، «باغ گل سرخ» و «دیوار بهمن» هستند با دستمایه‌های موضوعی از جنگ و خاطرات هنرمند که از ظرفیت معنایی و نشانه‌شناختی فراوانی برخوردارند.

اثر حاضر چیدمانی است که در نگاه اول فقط یک دیوار می‌نماید با نقشمایه‌های هندسی تزیینی هنر اسلامی. این دیوار به وسیله فرم ساختاری تعداد بی‌شماری سیگار «بهمن» به هم متصل شده است. محمود بخشی از نمادهای تصویری هنر سنتی اسلامی بهره می‌برد تا مسایل زندگی معاصر ایران را با زبان کنایه‌ای مورد اشاره قرار دهد. سیگارهای بهمن علاوه بر این، به مفاهیم شناخته‌شده شهری دیگری چون نام یک ماه از سال ایرانی، میدانی به همین نام در شهر تهران و سینمایی با همان عنوان اشاره دارد.

محمود بخشی پس از آن که در سال ۱۳۸۸ موفق به دریافت جایزه بهترین هنرمند «Magic of Persia» در رویال کالج لندن شد، فرصت برگزاری نمایشگاه در یکی از معتبرترین گالری‌های دنیا یعنی گالری ساتچی این شهر را به دست آورد و از آن پس به یکی از چهره‌های مهم هنر نسل جدید ایران در سطح بین‌المللی بدل شد. این موفقیت وضعیت مارکت هنر او را نیز به شکل چشمگیری ارتقاء بخشید. آثار این هنرمند در کلکسیون موزه‌ها و مجموعه‌های معتبر ایران و جهان نگهداری می‌شود.

۷۹/۷۹

محمود بخشی (متولد ۱۳۵۵)

دیوار بهمن

امضاء: «Mahmoud Bakhshi 2011» (روی پایه)
سیگار و آهن گالوانیزه
۲۵۰×۱۰۰×۴۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۹
تک نسخه

۲۵۰-۳۵۰ میلیون تومان

Mahmoud Bakhshi (b. 1977)

Bahman's wall

Signed "Mahmoud Bakhshi 2011" in English (on the base)
cigarettes and galvanized iron
250x100x40 cm
Executed in 2011
Unique

2.500-3.500.000.000 IRR

۸۰

بیٹا وکیلی (متولد ۱۳۵۲)

رویای نیویورک، شماره ۲

امضاء: «بیٹا وکیلی ۱۳۹۱» (پایین چپ)
ترکیب مواد روی بوم
۲۰×۲۳۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۱

۷۰-۹۰ میلیون تومان

- اثر حاضر در کتاب «مجموعه آثار بیٹا وکیلی» (ص ۱۲۸) به کوشش آرش سلطانهلی، انتشارات ایده (۱۳۹۳) به چاپ رسیده است.

پیشینه:

این اثر در اکتبر ۲۰۱۲ در حراج کریستیز دوی ارایه شده است.

80

Bita Vakili (b. 1973)

Dream of New York, No 2

Signed "Bita Vakili 1391" in Farsi (lower left)
mixed media on canvas
200x230 cm
Executed in 2012

700-900.000.000 IRR

- Soltanali. Arash, Idea publication; "Collection of Bita Vakili" (p 128), 2014.

Provenance:

Christie's Auction, Oct. 2012, Dubai

در آثار بیتا وکیلی تصاویر ایستای طبیعت، به اتفاقات و دگرگونی‌هایی که درون طبیعت شکل می‌گیرد، تغییر شکل می‌دهند. گویی ناظری از آسمان، زمین را به تماشا نشسته است و بدین ترتیب نقاشی‌های وی به منظری از کلهکشان‌ها و سیارات شبیه می‌شوند.

رنگ‌ها در آثار متأخر این هنرمند با تنوع، شدت و کنتراست بیشتری پدیدار می‌شوند و فرم‌ها ردپایی از فیگورهای انسانی و جنینی را بر سطح بوم به نمایش می‌گذارند. در آثار این دوره گویی از فاصله نزدیک‌تری به زمین نگاه شده است. رگه‌های نور و جرقه‌های امید از خلال بافت‌ها و رنگ‌های روشن جلوه‌نمایی می‌کنند. این‌گونه آثار کیفیتی زینتی‌تر یافته و از ترکیب‌بندی‌های فشرده با جزئیات بیشتری برخوردار هستند.

حضور اشیاء بر بوم نقاشی نیز در راستای انتقال مفهوم بصری اثر در کارهای متأخر هنرمند بسیار مؤثر بوده است. هر یک از اشیاء برای بیان مفاهیم خاصی مورد استفاده قرار گرفته‌اند: برگ، گلبرگ و خزه در کنار فرم‌های جنینی بر مفهوم زایش تأکید می‌کنند و آن را با نمادی از طبیعت در ذهن بیننده به تصویر می‌کشند. همچنین قطعات صنعتی در دورنمای کلانشهرها با برج‌های بلندبالای خود، توسعه‌یافتگی و زندگی معاصر را به نمایش می‌گذارند.

بدین ترتیب هنرمند با بهره‌گیری از تکنیک کولاژ در کنار بافت‌ها و رنگ‌های ترکیبی درخشان که گویی طی یک انفجار بر سطح بوم پراکنده شده و سپس در یک حرکت کیهانی به دور فرم‌ها و اشیاء پیچیده‌اند، انگیزه‌های آفرینندگی خود را به تصویر می‌کشند. گویی شرق و غرب با حضور ابرهای پیچان و نطفه‌های بسته‌شده در بطن انسان در کنار سازه‌های فلزی و دورنمای صنعتی شهر به طور نمادین در آثار رویاگونه او با هم ملاقات می‌کنند.

بیتا وکیلی طی یک دهه اخیر با تمرکز بر هنر انتزاعی و مفهومی که با دید منحصر به فرد او به زمین و زایش همراه است، توانسته موفقیت‌های بسیاری در عرصه بین‌المللی هنر کسب کند.

19. 2022
KOROSH

۸۱

کوروش شیشه‌گران (متولد ۱۳۲۴)

آشوب

امضاء: «شیشه‌گران ۸۹ Koorosh» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
دولته‌ای، هرلت ۱۴۵×۱۴۵ سانتیمتر، در مجموع ۱۴۵×۲۹۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۹

۸۰۰-۱۲۰۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر در آوریل ۲۰۱۲ در حراج کریستیز دوی ارایه شده است.

81

Koorosh Shishegaran (b. 1945)

Chaos

Signed "Shishegaran 89" in Farsi and "Koorosh" in English (lower left)
acrylic on canvas
diptych, each 145x145 cm, overall 145x290 cm
Executed in 2010

10.000-15.000.000.000 IRR

Provenance:

Christie's Auction, Apr. 2012, Dubai.

در آثار کوروش شیشه‌گران، خط به عنوان عنصری بصری به استقلالی بی‌مانند دست می‌یابد که بر پهنه بوم بسان نوارهایی پیچان می‌چرخد و در چرخش خود فضایی آکنده از انرژی و سرزندگی را شکل می‌دهد. خط نمادی از جریان هستی است که نیروی پرتلاطم خود را به گردش در می‌آورد و «بود» را از «عدم» می‌آفریند. رد پای این موجودیت یافتن در خطوط در هم تنیده نمادپردازی می‌شود؛ چیزی که در نگاه نخست آشفته است به واسطه وجود نظمی مستتر، این کلاف سردرگم را هویت می‌بخشد و گاهی شکلی ارگانیک را تداعی می‌کند. بدین معنا روند شکل‌گیری اثر، تقابل گره و گره‌گشای است که در تعاملی فراکتالی خطوط بی‌قرار را نظم می‌دهد و بی‌کرانگی عدم را در کران‌مندی هستی محدود می‌کند.

در تابلوی پیش‌رو نوارهای سیاه و سپید بر پرده تیره بوم می‌پیچند و در پوشی عنان گسیخته ساحت حیات را متجلی می‌سازند. نظم حاکم در شکل‌گیری خطوط موازی به گونه‌ای است که قابلیت‌های بصری خط را تمام و کمال فرامی‌خواند و به واسطه دقت در اجرا نوعی گفتمان گرافیکی را بر تابلو حاکم می‌کند. بدین لحاظ شیشه‌گران نظم، تعادل، تقارن و هارمونی بی‌مانندی را شکل می‌دهد که نشان از سال‌ها ممارست در عرصه هنرهای تجسمی دارد.

رنگ‌گرینی محدود و تخت، اثر را هرچه بیشتر به سمت گرافیکی شدن سوق داده و از نقاشی لکه‌رنگ جدا می‌کند. با این وجود، این ویژگی سبب نمی‌شود که آثار شیشه‌گران را نتوان نقاشی دانست. نوع ترسیم خطوط به گونه‌ای است که مفهوم اتوماتیسم و خودانگیختگی را در ذات خود دارد و به این لحاظ می‌توان این آثار را در رده نقاشی‌های کنشی و رفتارنما قرار داد. سیالیت ذهن هنرمند در یک لحظه با حرکت دست یکی می‌شود و بدین طریق رقص خطوط بر صحنه بوم آغاز می‌شود. در ریتم حاصل از این حرکت، ساختن و ویران کردن هم‌زمان موجودیت می‌یابد؛ خطوط بر روی هم قرار می‌گیرند و در مختوش کردن یکدیگر هویتی نو را متجلی می‌سازند.

در این تابلو هنرمند با فشرده کردن خطوط در دو سوی تابلو، عملاً اثر را به دو بخش اصلی تقسیم کرده است که در نگاه نخست حسی از قرینگی در بی‌قرینگی را به مخاطب منتقل می‌کند. استفاده از رنگ زرد فام‌دار در قسمت چپ سبب شده این سمت از انرژی مثبت و سرزندگی بیشتری نسبت به سمت راست برخوردار باشد. گویی حرکت زاینده در سویه چپ، نمادی از هستی است که با جریان مستمر خود، حیات را لحظه به لحظه زنده و نو می‌کند. در سمت راست حرکت کاهنده، نمادی از نیستی است که در رنگ‌های بی‌فام آن چه بود را به نبود مبدل می‌سازد. گویی آن چه از سیاهی بیرون آمده به سیاهی باز می‌گردد و در این چرخه، زندگی است که به زبان بصری باز معنا می‌شود.

شیشه‌گران در غالب آثار هنری خود تلاش می‌کند تابلو را به سمت انتزاع کامل سوق دهد و در کمینه‌گرایی و فرم‌گریزی حاصل از آن تحمیل هرگونه مفهوم از پیش‌تعیین شده بر مخاطب را منتفی سازد. همین عدم تحمیل‌گرایی، ذهن را به انواع خوانش‌ها ترغیب می‌کند و تخیل را برای ادراک اثر فرامی‌خواند. بدین‌سان عرصه خلقت و شکل‌گیری اثر هنری، با جدایی از هر نوع آموزه اخلاقی یا بازنمایی طبیعی، فراخوانی است برای رویارویی با رازهایی نهفته در بطن هستی؛ چیزی که تنها در خوانشی زیبایی‌شناسانه به تجربه می‌آید و لذتی منحصر به فرد را سبب می‌شود.

این بار توسط شه‌ریار احمدی به شیوه‌ای نوین و امروزی بازنمایی می‌شود. روایت معراج، تمثیلی از گذر انسان از جهان ماده به عالم فراماده و ملکوت است و تلاشی به برقراری ارتباط با جهانی دیگر که از رنگ از میان می‌رود و همه چیز در رویایی خواب‌گونه به تعلیق درمی‌آید. در این تابلو هنرمند به خوبی توانسته معانی مستتر در عروج به ماورای ماده را به واسطه رنگ و فرم بیان کند؛ انتخاب رنگ آبی لاجوری به عنوان بستر تابلو نماینده آسمان بالاست. در لت وسط پیکره بزرگ پیامبر سوار بر مرکب افسانه‌ای خود، براق دیده می‌شود که در نوری آتش‌گون شناور است. این قرارگیری پیکره در میانه کادر، تابلو را به دو قسمت تقسیم می‌کند که در نگاهی کلی، قرینه و در نگاه جزئی، فاقد قرینگی است و کاملاً منطبق با اصل «قرینه در بی‌قرینگی» هنر سنتی ایرانی قرار دارد. در اطراف این پیکره موجی از فرشتگان دیده می‌شوند که رو سوی پیامبر دارند و خطوط متقاطع و اریب بدن ایشان که گاهی کاملاً انتزاعی شده، بر پیکره پیامبر تأکیدی دوباره می‌کند. برخلاف سنت نگارگری که برای نمایش عروج پیامبر کادر عمودی را برمی‌گزید، احمدی از کادری افقی و کشیده استفاده کرده است. انتخاب سه‌لته بودن تصویر را می‌توان اشاره بر سه عالمی دانست که پیامبر در شب معراج از آن‌ها دیدن می‌کند. از سوی دیگر کادر افقی، نقاشی را به سمت دیوان‌نگاری پیش می‌برد که تعامل مخاطب را در انتخاب زاویه دید می‌طلبد.

شه‌ریار احمدی در تمامی دوران فعالیت حرفه‌ای خود تلاش کرده به تبعیت از سنت نگارگری ایرانی ارتباط میان تصویر و متن را در آثارش حفظ کند. این ارتباط به واسطه تأثیرپذیری از جنبش اکسپرسیونیسم انتزاعی، صورت جدیدی از هنر را پدید آورده که در عین فرم‌گرایی ناب، بیانگر مفاهیم شاعرانه نیز است. بدین جهت پرده‌های نقاشی شه‌ریار احمدی را می‌توان صحنه رویارویی روایت و انتزاع دانست. شاخصه دیگر نقاشی‌های وی، کاربرد ماهرانه رنگ‌های درخشان برگرفته از نگارگری ایرانی است. هنرمند به صورتی خودانگیخته به استفاده از پالت رنگی متنوعی دست می‌زند و بارها و بارها رنگی را بر روی رنگ دیگر می‌نشانند. فرم را با فرم دیگر می‌پوشانند و حاصل کار اشکال فرمیک هزارپاره‌ای است که در یک ترکیب منتشر، تجسمی نو از انهدام و انسجام مجدد را به زبان بصری ترجمه می‌کنند. این بودن و نبودن، پیدا شدن و محو شدن ریشه در اندیشه‌های عرفان ایرانی دارد که در زبان شاعرانی چون مولانا، حافظ و خیام به کلام بیان شده و در دنیای حاضر به واسطه نقاشی باز معنا می‌شود. بافت حاصل از این نوع رنگ‌پردازی پی‌درپی به گونه‌ای است که فیگورهای انسانی و حیوانی را تا مرز انتزاع و جزنگری پیش می‌برد و در کنشی اکسپرسیونیستی معنایی نوین از فرم‌های ارگانیک را به نمایش می‌گذارد. موضوع تابلوی پیش‌رو یکی از بنیادی‌ترین روایات مذهبی اسلامی، معراج حضرت پیامبر (ص) است. این واقعه تاریخی که پیش از این بارها به دست هنرمندان ایرانی-اسلامی تصویرگری شده،

۸۲

شهریار احمدی (متولد ۱۳۵۸)

چشم خدا از مجموعه معراج

امضاء: «SH.A 015» (پایین راست)
اکریلیک و ورق طلا روی بوم
سه لته ای، هر لته ۱۵۹×۱۵۹ سانتیمتر، در مجموع ۱۵۹×۴۷۷ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۴

۲۵۰-۳۵۰ میلیون تومان

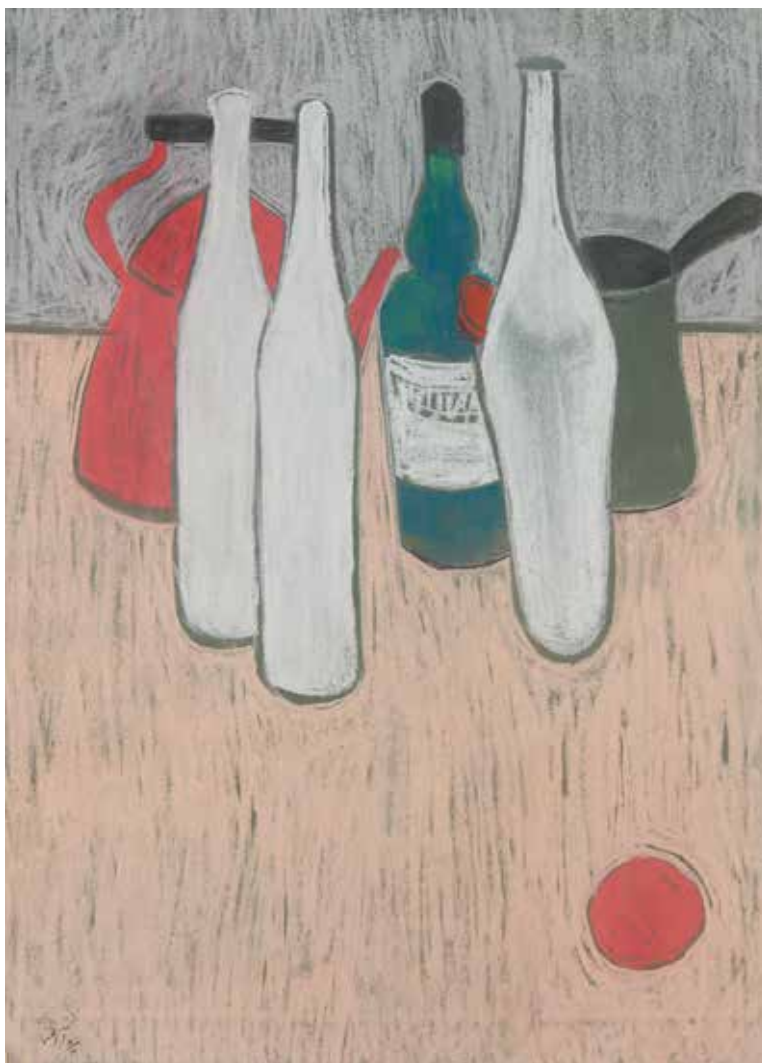
82

Shahriar Ahmadi (b. 1979)

The God's Eye from the *Miraj* series

Signed "SH.A 015" in English (lower right)
acrylic and gold leaf on canvas
triptych, each 159×159 cm, overall 159×477 cm
Executed in 2015

2.500-3.500.000.000 IRR

۸۳

پروانه اعتمادی (متولد ۱۳۲۶)

بدون عنوان

امضاء: «پروانه اعتمادی» (پایین چپ)
 پاستل روی مقوا
 ۷۲×۵۲ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۷۱

۱۵۰-۱۰۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

83

Parvaneh Etemadi (b. 1947)

Untitled

Signed "Parvaneh Etemadi" in Farsi (lower left)
 pastel on cardboard
 72x52 cm
 Executed in 1992

1.000-1.500.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.

نقاشی‌های پاستلی از مهم‌ترین دوره‌های کاری پروانه اعتمادی به شمار می‌آیند. در این دوره هنرمند با بازآفرینی تصاویری از طبیعت بیجان‌ها توانسته رویکردی نوین و تازه بر موضوعی شناخته شده، در طول تاریخ نقاشی جهان داشته باشد. آثار پاستلی اعتمادی که از دهه ۱۳۵۰ شروع شده‌اند، دو رویکرد متفاوت را بیان می‌کنند؛ از یک سو به دلیل رنگ‌گزینی محدود، کمپوزیسیون‌های ساده و دفرم‌اسیون فرمی، جلوه‌گر دستاوردهای هنر مدرن هستند و از سوی دیگر به دلیل نگاه کمینه‌گرا، نوع طراحی ظروف، ایجاز فرمی، تخت بودن اشکال و عدم کاربست پرسپکتیو، وامدار رویکردهای شرقی و ایرانی به مقوله بازنمایی تصویری باقی می‌مانند. در واقع اعتمادی به خوبی توانسته شاعرانگی روح هنر ایرانی را در قالبی مدرن جای داده و به نوعی رویکرد پست‌مدرن در هنرش دست یابد.

استفاده از پاستل به عنوان متریالی ساده نشان از هوشمندی و خلاقیت نقاش دارد، سادگی تصویر و تخت بودن رنگ‌ها به واسطه بافت خشن حاصل از پاستل، از رخوت و رکود صحنه می‌کاهد و تصویر را پویا و زنده می‌کند.

در تابلوی پیش رو هنرمند چند بطری، کتری، شیرجوش و یک میوه سرخ را به عنوان موضوع خود برگزیده است. نوع انتخاب موضوع، ساده و زنانه است و در عین حال به لحاظ مفهومی از برقرار کردن ارتباط خاص و تمثیلی میان اشکال می‌گریزد. نوع گزینش محدود رنگی که غالباً خاموش و خاکستری است در کنار دو رنگ قرمز و آبی یادآور سبک پاپ‌آرت است. خطوط عمودی در رنگ‌گذاری پاستل به پویایی تصویر و گردش چشم صحیح در سراسر تابلو کمکی شایان کرده و اثری آفریده که در عین ثبات و سکون، پویا، صریح و ارگانیک نیز است.

۸۴

84

طاهر پورحیدری (متولد ۱۳۶۳)

Taher Pourheidari (b. 1984)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «طاهر ۲۰۱۸» (پایین راست)
رنگ روغن و اکریلیک روی بوم
۱۶۷×۱۲۳ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

Signed "Taher 2018" in Farsi (lower right)
oil and acrylic on canvas
167×123 cm
Executed in 2018

۲۵-۲۰ میلیون تومان

200-250.000.000 IRR

۸۵

سیاوش مظلومی پور (متولد ۱۳۳۱)

بدون عنوان

امضاء: «مظلومی پور ۱۳۸۹» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۱۲۰×۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۹

۳۰-۴۰ میلیون تومان

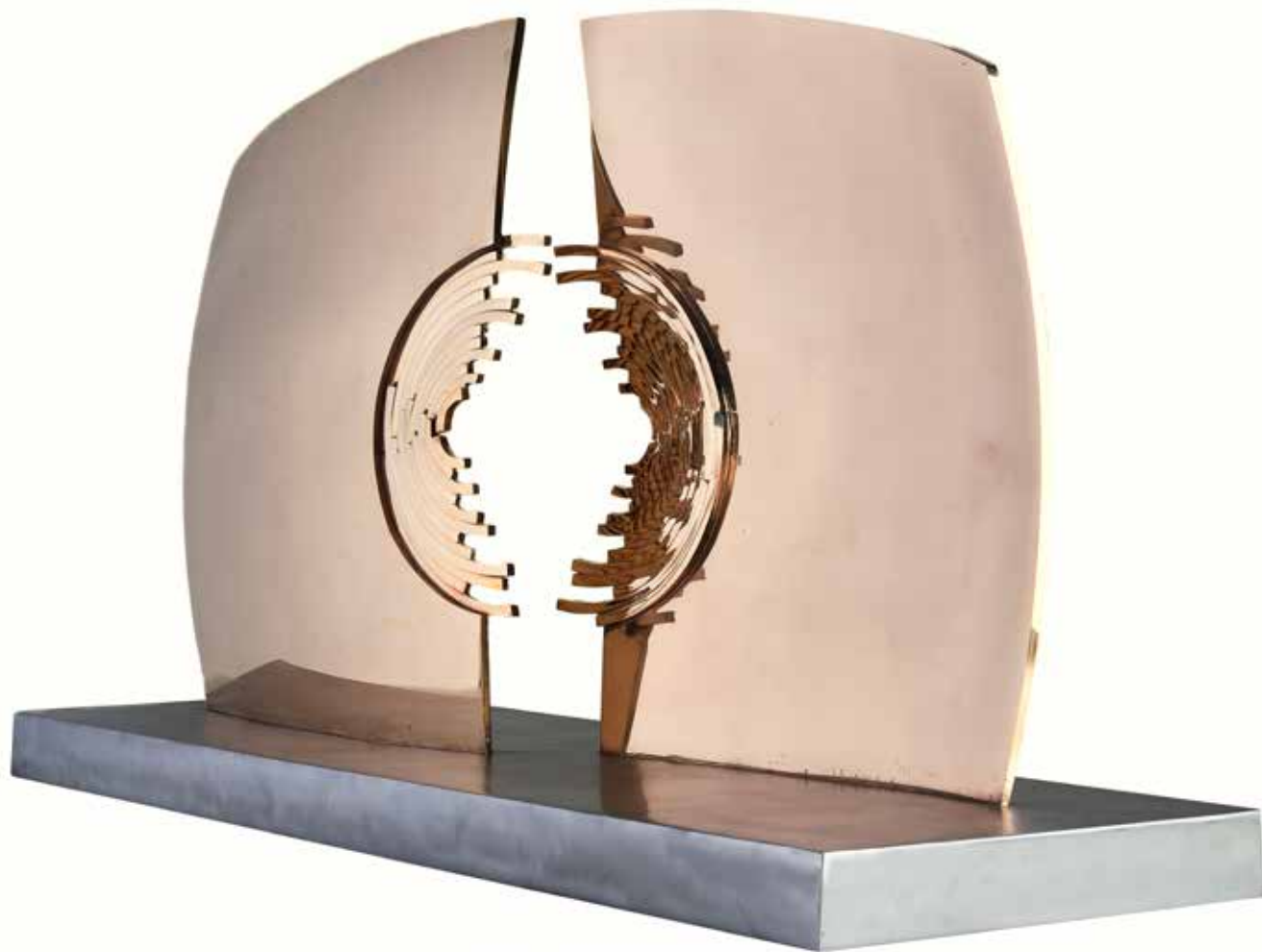
85

Siavosh Mazloomipour (b. 1952)

Untitled

Signed "Mazloomipour 1389" in Farsi (lower left)
oil on canvas
120x80 cm
Executed in 2010

300-400.000.000 IRR

۸۶

86

مونا پاد (متولد ۱۳۵۳)

Mona Pad (b. 1974)

بدون عنوان از مجموعه وجود و ناپدید

Untitled from the Existence and Nonexistence series

امضاء: «mona 010» (روی پایه)
 برنز روی آهن
 ۶۰×۱۱۷×۲۱ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۸۹
 تک نسخه

Signed "mona 010" in English (on the base)
 bronze on iron
 60x117x21 cm
 Executed in 2010
 Unique

۴۰-۶۰ میلیون تومان

400-600.000.000 IRR

۸۷

فرامرز پیلارام (۱۳۶۲-۱۳۱۶)

بدون عنوان

امضا: «Pilaram 1977» (پایین راست)
 رنگ روغن و ورق طلا روی بوم
 ۱۳۰×۱۹۹ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۵۶

۸۰۰-۱،۲۰۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به مجموعه شخصی خانواده هنرمند می باشد.

87

Faramarz Pilaram (1937-1983)

Untitled

Signed "Pilaram 1977" in English (lower right)
 oil and gold leaf on canvas
 199x130 cm
 Executed in 1977

8.000-12.000.000.000 IR

Provenance:

The estate of artist's family.

نقاشی‌خط‌های فرامرز پیلارام تجسمی از درآمیختگی روح ایرانی با نگاه تجریدگرایی هنر مدرن است. او توانست به عنوان یکی از نمایندگان جنبش سقاخانه، در دوران کوتاه و پرثمر فعالیت هنری خود خوشنویسی ایرانی خصوصاً خط نستعلیق را با هندسه، ریاضی و نگاه تمثیلی‌وار ایرانی پیوند زند و حاصل این پیوند را در قالبی امروزی، نو و منطبق با سلیقه روز بریزد.

توجه به هنر بومی و سنت‌های تصویری و فرهنگی ایرانی بنیان اصلی تفکر هنرمندان نوسنت‌گرای ایران در دهه ۱۳۴۰ را تشکیل می‌داد و در این میان دغدغه اصلی ذهن پیلارام دو اصل اساسی بود: هویت و تجدد. او در نهایت برای هماهنگی میان این دو، هویت را بر تجددگرایی ارجح دانست و تمام همت خود را برای رسیدن به زبانی نو و ایرانی از هنر تجسمی به کار بست.

فرهنگ ایرانی در طول تاریخ حیات خود، تمدنی «کلمه محور» بوده و هست. این تقدس کلمه که همواره در قالب هنر خوشنویسی زینت‌بخش نسخ خطی، کتیبه‌ها، کاشی‌کاری‌ها و ابنیه ایرانی بوده، از سوی برخی هنرمندان رویکرد موسوم به «سقاخانه» دستمایه تجربه‌ورزی شد و در آثار پیلارام پیوند نقاشی با ادبیات، شعر، متن مقدس، احادیث و روایات مذهبی برایش شهرتی جهانی به بار آورد.

زیربنای تابلوی حاضر کلامی است که در تکرار مکرر حروف و کلمات از مرز معنا جدا شده و در جهان فرم قالبی نو یافته است. تکرار حروف در نگرشی گرافیکی، خط را به وسیله‌ای برای ایجاد کمپوزیسیون تبدیل کرده و با آشنایی‌زدایی از خوانش نوشتار روحی تازه را در کالبد بی‌جان و تکراری خوشنویسی دمیده است. به بیان دیگر برخورد پیلارام با صنعت خوشنویسی، نه فن‌محور که نقاشانه است. خود او در این باره می‌گوید: «من آن‌قدر از خط خارج می‌شوم که چیزی که در تصاویر من دیده می‌شود دیگر خط نیست و خصوصیات کلی خط در آن از بین می‌رود، اما این بدان معنی نیست که لطمه‌ای به خط زده‌ام. بلکه دنیای دیگری از خط برای خویش ساختم»^۱.

در این جهان نو، کلمه از حالت دلالت‌گونه خود خارج و به عالمی رمزگرایانه بدل شده است که در تکرار واژه به صورتی فرمی متوالی کلمه را به آیکون بصری تبدیل می‌کند و از این لحاظ برخورد هنرمند هم‌تراز با شاخصه‌های هنر مفهومی است. از سوی دیگر این مفهوم ایجاد شده در تکرار حروف، برای یک ایرانی یادآور سیاه‌مشق‌های هنرمندانی است که در سوادی رونوشت صورت ازلی، بارها و بارها یک حرف یا کلمه را بر روی کاغذ می‌نوشتند و در پس این سیاهی نقش بسته بر کاغذ، معرفتی برآمده از وحدت حاصل از کثرت را می‌جستند. پیلارام نیز این تکرار را بر همین قاعده می‌دانست و می‌گفت: «از تکرار یک فرم و ادغام عنصر خط در یکدیگر، در اندیشه من یک وحدت خاص ذهنی به وجود می‌آید که در اصل به واقعیت می‌پیوندد و از نظر من قابل تفهیم و تفسیر است... هدف من گسترش هنری اصیل، پاک و ایرانی است»^۲.

در تابلوی پیش‌رو سطح بستر تابلو با ورق طلا پوشیده شده و به این لحاظ عرصه‌ای معنوی را برای ظهور صورتی والا از کلمات ایجاد کرده است. حروف در پس هم تکرار شده‌اند و در این سیر متوالی ستون‌هایی عمودی را به وجود آورده‌اند که بیانی قاطعانه از اصول حاکم بر عالم را دارند. سپس در چرخشی نرم، منحنی‌وار حرکت کرده و صورتی از انعطاف‌پذیری نگاه شرقی را به واسطه فرم مجسم می‌کنند. انتخاب پالت رنگی محدود از سوی هنرمند به هر رنگ معنایی ضمنی و نمادین بخشیده است؛ سفید نمایانگر پاکی روح و عالم الوهیت می‌شود، سبز نمایانگر جان جاری در حیات، طلایی نمادی از آسمان قدسی و جبروت عالم بالا و سیاه نمادی از وجود که در ذرات هستی حاضر است. نکته قابل توجه دیگر در این تابلو پیوندی است که حروف در تکرار خود با فرم هندسی مربع، دایره و مثلث می‌یابند و گویی در حرکتی معمارانه بنیان عالمی را شکل می‌دهند که خلوصی عارفانه و تمثیلی را بیان می‌کند.

۱. اسدی، مینا؛ گفت‌وگو با فرامرز پیلارام؛ روزنامه کیهان، شماره ۹۷۴۶، شنبه ۴ دی ۱۳۵۴.

۲. همانجا.

زنده‌رودی از نخستین نقاشانی است که به شکل جدی از موتیف خط برای ایجاد کمپوزیسیون‌های رنگین و ریتمیک در نقاشی نوگرای ایران بهره جست و برخلاف بیشتر خوشنویسان هم‌عصرش (احصایی، مافی و پیلارام) که در تقدیس خط به دنبال ترکیب‌های زیبایی‌شناختی نقاشی‌خط با حفظ اصول خوشنویسی بودند، زنده‌رودی، دغدغه‌اش خوش‌خطی نبود و در جست‌وجوی مفهومی کاملاً متفاوت و گاه هزل‌آمیز در رفتار با خط بود.

با این همه تجربه زنده‌رودی برای تبدیل هنر تزیینی به هنری خالص و مدرن مبتنی بر عناصر خطی، با آغاز دهه پنجاه خورشیدی به اوج شکوفایی خود رسید و در همین دوره بود که علاوه بر نقاشی، به چاپ دستی و سریرگرافی روی آورد و به سفارش یک ناشر فرانسوی، شصت و چهار تابلوی نقاشی‌خط برای چاپ در ترجمه فرانسوی قرآن تهیه کرد. از این‌جا به بعد نمونه‌هایی از کارهای چاپ دستی‌اش را در ابعاد بزرگ نیز به عنوان یک اثر هنری در نمایشگاه‌های خارجی عرضه کرد که بسیار مورد توجه اهل فن قرار گرفت.

اثر حاضر یکی از همین نمونه‌های ممتاز کارهای زنده‌رودی از تکنیک چاپ بر روی کاغذ است که هنرمند مثل همیشه حروف فارسی را دستمایه کار خود قرار داده و با آن به صورت یک عنصر ترکیب‌شونده با رنگ و فضا به خلق اثر پرداخته است. مفردات خوشنویسی سنتی این‌جا به ازای ارزش‌های شکلی و تصویری خود مورد استفاده قرار گرفته‌اند، نه به مدد عناصر تزیینی و تعاریف زیبایی‌شناسی در خوشنویسی یا مفاهیم ادبی در نوشتار که بدان اعتبار خاصی می‌بخشند. زنده‌رودی به فرم و نه محتوای سطور می‌اندیشد و در این قلمرو با تکرار چندین و چند باره حروف و رنگ‌گذاری‌های لایه‌لایه روی هم، مفهوم سیاه‌مشق‌نویسی سنتی را نیز تداعی می‌کند. ساختار تابلو از حروف رنگارنگ و در هم پیچیده تشکیل شده که در پی به‌کارگیری رنگ‌های متغییر و از بزرگ به کوچک رفتن آن‌ها سطحی افقی شکل گرفته است.

۸۸

88

حسین زنده رودی (متولد ۱۳۱۶)

Hossein Zenderoudi (b. 1937)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: « Zenderoudi 1973 » (پایین راست)
چاپ سیلک روی کاغذ
۱۳۵×۹۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۵۲

Signed "Zenderoudi 1973" in English (lower right)
silk print on paper
135x90 cm
Executed in 1973

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

2.000-3.000.000.000 IRR

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه شخصی در تهران می باشد.

Provenance:

Property from a private collection in Tehran.

۸۹

ایمان صفایی (متولد ۱۳۶۱)

بدون عنوان از مجموعه کوچه

امضاء: «ایمان صفایی ۲۰۱۶ Iman Safaei» (روی بدنه)
آهن
۷۰×۱۲۵×۴۷ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۲۰-۱۵ میلیون تومان

89

Iman Safaei (b. 1982)

Untitled from the Kuche series

Signed "Iman Safaei" in Farsi and "Iman Safaei 2016" in English (on the body)
iron
70x125x47 cm
Executed in 2016

150-200.000.000 IRR

۹۰

فرزانه وزیرتبار (متولد ۱۳۶۶)

تولد آهن

امضا: «وزیری 2018 Vaziri» (پایین چپ)
سنگ و آهن روی چوب
۱۵۰×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۰-۱۵ میلیون تومان

90

Farzaneh Vaziritabar (b. 1987)

The Birth of Iron

Signed "Vaziri" in Farsi and "Vaziri 2018" in English (lower left)
stone and iron on wood
150×150 cm
Executed in 2018

150-200.000.000 IRR

و سعت کویر را از بزرگی دروازه کاهگلی و گنبد فیروزه‌ای پیشزمینه و عمق فضا را از راه طولانی و بی‌پایان خانه‌ها و قریه‌های پس‌زمینه تصویر می‌توان دریافت. هنرمند آگاهانه بر سطح زمین خطوط و عناصری را چیدمان کرده که در نگاه اول از ناظر دور شده، اما در نهایت دوباره به سوی مرکز بوم همگرا می‌شوند. بناها نموداری از هماهنگی معماری بومی ایران و طبیعت است که با ادراک هنرمند از زیبایی‌شناسی شرقی‌اش درآمیخته و برای بازگویی آن نقاش نیازمند به بینشی نظام‌مند بوده است.

این اثر نمونه‌ای ممتاز از آرامش و نیروی شگفت‌انگیزی است که همواره از کلانتری و هم از آثارش می‌تراوید؛ نقاشی از هماهنگی عمیقی برخوردار است که با ذوق فراوان به دست آمده که حاصل زیست هنرمند و احساسی اصیل است که در مردمان کویر نیز موج می‌زند، لذتی باستانی که ایرانیان آموخته بودند که چگونه با سادگی ساخته‌هایشان زندگی کنند و آن را حفظ کنند.

اثر حاضر از آثار شاخص پرویز کلانتری در دهه پایانی حیات هنرمند و جلوه‌ای والا از آرامش و هماهنگی شاعرانه و اصیل میان طبیعت و معماری بومی ایرانی است که سوژه اصلی آثار هنرمند است. در این اثر کلانتری چشم‌انداز فراخ‌منظری را به تصویر کشیده و همچنان استادانه از رنگ بهره می‌جوید؛ هرچند با تنوع و گوناگونی که وارد موضوع محدود نقاشی‌هایش می‌کند ما را شگفت‌زده می‌کند. ژرفای فراوان این چشم‌انداز را لایه‌های پهنآوری می‌سازند که بدون طرح ساختاری روشنی در هماهنگی به گونه‌ای آرمانی با هم جفت و در هم چفت شده‌اند.

کلانتری در تابلوی پیش‌رو به بیننده اجازه می‌دهد تا وارد دنیای خوش و تابناک و رویایی‌اش شود. این جاست که می‌توان نشانه‌های روشنی از کوشش صادقانه هنرمند را در جهت قوام دادن کارهای قبلی‌اش مشاهده کرد. کار قلم او عمده زیبایی‌های این اثر و شایسته‌ترین توجه است. سبک نقاشی کلانتری با حرکات موجه و صریح و هشیارانه قلمش، با جهت‌های متغیر ضرباتش تمهیدی شاعرانه است؛ با حساسیت به کمترین تغییرات در وزن بصری اشکال و حجم‌پردازی.

۹۱

پرویز کلانتری (۱۳۹۵-۱۳۱۰)

بدون عنوان

امضا: «کلانتری ۱۳۹۰» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۱۲۰×۲۴۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۰

۲۵۰-۳۵۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.

91

Parviz Kalantari (1931-2016)

Untitled

Signed "Kalantari 1390" in Farsi (lower left)
oil on canvas
120x240 cm
Executed in 2011

2.500-3.500.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.

۹۲

فرهاد مشیری (متولد ۱۳۴۲)

یا ابوالفضل

امضاء: «فرهاد مشیری ۲۰۰۵ Farhad Moshiri 2005» (پشت اثر)
ترکیب مواد روی بوم
۱۴۱×۱۱۱ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۴

۲-۱.۵ میلیارد تومان

92

Farhad Moshiri (b. 1963)

Ya Abolfazl

Signed "Farhad Moshiri" in Farsi and "Farhad Moshiri 2005" in English
(on the reverse)
mixed media on canvas
141×111 cm
Executed in 2005

15.000-20.000.000.000 IRR

کوزه‌های فرهاد مشیری، تصویری معاصر از یک روایت باستان‌شناسانه است. این زیرخاکی‌های امروزی، بیش از هر چیز معنای سبک و ارزش‌های زمانی تاریخ را به چالش می‌کشند تا مخاطب اثر هنری بار دیگر در برابر این پرسش قرار گیرد که هنر معاصر یا پست مدرن از کدام گذشته و تاریخ صحبت می‌کند و در کدام آستانه زمانی دچار انفصال معنایی از گذشته می‌شود. کوزه‌های قدیمی ایرانی در خاطره‌ها ثبت شده‌اند، کوزه‌هایی از شوش و سیلک و شهر سوخته که با صلابت و تفاخر، هویت و گذشته فرهنگی را به شکلی استوار منعکس می‌کنند. ظروف و اشیای سفالی یکی از مهم‌ترین هنرهای باستانی ایران است که ریشه در حضور نخستین ساکنان این خطه دارد. اهمیت سفالگری در فرهنگ‌های گذشته چنان است که مورخان از طریق مطالعه نقوش و اشکال آن، با شرایط اجتماعی، اقتصادی و آداب و رسوم یک دوره آشنا می‌شوند.

مشیری در اواخر دهه ۱۳۷۰، با مشاهده خُم‌ها و کوزه‌های سفالی قدیمی در زادگاه خود شیراز، تحت تأثیر شکل، بافت و ماهیت کارکردی آن قرار گرفته و متعاقباً آثاری می‌آفریند که به مجموعه «کوزه‌ها» شهرت می‌یابند. ظرف‌های سفالی آشنا در این آثار با نگاهی کمینه‌گرا و گاه بدوی بر سطوحی بزرگ به تصویر درآمده‌اند و در برخی از نمونه‌ها، همچون اثر حاضر عبارات یا کلماتی به خط نستعلیق، این کوزه‌های قدیمی را همراهی می‌کنند. بدین ترتیب یک فضای تصویری امروزی و معاصر در آثار مشیری شکل می‌گیرد. استفاده از باورهای مذهبی مردم و تکرار عبارت «یا ابوالفضل» در اثر حاضر نیز تأکیدی بر همین رویکرد هنرمند است. سرگذشت حضرت ابوالفضل (ع) در واقعه کربلا پیوندی ناگسستنی با مفهوم آب و تشنگی دارد. نام ایشان و آنچه بر وی در واقعه کربلا گذشت، بیشترین دستمایه هنری نقاشان قهوه‌خانه‌ای، پشت‌شیشه و تصاویر مذهبی مردمی بوده است. هنرمندان بارها و بارها تصویر او را نقاشی کرده‌اند و نامش در زبان مردم نشانه‌ای از بزرگی و رشادت بوده است تا بدانجا که بارها، این نام بر سردرها و پرده‌ها نقش شده است. مشیری با استفاده از همین سنت فرهنگی و هنری عبارت «یا ابوالفضل» را چون ذکر بر روی کوزه قدیمی تکرار کرده و پیوندی معنایی بین مفهوم کوزه، آب و تشنگی پدید آورده است.

سفال‌های اولیه و دست‌ساز ایرانی سطحی زبر و خشن دارند و چسبندگی آن‌ها بیشتر به موجب شن و گیاهان خشک و خرد شده بوده است. به نظر می‌رسد کوزه‌های مشیری نیز چنین جنسی دارند و قدمتی تاریخی را تداعی می‌کنند. سطح این نقاشی‌ها کمی زبر و بافت‌دار است تا بدین شکل فضایی کهنه در عین حال شی‌ای نفیس را نشان دهند. هنرمند در اثر حاضر که نمونه‌ای با شکوه از این مجموعه است، کوزه‌ای غول‌پیکر و بزرگ‌تر از آنچه انتظار می‌رود را به تصویر درآورده است. کوزه به شکلی تخت مانند کولاژی بر زمینه‌ای بافت‌دار ترسیم شده و با به حداقل رسیدن رنگ در این اثر، پیش‌زمینه حالتی شفاف نسبت به پس‌زمینه پیدا کرده است.

قابل ذکر است که فرهاد مشیری هنرمندی پرترفدار در مارکت جهانی هنر است. او اولین هنرمند خاورمیانه است که به رکورد فروش بیش از یک میلیون دلار در سال ۲۰۰۷ دست یافت. رکورد قیمت او بار دیگر در آوریل ۲۰۱۳ در حراج کریستیز دوبی به مرز یک میلیون دلار رسید و نمونه‌ای مشابه از کوزه‌های وی در اکتبر ۲۰۱۱ در حراج کریستیز دوبی به قیمت ۴۲۲/۵۰۰ دلار چکش خورد.

۹۳

محمدحسین عماد (متولد ۱۳۳۶)

جفت

امضاء: «Emad 2018 2/2» (روی بدنه)
چوب
دولته ای، هر لت ۱۵۰×۵۰×۵۰ سانتیمتر، در مجموع ۱۵۰×۱۰۰×۱۰۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷
شماره ۲ از تعداد ۲ نسخه

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

93

Mohammad Hossein Emad (b. 1957)

Pair

Signed "Emad 2018 2/2" in English (on the body)
wood
diptych, each 150x50x50, overall 150x100x100 cm
Executed in 2018
This work is number 2 from an edition of 2

2.000-3.000.000.000 IRR

محمدحسین عماد در روند خلق اثر هنری تلاش می‌کند معانی ژرف را در قالبی زنده شده از هر نوع پُرگویی باز معنا کند و با حذف تمامی زواید چشم‌فریب، حقیقت پنهان در پس اشیاء را ظاهر سازد.

در اثر پیش‌رو، دو هرم مثلثی در کنار یکدیگر جای گرفته‌اند. نوع قرارگیری دو حجم به صورتی است که زاویه قائمه آن‌ها همسو با یکدیگر قرار می‌گیرد و در این «جفت شدن» مثلثی واحد را می‌سازد که به سان کهن‌الگوی نخستین، عظمت هستی را بی‌پیرایه و صریح نمایش می‌دهد. مثلث یا پیرامید، اولین واحد در هندسه مقدس است که به واسطه تکثیر، شکل هرم را بر بنیان مربع می‌سازد. این چنین ساخت آسمانی مثلث، در ساخت زمینی مربع متجلی می‌شود. در این اثر نیز چنین تعاملی میان دو مثلث با مقطع مربع وجود دارد. در عین حال نوع جانمایی دو مثلث به گونه‌ای است که خط باریکی از خلاء میان آن‌ها دیده می‌شود. این فاصله که همچون یک شکاف جداکننده نماین می‌شود، نمادی از استقلال دو شیء وارده است که در کنار یکدیگر به آرامش رسیده‌اند و فارغ از هر نوع انقطاع، جفتی واحد را شکل داده‌اند؛ گویی از کنار یکدیگر عبور می‌کند ولی برخورد متخاصمانه‌ای را سبب نمی‌شوند. هنرمند بر این مبنا تلاش دارد یکی از مهم‌ترین مباحث امروز جامعه بشری را به زبان هنر ترجمه کند و آن هنر گفت‌وگو است. منظور از جفت، زوج نیست بلکه کنشی است که در بی‌کنشی شکل می‌پذیرد و فاصله، سکوت و خلاء را به امری مهم و حیاتی بدل می‌سازد. نوک باریک این دو هرم هم‌چون لبه تیز یک چاقو آسیب‌رسان است، اما در مقابل یکدیگر نیست بلکه قرارگیری صحیح و حفظ فاصله سبب می‌شود همجواری، امکان تعاملی سازنده را فراهم آورد. این چنین، حجم‌های تهی در کنار یکدیگر می‌نشینند و تضادها را به گفت‌وگو و صلحی پایدار بدل می‌کنند که سازنده و هستی‌بخش است و در تعامل با مهم‌ترین آموزه‌های حکمت شرقی، انسان را به تعمق در راز هستی و انجام بهترین عمل فرامی‌خواند.

۹۴

اصغر محمدی (۱۳۶۳-۱۳۱۷)

بدون عنوان

امضاء: «A.Mohammadi 1967» (پایین راست)
 رنگ روغن روی چوب
 ۱۱۰×۱۱۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۴۶

۲۵-۳۵ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر توسط صاحب فعلی مستقیماً از خانواده هنرمند خریداری شده است.

94

Asghar Mohammadi (1938-1984)

Untitled

Signed "A.Mohammadi 1967" in English (lower right)
 oil on wood
 110×110 cm
 Executed in 1967

250-350.000.000 IR

Provenance:

Acquired directly from the artist's family by the present owner.

۹۵

علی نصیر (متولد ۱۳۳۰)

بدون عنوان

امضا: «Nasir 17» (پایین وسط)
اکریلیک روی بوم
۱۶۰×۱۹۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۷۰-۵۰ میلیون تومان

95

Ali Nasir (b. 1951)

Untitled

Signed "Nasir 17" in English (lower center)
acrylic on canvas
160×195 cm
Executed in 2017

500-700.000.000 IRR

تلاش می‌کند قصه‌ای را از دل مضامین عامیانه، غریب، وهم‌آلود و اسطوره‌ای بازخوانی کند. زنانی چشم به راه، کودکان را بر سینه می‌فشارند و غم دلتنگی و ترس را در خود فرو می‌خورند. مردانی خود را برای رزمی سخت مهیا می‌کنند. فوج سربازان اسلحه به دست خبر از تهاجمی ناجوانمردانه می‌دهد. ترس از فقر، گرسنگی و قحطی ذهن انسانی را مضطرب می‌کند. مردی به زمین می‌خورد، کودکی یتیم می‌شود و خانه‌ای بی پدر و این چنین خواب شیرین جوان فردا به کابوسی تلخ بدل می‌گردد که در زمزمه‌ای نجاگونه نهیب می‌زند که:

ای غنچه خوابیده چو نرگس نگران خیز / کاشانه مارفت به تاراج غمان خیز / از ناله مرغ
چمن از بانگ اذان خیز / از گرمی هنگامه آتش‌نفسان خیز / از خواب گران خواب گران
خواب گران خیز / از خواب گران خیز^۱

۱. زبور عجم، اقبال لاهوری

تابلوی پیش‌رو به مجموعه‌ای از مهم‌ترین دوره‌های هنری الخاص تعلق دارد؛ زمانی که جامعه ایران در تکاپوی انقلاب، رستاخیزی تاریخی را رقم می‌زد و الخاص نیز هم پا با توده مردم امیدها و نگرانی‌های آینده را نه در خیابان بلکه بر بستر بوم خویش ثبت می‌کرد. شرایط حاکم بر جامعه آن روز ایران در داستان پر قدرت الخاص به زبان نمادها و کهن‌الگوها ترجمه می‌شد و تمثیلی نو را می‌آفرید که امروز هم چنان زنده، پویا و استوار است. صحنه حاضر بیانی چندلایه و نمادین از همین تحولات اجتماعی را به نمایش می‌گذارد. نخستین چیزی که در تابلو نگاه مخاطب را به خود جلب می‌کند پیکره فرد جوانی است که در مرکز تابلو آرمیده و گویی در حال دیدن رویایی عمیق است. غالب بودن تنالیه سرد چون رنگ آبی و سبز صحنه را به روایتی خوابگونه بدل می‌کند. گویی هیاهوی جهان در دل شب آرام گرفته و همه چیز در پرده خیال فرو رفته است. فضای پیرامون پیکره اصلی به تبعیت از سبک غالب آثار هانیبال الخاص با فیگورهای انسانی پُر شده‌اند. هجوم این پیکره‌های ریز و درشت مفاهیم متفاوتی را در هر گوشه از اثر شکل می‌دهند به نحوی که ذهن برای برقراری ارتباط میان آن‌ها دست به روایتگری می‌زند و

۹۶

هانیبال الخاص (۱۳۸۹-۱۳۰۹)

بدون عنوان

امضاء: «ه. الخاص ۵۶/۵۷» (پایین چپ)
 رنگ روغن روی بوم
 دولته ای، هرلت ۱۰۰×۲۰۰ سانتیمتر، در مجموع ۲۰۰×۲۰۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۵۷-۱۳۵۶

۱۶۰-۱۲۰ میلیون تومان

پیشینه:

این اثر توسط صاحب فعلی مستقیماً از خانواده هنرمند خریداری شده است.

96

Hanibbal Alkhas (1930-2010)

Untitled

Signed "H. Alkhas 56/57" in Farsi (lower left)
 oil on canvas
 diptych, each 200x100 cm, overall 200x200 cm
 Executed in 1977-1978

1.200-1.600.000.000 IRR

Provenance:

Acquired directly from the artist's family by the present owner.

۹۷

شیده تامی (متولد ۱۳۴۱)

بدون عنوان

امضاء: «شیده تامی ۸۰» (پایین راست)
رنگ روغن روی بوم
۱۴۵×۱۱۵ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۰

۲۰-۲۵ میلیون تومان

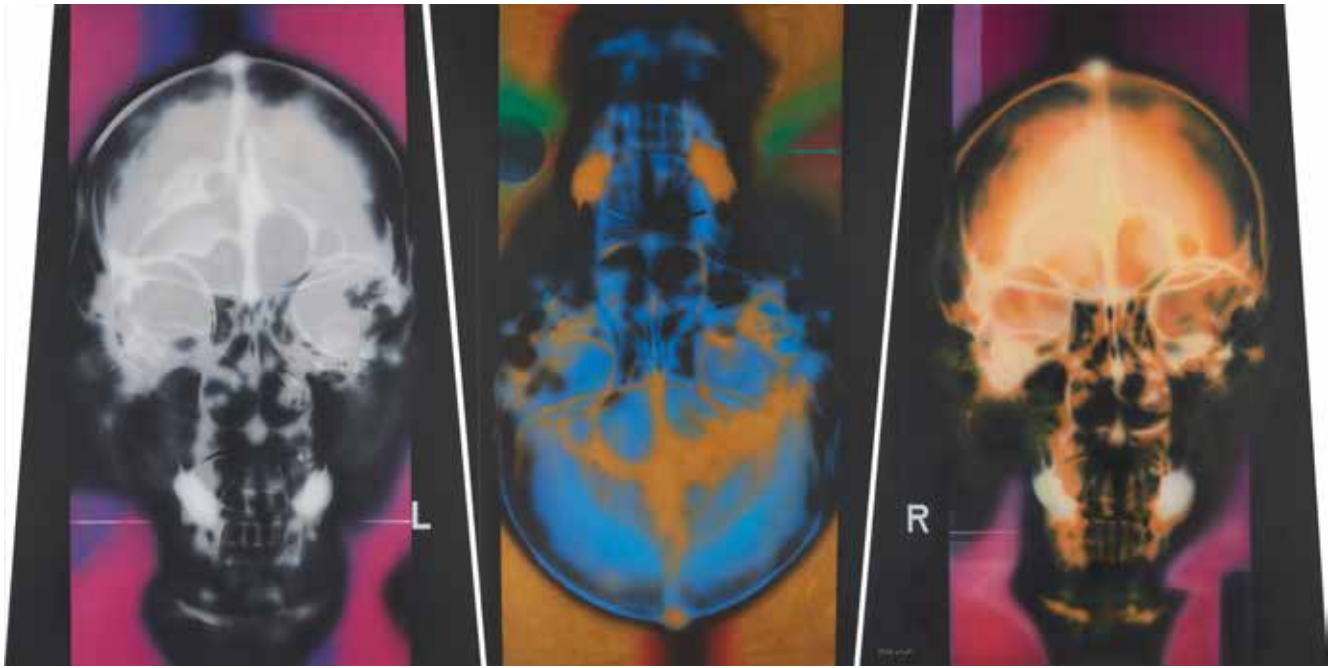
97

Shideh Tami (b. 1962)

Untitled

Signed "Shideh Tami 80" in Farsi (lower right)
oil on canvas
145×115 cm
Executed in 2001

200-250.000.000 IR

انسان، شکل و نماد اسطوره‌ای و اسرارآمیز جمجمه که مأمن روح، سفیر مرگ و جایگاه نیروهای حیاتی مقدس یا شوم و گاه نشانه غم‌انگیز چیرگی مرگ بر زندگی تفسیر شده، تمرکز یافته است. احمدزاده در این اثر با استفاده آگاهانه از تکنولوژی تصویربرداری اشعه ایکس، تصویر سه جمجمه را در اجزای رنگی جذاب و متنوع تکثیر کرده و دو سویه معنایی خیر و شر را مورد تأکید قرار داده است.

بخش بزرگی از آثار سعید احمدزاده از سال ۱۳۷۹ تاکنون به نمایش پرتره‌هایی از زنان معاصر با رویکرد معناگرایانه و روانشناختی اختصاص یافته و بیشتر به عنوان نقاشی فیگوراتیو با گرایش پاپ‌آرت شناخته شده است. این‌بار در مجموعه تازه‌ای با عنوان «طیف» پرداخت به ظواهر بدیهی زیبایی‌شناختی را رها کرده و به سوی لایه‌های درونی و کنکاش در جوهره طبیعت انسان رفته است. در این جا فارغ از جنسیت

۹۸

سعید احمدزاده (متولد ۱۳۶۰)

وقتی که خورشید شویم از مجموعه اسپکتروم

امضاء: «احمدزاده ۲۰۱۶»، (پایین راست)
رنگ روغن و اکریلیک روی بوم
سه‌لته‌ای، در مجموع ۲۰۰×۳۶۴ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۴۰۰-۶۰۰ میلیون تومان

98

Saeed Ahmadzadeh (b. 1981)

When We become the Sun from the Spectrum series

Signed "Ahmadzadeh" in Farsi and "2016" in English (lower right)
oil and acrylic on canvas
triptych, overall 200x364 cm
Executed in 2016

400-600.000.000 IRR

فرشید مثقالی درباره این اثر می‌گوید: «عباس کیارستمی یکی از قدیمی‌ترین دوستان و یاران من از سال ۱۳۴۰ بود؛ از زمان ورود به رشته نقاشی دانشکده هنرهای زیبا. در طول این همه سال، دور و نزدیک، پیدا و ناپیدا، همیشه برای من حضوری آرام با مهربانی ملایم و ناپیدا داشت. او کنجکاو، مراقب، تیزبین، ولی بسیار خوددار بود و با وجود ضبط همه چیز در همه وقت، صورتش کمتر حسی را بیان می‌کرد. محبت او در کلام و رفتار خود را نشان می‌داد. این اثر در یادبود او، در دومین سال گذشتش از دروازه این جهان شکل گرفت. در این نقاشی، چهره‌اش، همان صورت کنجکاو، خوددار و با محبت است که از او می‌شناختم. رنگ قرمز عینکش بیشتر مبین مهربانی می‌تواند باشد. با این اثر کوشیده‌ام خاطره‌اش را زنده کنم.»

فرشید مثقالی یکی از ماندگارترین چهره‌های گرافیک نوین ایران است که تصویرسازی‌ها و پوستره‌هایش در خاطره جمعی همه ثبت شده است. او در عرصه مجسمه‌سازی و نقاشی نیز هنرمندی نوگراست. نقاشی‌های او همچون مجموعه تندیس‌های کاغذی‌اش کنشی آزاد، رنگ‌هایی متنوع و لحنی ساده و رویایی دارند. اثر پیش‌رو طرحی از چهره عباس کیارستمی را به نمایش می‌گذارد، تمامی فضای بوم به چهره اختصاص یافته و بدین ترتیب بر اهمیت موضوع و تأثیرگذاری آن تأکید می‌ورزد. استفاده از رنگ‌های قرمز و صورتی و آبی در نقاشی این پرتره و نحوه قرارگیری چهره در کادر، یک رویکرد به تصویرگری سینمایی است و بنابراین این اثر را به پاپ‌آرت نزدیک می‌کند. لکه‌رنگ‌های نامتعارف، بدون وضوح و خطوط مشخص، بیننده را به کشف ابعاد پنهان این شخصیت برجسته هنری دعوت می‌کند.

۹۹

فرشید مثقالی (متولد ۱۳۲۲)

پرتره عباس کیارستمی

امضاء: «فرشید مثقالی ۱۳۹۷» (پایین راست)
ترکیب مواد روی بوم
۱۹۵×۱۴۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۸۰-۶۰ میلیون تومان

99

Farshid Mesghali (b. 1943)

Abbas Kiarostami's Portrait

Signed "Farshid Mesghali 1397" in Farsi (lower right)
mixed media on canvas
195×140 cm
Executed in 2018

600-800.000.000 IRR

منیر فرمانفرمایان به همان اندازه که در میان موج نوسنت‌گرایی هنرمندان مدرنیست دهه ۱۳۴۰ ایران چهره‌ای مطرح و مهم است، به شکل منحصر به فردی نیز از همه آنان متمایز است. او بدون شک هندسه‌گراترین هنرمند معاصر ایران است که آثارش در یک دوره طولانی بیش از نیم قرن، پیوسته در مرز میان اشکال منظم و ریتمیک هنرهای سنتی از یک سو و رویکردهای انتزاعی مدرنیستی از سوی دیگر سیر نموده است.

اثر پیش‌رو ترکیبی هندسی متشکل از خطوط افقی و عمودی و اریب است، بی‌آن‌که به تصویری خاص در طبیعت ارجاع دهد و یا فقط تکرار فرم سنتی آیین‌کاری‌های تزیینی باشد. منیر فرمانفرمایان در این تابلو، بیش از هر چیز بر ترکیب‌های فرمالیستی با رویکرد انتزاع هندسی تأکید می‌ورزد. این اثر همچون بسیاری دیگر از آثار شاخص فرمانفرمایان شکل و بیانی شاعرانه دارد.

هنر او در نگاه نخست بر دو رکن اساسی استوار است: نقوش تزیینی و ماده آیین. کاملاً واضح است که وی هر دو رکن را از هنرهای سنتی و یا صنایع مستظرفه ایرانی برگرفته و به شدت وادار هنر آیین‌کاری است. اما نگاهی عمیق‌تر مبین این حقیقت است که جوهر درونی هنر وی نه تزیینات و نه آیین، بلکه در اصل «هندسه» است. منیر فرمانفرمایان، به شهادت آثارش، عمیقاً شیفته هندسه و نظم و حکمت بی‌بدیل آن است. برای وی «آیین»، نه یک جنسیت تازه در هنر به شمار می‌آید و نه یک هویت نوین واجد ارزش‌های مفهومی، بلکه تنها بستری ملموس و تجربه‌شده است برای تحقق یک نظام هندسی. شاید بتوان گفت او حتماً قادر بود با هر موادی، به غیر از آیین، کار کند، لیکن هرگز نمی‌توان وی را به طور جدی به دور از ساختارهای هندسی تصور کرد. حتی هنگامی که در مقام یک هنرمند از آثارش صحبت می‌کند، بیش از کیفیات ظاهری و یا مفهومی آیین، به پیچیدگی‌های هندسی ساختارهای ریاضی در کارش اشاره دارد. منیر آیین را از پس‌زمینه سنت و مکان‌های سنتی برگرفته و آن را با خرد ریاضی و حکمت استعاری درمی‌آمیزد تا بدین ترتیب آثار بی‌شماری را در تقاطع دو رویکرد هم‌زمان یعنی هنر پاپ و هنر مفهومی خلق کند. بسیاری از طرح‌های او بر آنند تا راه‌حل‌های یک مسئله هندسی یا به تعبیر دیگر لذت حل معما را به نمایش بگذارند. به عنوان مثال راه حل هندسی برای رسیدن از یک چهارضلعی به ده‌ضلعی و یا نحوه تقسیم‌بندی سه‌گانه یک هشت‌ضلعی و تجزیه آن به تعدادی مثلث. به نظر می‌رسد لذت زیبایی‌شناسی در این آثار با لذت حل مسئله درآمیخته است. البته واضح است که راه حل او مطلقاً ابداعی است و با آنچه که در هندسه کاربردی‌ها و گره‌چینی‌ها در معماری

ایرانی اسلامی رایج بوده، متفاوت است. تمامی فرم‌ها و ترکیب‌های هندسی در آثار وی، در نهایت ناظر بر نظم مطلق بوده و به تقارن می‌رسند تا تلویحاً به اسرار حکمت و نظم در کل هستی اشاره کنند. آیین‌کاری به همان اندازه که این هنرمند پیشروی هنر ایران را به گذشته‌اش مرتبط می‌سازد، جلوه معاصر نیز به هنر وی می‌بخشد. اجزاء ریز هندسی در آثار هنرمند باعث شکست تصویر در آیین شده و در نتیجه شکل مخدوش‌شده‌ای از دنیای خارج را نشان می‌دهد. در مرکز این دنیا بیننده اثر قرار دارد که تصویر شکسته و خرد شده خود را در تابلو مشاهده می‌کند. بخش مهمی از ظرفیت مفهومی کار هنرمند در همین بازتاب دادن دنیای خارج و ارایه تصویر مخاطب در درون آیین است که به آثار وی جلوه هنری تعاملی را می‌بخشد. آیین به مثابه یک ماده خاص هنر پست‌مدرنیستی، بدون شک حاوی اشارات متافیزیکی است که در فرهنگ ایرانی ریشه در حکمت استعاری و ادبیات فارسی دارد و از همین منظر همیشه با مفاهیمی چون روشنائی، پاکی، اقبال، شفافیت و صداقت همراه بوده است.

از ماحصل یک عمر تلاش هنری منیر فرمانفرمایان، پیداست که او نه به تفکر آکادمیک چندان تعلق خاطری داشته و نه در پی تحقق آوانگارد در هنرش بوده است. او در این تلاش پرشور، نه از بابت برجسب دکوراتیو بودن آثارش هراسی داشته و نه هرگز به رسالتی روشنفکرانه با آرمان‌گرایی سیاسی و اجتماعی می‌اندیشیده است. در عین حال در همه تکاپوی هنری خود هرگز به یک پایگاه سبک‌شناختی مشخص پایبند نبوده و هیچ‌گاه به چیزی شبیه یک بیانیه هنری نزدیک نشده است. با این حال به خاطر رهیافت‌های هنری ارزشمند خود، بی‌شک الهام‌بخش هنرمندان زیادی از نسل بعدی شده است. هنر او همان قدر که مبتنی بر گفت‌وگو مدرنیستی است، در امتداد جریان‌های پست‌مدرن، همانند هنر مفهومی، پاپ و مینیمال نیز قابل شناسایی است. در تاریخ هنر مدرن ایران، منیر فرمانفرمایان هنرمند برجسته‌ای است که در هر اثر هنری‌اش به شکل محسوس میراث متعالی هنر و معماری ایرانی اسلامی را ستایش می‌کند، اما او اکنون خود بخشی از این میراث تاریخی شده و به‌ویژه در مقام یک زن جایگاه شایسته‌ای را برای خود رقم زده است.

در سال‌های اخیر نمایش آثار منیر فرمانفرمایان در موزه‌های بسیار مهم نیویورک همچون متروپولیتن و گوگنهام، فرصتی باشکوه و اعتباری بزرگ بوده که تاکنون نصیب کمتر هنرمند ایرانی شده است. همچنین موزه دایمی آثارش در تهران این فرصت را برای تماشا و شناسایی آثار این هنرمند فراهم آورده است.

۱۰۰

100

منیر (شاهرودی) فرمانفرمایان (متولد ۱۳۰۱)

Monir (Shahroudy) Farmanfarmaian (b. 1922)

بدون عنوان

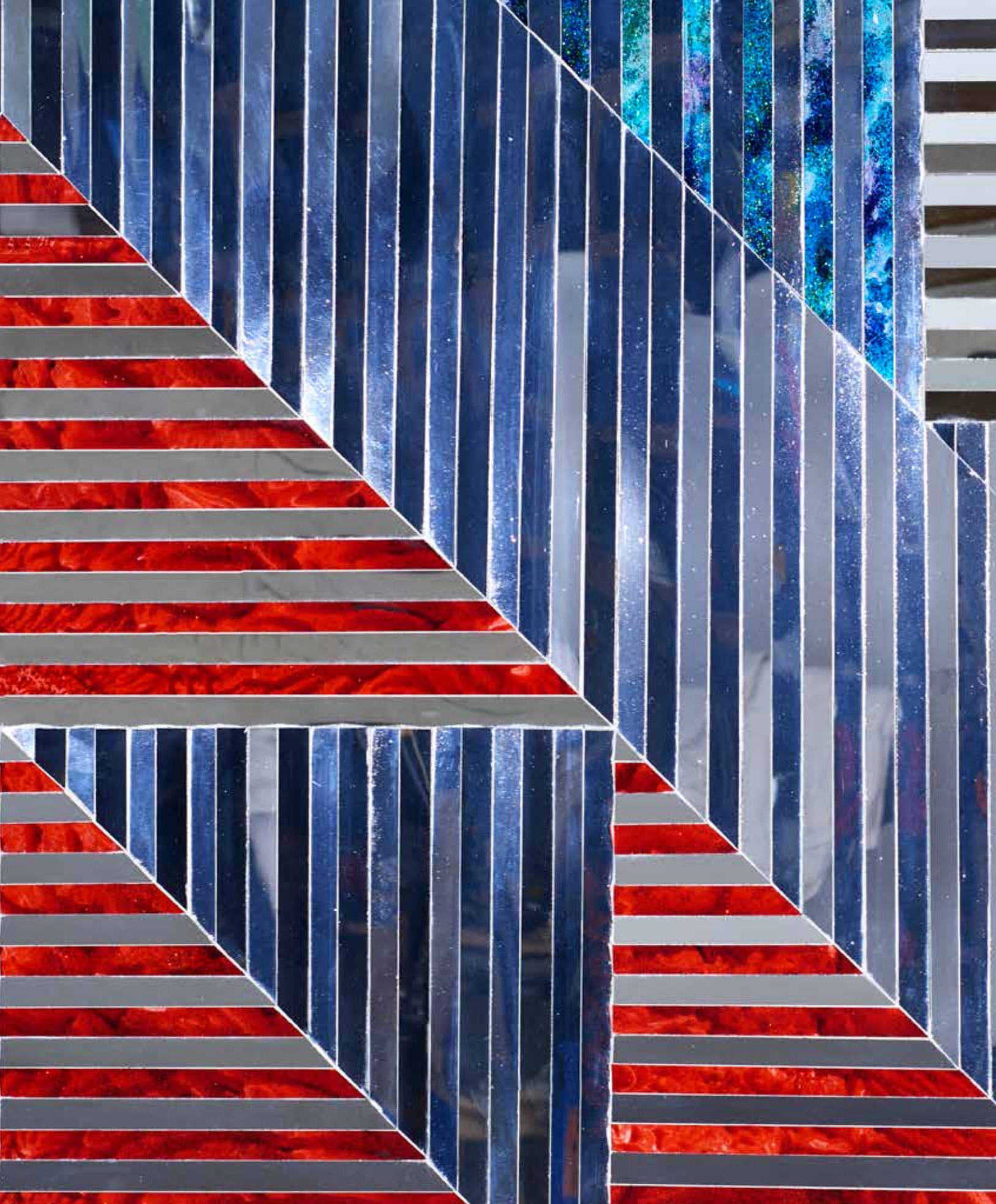
Untitled

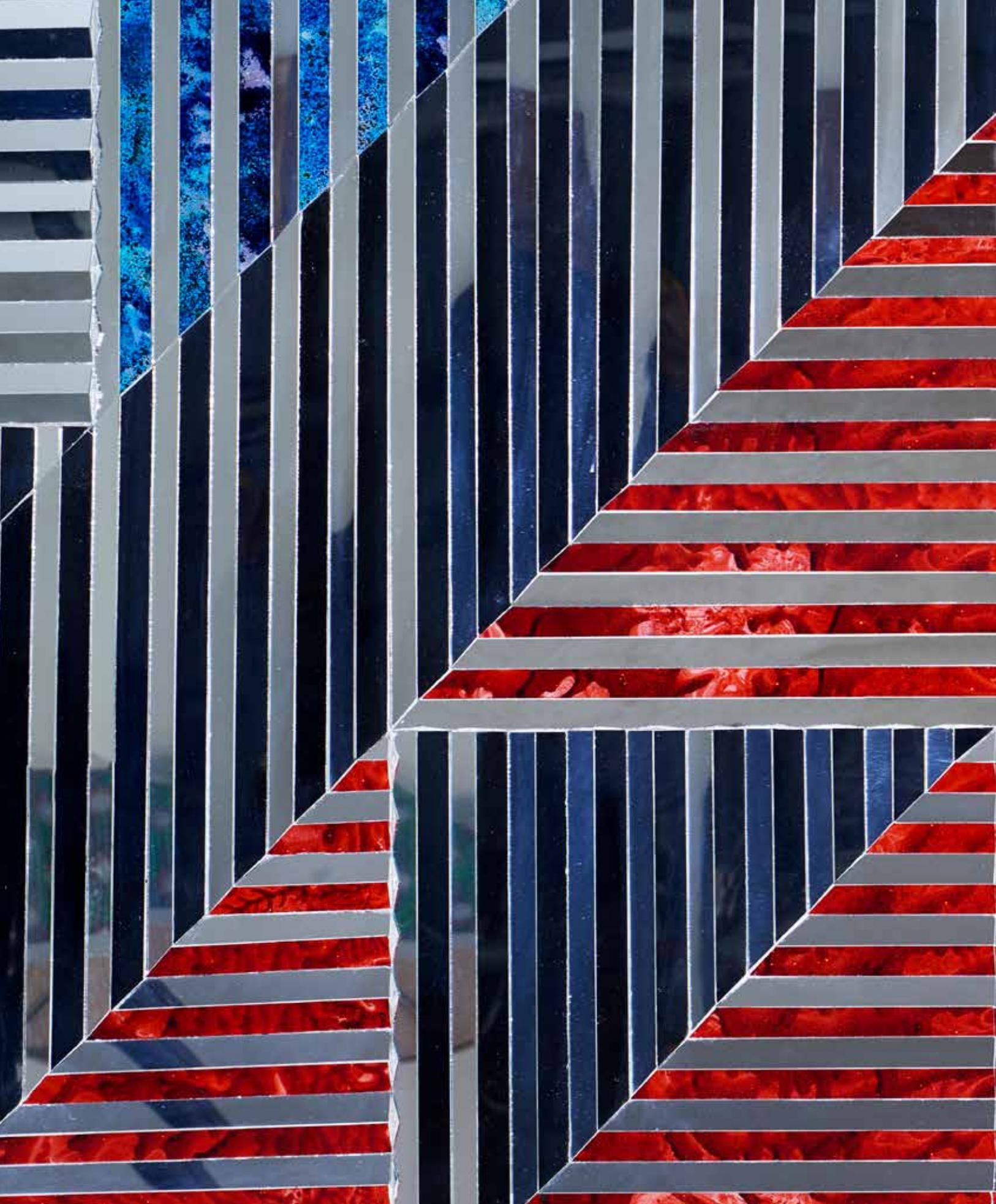
امضاء: «MONiR-SH-FF 2018 منیر- شاهرودی فرمانفرمایان. ۱۳۹۷» (پشت اثر)
 آینه کاری، نقاشی پشت شیشه و گچ روی چوب
 ۹۰×۱۸۰ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۹۷

Signed "Monir-Shahroudy Farmanfarmaian. 1397" in Farsi and
 "MONiR-SH-FF 2018" in English (on the reverse)
 mirror mosaic, reverse-glass painting and plaster on wood
 90x180 cm
 Executed in 2018

۳-۴ میلیارد تومان

30.000-40.000.000.000 IRR

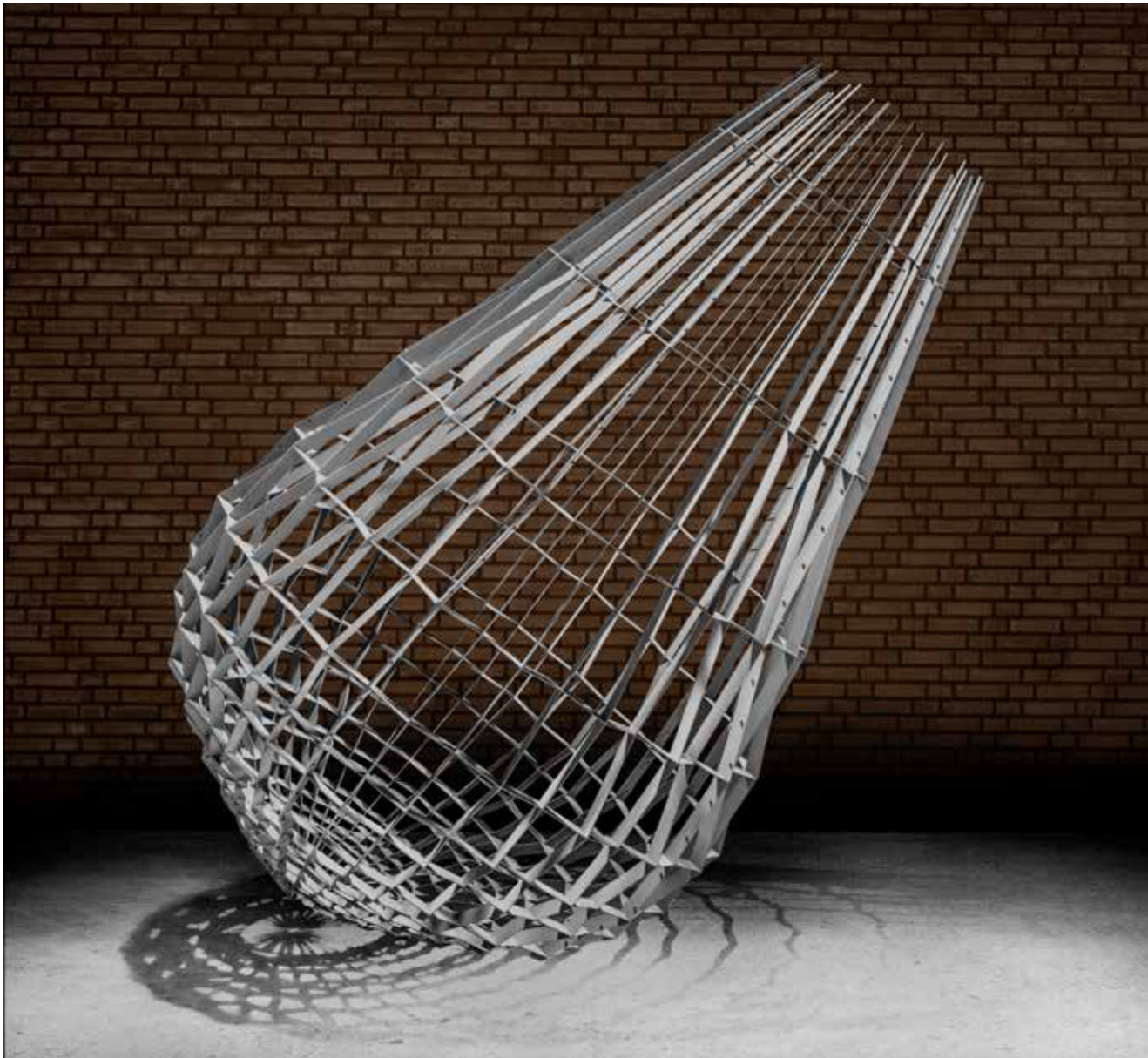
مواجهه با سازه‌های سه‌بعدی حسامیان، رویارویی با عالمی ناشناخته اما یادآشناست. در جهان مجسمه‌های او مرز میان گذشته و آینده، درون و برون، سطح و فضا، معماری و تزیین برداشته می‌شود و در پیامد این همه یکی‌انگاری، هنری شکل می‌گیرد که تعامل ذهن و ادراک را توأمان طلب می‌کند. هرچند بن‌مایه آثار حسامیان ریشه در معماری ایرانی-اسلامی دارد، اما نوع برخورد او با این فضاسازی مقدس، برای مخاطب امروزی به گونه‌ای است که در آن اثری از کهنه‌گرایی و یا تکرار دستاوردهای پیشینیان دیده نمی‌شود و بالعکس شکوه سازه‌های مینیمالیستی در دوران معاصر را در کنار بهره‌گیری از قدرت صنعتی امروز تداعی می‌کند.

حسامیان با پس زدن صورت بیرونی سازه‌های معماری اسلامی چون گنبد و رسمی‌بندی‌ها، تلاش می‌کند استخوان‌بندی درون را نمایان کند؛ چیزی که بوده اما به دید نمی‌آمده آشکار می‌شود و در این آشکار شدن وجهی از صلابت درون و زیبایی نهان هویدا می‌شود. گنبد، فارغ از هر گونه تزیین کاشی‌های هزار رنگ در هویتی نوین، هندسه پنهان خود را نمایان می‌کند. نوع برخورد خطی با گنبد سبب می‌شود آثار به شدت پویا و فضامدار باشند به طوری که مخاطب را به حرکت در پیرامون اثر و تماشای زوایا و وجوه مختلف وامی‌دارد. بدین‌سان مجسمه‌های حسامیان را می‌توان آثاری تعاملی دانست که فضا را به چالش کشیده و در مواجهه با مخاطب از فرمی مجرد، خشک و بسته فراتر می‌رود؛ مرز میان معماری و مجسمه کمرنگ شده و در این بینامتنیت، شکوه گذشته کالبدی نوین می‌یابد.

«تویزه» یکی از انواع تاق‌های مهم معماری ایرانی است، نوعی قوس که اگر حول محور عمودی مرکزی خود بچرخد فرم گنبد را می‌سازد و اگر در سطوح متقابل تکرار شود، دالان و ایوان را شکل می‌دهد. این فرم به عنوان یک عنصر بنیادین در دستان حسامیان مجدد زنده می‌شود؛ می‌چرخد و سازه‌ای را شکل می‌دهد که گویی ناتمام و بی‌انتهاست. نوستالژی دیروز در نگاهی تحسین‌برانگیز زنده می‌شود و تقابل سطوح افقی و عمودی، ضرباهنگ هستی را در بستری تازه به صدا درمی‌آورد.

نکته حائز اهمیت مسئله موقعیت اثر نسبت به زمین است. این مجسمه برخلاف فرم کلاسیک و آشنای مجسمه، روی پایه نصب نشده و به تبعیت از رویکردهای هنر مینیمالیستی بر روی زمین قرار می‌گیرد؛ گویی در فضا رها شده و با زمین به تعادل می‌رسد. شیء با زمین درگیر است و شیب زمین و فضای طبیعت بخشی از هویت آن را می‌سازد که غیرقابل پیش‌بینی است. گنبد به عنوان ابژه‌ای که همواره در موقعیتی عمود بر زمین ساخته می‌شود، در حالتی مورب و معکوس قرار گرفته و در این تغییر جایگاه از تکرار فرمالیستی یک فرم سنتی فاصله گرفته و به سمت مفهومی نو حرکت می‌کند.

۱۰۱

سهند حسامیان (متولد ۱۳۵۶)

تویزه II

امضاء: «سهند حسامیان» (روی اثر)
فولاد

۳۰۰×۱۸۹×۱۸۹ سانتیمتر

تاریخ اثر: ۱۳۹۴

شماره ۱ از تعداد ۳ نسخه

۲۰۰-۳۰۰ میلیون تومان

101

Sahand Hesamian (b. 1977)

Tavizeh II

Signed "Sahand Hesamian" in Farsi (on the body)
steel

300×189×189 cm

Executed in 2015

This work is number 1 from an edition of 3

2.000-3.000.000.000 IRR

۱۰۲

102

کازم چلیپا (متولد ۱۳۳۶)

Kazem Chalipa (b. 1957)

باغ سوخته

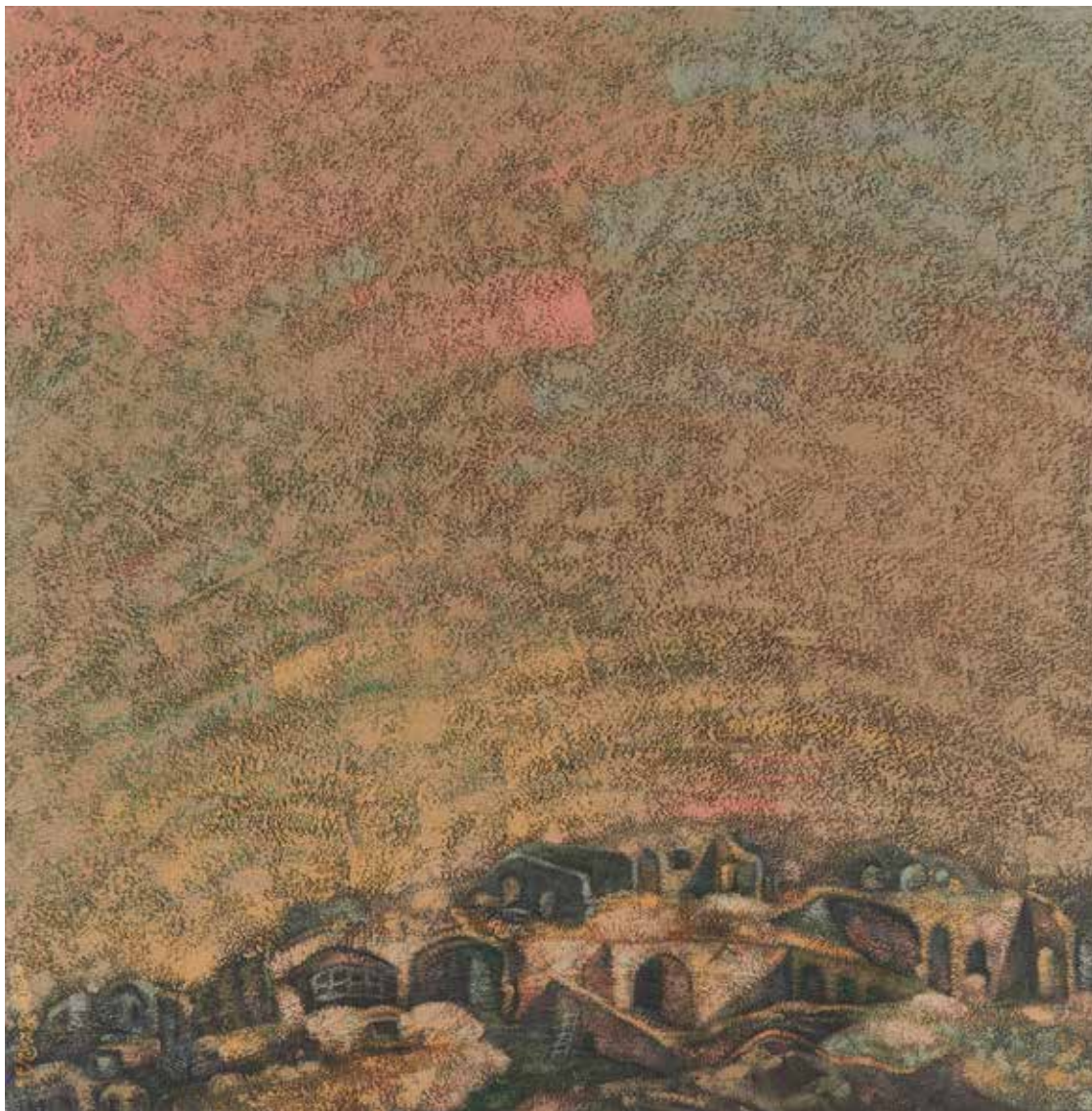
The Burned Garden

امضاء: «چلیپا ۸۷» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۱۵۰×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۸۷

Signed "Chalipa 87" in Farsi (lower left)
oil on canvas
150×150 cm
Executed in 2008

۳۰-۴۰ میلیون تومان

300-400.000.000 IRR

۱۰۳

103

مرتضی گودرزی (متولد ۱۳۴۱)

Morteza Goudarzi (b. 1962)

انتهای سکوت

The End of Silence

امضاء: «مرتضی گودرزی دیباج ۹۴» (پایین چپ)
ترکیب مواد روی بوم
۱۵۰×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۴

Signed "Morteza Goudarzi Dibaj 94" in Farsi (lower left)
mixed media on canvas
150×150 cm
Executed in 2015

۲۵-۳۵ میلیون تومان

250-350.000.000 IRR

۱۰۴

104

حبیب الله صادقی (متولد ۱۳۳۶)

Habibollah Sadeghi (b. 1957)

بدون عنوان

Untitled

امضاء: «حبیب صادقی ۹۷» (پایین چپ)
ترکیب مواد روی بوم
۱۵۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

Signed "Habib Sadeghi 97" in Farsi (lower left)
mixed media on canvas
150×180 cm
Executed in 2018

۲۵-۲۰ میلیون تومان

200-250.000.000 IRR

۱۰۵

محمد خلیلی (متولد ۱۳۵۰)

بدون عنوان

امضاء: «محمد خلیلی ۱۳۹۷ ۲۰۱۸» (پشت اثر)
اکریلیک روی بوم
۱۳۰×۱۸۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۵-۳۵ میلیون تومان

105

Mohammad Khalili (b. 1971)

Untitled

Signed "Mohammad Khalili 1397" in Farsi and "2018" in English (on the reverse)
acrylic on canvas
130x180 cm
Executed in 2018

250-350.000.000 IRR

۱۰۶

106

یحیی گمار (متولد ۱۳۶۶)

Yahya Gomar (b. 1987)

ستایش مجوسان

Adoration of the Magi

امضاء: «یحیی گمار ۹۶ Yahya Gomar 96» (پشت اثر)
اکریلیک روی بوم

Signed "Yahya Gomar 96" in Farsi and "Yahya Gomar 96" in English (on the reverse)
acrylic on canvas

سه‌لته ای، طرفین ۸۰×۱۸۰، وسط ۱۶۰×۲۲۰ سانتیمتر، در مجموع ۳۲۰×۲۲۰ سانتیمتر
تاریخ اثر ۱۳۹۶

triptych, sides 180×80, center 220×160 cm, overall 220×320 cm
Executed in 2017

۲۵-۳۵ میلیون تومان

250-350.000.000 IRR

۱۰۷

محمد فرنود (متولد ۱۳۳۶)

سوم خرداد ۶۱- خرمشهر

امضاء: «محمد فرنود» (پایین چپ)
چاپ روی کاغذ عکاسی (دیزک)
۱۸۰×۱۲۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۶۱
تک نسخه

۲۵-۲۰ میلیون تومان

107

Mohammad Farnood (b. 1957)

Third of Khordad 61-Khorramshahr

Signed "Mohammad Farnood" in Farsi (lower left)
print on photopaper (diasec)
180×120 cm
Executed in 1982
Unique

200-250.000.000 IRR

۱۰۸

بهمن محمص (۱۳۰۹-۱۳۸۹)

پرندہ‌ها

امضاء: «B. 1971 Mohassess» (روی بدنه)
 برنز
 ۲۳×۵۲×۳۵ سانتیمتر
 تاریخ اثر: ۱۳۵۰
 تک نسخه

۲-۳ میلیارد تومان

پیشینه:

این اثر متعلق به یک مجموعه معتبر می باشد.
 اثر حاضر در اکتبر ۲۰۱۰ در حراج یونامز لندن ارایه شده است.
 نمونه مشابهی از این اثر در گنجینه موزه جهان نما متعلق به مجموعه کاخ نیاوران تهران نگهداری می شود.

108

Bahman Mohassess (1930-2010)

Birds

Signed "B. 1971 Mohassess" in English (on the body)
 bronze
 23x52x35 cm
 Executed in 1971
 Unique

20.000-30.000.000.000 IRR

Provenance:

Property from a prominent collection.
 Bonham's Auction, Oct. 2010, London
 The Similar work exists in the collection of Jahan Nama Museum, a
 subdivision of Niavaran Palace, Tehran.

برخلاف بسیاری از مجسمه‌های بهمن محمص به‌خصوص پیکره‌های انسانی او، که برگرفته از اسطوره‌ها هستند، در مجسمه‌هایی که از حیوانات و پرندگان ساخته، بیش از هر زمان به تصویرهایی از زادگاهش، شمال و ارتباطش با شاعر آن خطه، پدر شعر نوری ایران، نیما یوشیج بازگشته است. پرنده‌ها در این میان گاه بار سمبولیک دارند و گاه همچون اثر حاضر تجسمی زنده و پویا از پرندگان شاد و آوازخوان هستند.

دو کبوتر که بر روی شاخه‌ای نشستند، می‌توانند در هر جایی تصور شوند، میان جنگل، کنار ساحل، در باغ یا بر گلدانی در یک خانه؛ بال‌های خود را گشوده و مشغول آوازخوانی‌اند. پرندگان در اندازه طبیعی خود ساخته شده‌اند و با آن‌که از جنس برنز بوده و بر شاخه‌ای استوار شده‌اند، اما صلب و سخت به نظر نمی‌آیند. بافت اثر به ضربه‌قلم‌های نقاشی می‌ماند و اثر را از یک مجسمه تزئینی دور کرده و حالتی بیانگر بدان بخشیده است.

بهمن محمص، برخلاف بسیاری از هم‌نسلان خود، علاقه‌ای به رجوع مستقیم به سنت‌های هنری گذشته نداشت. او با اندیشه مدرن به جهان و انسان می‌نگرد. موجودات غریب همچون مینوتورهای اسطوره‌ای و جانوران کابوس‌وار سرگردان در دشت‌های برهوت ناامیدی موضوعات بسیاری از نقاشی‌ها و مجسمه‌های او هستند. شخصیت‌های خلق شده او گویی در حال مسخ شدن، پدیده‌هایی هستند قدرتمند با عضلاتی سست، اما مفلوک و مفلوج. دنیای او دنیایی بی‌رحم است و ستمگر. انسان و پرندگانش موجوداتی هستند در حال گذار از موجودیت زنده خود به سنگ و خاک.

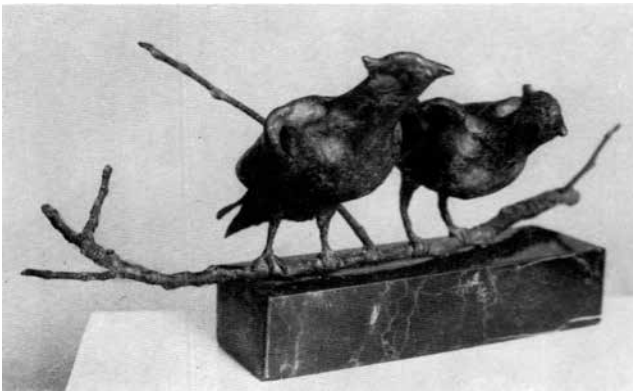
نقاشی‌ها و مجسمه‌های محمص شبیه آثار هیچ یک از هم‌دوره‌های‌ایش و حتی هنرمندان پس از خود نیست. او نگاهی ویژه و منفرد را در جریان هنر نوگرایی ایران و کوشش‌های هنرمندان برای ایرانی‌سازی صوری هنر مدرن غرب پی می‌گرفت.

بهمن محمص که مدت طولانی از عمر خود را بیرون از ایران گذراند، هنرمندی بود صاحب یک شیوه، یک صدا، که هم به شدت ایرانی بود و هم اروپایی. در آثار محمص بارزترین نشانه مدرنیته فرهنگی او دیده می‌شود. به اعتقاد جوزپه سلواجی، منتقد برجسته ایتالیایی «می‌توان هر چه را پیشتر درباره‌اش به مثابه آفریننده گفته شده، تکرار کرد و باز هر بار به جلوه جدیدی از شخصیتش رسید». نمی‌توان تصمیم گرفت که محمص را اول باید مجسمه‌ساز خطاب کرد یا نقاش یا مترجم یا کارگردان. همه به یک

اندازه توصیف محمص‌اند. او نمونه مشخصی از یک شخصیت روشنفکر ایرانی بود. بهمن محمص چند سال پیش از درگذشتش برای مدتی به ایران آمد و در خلوتی خودخواسته در شمال، زندگی کرد. اما باز به ایتالیا بازگشت و در همان جایی که بیشتر سال‌های زندگی‌اش را در آن سپری کرده بود، درگذشت. بهمن محمص در نامه‌ای به احمد رضا احمدی می‌نویسد: «باید همیشه، در لحظه زندگی کنم و از قهوه‌ای که پس از ختم این نامه خواهم نوشید و سیگاری که پس از آن خواهم کشید، لذت برم».

لازم به ذکر است که نمونه مشابهی از اثر حاضر در سال ۱۳۵۲ در نمایشگاه «سالن پاییز» پاریس به نمایش درآمد که هم‌اکنون در موزه جهان‌نمای نیاوران نگهداری می‌شود.

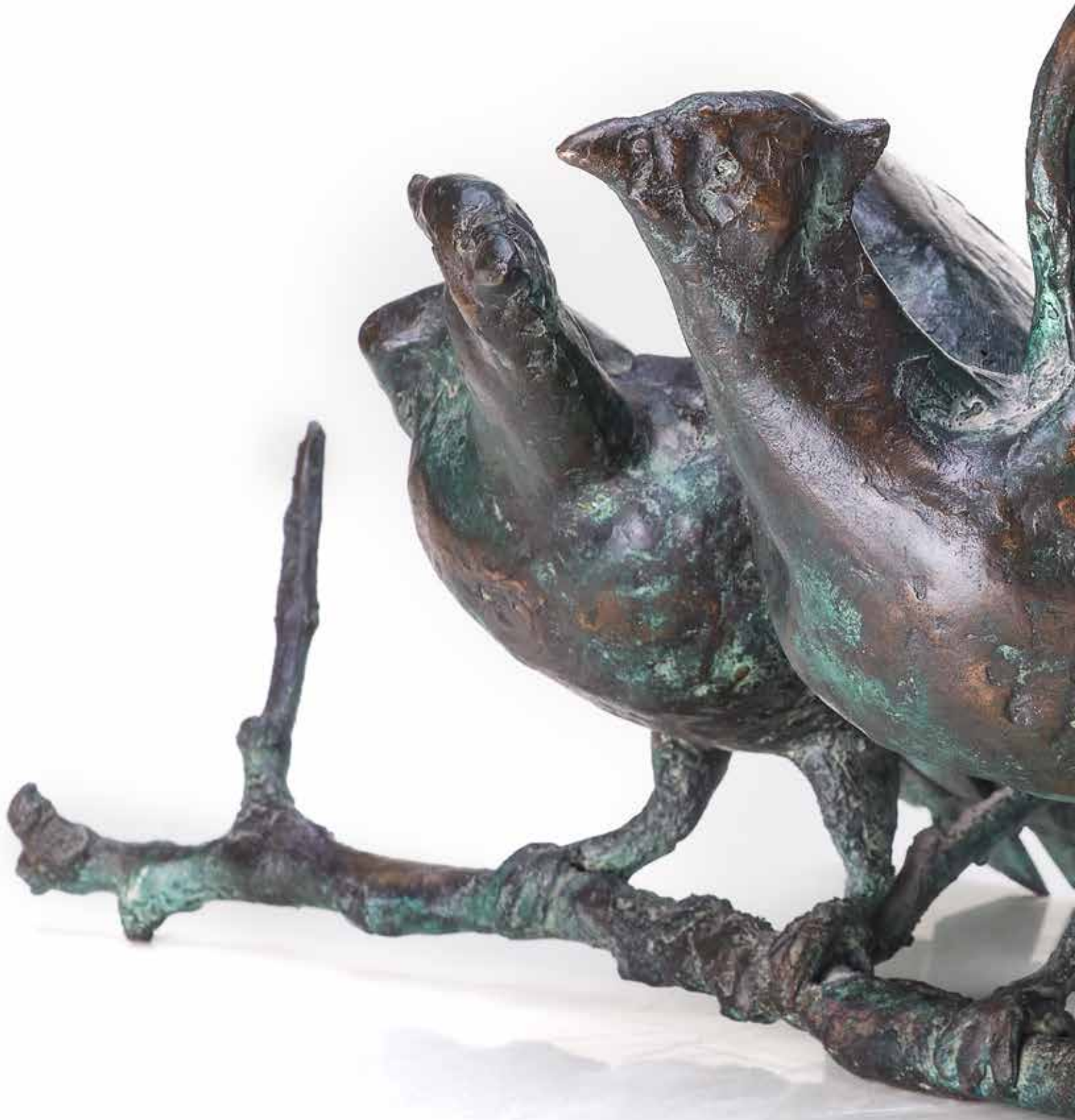
۱. سلواجی، جوزپه؛ بهمن محمص؛ ایتالیا، ۱۳۵۵.

نمونه مشابهی از اثر حاضر در کاتالوگ نمایشگاه «سالن پاییز» پاریس، ۱۳۵۲

۱۰۹/109

علیرضا معصومی (متولد ۱۳۵۷)

رئیس

امضاء: «A.R Masoomi 2018» (روی اثر)

برنز

۲۰۰×۱۱۰×۱۱۰ سانتیمتر

تاریخ اثر: ۱۳۹۷

تک نسخه

۸۰-۶۰ میلیون تومان

Alireza Masoumi (b. 1978)

Boss

Signed "A.R Masoomi 2018" in English (on the body)

bronze

200x110x110 cm

Executed in 2018

Unique

600-800.000.000 IRR

۱۱۰

هومن بیات (متولد ۱۳۵۷)

اورژینال

امضاء: «Hooman. B 2016» (پایین چپ)
رنگ روغن روی بوم
۲۰۰×۱۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۵

۸-۱۲ میلیون تومان

110

Hooman Bayat (b. 1978)

Original

Signed "Hooman. B 2016" in English (lower left)
oil on canvas
200×150 cm
Executed in 2016

80-120.000.000 IRR

علی مشهدی‌الاصیل با حذف عنصر بوم از نقاشی می‌کوشد بیانی تازه به مفهوم سنتی نقاشی بدهد و برای رنگ، هویتی مستقل قایل شود. در این اثر رنگ اکریلیک از سطح بوم جدا شده و چون پارچه یا پوسته‌ای نازک میان دو شیشه قرار گرفته است.

۱۱۱

111

علی مشهدی‌الاصیل (متولد ۱۳۵۸)

Ali Mashhadi-ol-Asl (b. 1979)

بدون عنوان

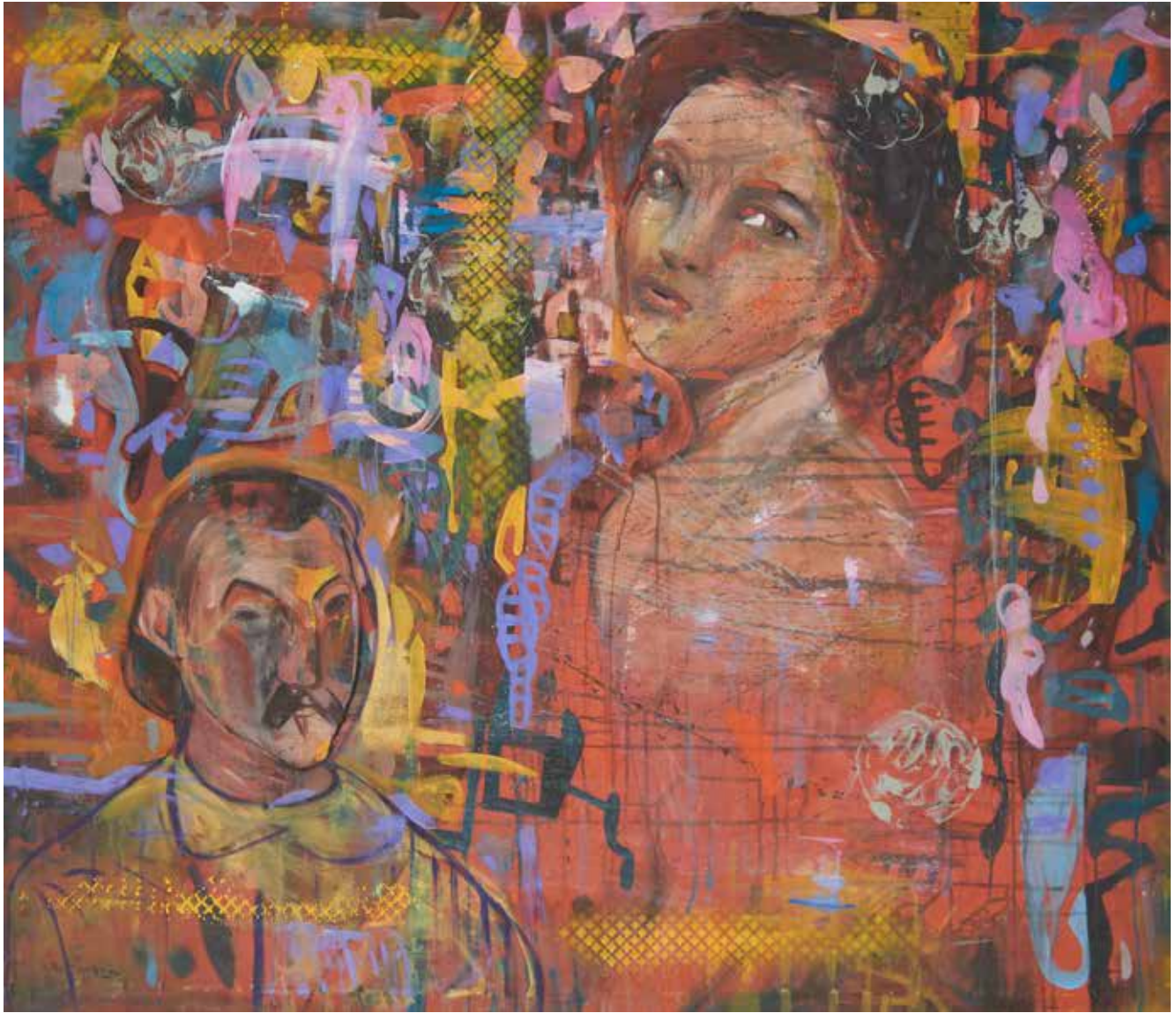
Untitled

امضاء: «مهر هنرمند» (پایین چپ)
اکریلیک بدون بوم
بدنه: ۱۲۸×۸۶ سانتیمتر و با قاب: ۱۴۶×۱۱۴ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

Signed "Artist's stamp" in Farsi (lower left)
acrylic without canvas
figure: 128x86 cm and with frame: 146x114 cm
Executed in 2017

۲۰-۱۵ میلیون تومان

150-200.000.000 IRR

۱۱۲

محمدعلی بنی اسدی (متولد ۱۳۳۴)

بدون عنوان

امضاء: «بنی اسدی ۹۷» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۱۲۰×۱۴۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۷

۲۵-۲۰ میلیون تومان

112

Mohammadali Baniasadi (b. 1955)

Untitled

Signed "Baniasadi 97" in Farsi (lower left)
acrylic on canvas
120×140 cm
Executed in 2018

200-250.000.000 IRR

۱۱۳

حسین چراغچی (متولد ۱۳۶۳)

بدون عنوان

امضاء: «H.Cheraghchi 2017» (پایین چپ)
اکریلیک روی بوم
۱۴۰×۱۹۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۲۰-۱۵ میلیون تومان

113

Hossein Cheraghchi (b. 1984)

Untitled

Signed "H.Cheraghchi 2017" in English (lower left)
acrylic on canvas
140x190 cm
Executed in 2017

150-200.000.000 IRR

۱۱۴

کوروش شیشه‌گران (متولد ۱۳۲۴)

درخت

امضاء: «شیشه‌گران ۹۶ Koorosh» (کنار اثر)
اکریلیک روی بوم
۱۳۵×۲۵۰ سانتیمتر
تاریخ اثر: ۱۳۹۶

۴۰۰-۶۰۰ میلیون تومان

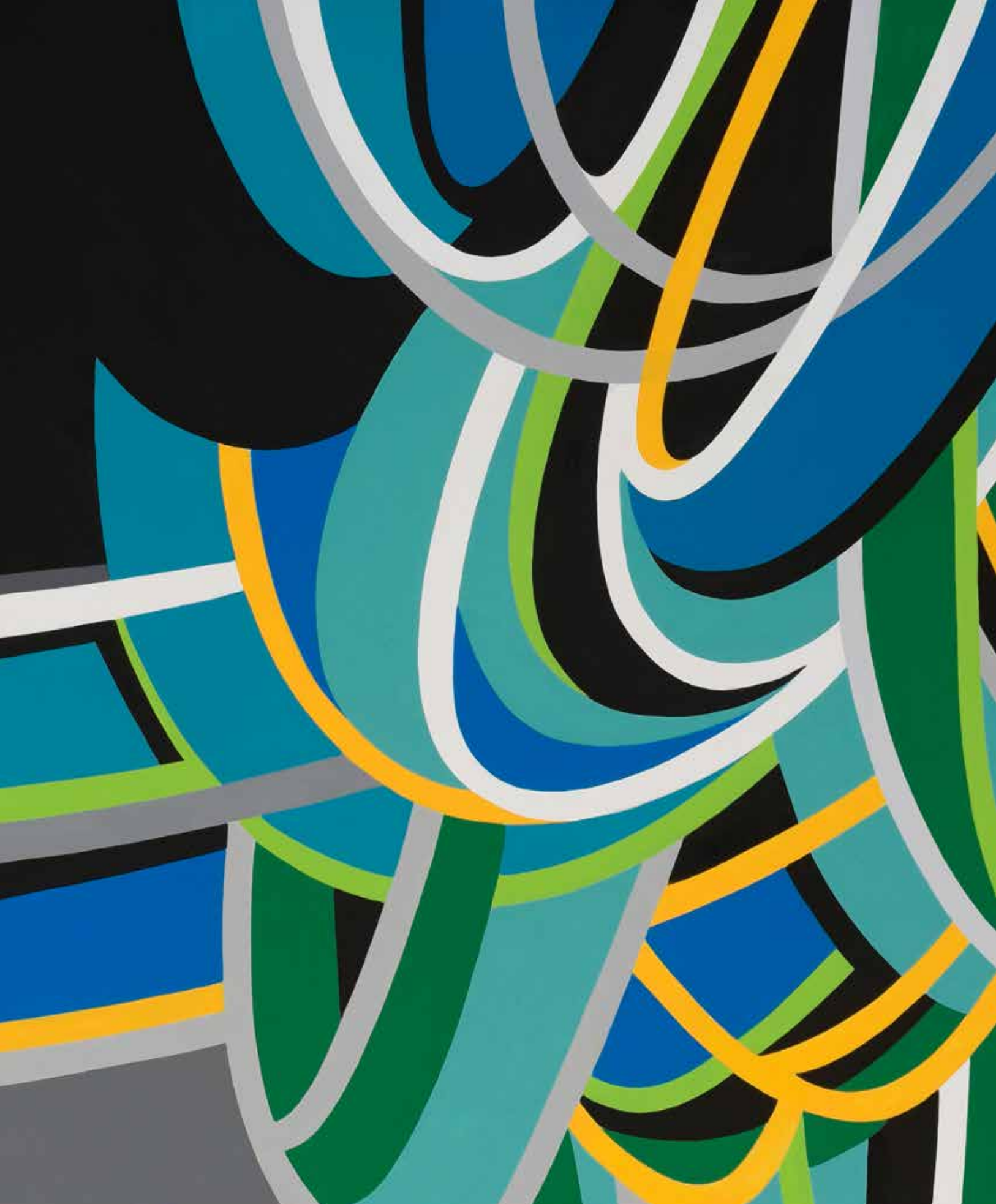
114

Koorosh Shishegaran (b. 1945)

Tree

Signed "Shishegaran 96" in Farsi and "Koorosh" in English (on the side)
acrylic on canvas
135x250 cm
Executed in 2017

4.000-6.000.000.000 IRR

توانایی کوروش شیشه‌گران در نقاشی با شخصیت‌پردازی انتزاعی از نقوش درهم‌پیچیده و ایجاد فضاهای سه‌بعدی در گستره بوم، از طریق ضرباهنگ قلم‌پر احساسش، کارهای او را به یکی از باشکوه‌ترین آثار هنر معاصر ایران بدل کرده است. واکنش او نسبت به تضاد میان مفاهیمی چون وجود و عدم وجود، جامد و خالی، مرئی و نامرئی، در امتداد مارپیچ‌های ابدی، به طرز شگفت‌انگیزی شکلی آزادانه و رها به‌خود می‌گیرند. در این میان بازی با نور و سایه‌ها از طریق به‌تصویر کشیدن این جهان دوگانه، با چرخشی ملایم، حالتی آرمانی از تکامل فرم و رنگ را پیش روی مخاطب معنا می‌بخشند. نقاشی‌های شیشه‌گران نمونه‌ای ممتاز از یک هنر انتزاعی به‌شمار می‌آیند که از هنر انتزاعی هندسی متمایز و از جهات بسیاری مکمل آن است. این تصاویر رنگارنگ درهم و برهم، به مثابه فیگورهای آبستره‌ای هستند که شیشه‌گران هر بار در حالتی سرشار از شیدایی و وجد آن‌ها را در وضعیت معلق نقاشی می‌کند. او تنها با استفاده از خط، رنگ و نقطه چنین جهان زیبایی را خلق می‌کند. به خاطر دقت در خطوط قدرتمندی که با انرژی و حساسیتی خاص بر روی سطح بوم کشیده می‌شود، می‌توان دریافت که دغدغه شیشه‌گران در بیان و ارائه اثر هنری با آنچه رویکرد پیشینیان یا معاصران اوست متفاوت و منحصر به فرد است.

در اثر حاضر هنرمند، با حرکات تند و جسورانه قلم و استفاده از خطوط بی‌نهایت درهم تنیده، در پی ارائه چشم‌اندازی مبهم و ادغام دو طیف متضاد نقاشی آبستره و نقاشی فیگوراتیو است. این مسئله با پرکردن فضا از چندین لایه رنگی بر روی هم و ایجاد عمق، نتیجه‌ای جز انفجار ناخودآگاه فرم‌ها را به ارمغان نمی‌آورد. تابلوی پیش‌رو نشان می‌دهد که مهارت هنرمند در تولید اثری فراتر از زمان، محصول الگویی تصادفی یا بداهه نبوده و انعکاسی است از تعادل، استحکام، بلوغ هنری و ساخت و ساز قوی در ترکیب‌بندی‌های ظریفی از اشکال و رنگ‌ها. در خطوطی که به‌نظر نمی‌رسد هیچ مبدأ یا پایانی داشته

باشند، شیشه‌گران کانون توجه خود را به ایجاد بافتاری مرکز‌گرا با سایه‌های متناوب از طیف رنگ‌های پراثرژی آبی، سبز، زرد معطوف می‌کند. خطوط سفید احساس بی‌نظیر آرامش و تعادل را بر فضای کلی اثر و در کنتراست با پس‌زمینه مشکی حاکم می‌کنند. نقاش از طریق تفکر و استراتژی خاص، رنگ‌ها را کنار هم گذاشته و هر چرخشی نتیجه یک تصمیم عمدی از ایجاد یک هرج‌ومرج سازمان‌یافته است. او قصد دارد تا تصویر کلافی از رنگ با فرم‌های منحنی را به ترتیبی منحصر به فرد به عنوان ترکیبی هندسی به عنصر اصلی تابلو تبدیل کند. آن‌چنان‌که در بی‌اثر کردن دلالت فضای میان تصویر و زمینه نیز موفق بوده است. در عین حال هیچ‌گونه سمت و جهت قطعی در این اثر مطرح نیست، حتی عمودی یا افقی بودن تابلو نامشخص است و هنرمند درباره نحوه آویخته‌شدن آن هیچ توصیه مشخصی ندارد. این‌جا نقاشی دیگر باز‌نمایی یک درخت نیست، بلکه از رهگذر عرضه‌داشت وضعیت بی‌حواس مخاطب، احساس مواجهه با درخت به وی انتقال می‌یابد.

در حقیقت هنرمند از ترکیب این خطوط رنگی به عنوان یک رسانه برای انتقال پیامی خاص به مخاطبانش بهره می‌برد و با حذف تصویر قابل تشخیص «درخت» و پناه بردن به ترکیب‌بندی‌هایی انتزاعی، خود را در پشت تابلو پنهان می‌کند و اجازه می‌دهد تا بیننده در تجربه‌ای بصری به کشف جهان دوگانه هنرمند بپردازد، هرچند هیچ‌گاه پاسخی قطعی در انتظار او نیست.

توانایی کوروش شیشه‌گران در به‌کارگیری خط و شناخت او از ظرفیت‌های موجود در ترکیب فرم و فضا، در چند دهه اخیر او را به یکی از مطرح‌ترین نقاشان معاصر ایران و خاورمیانه تبدیل کرده و آثار این هنرمند در معتبرترین موزه‌ها و گالری‌های جهان به نمایش درآمده و در بررسی نتایج فروش حراج‌های بین‌المللی و حراج تهران، آثار این هنرمند همواره از موفقیت و رشد چشم‌گیری برخوردار بوده است.

بيوگرافى ھنر سندان

آریان‌پور، پویا (متولد ۱۳۵۰)

پویا آریان‌پور در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۶۸-۱۳۷۲). لیسانس (۱۳۷۶-۱۳۷۲) و فوق‌لیسانس نقاشی (۱۳۷۸-۱۳۷۶) را در دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی گذراند. نخستین نمایشگاه انفرادی‌اش را در گالری برگ تهران برپا کرد (۱۳۷۳). از آن پس آثارش را در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورهای به نمایش گذاشته است. همچنین مدتی به عنوان عضو گروه ابیم با دیگر هنرمندان این گروه نمایشگاه‌هایی برگزار کرد. آریان‌پور در سال ۱۳۷۹ برنده پنجمین دوسالانه نقاشی معاصر تهران و در سال ۱۳۸۱ برنده دومین دوسالانه نقاشی معاصر جهان اسلام شده است.

احمدزاده، سعید (متولد ۱۳۶۰)

سعید احمدزاده مدرک لیسانس خود را از دانشگاه هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی و فوق‌لیسانس را از دانشگاه تربیت مدرس تهران دریافت کرده است. آثارش را به صورت انفرادی در تهران و پاریس به نمایش گذاشته و در نمایشگاه‌های گروهی از جمله: ششمین نمایشگاه طراحی معاصر، نگارخانه برگ (۱۳۸۱)، جشنواره هنرهای تجسمی، هفتمین دوسالانه نقاشی معاصر ایران، موزه هنرهای معاصر تهران (۱۳۸۶)، نمایشگاه منتخب نسل نو، پردیس سینمایی ملت (۱۳۸۸) و حراج کریستیز (۱۳۹۰، ۱۳۹۱) شرکت کرده است.

احمدی، شهریار (متولد ۱۳۵۸)

شهریار احمدی لیسانس و فوق‌لیسانس نقاشی را از دانشگاه هنر تهران دریافت کرده و نخستین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری برگ برگزار کرد (۱۳۷۹). وی در اولین نمایشگاه هنر مفهومی ایران، موزه هنرهای معاصر تهران شرکت داشته است (۱۳۸۰). از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد به نمایش درآمده است. وی همچنین برنده جایزه اول مسابقات نقاشی آسیا و اقیانوس و برگزیده رشته نقاشی در اولین جشنواره دانشجویان دانشگاه هنر تهران است.

اخوان‌جم، امیر مسعود (متولد ۱۳۳۸)

امیر مسعود اخوان‌جم لیسانس بیولوژی خود را از دانشگاه جورج واشنگتن آمریکا (۱۳۶۸) و مدرک ام.بی. ای را از دانشگاه کپتون آلمان (۱۳۸۴) دریافت کرد. وی اولین نمایشگاه انفرادی مجسمه‌های برنزی خود را در گالری اعتماد برگزار کرد (۱۳۹۲). از آن پس آثارش در چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی در ایران و دوی به نمایش درآمده است. اخوان‌جم از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۹۰ در یک شرکت معتبر مدیر بخش داخلی بود.

اسدی، مرتضی (متولد ۱۳۳۶)

مرتضی اسدی در هنرستان هنرهای زیبای تهران آموزش دید (۱۳۵۴-۱۳۵۷). در دانشکده هنرهای زیبای تهران، دوره فوق‌لیسانس نقاشی (۱۳۶۷) و فوق‌لیسانس تصویرسازی (۱۳۷۵) را گذراند. وی دکترای خود را در

رشته تاریخ هنر از دانشگاه سوربون فرانسه دریافت کرده است. مدتی در حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی فعالیت داشت (۱۳۶۹-۱۳۸۸). او در دومین (۱۳۷۲) و چهارمین (۱۳۷۶) دوسالانه نقاشی معاصر ایران و نیز در نخستین دوسالانه نقاشی جهان اسلام (۱۳۷۹) برنده جایزه شده است.

اسکندری، ایرج (متولد ۱۳۳۵)

ایرج اسکندری مقدمات نقاشی را در مشهد نزد منصور دولو فرا گرفت. در رشته نقاشی از هنرکده هنرهای تزیینی فارغ‌التحصیل شد (۱۳۵۷-۱۳۵۳). دوره نقاشی دیواری را در فرانسه گذراند (۱۳۵۸). درجه فوق‌لیسانس پژوهش هنر (۱۳۷۴) و دکترای پژوهش هنر (۱۳۸۴) را از دانشگاه هنر دریافت کرد. نخستین بار نقاشی‌هایش را در اتاق بازرگانی مشهد به نمایش گذاشت (۱۳۵۱). پس از انقلاب اسلامی آثارش بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورهای رایج شده است. اسکندری مدتی با حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی همکاری می‌کرد (۱۳۶۱) و در دوره‌هایی مدیریت گروه‌های تجسمی و ریاست دانشگاه هنر را برعهده داشته است.

اسکندری، علیرضا (متولد ۱۳۳۱)

علیرضا اسکندری نگارگری را نزد محمود فرشچیان آموخت. از آموزه‌های مجید مهرگان و رحیم ناظر بهره‌مند و از دانشکده هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شد. آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی به نمایش درآمده و به عنوان هنرمند برگزیده سال حضرت علی (ع) برگزیده شده است (۱۳۷۹). وی رییس موزه شهید آوینی و نایب رییس شورای مرکزی هنرهای تجسمی بسیج می‌باشد.

اعتمادی، پروانه (متولد ۱۳۲۶)

پروانه اعتمادی تحصیل در دانشکده هنرهای زیبای تهران را نیمه‌تمام رها کرد (۱۳۴۷)، اما نزد بهمن محمصص به تعلیم نقاشی پرداخت. وی نخستین نمایشگاه انفرادی خود را در تالار قنذریز برگزار کرد (۱۳۴۸). پس از آن آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. اعتمادی همچنین طرحی با مضمون «آب» را برای غرفه «نیا‌های اولیه» در اکسپو ۲۰۰۰ هانوفر اجرا کرده است.

افجه‌ای، نصرالله (متولد ۱۳۱۲)

نصرالله افجه‌ای اصول خوشنویسی را نزد محمد کیمیا قلم زنجانی، علی‌اکبر کاوه و حسین میرحانی فرا گرفت و دیپلم خوشنویس ممتاز را از انجمن خوشنویسان ایران دریافت کرد. نخستین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری سیحون برگزار کرد (۱۳۵۲). پس از آن آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی در ایران و دیگر کشورها به تماشا درآمده است که می‌توان به نخستین نمایشگاه هنری بین‌المللی تهران (۱۳۵۳)، جشنواره جهان اسلام در لندن (۱۳۵۵)، نمایشگاه بین‌المللی نقاشان سنتی در بولونیا (۱۳۶۰)، دوسالانه‌های نقاشی معاصر تهران و

نمایشگاه هنر ایران در آلمان (۱۳۷۰) اشاره کرد. افجه‌ای علاوه بر دریافت مدرک درجه یک هنری (معادل دکترا) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، از سوی سازمان صدا و سیما نیز به عنوان چهره ماندگار انتخاب شده است.

الخاص، هانیبال (۱۳۸۹-۱۳۰۹)

هانیبال الخاص در یک خانواده آشوری به دنیا آمد. وی بعد از مدتی هنرآموزی نزد جعفر پتگر، برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت و دوره لیسانس و فوق‌لیسانس را در انستیتوی هنر شیکاگو گذراند (۱۳۳۸). پس از بازگشت به ایران آثارش را در انجمن ایران و آمریکا و گالری رضا عباسی به نمایش گذاشت (۱۳۳۹) و در سال ۱۳۴۰ گالری گیلگمش را تأسیس کرد. او در سومین بینال تهران شرکت داشت (۱۳۴۱) و آثارش را به صورت انفرادی یا جمعی بارها در ایران و آمریکا به نمایش گذاشت. همچنین مدتی در هنرستان هنرهای زیبای تهران و سپس تا سال ۱۳۵۹ در دانشکده هنرهای زیبای تهران به تدریس اشتغال داشت. در ششمین دوسالانه نقاشی معاصر تهران به سبب «عمری سرشار از تلاش، کوشش و خلاقیت» از او تجلیل شد (۱۳۸۲). در سال ۱۳۸۹ آخرین نمایشگاه انفرادی وی به مناسبت هشتاد سالگی هنرمند در خانه هنرمندان برگزار شد. الخاص در کالیفرنیا درگذشت.

امیدوار، عطاءالله (متولد ۱۳۲۵)

عطاءالله امیدوار در رشته معماری دانشکده هنرهای تهران تحصیل کرد (۱۳۵۱-۱۳۴۵). سپس در انستیتو شهرسازی پاریس موفق به اخذ مدرک دکترا شد. مشارکت در طراحی مرکز همایش‌های صدا و سیما تهران (۱۳۷۱)، مرکز تجاری ایران، عشق‌آباد و ساختمان تشریفات مرقد امام خمینی (۱۳۷۸) از جمله کارهای معماری اوست. امیدوار علاوه بر معماری، در حوزه‌های دیگری چون عکاسی، فیلمسازی و نقاشی کامپیوتری نیز فعالیت می‌کند و آثارش را در ایران و دیگر کشورها به نمایش می‌گذارد.

امیدی، فریدون (متولد ۱۳۴۶)

فریدون امیدی دوره لیسانس نقاشی را در دانشگاه آزاد اسلامی (۱۳۷۲) و فوق‌لیسانس نقاشی را در دانشگاه هنر گذراند (۱۳۷۷). وی از اواسط دهه ۱۳۷۰ آثارش را در نمایشگاه‌های گروهی به نمایش گذاشت و اولین نمایشگاه انفرادی‌اش را در گالری برگ برگزار کرد (۱۳۷۹). در دهه ۱۳۸۰ از اعضای فعال گروه ۳۰۰ بود.

اویسی، ناصر (متولد ۱۳۱۳)

ناصر اویسی تحصیل در دانشکده هنرهای زیبای تهران را نیمه‌کاره رها کرد و از دانشکده حقوق دانشگاه تهران در رشته علوم سیاسی فارغ‌التحصیل شد (۱۳۳۵-۱۳۳۲). نخستین بار دو تابلوی خود را در یک نمایشگاه گروهی در تهران ارائه کرد و موفق به اخذ جایزه شد (۱۳۳۶). در بینال‌های پاریس (۱۳۳۸)، تهران (۱۳۴۵-۱۳۳۹)، و نیز (۱۳۴۱)، سان‌پائولو (۱۳۴۲) و بینال گرافیک در فلورانس (۱۳۴۷) شرکت داشته است. آثار وی در نمایشگاه‌های

انفرادی و گروهی متعدد در ایران، ایتالیا، آمریکا، آلمان و غیره به نمایش درآمده و نقاشی‌هایش در موزه‌های هنرهای معاصر تهران، کامپیونه ایتالیا، هنرهای زیبای کارولینای شمالی نگهداری می‌شوند. اویسی در چهار دهه اخیر فعالیت خود را در خارج از ایران ادامه داده است.

بالاسانیان، سونیا (متولد ۱۳۲۱)

سونیا بالاسانیان از آکادمی هنرهای زیبای پنسیلوانیا در فیلادلفیای آمریکا فارغ‌التحصیل شد (۱۳۴۹-۱۳۴۶). به تحصیل آزاد رشته نقاشی در موزه هنرهای آمریکایی ویتنی در نیویورک پرداخت (۱۳۵۰) و پس از بازگشت به ایران در هنرکده هنرهای تزئینی به تدریس مشغول شد (۱۳۵۱). تحصیلات خود را در مقطع فوق لیسانس در انستیتوی پرت در بروکلین ادامه داد (۱۳۵۷). نخستین بار آثارش در نمایشگاهی گروهی در خانه بین‌المللی فیلادلفیا به تماشا درآمد (۱۳۴۸) و اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری زروان بر پا کرد (۱۳۵۴). از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. بالاسانیان در سال ۱۳۷۴، مدیر هنری غرفه ارمنستان در بینال جهانی ونیز بوده و بینانگذار مرکز هنرهای تجربی در ایروان (۱۳۷۵) می‌باشد. وی هم اکنون مقیم امریکاست.

بانگیز، رضا (متولد ۱۳۱۶)

رضا بانگیز در هنرستان هنرهای زیبای تهران آموزش دید (۱۳۳۹-۱۳۳۵). در دومین بینال تهران (۱۳۳۹) موفق به دریافت جایزه شد. به استخدام وزارت فرهنگ و هنر درآمد و در هنرستان هنرهای زیبای میرک به تدریس پرداخت (۱۳۵۰-۱۳۴۵). پس از اقامت یک ساله در پاریس (۱۳۵۱) کار تدریس را در هنرستان هنرهای زیبای تهران شروع کرد. بعداً با استفاده از کمک هزینه تحصیلی مدتی در امریکا به سر برد (۱۳۵۷). آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. بانگیز از سوی شورای ارزشیابی هنرمندان کشور مدرک درجه یک هنر (معادل دکترا) را دریافت کرده است.

بایرامی، جمشید (متولد ۱۳۴۰)

جمشید بایرامی در جبهه‌های جنگ به عکاسی روی آورد (۱۳۵۹). اولین نمایشگاه انفرادی‌اش را در گالری سبز، تهران برپا کرد (۱۳۷۲). از آن پس، عکس‌هایش را بارها در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. بایرامی از اوایل دهه ۱۳۷۰ با مطبوعات داخلی و خارجی و آژانس‌های عکاسی و خبری بین‌المللی همکاری می‌کند.

بخشی، محمود (متولد ۱۳۵۵)

محمود بخشی دوره لیسانس مجسمه‌سازی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذرانده است (۱۳۸۰). نخستین بار آثارش را در گالری برگ به نمایش گذاشت (۱۳۷۹) و از آن پس در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد آثارش را به تماشا گذاشته است. از جمله: دوسالانه مجسمه‌سازی معاصر تهران (۱۳۷۹)، تیت مدرن لندن (۱۳۹۱) و پنجاه

و پنجمین بینال ونیز (۱۳۹۲). بخشی رتبه دوم سومین دوسالانه مجسمه‌سازی معاصر تهران (۱۳۸۱) و جایزه MOPCAP (۱۳۸۸) را کسب کرده است.

بصیری، بیژن (متولد ۱۳۳۳)

بیژن بصیری در سال ۱۳۵۴ به ایتالیا مهاجرت کرد و اکنون در رم، کیوزی و تهران زندگی می‌کند. از سال ۱۳۶۰ آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی در کشورهای مختلف به تماشا درآمده است که از آن جمله می‌توان به بینال ونیز (۱۳۹۶) و موزه هنرهای معاصر تهران اشاره کرد. چیدمان‌های دایمی او در مکان‌های گوناگونی چون آ.اس. آی. رم (۱۳۹۴)، گالری ملی کزنتزا (۱۳۹۰)، موزه اس.ام.ای.کی گنت در بلژیک، گالری دل آکادامیا فلورانس (۱۳۸۸)، رصدخانه‌ی کاپودیمون ناپل (۱۳۸۶)، سان کاسچیانو دی بانی در سیه‌نا (۱۳۸۱)، موزه‌ی آرس‌آنو در ساریو (۱۳۸۱) و مرکز هنر معاصر لوئیجی پچی در پراتو (۱۳۷۷) جای گرفته‌اند.

بنی‌اسدی، محمدعلی (متولد ۱۳۳۴)

محمدعلی بنی‌اسدی دوره لیسانس نقاشی (۱۳۵۹-۱۳۵۳) و فوق لیسانس تصویرگری (۱۳۸۰-۱۳۷۸) را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذرانده است. طی دهه‌های ۱۳۶۰ و ۱۳۷۰، در مقام تصویرگر و کاریکاتوریست با مطبوعات مختلف همکاری کرد و به تصویرگری کتاب‌های کودک پرداخت. وی از اعضای مؤسس و هیأت مدیره انجمن تصویرگران کتاب کودک است (۱۳۸۲) و جوایز متعددی را برای آثار تصویرگری‌اش دریافت کرده است. بنی‌اسدی از اواسط دهه ۱۳۷۰ به نقاشی روی آورد و آثارش را در نمایشگاه‌های مختلف به تماشا گذاشته است.

بیات، هومن (متولد ۱۳۵۷)

هومن بیات برای اولین بار آثارش را در نمایشگاهی انفرادی در زادگاهش ملایر به نمایش گذاشت (۱۳۷۴). از آن پس آثارش در چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی در ایران، ارمنستان و سوییس به تماشا درآمده است.

پاد، مونا (متولد ۱۳۵۳)

مونا پاد فارغ‌التحصیل رشته طراحی صنعتی از دانشگاه الزهرا در سال ۱۳۷۹ است. او دوره مجسمه‌سازی را زیر نظر پرویز تناولی به اتمام رسانده است (۱۳۸۵). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری اثر برپا کرد (۱۳۸۵) و آثارش در نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی در ایران و کشورهای دیگر به نمایش درآمده است.

پسیخانی، مهناز (متولد ۱۳۴۶)

مهناز پسیخانی دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۷۱-۱۳۶۷). اولین نمایشگاه انفرادی‌اش را در گالری سیحون برپا کرد (۱۳۷۶). عضو گروه +۳۰ بود و همراه این گروه آثار خود را در ایران و دیگر کشورها، از جمله در سه‌سالانه پاریس (۱۳۸۱) به نمایش گذاشت. وی تصویرگری کتاب‌ها و مجلات کودکان و نوجوانان را در کارنامه خود دارد.

پورحیدری، طاهر (متولد ۱۳۶۳)

طاهر پورحیدری دارای مدرک لیسانس نقاشی از دانشگاه شاهد (۱۳۸۸) و فوق لیسانس نقاشی از دانشگاه هنر (۱۳۹۰) است. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری هما برپا کرد (۱۳۹۰) و آثارش در چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی دیگر به نمایش درآمده است.

پیرهاشمی، افشین (متولد ۱۳۵۳)

افشین پیرهاشمی نقاشی را نزد بابک اطمینانی آموخت. تحصیل در رشته نقاشی دانشگاه آزاد اسلامی را نیمه‌کاره رها کرد (۱۳۷۷) و بعداً با استفاده از بورس مطالعاتی دولت ایتالیا یک دوره کوتاه را در آکادمی هنر رم گذراند (۱۳۸۲). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری بامداد برگزار کرد (۱۳۶۹) و از آن پس آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. پیرهاشمی از ششمین دوسالانه نقاشی معاصر تهران (۱۳۸۲) و دومین بینال پکن (۱۳۸۴) جوایزی کسب کرده است.

پیلارام، فرامرز (۱۳۶۲-۱۳۱۶)

فرامرز پیلارام در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۳۹-۱۳۳۶). دوره‌های لیسانس نقاشی تزئینی و فوق لیسانس معماری داخلی را در هنرکده هنرهای تزئینی گذراند (۱۳۳۶-۱۳۳۹). یک سال در فرانسه به مطالعه هنری پرداخت (۱۳۵۰). در تأسیس تالار ایران (قندریز) و تشبیک گروه آزاد نقاشان و مجسمه‌سازان مشارکت داشت. در سومین (۱۳۴۱) و چهارمین (۱۳۴۳) بینال تهران جایزه گرفت. در سال ۱۳۴۱ موزه هنر مدرن نیویورک یکی از آثارش را خرید. آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشت. پیلارام در سال‌های آخر زندگی در رشته طراحی و معماری داخلی دانشگاه علم و صنعت تدریس می‌کرد.

تامی، شیده (متولد ۱۳۴۱)

شیده تامی در کلاس‌های آیدین آغداشلو به فراگیری نقاشی پرداخت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری منصوره حسینی برپا کرد (۱۳۷۲). از آن پس، آثارش را بارها در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است.

تباتبایی، ژانه (۱۳۸۶-۱۳۰۹)

ژانه تباتبایی از دانشکده هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شد (۱۳۳۹) و در رشته هنرهای درمانیک نیز آموزش دید. برای اولین بار نقاشی‌ها و مجسمه‌هایش را در گالری رضا عباسی به نمایش گذاشت (۱۳۴۰). در سه بینال تهران شرکت کرد و موفق به کسب جایزه شد. همچنین در دهه ۴۰، مجسمه‌های او در بینال‌های پاریس، ونیز، سائوپائولو نمایش داده شد. چندین نمایشگاه انفرادی در ایران، اتریش، آلمان، انگلیس، اسپانیا، ژاپن و غیره برپا کرد و آثارش در نمایشگاه‌های گروهی متعدد به نمایش درآمد. گالری «هنر جدید» برای معرفی هنر پیشرو و برپایی نمایشگاه از هنرمندان نوپرداز توسط او تأسیس شد (۱۳۳۴).

تبریزی، صادق (۱۳۹۶-۱۳۱۷)

صادق تبریزی در رشته نگارگری از هنرستان هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شد. خوشنویسی را نیز نزد محمدولی کیمیا قلم و علی اکبر کاوه فراگرفت. به استخدام اداره کل هنرهای زیبا درآمد و در کارگاه سفالگری مشغول به کار شد (۱۳۳۸). از هنرکده هنرهای تزیینی لیسانس نقاشی (۱۳۴۴-۱۳۴۰) و فوق‌لیسانس طراحی داخلی (۱۳۴۶-۱۳۴۴) گرفت. اولین بار آثارش را در انجمن ایران و آمریکا به نمایش گذاشت (۱۳۳۸). از آن پس، آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد. از جمله: سومین و پنجمین بینال تهران (۱۳۴۱ و ۱۳۴۵). تبریزی که برای معالجه به انگلیس رفته بود، در همان‌جا درگذشت.

ترقی‌جاه، محمدعلی (۱۳۸۹-۱۳۲۲)

محمدعلی ترقی‌جاه فارغ‌التحصیل رشته مهندسی مکانیک بود. نخستین بار در مسابقه هنری دانشگاه‌ها و مدارس عالی کشور (۱۳۴۶) موفق به دریافت نشان طلا شد. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در تهران گالری برپا کرد (۱۳۵۵). از آن پس، نقاشی‌هایش در نمایشگاه‌های متعددی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد. یکی از آثار ترقی‌جاه برای نمایشگاه هنر بدون مرز در موزه بین‌المللی هنر و فرهنگ سده بیستم برگزیده شد (۱۳۷۶).

جباری، صداقت (متولد ۱۳۴۰)

صداقت جباری مدرک لیسانس گرافیک دانشگاه هنرهای زیبای تهران، فوق‌لیسانس دانشگاه تربیت مدرس و دکترای پژوهش هنر پردیس هنرهای زیبای تهران را دریافت کرده و دارای درجه استادی از انجمن خوشنویسان ایران است. وی به تدریس در دانشگاه‌های مختلف از جمله: دانشگاه الزهراء، تربیت مدرس، دانشگاه هنر پرداخته و نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی در ایران، انگلیس، آذربایجان، سوریه و غیره برپا کرده است. از آن جمله: مرکز اسلامی انگلستان (۱۳۷۸).

جلالی، بهمن (۱۳۸۸-۱۳۲۳)

بهمن جلالی در رشته اقتصاد و علوم سیاسی در دانشگاه ملی تحصیل کرد (۱۳۴۹-۱۳۴۵). از همان دوران به عکاسی روی آورد و در مسابقه عکس جوان آماتور برنده جایزه شد (۱۳۴۹). به همکاری با مجله تماشای وابسته به سازمان رادیو تلویزیون ملی ایران (وبعدا مجله سروش) پرداخت که تا زمان بازنشستگی ادامه یافت (۱۳۷۵). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در تالار قندریز به نمایش گذاشت (۱۳۵۰). دوره عکاسی جان ویکرز انگلستان را گذراند (۱۳۵۴). همزمان با انقلاب اسلامی و جنگ ایران و عراق به عکاسی از وقایع اجتماعی پرداخت. وی در سال ۱۳۵۸ با همکاری احمد عالی، رشته کارشناسی عکاسی را در دانشکده صدا و سیما راه‌اندازی کرد و در تأسیس موزه عکسخانه شهر نقش داشت (۱۳۷۴). آثار جلالی در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد.

جمالی، هادی (متولد ۱۳۲۹)

هادی جمالی در رشته نقاشی هنرستان هنرهای زیبای تهران آموزش دید (۱۳۵۰-۱۳۴۷). دوره لیسانس معماری داخلی را در هنرکده هنرهای تزیینی گذراند (۱۳۵۴-۱۳۵۰). بعدها از دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی در مقطع فوق‌لیسانس طراحی صنعتی فارغ‌التحصیل شد (۱۳۷۵). مدتی به تصویرگری کتاب کودک می‌پرداخت (۱۳۷۳-۱۳۶۳) به عنوان عضو گروه ۳۰۰ (۱۳۷۹) در نمایشگاه‌های این گروه شرکت داشت. جمالی آثارش را بارها در در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. وی در سومین دوسالانه بین‌المللی نقاشی جهان اسلام در سال ۱۳۸۳ موفق به دریافت جایزه شد.

چراغچی، حسین (متولد ۱۳۶۳)

حسین چراغچی فارغ‌التحصیل رشته نقاشی از جهاد دانشگاهی است (۱۳۸۴). وی تاکنون آثارش را در گالری‌های مختلف در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته که از آن میان می‌توان به هتل هایلت لندن، گالری دویی و گالری گلستان اشاره کرد.

چلیپا، کاظم (متولد ۱۳۳۶)

کاظم چلیپا اولین درس‌های نقاشی را نزد پدرش حسن اسماعیل‌زاده از نقاشان سبک قهوه‌خانه‌ای آموخت. سپس در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۵۵-۱۳۵۲). دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۶۸-۱۳۵۵) و در مقطع فوق‌لیسانس از دانشگاه تربیت مدرس فارغ‌التحصیل شد (۱۳۷۵). وی از بنیانگذاران مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی است. آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد و در سال ۱۳۸۱ در دومین دوسالانه نقاشی جهان اسلام به عنوان هنرمند برگزیده شناخته شد. در سال ۱۳۹۲، بزرگترین نمایشگاه از آثار چلیپا در موزه هنرهای معاصر تهران برگزار شد.

حائری‌زاده، رکنی (متولد ۱۳۵۷)

رکنی (رکن‌الدین) حائری‌زاده دوره‌های لیسانس و فوق‌لیسانس نقاشی را در دانشگاه هنر تهران گذرانده است. اولین بار آثارش در گالری الهه به نمایش درآمد (۱۳۸۸) و از آن پس نقاشی‌های خود را در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به تماشای گذاشته است. آثار حائری‌زاده در مجموعه‌های معتبر دنیا از جمله بریتیش میوزیم، موزه تیت و گالری ساعتچی لندن نگه‌داری می‌شود.

حسامیان، سهند (متولد ۱۳۵۶)

سهند حسامیان فارغ‌التحصیل رشته مجسمه‌سازی دانشگاه تهران در مقطع لیسانس است. نمایشگاه‌هایی انفرادی از آثارش در ایران و دیگر کشورها مثل ترکیه، دویی برپا کرده و آثارش در نمایشگاه‌های گروهی بسیاری به تماشای درآمد.

حلاج، امید (متولد ۱۳۵۸)

امید حلاج فارغ‌التحصیل مقطع لیسانس نقاشی است و اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری افرند برگزار کرد (۱۳۷۷). پس از آن آثارش در چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی دیگر به تماشای درآمده است.

خاکدان، واحد (متولد ۱۳۲۹)

واحد خاکدان از کودکی نزد پدرش، ولی‌الله خاکدان از پیشگامان طراحی صحنه با هنر آشنا شد. در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۵۰-۱۳۴۷) و در مقطع لیسانس معماری داخلی از هنرکده هنرهای تزیینی فارغ‌التحصیل شد (۱۳۵۴-۱۳۵۰). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری سیحون برگزار کرد (۱۳۵۳). از آن پس، آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد. مدتی در آلمان اقامت گزید (۱۳۶۲) اکنون بین ایران و آلمان در رفت و آمد است.

خلیلی، محمد (متولد ۱۳۵۰)

محمد خلیلی در رشته نقاشی در مقطع لیسانس از دانشکده هنرهای زیبای تهران (۱۳۸۳) و فوق‌لیسانس از دانشگاه شاهد تهران (۱۳۸۸) فارغ‌التحصیل شده است. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری فرخ مشهد برپا کرد (۱۳۸۴). پس از آن آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی دیگر به نمایش درآمد.

دادخواه، بهمن (متولد ۱۳۱۹)

بهمن دادخواه در رشته دندان‌پزشکی از دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد، اما به هنر روی آورد. نقاشی‌هایش را از اوایل دهه ۱۳۴۰، در چند دوره بینال تهران و گالری‌های دیگر به نمایش گذاشت. از همین زمان، در همکاری با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به تصویرگری کتاب‌های متعددی برای کودکان پرداخت و جوایز معتبری از جشنواره‌های بولونیا، ژاپن و لایپزیگ آلمان کسب کرد. دادخواه از سال ۱۳۶۳ در فرانسه اقامت گزید و فعالیت خود را بر مجسمه‌سازی متمرکز کرد.

درخشانی، رضا (متولد ۱۳۳۱)

رضا درخشانی نقاش و موسیقیدان، دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۵۵-۱۳۵۰). برای ادامه هنرآموزی به آمریکا رفت، اما تحصیل در کالج پاسادنا، کالیفرنیا را نیمه‌کاره رها کرد و به ایران بازگشت. مدتی را به تدریس در دانشکده هنرهای زیبا و هنرکده هنرهای تزیینی مشغول بود. سپس به آمریکا و اروپا رفت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در تالار قندریز برپا کرد (۱۳۵۲). از آن پس، نقاشی‌هایش را بارها در ایران و کشورهای دیگر به نمایش گذاشته است.

دشتی، مصطفی (متولد ۱۳۳۹)

مصطفی دشتی در دهه ۱۳۶۰، نقاشی را نزد آیدین آغداشلو فراگرفت. در سال ۱۳۷۱ در نمایشگاه گروهی هنر میرا در یک خانه کلنگی شرکت داشت و اولین

نمایشگاه انفرادی خود را در گالری سیحون برپا کرد (۱۳۷۷). از آن پس، آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است.

رحیم تبریزی، مهشید (متولد ۱۳۴۸)

مهشید رحیم تبریزی دارای لیسانس نقاشی، تاکنون آثارش را در چندین نمایشگاه انفرادی در ایران و نمایشگاه‌های متعدد گروهی در ایران (دومین و ششمین دوسالانه نقاشی ایران) ایتالیا، ارمنستان، بلژیک، ژاپن، چین، سوییس، فرانسه (سه سالانه پاریس) و کانادا به نمایش گذاشته است. رحیم تبریزی جایزه سوم دومین بینال بین‌المللی جنوا، ایتالیا را در کارنامه خود دارد (۱۳۹۶).

رشتیان، حامد (متولد ۱۳۶۳)

حامد رشتیان تحصیل در رشته ریاضی دانشگاه شهید بهشتی را نیمه‌کاره رها کرد. مجسمه‌سازی را زیر نظر پرویز تناولی آموخت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری ماه مهر برگزار کرد (۱۳۸۶). او در نمایشگاه‌های گروهی از جمله: نمایشگاه پنجاه هنرمند گالری ماه (۱۳۸۶) و بنیاد PKCF لندن (۱۳۸۹) شرکت کرده است. رشتیان در پنجمین دوسالانه مجسمه‌سازی معاصر تهران موفق به دریافت لوح تقدیر شد.

روح الامین، حسن (متولد ۱۳۶۴)

حسن روح الامین در رشته نقاشی از هنرستان هنرهای زیبای تهران و در مقطع لیسانس از دانشگاه هنر شاهد فارغ‌التحصیل شده است. از سال ۱۳۸۲ در زمینه تصویرسازی فعالیت کرده و از سال ۱۳۸۶ آثارش را در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران، آلمان، بلژیک، فرانسه و عراق به نمایش گذاشته است. وی جوایزی را از جشنواره‌های مختلف نقاشی و تصویرگری کسب کرده از جمله جایزه نخست رشته‌های تصویرسازی و نقاشی جشنواره هنرهای تجسمی هنر جوان (۱۳۸۷).

روح بخش، جعفر (۱۳۷۵-۱۳۱۹)

جعفر روح بخش از هنرستان هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شد (۱۳۲۹-۱۳۲۶). دوره لیسانس و فوق‌لیسانس را در دانشکده هنرهای تزیینی گذراند (۱۳۴۹-۱۳۴۲). برای نخستین بار چند اثر او در تالار رضا عباسی ارایه شد و اولین نمایشگاه انفرادی خود را در دانشکده هنرهای زیبا برگزار کرد (۱۳۴۴). از آن پس آثار روح بخش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به تماشا درآمد.

روشنی نژاد، بابک (متولد ۱۳۵۶)

بابک روشنی نژاد فارغ‌التحصیل رشته علوم سیاسی است. وی در حوزه نقاشی و نویسندگی نیز فعالیت دارد. نقاشی‌های روشنی نژاد در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است.

زنده‌رودی، حسین (متولد ۱۳۱۶)

حسین زنده‌رودی در هنرستان هنرهای زیبای پسران تحصیل کرد (۱۳۲۹-۱۳۲۶) و در طول سال‌های تحصیل در نمایشگاه گروهی انجمن ایران و آمریکا (۱۳۳۸) و دومین بینال تهران (۱۳۳۹) شرکت کرد. با افتتاح هنرکده هنرهای تزیینی به عنوان اولین گروه هنرجویان این دانشکده پذیرفته شد (۱۳۳۹) اما به سبب عزیمت به پاریس، تحصیل را نیمه‌کاره رها کرد. وی در همان سال آثارش را در تالار رضا عباسی به نمایش گذاشت و پس از کسب جایزه در بینال پاریس، در سال ۱۳۴۰ برای اقامتی دایم راهی این شهر شد. زنده‌رودی در سال‌های بعد موفقیت‌های دیگری را در بینال‌های تهران، پاریس، سائوپائولو، ونیز و غیره به دست آورد و آثارش در گالری‌ها و موزه‌های بین‌المللی به نمایش درآمد. در سال ۱۳۸۰، بزرگترین نمایشگاه از آثار او با عنوان «پیشگامان هنر نوگرایی ایران: حسین زنده‌رودی» در موزه هنرهای معاصر تهران برگزار شد.

زنده‌رودی، محمود (متولد ۱۳۲۲)

محمود زنده‌رودی فعالیت هنری خود را از دهه ۱۳۴۰ آغاز کرد و اثری از او در دومین بینال تهران به نمایش درآمد (۱۳۳۹). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در تهران گالری برپا کرد (۱۳۴۵). از سال ۱۳۵۷ با اقامت در فرانسه، فعالیت هنری را ادامه داد و آثارش را در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در فرانسه، آلمان، آمریکا و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است.

سحابی، مهدی (۱۳۸۸-۱۳۲۲)

مهدی سحابی تحصیل در هنرکده هنرهای تزیینی را ناتمام رها کرد (۱۳۴۴) و برای تحصیل فیلم‌سازی به ایتالیا رفت. یک سال در رشته نقاشی آکادمی هنرهای زیبای رم آموزش دید (۱۳۴۸-۱۳۴۷) و پس از مدتی اقامت در فرانسه به ایران بازگشت (۱۳۵۰) و به روزنامه‌نگاری و ترجمه آثار ادبی مشغول شد. اولین نمایشگاه انفرادی نقاشی را در گالری گلستان برپا کرد (۱۳۶۹). از آن پس، نقاشی‌ها و مجسمه‌هایش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشت. سحابی ترجمه آثار شماری از برجسته‌ترین نویسندگان جهان را در کارنامه خود دارد، از جمله: «رمان هشتم جلدی در جست‌وجوی زمان از دست رفته» تألیف مارسل پروست.

شباهنکی، جلال (متولد ۱۳۱۴)

جلال شباهنکی در رشته گرافیک تبلیغاتی و نقاشی از دانشگاه ایالتی کالیفرنیا در سن‌خوزه فارغ‌التحصیل شده است (۱۳۴۶-۱۳۳۹). او بیش از سه دهه به عنوان استاد گرافیک در دانشکده هنرهای زیبای تهران تدریس کرده است. نخستین نمایشگاه انفرادی خود را در تالار قنذریز برپا داشت (۱۳۵۰) و از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد. شباهنکی همچنین فن شیشه‌گری را در کالج سن‌خوزه فراگرفت و نمایشگاه‌هایی از مجسمه‌های شیشه‌ای نیز برگزار کرده است.

شیرازی، علی (متولد ۱۳۳۹)

علی شیرازی فراگیری خوشنویسی را نزد نصرالله معین اصفهانی آغاز کرد و پس از دریافت گواهینامه ممتاز از انجمن خوشنویسان ایران دانش خود را زیر نظر غلامحسین امیرخانی تکمیل کرد. وی در سال ۱۳۷۸ موفق به دریافت گواهینامه استادی از انجمن خوشنویسان ایران شد. شیرازی تاکنون چندین نمایشگاه انفرادی خوشنویسی در ایران و دیگر کشورها برگزار کرده و موفق به دریافت جایزه اول خوشنویسی کشور در سال‌های ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ شده و برنده جایزه نخست در جشنواره جهانی امارت (شارجه) در سال ۱۳۸۷ بوده است.

شیشه‌گران، کوروش (متولد ۱۳۲۴)

کوروش شیشه‌گران از هنرستان هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شد (۱۳۴۶-۱۳۴۲) و دوره لیسانس را در هنرکده هنرهای تزیینی گذراند (۱۳۵۲-۱۳۴۸). نخستین بار، نقاشی‌هایش را در گالری مس معرفی کرد (۱۳۵۲) و پس از آن آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. شیشه‌گران از سال ۱۳۵۵ پوسترهای متعددی با موضوع‌های اجتماعی و سیاسی را به خرج خود طراحی و چاپ کرده و در سطحی وسیع بر دیوارهای شهر چسبانده و نیز نمایشگاه‌هایی از این پوسترها در ایران و دیگر کشورها برپا کرده است.

صادق زاده، رضوان (متولد ۱۳۴۳)

رضوان صادق زاده دوره لیسانس نقاشی را در دانشگاه پردیس اصفهان (۱۳۶۹) و دوره فوق‌لیسانس نقاشی را در دانشگاه هنر (۱۳۷۴) گذراند و در مقطع دکتری پژوهش هنر از دانشگاه هنر اصفهان فارغ‌التحصیل شد. اولین نمایشگاه انفرادی‌اش را در گالری گلستان برپا کرد (۱۳۷۱). آثارش در دوسالانه‌های نقاشی معاصر ایران (۱۳۸۴-۱۳۷۰) و نمایشگاه‌های گروهی در ایران، آمریکا، انگلیس، ژاپن و کشورهای دیگر به نمایش درآمده و موفق به دریافت جوایزی از جمله: جایزه سوم مسابقه بین‌المللی «کشور من در سال ۲۰۰۰» در لندن شده است.

صادقی، حبیب‌الله (متولد ۱۳۳۶)

حبیب‌الله صادقی در هنرستان هنرهای زیبای تهران آموزش دید (۱۳۵۵-۱۳۵۲). دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران (۱۳۶۲)، فوق‌لیسانس نقاشی و دکتری پژوهش هنر را در دانشگاه تربیت مدرس هنر گرفت. آثارش بارها در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. در نخستین (۱۳۷۰)، دومین (۱۳۷۲) و چهارمین (۱۳۷۶) دوسالانه نقاشی معاصر ایران، مسابقه بین‌المللی هنرهای ظریفه ژاپن (۱۳۷۰) و مسابقه بین‌المللی طراحی هلند (۱۳۷۲) به عنوان هنرمند برگزیده شناخته شده است. صادقی از بنیانگذاران مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی است و تاکنون مسئولیت‌های اداری متعددی را بر عهده داشته است، از جمله: عضویت در کمیته هنر شورای عالی انقلاب فرهنگی و سرپرستی موزه هنرهای معاصر تهران (۱۳۸۷-۱۳۸۵).

صادقی، سعید (متولد ۱۳۳۲)

سعید صادقی عکاسی را در شیراز و بعدها در تهران با کار در لابراتورهای چاپ و ظهور آغاز کرد. از وقایع انقلاب و جنگ عکاسی کرد و موفق به دریافت جایزه ویژه جشنواره سینمای جوان و سازمان یونسکو برای یکی از عکس‌هایش (۱۳۶۶). دیپلم افتخار بهترین تصویربرداری در جشنواره کودکان (۱۳۷۵). برنده مجسمه زرین بهترین تصویربرداری در نهمین جشنواره فیلم مقدس (۱۳۷۸). جایزه بهترین کتاب سال (۱۳۷۸). جایزه ربع قرن کتاب (۱۳۸۸) شده است. صادقی در سال ۱۳۸۶ نشان درجه یک وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (معادل دکترا) را دریافت کرد.

صحیحی، حامد (متولد ۱۳۵۹)

حامد صحیحی دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۸۲-۱۳۷۸) و مدرک فوق‌لیسانس همین رشته را از دانشگاه هنر دریافت کرد (۱۳۸۴). اولین نمایشگاه انفرادی‌اش را در گالری افروند، تهران برپا کرد (۱۳۷۶) و از آن پس آثارش بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است.

صفایی، ایمان (متولد ۱۳۶۱)

ایمان صفایی فارغ‌التحصیل هنرستان مالک اشتر و دانشگاه آزاد ساری است. کار حرفه‌ای خود را در حوزه گرافیک از سال ۱۳۸۵ آغاز کرد. آثارش در نمایشگاه‌های متعددی به نمایش درآمده و یکی از چیدمان‌های فلزی‌اش در مجموعه‌ی دائمی موزه «لاکما» (لس آنجلس) نگهداری می‌شود. صفایی در سال ۱۳۸۷ به عنوان هنرمند برتر در کتاب سال طراحی گرافیک ایران و همچنین هنرمند برتر چهارمین نمایشگاه تایپوگرافی ایران انتخاب شده است.

صمدی طاری، طاهره (متولد ۱۳۶۰)

طاهره صمدی طاری دوره لیسانس نقاشی را در دانشگاه آزاد اسلامی (۱۳۸۴) و فوق‌لیسانس همین رشته را در دانشگاه هنر (۱۳۸۷) گذرانده است. نخستین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری دی برگزار کرد (۱۳۸۶). از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های متعددی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است که از آن جمله می‌توان به هفتمین دوسالانه ملی نقاشی معاصر ایران (۱۳۸۶)، هتل هایلت لندن (۱۳۸۸) و گالری AB سوییس (۱۳۹۰) اشاره کرد.

عجمی، حمید (متولد ۱۳۴۱)

حمید عجمی گرافیسیت، خوشنویس و دارای مدرک درجه یک هنری (معادل دکترا) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. وی خط معلی را در سال ۱۳۷۸ ایجاد و ثبت کرد. آثار عجمی در نمایشگاه‌های گروهی متعددی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده که از آن جمله می‌توان به نمایشگاه سواد اعظم، خانه هنرهای ایرانی (۱۳۸۲)، سازمان یونسکو، پاریس (۱۳۸۱) و آثار استادان خوشنویسی جهان اسلام، دانشکده هنرهای زیبای بیروت (۱۳۸۱) اشاره کرد.

عقیقی بخشایشی، عذرا (متولد ۱۳۴۷)

عذرا عقیقی بخشایشی فارغ‌التحصیل رشته گرافیک (۱۳۷۳) و دارای مدرک درجه ممتاز از انجمن خوشنویسان ایران است (۱۳۶۳). آثار وی در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی از جمله آرت‌فرهای ابوظبی و وین و میامی، سمپوزیوم زنان خوشنویس استانبول (۱۳۹۰) به نمایش درآمده است.

عماد، محمدحسین (متولد ۱۳۳۶)

محمدحسین عماد هنرمندی خودآموخته است و اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری افروند برپا کرد (۱۳۷۲). از آن پس آثارش را به صورت انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته و جوایزی نیز دریافت کرده است. وی همچنین چندین تندیس و یادمان برای نصب در فضای عمومی شهر ساخته است، از جمله: یادمان بهشتی.

غلامزاده، محمدحسین (متولد ۱۳۶۵)

محمدحسین غلامزاده در رشته مجسمه‌سازی از دانشکده هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شده است (۱۳۹۰). وی علاوه بر شرکت در دوسالانه‌های مجسمه‌سازی شهری تهران و نمایشگاه‌های گروهی دیگر در ایران، استرالیا و دوبی، اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری زیرزمین دستان برپا کرد (۱۳۹۲).

فرامرزی، علی (متولد ۱۳۲۹)

علی فرامرزی مقدمات نقاشی را نزد جعفر پتگر آموخت (۱۳۵۱-۱۳۴۹). نخستین بار آثارش در یک نمایشگاه گروهی به تماشا درآمد (۱۳۵۶). پس از انقلاب در ایجاد یک کارگاه آموزش طراحی و نقاشی در موزه هنرهای معاصر تهران مشارکت داشت (۱۳۵۸). با استقاده از کمک هزینه تحصیلی، دوره‌ای را در آکادمی رم گذراند (۱۳۶۰). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در موزه هنرهای معاصر تهران برپا کرد (۱۳۶۷). از آن پس آثارش در بیست و شش نمایشگاه انفرادی و بیش از پنجاه نمایشگاه گروهی به نمایش درآمده است. وی در سال ۱۳۶۲ گالری فرامرزی را در تهران تأسیس کرد. از علی فرامرزی نقدهایی در زمینه هنرهای تجسمی در نشریات به چاپ رسیده است.

فرمانفرمایان، منیر (متولد ۱۳۰۱)

منیر شاهرودی فرمانفرمایان در دانشکده هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد. سپس در دانشگاه کورنل نیویورک (۱۳۲۴) و مدرسه طراحی پارسونز (۱۳۲۹-۱۳۲۵) به تحصیل ادامه داد. در جامعه هنرجویان نیویورک آموزش دید (۱۳۳۲-۱۳۲۹). پس از بازگشت به ایران اثری از او در نخستین بینال تهران به تماشا درآمد و موفق به دریافت نشان طلا شد (۱۳۳۷). اولین نمایشگاه انفرادی خود در ایران را در دانشکده هنرهای زیبای تهران برپا کرد (۱۳۴۱) و از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. در سال ۱۳۹۲، موزه گوگنهایم نیویورک

نمایشگاهی از مجموعه آثار او برگزار کرد. موزه منیر فرمانفرمایان در موزه نگارستان دایر شده است.

فرونود، محمد (متولد ۱۳۳۶)

محمد فرونود کار عکاسی خبری را در سال ۱۳۵۴ در روزنامه کیهان شروع کرد و در سال‌های انقلاب و جنگ ایران و عراق فعالیت وسیعی داشت. برخی از عکس‌های او به مشهورترین نمادهای تصویری جنگ بدل شدند. وی همچنین به همکاری با مجله تایم و آژانس خبری سیناپرس پرداخته است. عکس‌های فرونود از جنگ ایران و عراق و زلزله رودبار در سال‌های ۱۳۶۱ و ۱۳۷۰ در مسابقه بین‌المللی ورلد پرس فتو برنده جایزه شده است.

فلاح، مهدی (متولد ۱۳۳۵)

مهدی فلاح خوشنویسی را نزد استادانی همچون سید حسین میرخانی و غلامحسین امیرخانی آموخته است. وی دارای مدرک درجه یک هنری (معادل دکترا) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و استاد ممتاز انجمن خوشنویسان ایران است. نخستین بار آثار نقاشی خود را در فرهنگسرای نیاوران به نمایش گذاشت. آثار فلاح در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی در ایران و دیگر کشورها از جمله: انگلیس (۱۳۶۶)، اتحاد جماهیر شوروی (۱۳۷۰)، فرانسه و آلمان (۱۳۷۱)، کانادا و آمریکا (۱۳۷۸، ۱۳۷۶، ۱۳۷۲) به تماشا درآمده است.

قادری‌نژاد، نیلوفر (متولد ۱۳۳۶)

نیلوفر قادری‌نژاد در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۵۴-۱۳۵۱). دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبا گذراند (۱۳۵۸-۱۳۵۴). همزمان با انقلاب اسلامی با برخی از هنرمندان به نقاشی دیواری پرداخت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری افروند به نمایش گذاشت (۱۳۶۹). از آن پس، آثارش را بارها به صورت انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. تدریس طراحی و نقاشی و مصورسازی کتاب از دیگر فعالیت‌های قادری‌نژاد است.

قره‌زاد، داریوش (متولد ۱۳۵۵)

داریوش قره‌زاد هنرمندی خودآموخته است. نخستین بار آثارش را به صورت انفرادی در گالری دی به نمایش گذاشت (۱۳۸۴) و از آن پس به صورت مستمر در نمایشگاه‌های گروهی در ایران و دیگر کشورها شرکت داشته است.

قنبری، مکرمه (۱۳۸۴-۱۳۰۷)

مکرمه قنبری در روستای دریکنده بابل در استان مازندران به دنیا آمد و از ۶۷ سالگی برای بیان احساسات خود به صورت خودآموخته شروع به نقاشی کرد. اولین نمایشگاه آثارش در گالری سیحون برپا شد (۱۳۷۴) و پس از آن هر سال نمایشگاه‌هایی را در همان گالری برگزار کرد. در سال ۱۳۸۴ آثارش در لس‌آنجلس به نمایش درآمد و در سال ۱۳۸۰ به عنوان زن سال سوئد برگزیده شد. ابراهیم مختاری، مستندساز فیلمی از زندگی و آثار او با عنوان «خاطرات و رویاها» ساخته است.

قندریز، منصور (۱۳۴۴-۱۳۱۴)

منصور قندریز در هنرستان هنرهای زیبای تهران آموزش دید. نخستین بار مجموعه‌ای از نقاشی‌هایش را در تالار رضا عباسی به نمایش گذاشت (۱۳۳۹). لیسانس نقاشی را از هنرکده هنرهای تزیینی گرفت (۱۳۴۰). در سال ۱۳۴۳، به اتفاق چند تن دیگر از هنرمندان تالار ایران را بنیاد نهادند که بعد از مرگ قندریز، به نام او خوانده شد. آثار قندریز در چند نمایشگاه گروهی به نمایش درآمد و به دو بینال تهران راه یافت. در ۳۰ سالگی در اثر سانحه رانندگی درگذشت.

کامران، طلیعه (۱۳۹۵-۱۳۱۹)

طلیعه کامران مبانی نقاشی رانزد شکوه ریاضی آموخت. مدتی در پاریس و رم به مطالعه هنری پرداخت. برای نخستین بار اثری از او به سومین بینال تهران (۱۳۴۱) راه یافت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در دانشگاه هنرهای زیبای تهران (۱۳۴۷) برپا کرد. از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها از جمله: دوسالانه‌های نقاشی ایران به نمایش درآمد. وی پیش از شروع فعالیت جدی در عرصه نقاشی، شاگرد حبیب سمعی، استاد بنام سنتور بود و بعداً در هنرستان موسیقی ملی آموزش دید (۱۳۴۷-۱۳۴۳). کامران کنسرت‌هایی را به اتفاق استاد خود و روح‌الله خالقی برگزار کرده بود.

کریمخان زند، ایرج (۱۳۸۵-۱۳۲۹)

ایرج کریمخان زند در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۴۸-۱۳۴۶). تحصیل نقاشی در دانشگاه هنرهای زیبای تهران را ناتمام رها کرد و برای هنرآموزی نخست به هند و از آنجا به فرانسه رفت. در پاریس، دوره نقاشی بوزار را گذراند (۱۳۵۹-۱۳۵۴). چند سال در آوینیون کار کرد و سپس در سال ۱۳۶۳ به ایران بازگشت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در در گالری وان دوول، آوینیون برپا کرد (۱۳۶۲) و اولین بار آثارش را در ایران در سال ۱۳۶۶ به تماشا گذاشت. از آن پس آثار نقاشی و مجسمه‌اش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به تماشا درآمد و تعدادی از مجسمه‌هایش در فضاهای شهری نصب شد. آخرین نمایشگاه انفرادی کریمخان زند همزمان با درگذشتش در گالری گلستان برپا بود.

کریمی، شهرام (متولد ۱۳۳۶)

شهرام کریمی، مقدمات طراحی و نقاشی را در شیراز نزد برادرش، جمشید کریمی فراگرفت. تحصیل در رشته نقاشی هنرکده هنرهای تزیینی را ناتمام گذاشت (۱۳۵۹). سپس در آلمان اقامت گزید (۱۳۶۷). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری طرح شیراز برپا کرد (۱۳۵۶). از آن پس آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران، آلمان، آمریکا و کشورهای دیگر به نمایش گذاشته است. وی در سال‌های اخیر در زمینه فیلم و ویدیوآرت فعالیت دارد و جوایز بین‌المللی متعددی را در این زمینه دریافت کرده است.

کلانتری، پرویز (۱۳۹۵-۱۳۱۰)

پرویز کلانتری در رشته نقاشی از دانشکده هنرهای زیبای تهران فارغ‌التحصیل شد (۱۳۳۸). نخستین بار نقاشی‌هایش را در یک نمایشگاه گروهی در گالری استتیک معرفی کرد (۱۳۳۰). در همکاری با مؤسسه فرانکلین و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، علاوه بر طراحی جلد کتاب‌های جیبی، تصویرگری کتاب‌های درسی و کتاب‌های کودکان مدتی مدیریت کلاس‌های آموزش هنر را در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بر عهده داشت (۱۳۵۷-۱۳۴۷). آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمد است. یکی از آثار پرویز کلانتری در ساختمان سازمان ملل در نایروبی نصب شده است. او در سال‌های اخیر فعالیت چشمگیری در زمینه نوشتن قصه و دیگر مقوله‌های نویسندگی داشت.

کیارستمی، عباس (۱۳۹۵-۱۳۱۹)

عباس کیارستمی فیلمساز، طراح گرافیک و عکاس ایرانی که شهرتی جهانی داشت. دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند. از اوایل دهه ۱۳۴۰ فعالیت حرفه‌ای خود را به عنوان طراح گرافیک شروع کرد. در همکاری با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به فیلمسازی روی آورد و نخستین فیلم کوتاهش، نان و کوچ را در سال ۱۳۴۹ ساخت. در سال‌های بعد، کار فیلمسازی را به طور حرفه‌ای ادامه داد و جوایز متعددی را از جشنواره‌های معتبر جهان دریافت کرد که مهم‌ترین آن‌ها جایزه نخل طلا در جشنواره کن برای فیلم طعم گیلاس بود (۱۳۷۶). بود کیارستمی از اواخر دهه ۱۳۷۰، عکس‌هایش را نیز بارها در داخل و خارج کشور به نمایش گذاشت.

کیانی، اسدالله (متولد ۱۳۲۵)

اسدالله کیانی در رشته معماری داخلی هنرکده هنرهای تزیینی تحصیل کرد. دوره خوشنویسی را در انجمن خوشنویسان ایران گذراند. مدتی به کار نقشه‌برداری در دفتر فنی معماری شرکت نوب‌آهن ملی ایران اصفهان مشغول کار بود (۱۳۵۰-۱۳۴۸) و بعد در سمت کارشناس معماری در شرکت صنایع مس سرچشمه، تهران فعالیت داشت (۱۳۶۵-۱۳۵۶). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در خانه آفتاب، تهران برپا کرد (۱۳۵۴) و از آن پس آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است.

گمار، یحیی (متولد ۱۳۶۶)

یحیی گمار دارای مدرک فوق‌لیسانس نقاشی از دانشگاه هنر اصفهان است. آثارش را در چندین نمایشگاه گروهی و انفرادی در گالری ثالث و آپادانا به نمایش گذاشته و تندیس سالانه ملی نقاشی اصفهان را کسب کرده است (۱۳۹۳).

گنجی، پری‌یوش (متولد ۱۳۲۴)

پری‌یوش گنجی در هنرستان هنرهای زیبای تهران تحصیل کرد (۱۳۴۵-۱۳۴۳). برای ادامه تحصیل به انگلیس

رفت و دوره‌هایی را در هنرکده سنت مارتین (۱۳۴۷) و هنرکده جان کاس لندن (۱۳۴۸) گذراند. در مقطع لیسانس هنر و طراحی از هنرکده چلسی، لندن فارغ‌التحصیل شد (۱۳۵۲-۱۳۴۹). همچنین در کلاس‌های آزاد نقاشی بوزار پاریس شرکت کرد (۱۳۵۴). پس از بازگشت به ایران به تدریس در دانشکده‌های هنر مشغول شد. در سفر به ژاپن به مطالعه در هنر این کشور پرداخت (۱۳۷۶). آثار گنجی بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است.

گودرزی، مرتضی (متولد ۱۳۴۱)

مرتضی گودرزی (دیباچ) دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران و دوره فوق‌لیسانس نقاشی را در دانشگاه آزاد اسلامی گذراند. از دانشگاه مرکزی انگلیس در بیرمنگام در مقطع دکترای فلسفه هنر فارغ‌التحصیل شد. آثارش را در دوسالانه‌های نقاشی معاصر ایران، نخستین دوسالانه بین‌المللی نقاشی جهان اسلام و نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی دیگر در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. وی سمت‌های مختلفی را در عرصه مدیریت هنر برعهده داشته است. از جمله ریاست مرکز تجسمی حوزه هنری. دیباچ همچنین کتاب‌های متعددی در زمینه نقاشی و تاریخ هنر تألیف کرده است.

لرپور، مقدا (متولد ۱۳۶۲)

مقدا لرپور لیسانس نقاشی را از دانشگاه شاهد تهران دریافت کرده است. اولین نمایشگاه‌های انفرادی‌اش را در خانه هنرمندان (۱۳۸۵) و گالری ماه (۱۳۸۹) برگزار کرد. آثارش در نمایشگاه‌های گروهی و جشنواره‌های متعددی در ایران و دیگر کشورها از جمله: آرت فر دوی (۱۳۹۰) و آرت فر استرالیا (۱۳۹۶) به نمایش درآمده است. لرپور جوایز رتبه اول جشنواره هنر جوان در موزه هنرهای معاصر تهران (۱۳۸۵) و رتبه دوم هنرهای تجسمی دامونفر (۱۳۸۵) را در کارنامه هنری خود دارد.

لواسانی، رضا (متولد ۱۳۴۰)

رضا لواسانی دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۷۰) و اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری آریا برپا کرد (۱۳۷۳). از آن پس، نقاشی‌ها و مجسمه‌هایش را بارها به صورت انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. وی همچنین کتاب‌های متعددی را برای کودکان و نوجوانان مصور ساخته است. لواسانی در چهارمین دوسالانه مجسمه‌سازی معاصر تهران (۱۳۸۴) موفق به دریافت جایزه شد.

مقالی، فرشید (متولد ۱۳۲۲)

فرشید مقالی دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۵۰). از دوره دانشجویی به فعالیت گرافیکی پرداخت. در سال ۱۳۴۳ در اولین نمایشگاه گروهی تالار ایران شرکت کرد. در همکاری با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان کتاب

ماهی سپاه کوچولو را مصور ساخت (۱۳۴۸) و جایزه جشنواره بولونیا و بینال براتیسلاوا را دریافت کرد. بخش انیمیشن کانون را بنیاد نهاد و سرپرستی بخش گرافیک را نیز برعهده گرفت. در طول همکاری خود با کانون تا سال ۱۳۵۷ به تصویرسازی کتاب، طراحی پوستر و ساخت فیلم انیمیشن مشغول بود. همچنین جایزه هانس کریستیان آندرسن را برای مجموعه آثار تصویرسازی‌اش دریافت کرد (۱۳۵۳). مقالی دوره‌ای را در فرانسه و امریکا گذراند و پس از بازگشت به ایران به تدریس در دانشکده هنرهای زیبای تهران و ساخت مجسمه‌های پایه ماشه مشغول شد.

محب‌علی، مهرداد (متولد ۱۳۳۸)

مهرداد محب‌علی دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۶۸-۱۳۶۲) و برای اولین بار آثارش را در نگارخانه همان دانشکده به نمایش گذاشت (۱۳۶۸) و از آن پس چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها برپا کرده است. وی به عنوان عضو گروه ۳۰۰ در نمایشگاه‌های این گروه شرکت داشت. محب‌علی در چهارمین دوسالانه نقاشی معاصر ایران موفق به دریافت جایزه شده است (۱۳۷۶).

محمصص، بهمن (۱۳۸۹-۱۳۰۹)

بهمن محمصص در نوجوانی نقاشی را از حبیب محمدی، نقاشی که در آکادمی هنری مسکو تحصیل کرده بود، فراگرفت (۱۳۲۷). چندی نزد جلیل ضیاءپور آموزش دید و به انجمن «خروس جنگی» پیوست و سردبیری نشریه «پنجه خروس» را برعهده داشت (۱۳۲۲). به ایتالیا رفت و دوره کوتاهی را در آکادمی هنرهای زیبای رم گذراند (۱۳۳۳). محمصص برای نخستین بار مجموعه‌ای از نقاشی‌هایش را در باشگاه نیروی سوم به نمایش گذاشت (۱۳۳۱) و از آن پس نقاشی‌ها و مجسمه‌هایش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به تماشا درآمدند. همچنین آثارش به بینال‌های تهران، ونیز و سائوپائولو راه یافت. در سال ۱۳۴۲، به قصد فعالیت‌های فرهنگی و هنری به ایران بازگشت و علاوه بر برگزاری تعدادی نمایشگاه انفرادی، آثار نویسندگانی چون پیراندلو، مالاپارته، یونسکو، کالوینو و ژان ژنه را به فارسی ترجمه و منتشر کرد و چند نمایشنامه از جمله «هانری چهارم» پیراندلو را به روی صحنه آورد. بار دیگر به ایتالیا بازگشت و در آنجا چند سفارش مجسمه برای نصب در تهران اجرا کرد. محمصص در ایتالیا درگذشت.

محمدپور، احمد (متولد ۱۳۴۴)

احمد محمدپور دارای مدرک انجمن خوشنویسان ایران بوده (۱۳۶۵) و در سال ۱۳۹۰ مدرک استادی را از این انجمن دریافت کرده است. از سوی شورای ارزشیابی هنرمندان کشور مدرک درجه یک هنر (معادل دکترا) را دریافت کرده است. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری سبوحن برپا کرد (۱۳۷۰) و از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی بسیاری در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است.

محمدی، اصغر (۱۳۶۳-۱۳۱۷)

اصغر محمدی در رشته نقاشی دانشکده هنرهای زیبای تهران آموزش دید (۱۳۴۴-۱۳۴۰). به زودی فعالیت‌های هنری و تدریس را به خصوص در زمینه آموزش کودکان آغاز کرد. از سال ۱۳۵۴ تا پایان عمر، مدیریت هنرستان هنرهای زیبای تهران را برعهده داشت. نقاشی‌ها و مجسمه‌هایش بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی به نمایش درآمد. از اصغر محمدی کتابی با عنوان «روش تدریس هنرهای تجسمی» منتشر شده است (۱۳۵۸).

مرشدلو، احمد (متولد ۱۳۵۲)

احمد مرشدلو لیسانس نقاشی را از دانشگاه آزاد اسلامی (۱۳۷۸) و فوق‌لیسانس همان رشته را از دانشگاه هنر تهران (۱۳۸۰) دریافت کرده است. نخستین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری طراحان آزاد (۱۳۸۰) برگزار کرده و آثارش تاکنون در بیش از هشت نمایشگاه انفرادی و هشتاد نمایشگاه گروهی به نمایش درآمده است.

مسلمیان، نصرت‌الله (متولد ۱۳۳۰)

نصرت‌الله مسلمیان دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۵۶-۱۳۵۰). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری دانشکده برپا کرد (۱۳۵۶). از آن پس، آثارش را بارها در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. وی برنده جایزه نخستین دوسالانه بین‌المللی نقاشی جهان اسلام (۱۳۷۹) و هنرمند برگزیده نخستین بینال بین‌المللی پکن (۱۳۸۲) است. گزیده‌ای از نقاشی‌های مسلمیان در کتابی منتشر شده است (۱۳۸۴).

مشهدی‌الاصیل، علی (متولد ۱۳۵۸)

علی مشهدی‌الاصیل دارای مدرک لیسانس رشته نقاشی از دانشگاه هنر تهران (۱۳۸۳) و لیسانس آکادمی هنرهای زیبای رم (۱۳۹۲) است. وی فوق‌لیسانس خود را از همین آکادمی دریافت کرده است (۱۳۹۵). اولین نمایشگاه انفرادی خود را در سال ۱۳۸۳ برپا کرد و از سال ۱۳۷۹ تاکنون آثارش در نمایشگاه‌های گروهی متعددی به نمایش درآمده است.

مشیری، فرهاد (متولد ۱۳۴۲)

فرهاد مشیری تحصیلات خود را در انستیتوی هنر کالیفرنیا به اتمام رسانده است. اولین نمایشگاه خود را در گالری بلک‌سالاد، لس‌آنجلس برگزار کرد (۱۳۶۷). وی در پنجاه و چهارمین و پنجاه و پنجمین بینال ونیز حضور داشته و برخی آثارش در مجموعه‌های بریتیش میوزیوم (انگلستان)، موزه ویرجینیا (امریکا)، بنیاد فرجام (امارت) نگهداری می‌شود. فرهاد مشیری در فهرست پانصد هنرمند برتر جهان در سال ۲۰۱۲ قرار گرفته است.

مظلومی‌پور، سیاوش (متولد ۱۳۳۱)

سیاوش مظلومی‌پور نقاشی را به صورت تجربی آموخته و در رشته معماری داخلی از دانشگاه هنر فارغ‌التحصیل است. به معماری داخلی، گرافیک و تصویرسازی نیز

مشغول بوده و تصویرسازی و طراحی بیش از سیصد کتاب و جلد نوار را به انجام رسانده است. آثار آبرنگ وی در نمایشگاه‌های متعددی در ایران و دیگر کشورها به تماشا درآمده و موفق به کسب جوایزی شده است.

معتبر، منوچهر (متولد ۱۳۱۵)

منوچهر معتبر در رشته زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه شیراز تحصیل کرد (۱۳۳۵). سپس دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبای تهران گذراند (۱۳۴۵-۱۳۳۷). مدتی در بخش گرافیک وزارت فرهنگ و هنر مشغول کار بود (۱۳۴۰). در سال‌های ۱۳۵۰ و ۱۳۵۶ دوره‌هایی را در جامعه هنرجویان نیویورک گذراند و در رشته آموزش هنر از دانشگاه ایندیانا فارغ‌التحصیل شد (۱۳۵۹-۱۳۵۷). وی اولین نمایشگاه انفرادی خود را در دانشکده هنرهای زیبای تهران برپا کرد (۱۳۴۲) و از آن پس آثارش بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. در سال ۱۳۸۵ نمایشگاه و مراسم بزرگداشت او در موزه امام علی برگزار شد. معتبر در سال ۱۳۷۷ نشان درجه یک وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (معادل دکترا) را دریافت کرد.

معصومی، علیرضا (متولد ۱۳۵۷)

علیرضا معصومی اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری الهه برپا کرد (۱۳۸۱) و آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی دیگری به تماشا درآمده است.

مقدم، کتابون (متولد ۱۳۴۶)

کتابون مقدم دوره لیسانس صنایع دستی را در دانشکده الزهرا گذراند (۱۳۷۲-۱۳۶۸) و در مقطع فوق‌لیسانس هنرهای بصری از دانشگاه یو ام مالزی فارغ‌التحصیل شد (۱۳۹۱). اولین نمایشگاه انفرادی نقاشی خود را در گالری کیهان برگزار کرد (۱۳۷۲). از آن پس، آثارش را بارها به صورت انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است. گالری آبان را در تهران گشود (۱۳۸۲) و چندی مدیریت آن را بر عهده داشته است. وی در زمینه‌های مجسمه‌سازی و سفالگری نیز فعال است.

میخک، اکبر (متولد ۱۳۲۶)

اکبر میخک در سال ۱۳۵۰ برای فراگیری هنر به ایتالیا رفت و دوره لیسانس هنر و طراحی صحنه را در آکادمی هنرهای زیبای رم گذراند (۱۳۵۸-۱۳۵۴). مدتی مدیریت گالری آلتزی تمپی را در رم بر عهده داشت (۱۳۶۱-۱۳۷۲). سپس به ایران بازگشت و گالری هنر را در اصفهان تأسیس کرد (۱۳۷۴) که فعالیت آن حدود هفت سال ادامه یافت. میخک اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری آلتزی تمپی رم برپا کرد (۱۳۶۲) و از آن پس، آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است، از جمله نمایشگاه گروهی فرایبورگ آلمان (۱۳۸۵). او در نخستین جشنواره خوشنویسان جهان اسلام (۱۳۷۶) و نخستین دوسالانه بین‌المللی خوشنویسان قزوین (۱۳۸۹) موفق به دریافت جایزه شده است.

نصیر، علی (متولد ۱۳۳۰)

علی نصیر در سال ۱۳۵۳ برای تحصیل به آلمان رفت و دوره‌های لیسانس و فوق‌لیسانس نقاشی را در دانشکده هنر برلین گذراند (۱۳۶۲). پس از پایان تحصیل دوره‌هایی را در فرانسه گذراند و مدتی در آکادمی تابستانی شهر پادربورن و مدرسه عالی فنی برلین به تدریس پرداخت. از اواسط دهه ۱۳۶۰ آثارش را بارها در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی در آلمان، ایران و دیگر کشورها به نمایش گذاشته است نصیر در سال‌های اخیر بین آلمان و ایران در رفت و آمد است.

نقاشیان، محمد سعید (متولد ۱۳۵۶)

محمد سعید نقاشیان دارای مدرک لیسانس رشته گرافیک از دانشگاه سوره (۱۳۸۰)، فوق‌لیسانس گرافیک از دانشگاه آزاد اسلامی (۱۳۹۰) و دانشجوی دکتری دانشگاه کاسک (گنت بلژیک) است. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در فرهنگسرای ارسباران برپا کرد (۱۳۸۲) و از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد به نمایش درآمده است. نقاشیان دارای مدرک درجه دو هنری در رشته نقاشیخ از شورای ارزشیابی هنرمندان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است (۱۳۹۱).

نیازی، منوچهر (متولد ۱۳۱۶)

منوچهر نیازی در نوجوانی نقاشی را نزد علی‌اصغر پتگر، حسین شیخ، محمود اولیا و احمد اسفندیاری آموخت، سپس در هنرستان کمال‌الملک فراگیری نقاشی را ادامه داد. با سفر به آمریکا، مدتی در کالج کویینز نیویورک در رشته تاریخ هنر به تحصیل پرداخت. نخستین نمایشگاه انفرادی‌اش را در بورلی هیلز برپا کرد و از آن پس آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده‌اند. نیازی پس از اقامتی طولانی در آمریکا به ایران بازگشت.

وای. زی. کامی (کامران یوسف‌زاده) (متولد ۱۳۳۵)

کامران یوسف‌زاده در کالج هالی نیمز (۱۳۵۲)، دانشگاه کالیفرنیا (۱۳۵۴-۱۳۵۳)، دانشگاه سوربن (مدرک لیسانس و فوق‌لیسانس رشته فلسفه) (۱۳۶۰-۱۳۵۵)، کنسرواتور Libre du Cinema (رشته سینما) پاریس به تحصیل پرداخته است. وی از سال ۱۳۶۳ به آمریکا رفت و از آن زمان ساکن نیویورک است. اولین بار آثارش را در گالری ال. تی. ام (نیویورک) به نمایش گذاشت (۱۳۶۳). وای. زی. کامی، نمایشگاه‌های انفرادی متعددی برپا کرده است، از جمله: موزه لانگ بیچ، واشنگتن (۱۳۷۱)، موزه هنرهای معاصر لندن (۱۳۸۷)، موزه بین‌المللی هنر معاصر آتن (۱۳۸۸)، گالری لیلاهلر، دوی (۱۳۹۵) و موزه هنر لس‌آنجلس (۱۳۹۵). مجموعه پرتره‌های او در نمایشگاه‌های گروهی متعددی از جمله بینال‌های ونیز و استانبول و موزه هنر مدرن نیویورک به نمایش درآمده‌اند.

وزیری تبار، فرزانه (متولد ۱۳۶۶)

فرزانه وزیری تبار فارغ‌التحصیل رشته نقاشی از

هنرستان هنرهای تجسمی یزد، مدرک لیسانس رشته مجسمه‌سازی و فوق‌لیسانس رشته پژوهش هنر را از دانشگاه تهران دریافت کرده و در حال حاضر در رشته هنر عمومی و استراتژی‌های هنری جدید در دانشگاه باهاوس آلمان مشغول به تحصیل است. او ساخت پروژه‌های شهری چون «بازی فرم و فضا»، «سایه‌های نور» و «آدم و هوا» در تهران را به انجام رسانده است. آثار وزیری تبار در نمایشگاه‌های متعدد در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده و برنده جوایزی شده است.

وکیلی، بیتا (متولد ۱۳۵۲)

بیتا وکیلی دوره لیسانس نقاشی را در دانشگاه آزاد اسلامی گذراند (۱۳۷۳-۱۳۶۹)، سپس از دانشگاه هنر درجه فوق‌لیسانس نقاشی گرفت (۱۳۷۹). فعالیت هنری خود را از اوایل دهه ۱۳۷۰ شروع کرد. نخستین بار مجموعه‌ای از نقاشی‌هایش را در گالری اثر به تماشا گذاشت (۱۳۸۰). از آن پس آثارش بارها به صورت انفرادی و گروهی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است.

هزاوه‌ای، هادی (متولد ۱۳۱۹)

هادی هزاوه‌ای دوره لیسانس نقاشی را در دانشکده هنرهای زیبا گذراند (۱۳۴۷-۱۳۴۱). از سیتی کالج نیویورک مدرک فوق‌لیسانس نقاشی (۱۳۵۱) و از دانشگاه کلمبیای نیویورک درجه دکتری آموزش هنر (۱۳۵۴) را دریافت کرد. اولین نمایشگاه انفرادی‌اش را در دانشکده هنرهای زیبا برپا کرد (۱۳۴۱). آثارش به سومین و چهارمین بینال تهران راه یافت (۱۳۴۱ و ۱۳۴۳). پس از مدتی اقامت، تدریس و برگزاری نمایشگاه در ایران مجدداً به آمریکا رفت و دوره تخصصی موزه‌شناسی دانشگاه نیویورک را گذراند. هزاوه‌ای در سال‌های اخیر بین تهران و نیویورک در رفت و آمد بوده است.

یعقوب‌پور، آرمان (متولد ۱۳۴۹)

آرمان یعقوب‌پور دارای لیسانس نقاشی از دانشگاه تهران، فوق‌لیسانس نقاشی از دانشگاه تربیت مدرس و دکتری پژوهش هنر از دانشگاه تربیت مدرس است. آثارش در نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی در ایران، انگلیس، فرانسه، آمریکا و ایتالیا به تماشا درآمده است.

یمینی شریف، فرشته (متولد ۱۳۳۹)

فرشته یمینی شریف از سال ۱۳۵۷ نقاشی را در کلاس‌های نیما پتگر فراگرفت. اولین نمایشگاه انفرادی خود را در گالری سیحون برپا کرد (۱۳۷۴). پس از آن آثارش بارها در دوسالانه‌های نقاشی و نمایشگاه‌های «تجلی احساس» و همچنین نمایشگاه‌هایی در ایران و دیگر کشورها به نمایش درآمده است. مجموعه‌ای از اشعارش در کتاب «کوچه‌ای که پلاک ندارد» منتشر شده است (۱۳۷۹).

SAMSUNG

HW-J7591

فقط با ضمانت
سرویس ۰۲۱-۸۲۵۵

 Curved SOUNDBAR

SAMSUNG

QLED TV

بیمه ایران

نماینده علی دوستی

صدور بیمه آثار هنری حراج تهران
توسط نمایندگی علی دوستی؛ بیمه ایران

خیابان شهید مطهری، نرسیده به خیابان شریعتی، پلاک ۲۳، طبقه اول، واحد ۶ تلفکس : ۷-۷۶ ۷۹ ۴۲ ۸۸ (۰۲۱)

No.23, 6 unit, Shahid Motahari Ave, TEHRAN - IRAN, Tel: 88 42 79 76 - 7

www.bimeh.alidoosti.com

M. M. Bookly
MAZHAR MOSSAVAR-RAHMANI

Tel: (+98 21) 22 56 00 94
(+98 21) 22 57 81 20
m.mossavar207@gmail.com

AYDIN AGHDASH

Enigma

گیلدا بریمانی

Gilda Barimani

کارشناس ارشد هنر و مرمت از ایتالیا
آسیب شناسی، حفاظت و مرمت تخصصی آثار نقاشی
کارشناسی، ارزیابی و مستندنگاری آثار هنری

تلفن: ۸۸۰ ۲۳ ۸۷۳ (۰۲۱)
همراه: ۰۹۱۲ ۲۰۲ ۴۹ ۵۳
www.gildabarimani.com
g_barimani@yahoo.com

تهران (تهرآن)
هتل پارسیان آزادی

Parsian Azadi Hotel
(Tehran)

مجلل ترین و محبوب ترین هتل ایران به انتخاب مردم

پارسیان، نماد میهمان نوازی ایرانی

برگزارکننده بزرگترین و معتبرترین مراسم ها در ایران

تهران، بزرگراه شهید چمران، تقاطع یادگار امام (ره)، تلفن: ۲۹ ۱۱۲ (۰۲۱)، تلفن: ۲۲ ۳۴ ۴۴ ۶۶ (۰۲۱)

Yadegare-Imam Intersection, Chamran Highway, Tehran-IRAN.

Tel: +98 21 29 112, Fax: +98 21 22 34 44 66

www.azadihotel.com parsianazadihoteltehran parsianazadihotel

4-11
JANUARY
2019

TEHR
Art

TEER
ART WEEK
TEHRAN 2019

ایستاد
ایستاد
ایستاد

ایستاد

A	Lot N		Lot N		Lot N	T	Lot N
Afjehei, Nasrollah	4	Ghandriz, Mansour	69	Moshiri, Farhad	56	Tabatabai, Jazeh	23
Aghighi Bakhshayeshi, Azra	2	Gharahzad, Dariush	61	Moshiri, Farhad	92	Tabatabai, Jazeh	66
Ahmadi, Shahrar	82	Gholamzadeh, Mohammad Hossein	29	Moslemian, Nosratollah	64	Tabrizi, Sadegh	25
Ahmadzadeh, Saeed	98	Gomar, Yahya	106	Motabar, Manouchehr	16	Tami, Shideh	97
Ajami, Hamid	75	Goudarzi, Morteza	103	N		Taraghijah, Mohammadali	45
Akhavan Jam, Amir Masoud	65	H		Naghashian, Mohammad Saeed	71	V	
Alkhas, Hanibbal	96	Haerizadeh, Rokni	21	Nasir, Ali	95	Vakili, Bita	80
Aryanpour, Pooya	78	Hallaj, Omid	15	Niazi, Manouchehr	13	Vaziritabar, Farzaneh	90
Asadi, Morteza	43	Hazavei, Hadi	24	O		Y	
B		Hesamian, Sahand	101	Omidi, Fereydoon	55	Y.Z. Kami	34
Bairami, Jamshid	40	J		Omidvar, Ataollah	48	Yaghoobpour, Arman	9
Bakhshi, Mahmoud	79	Jabbari, Sedaghat	74	Ovissi, Nasser	26	Yaminisharif, Fereshteh	28
Balassanian, Sonia	73	Jalali, Bahman	36	Ovissi, Nasser	67	Z	
Bangiz, Reza	22	Jamali, Hadi	8	P		Zenderoudi, Hossein	72
Baniasadi, Mohammadali	112	K		Pad, Mona	86	Zenderoudi, Hossein	88
Bassiri, Bizhan	35	Kalantari, Parviz	11	Pasikhani, Mahnaz	32	Zenderoudi, Mahmoud	76
Bayat, Hooman	110	Kalantari, Parviz	91	Pilaram, Faramarz	58		
C		Kamran, Talieh	37	Pilaram, Faramarz	87		
Chalipa, Kazem	102	Karimi, Shahram	51	Pirhashemi, Afshin	20		
Cheraghchi, Hossein	113	Karimkhan Zand, Iraj	27	Pourheidari, Taher	84		
D		Khakdan, Wahed	19	R			
Dadkhah, Bahman	38	Khalili, Mohammad	105	Rahim Tabrizi, Mahshid	7		
Dashti, Mostafa	6	Kiani, Asadollah	77	Rashtian, Hamed	46		
Derakhshani, Reza	42	Kiarostami, Abbas	17	Roshaninejad, Babak	33		
E		L		Rouhbakhsh, Jafar	68		
Emad, Mohammad Hossein	93	Lavasani, Reza	47	Rouholamin, Hasan	41		
Eskandari, Alireza	1	Lorpour, Meghdad	14	S			
Eskandari, Iraj	53	M		Sadeghi, Habibollah	104		
Etemadi, Parvaneh	59	Mashhadi-ol-Asl, Ali	111	Sadeghi, Saeed	39		
Etemadi, Parvaneh	83	Masoumi, Alireza	109	Sadeghzadeh, Rezvan	31		
F		Mazloomipour, Siavosh	85	Safaei, Iman	89		
Fallah, Mehdi	3	Mesghali, Farshid	99	Sahabi, Mehdi	63		
Faramarzi, Ali	5	Mikhak, Akbar	70	Sahihi, Hamed	10		
Farmanfarmaian, Monir	49	Moghaddam, Katayoun	52	Samadi Tari, Tahereh	60		
Farmanfarmaian, Monir	100	Mohammadi, Asghar	94	Shabahangi, Jalal	12		
Farnood, Mohammad	107	Mohammadpour, Ahmad	54	Shirazi, Ali	57		
G		Mohassess, Bahman	108	Shishegaran, Koorosh	81		
Ganji, Pariyoush	50	Mohebali, Mehrdad	18	Shishegaran, Koorosh	114		
Ghaderinejad, Niloofar	44	Morshedloo, Ahmad	30				
Ghanbari, Mokarrameh	62						

TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

CONTEMPORARY IRANIAN ART

For further inquiries please contact:
info@tehranauction.com

The Tehran Auction Terms and Conditions

The Tehran Auction is a national endeavor to fulfill the increasing interest in modern and contemporary Iranian art and to facilitate the acquisition of the best quality works in the most reliable way possible in a pleasant and secure atmosphere. The organizers of the event are determined to offer their experience and expertise to bring selective artworks of various genres to art lovers. While thanking the collectors for the great role they have played in promoting and preserving Iranian art and heritage, the terms and conditions of the sale are set as follows:

1. Auctioneers select artworks based on their qualitative value and collectors' interest. The works are offered at an estimated price approved by the owner. Artworks will be on public display at the Parsian Azadi Hotel for three days followed by the auction on the evening of the fourth day.
2. The hammer price of a work is determined through bidding during the auction and buyers will not be charged any additional fees. Artworks are offered by 'lot numbers' and the order in which they appear in the catalog.
3. Only registered participants who have obtained a 'bid number' are allowed to take part in the auction. There is no limit to the number of works one can purchase; however, the owner or seller of a work is not allowed to bid for that particular work.
4. The 'Auction House' is neither the owner nor the seller of artworks. They merely have permission to sell them on behalf of the owners. No transfer of ownership will take place between the owner and the 'Auction House'. The auction fee is solely for the purpose of preparing for and conducting the auction and to facilitate the transaction between the buyer and the seller.
5. Bidders can purchase artworks in one of the following methods:
A- Bidding in person: A bidder can fill out a Bidders Application Form two days prior to the auction.

b) Bidding by telephone: A bidder can fill out a Bidders Application Form two days prior to the auction and participate via telephone.

6. The Auctioneers set a low and a high price estimate for each work. The initial bidding usually starts below the lower estimate and increases in the following order:

Price range	Increase
• Up to 200m IRR	by 10m IRR
• Over 200m IRR and up to including 500m IRR	by 20m IRR
• Over 500 IRR up to and including 1b IRR	by 50m IRR
• Over 1b IRR up to and including 2b IRR	by 100m IRR
• Over 2b IRR up to and including 5b IRR	by 200m IRR
• Over 5b IRR up to and including 10b IRR	by 500m IRR
• Over 10b IRR	by 1b IRR

7. Upon the owner's approval, the auctioneers set a minimum (reserve) price less than the lower estimate. The Auctioneers are allowed, on behalf of the owner, to sell the work at that price or higher. In case a reserve is not set, the Auctioneers are allowed to sell the work either at an estimated lower price or more.

8. Bidding for a particular work ends when the highest bid is hammered. The bidder is expected to purchase the work at the hammered price. If bidders fail to make a payment by the set deadline, they are liable to pay damages. Part of the damages will need to go to the Auctioneers for administrative expenses, while the owner also reserves the right to demand damages.

9. The purchaser is required to pay the full amount within two weeks from the auction. Payments may be made by a personal cheque or by a direct deposit into an account provided by the Auctioneers who receive the funds on behalf of the owner. After the receipt of the payment, the artworks will be delivered within a week, in Iran, and within two weeks outside Iran.

TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

CONTEMPORARY IRANIAN ART

Auctioneer : Hossein Pakdel

This auction features: Tehran Auction **LIVE**

This auction is subject to Conditions of sale and will be conducted in IRR.

Register, Information & Auction Results:

www.tehranauction.com

TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

CONTEMPORARY IRANIAN ART

Auction:

Friday 11 January 2019 at 6.00 pm
Parsian Azadi Hotel, Tehran

Viewing:

9 - 10 January 2019, 11.00 am - 9.00 pm

Editor : Tooka Maleki

Executive Assistant: Mina Esmaili

Texts by : Alireza Samiazar, Somayeh Ramezan Mahi, Kianoosh Motaghedi, Zahra Asali

Graphic Design: Shirin Khoobroo

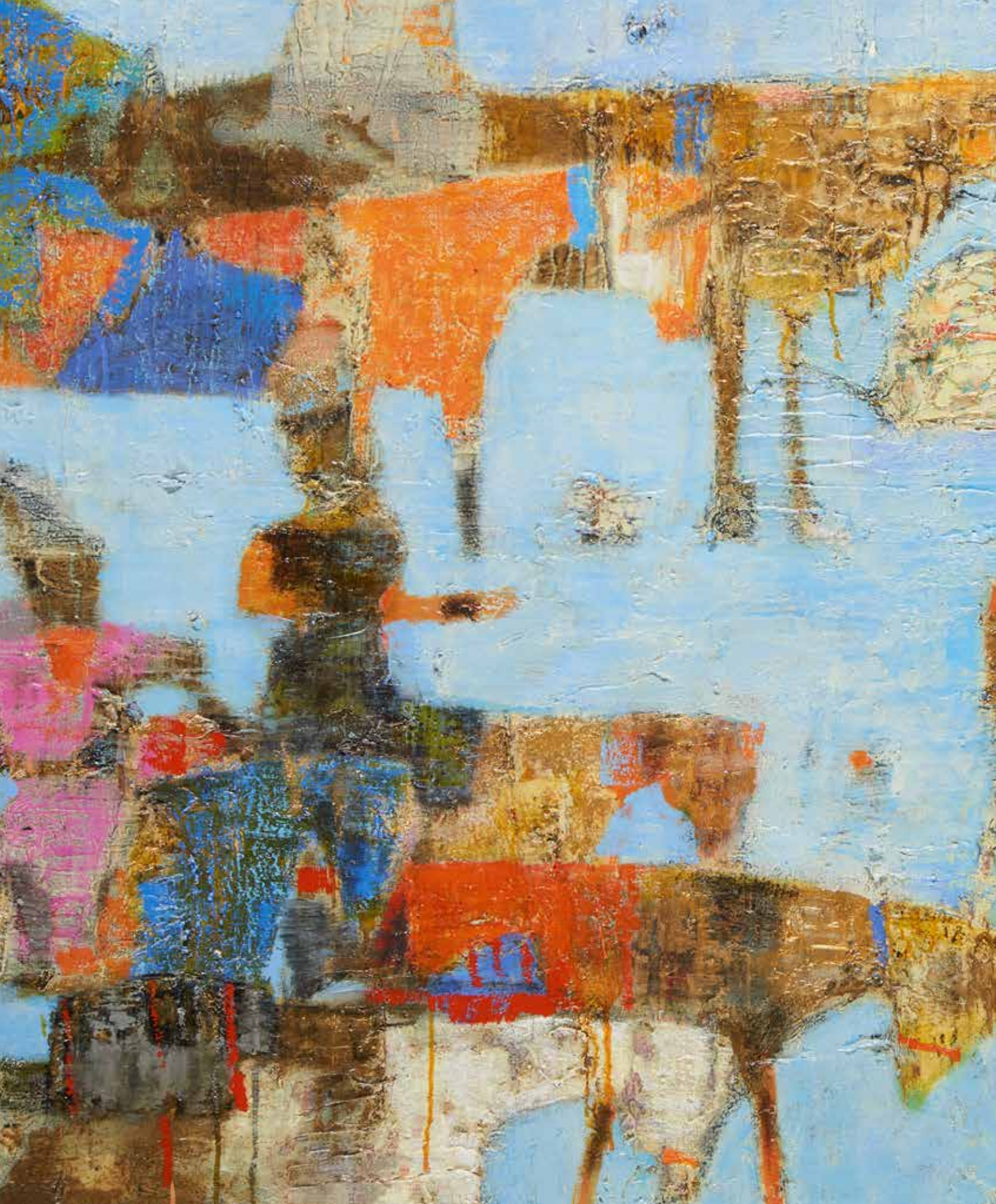
Photography: Hamid Eskandari

Catalog Sponsored By Mazyar Mossavar Rahmani

Live Auction: Powered By EMC
ACCESS TO SUCCESS

www.tehranauction.com

CONTEMPORARY IRANIAN ART

Tehran, January 2019

TEHRAN
حراج تهران
AUCTION

CONTEMPORARY IRANIAN ART

Tehran, January 2019

TEHRAN
درگاه
AUCTION